

திருக்குறள்

தொல்காப்பியர்

மூத்தறிஞர்

வ. சுப. மாணிக்கம்

திருக்குறள் தெளிவுரை

மூதறிஞர்

வ.சுப. மாணிக்கனார்

மணிவாசகர் பதிப்பகம்
31, சிங்கர் தெரு, பாரீமுனை,
சென்னை-600108.

முதல் பதிப்பு : சனவரி, 2000

நான்காம் பதிப்பு : ஏப்ரல், 2006

திருவள்ளூர் ஆண்டு : 2037

விலை : ரூ. 18.00

கிடைக்குமிடம் :

மணிவாசகர் நூலகம்

12-B, மேல சன்னதி, சிதம்பரம் - 608 001.

31, சிங்கர் தெரு, பாரிமுனை, சென்னை - 600 108.

6, சிவஞானம் தெரு, தி. நகர், சென்னை - 600 017.

110, வடக்கு ஆவணி மூல வீதி, மதுரை - 625 001.

15, ராஜ வீதி, கோயமுத்தூர் - 641 001.

28, நந்தி கோயில் தெரு, திருச்சி - 620 002.

தொலைபேசி :

சிதம்பரம் : 230069 சென்னை : 25361039

தி. நகர் : 24357832 மதுரை : 2622853

கோயமுத்தூர் : 2397155 திருச்சி : 2706450

அச்சிட்டோர் : மணிவாசகர் ஆப்செட் பிரிண்டர்ஸ்,

சென்னை - 600 021, தொலைபேசி : 25954528

திருக்குறள்

(தெளிவுரை)

மூதறிஞர்

வ.சுப. மாணிக்கனார்

அதிகாரவகராதி

அடக்கமுடைமை	27
அமைச்சு	131
அரண்	153
அருளுடைமை	51
அலர் அறிவுறுத்தல்	235
அவர்வயின் விதும்பல்	259
அவா அறுத்தல்	75
அவை அஞ்சாமை	149
அவை அறிதல்	147
அழுக்காறாமை	35
அறன் வலியுறுத்தல்	9
அறிவுடைமை	89
அன்புடைமை	17

ஆள்வினை உடைமை 127

இகல்	175
இடன் அறிதல்	103
இடுக்கண் அழியாமை	129
இரவச்சம்	217
இரவு	215
இல்வாழ்க்கை	11
இறைமாட்சி	81
இனியவை கூறல்	21
இன்னா செய்யாமை	65

ஈகை 47

உட்பகை	181
உழவு	211
உறுப்புநலன் அறிதல்	253

ஊக்கம் உடைமை	123
ஊடலுவகை	271
ஊழ்	77

ஒப்புரவறிதல்	45
ஒழுக்கமுடைமை	29
ஒற்றாடல்	121

கடவுள் வார்த்து	3
கண்ணோட்டம்	119
கண் விதுப்பறிதல்	241
கயமை	219
கல்லாமை	85
கல்வி	83
கள்ளாமை	59
கள்ளாண்ணாமை	189
கனவுநிலை உரைத்தல்	249

காதற் சிறப்புரைத்தல் 231

காலம் அறிதல்	101	சொல்வன்மை	133
குடிசெயல்வகை	209	தகையணங்குறுத்தல்	223
குடிமை	195	தவம்	55
குறிப்பறிதல்(பொ)	145	தனிப்படர் மிகுதி	245
குறிப்பறிதல்(இ)	225	தீ நட்பு	167
குறிப்பறிவறுத்தல்	261	தீவினையச்சம்	43
குற்றங்கடிதல்	91	துறவு	71
கூடா ஒழுக்கம்	57	தூது	141
கூடா நட்பு	169	தெரிந்து செயல்வகை	97
கேள்வி	87	தெரிந்து தெளிதல்	105
கொடுங்கோன்மை	115	தெரிந்து	
கொல்லாமை	67	வினையாடல்	107
சான்றாண்மை	201	நடுவு நிலைமை	25
சிறற்றினம் சேராமை	95	நட்பாராய்தல்	163
சுற்றந் தழால்	109	நட்பு	161
தீது	191	நலம் புனைந்துரைத்தல்	229
செங்கோன்மை	113	நல்குரவு	213
செய்ந்நன்றி அறிதல்	23	நன்றியில் செல்வம்	205
		நாடு	151
		நாணுடைமை	207
		நாணுத்துறவுரைத்தல்	233

நிலையாமை	69
நிறையுதிதல்	257
நினைந்தவர்	
பலம்பல்	247
நீத்தார் பெருமை	7
நெஞ்சொடு	
கிளத்தல்	255
நெஞ்சொடு	
பலத்தல்	265
பனகத்திறம் தெரிதல்	179
பனகமாட்சி	177
பசப்புறு பருவரல்	243
படர் மெலிந்திரங்கல்	239
படைச்செருக்கு	159
படை மாட்சி	157
பண்புடைமை	203
பயனில சொல்லாமை	41
பழைமை	165
பிரிவாற்றாமை	237
பிறனில் வினையாமை	31
புகழ்	49
புணர்ச்சி மகிழ்தல்	227
புணர்ச்சி விதம்பல்	263
புலவி	267
புலவி குணங்கம்	269
புலால் மறுத்தல்	53

பல்லறிவாண்மை	173
புறங்குறாமை	39
பெண்வழிச்சேறல்	185
பெரியாரைத்	
துணைக்கோடல்	93
பெரியாரைப் பிழையாமை	183
பெருமை	199
பேதைமை	171
பொச்சாவாமை	111
பொருள் செயல்வகை	155
பொழுதுகண்டு இரங்கல்	251
பொறையுடைமை	33
மக்கட்பேறு	15
மடி இன்மை	125
மருந்து	193
மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகல்	143
மானம்	197
மெய்யுணர்தல்	73
வரைவின் மகளிர்	187

வலியறிதல்	99	வினைசெயல்வகை	139
வாய்மை	61	வினைத்திட்டம்	137
வாழ்க்கைத் துணைநலம்		வினைத் தூய்மை	135
	13	வெகுளாமை	63
வான் சிறப்பு	5	வெஃகாமை	37
விருந்தோம்பல்	19	வெருவந்த செய்யாமை	117

திருவள்ளுவரின் வேறு பெயர்கள்

நாயனார்	நான்முகனார்
தேவர்	மாதானுபங்கி
முதற்பாவலர்	செந்தாப் போதார்
தெய்வப் புலவர்	பெருநாவலர்

திருக்குறளின் வேறு பெயர்கள்

முப்பானூல்	பொய்யாமொழி
உத்தரவேதம்	வாயுறை வாழ்த்து
தெய்வநூல்	தமிழ் மறை
திருவள்ளுவம்	பொதுமறை

1. அறத்துப்பால்

கடவுள் வாழ்த்து

அகரஒலி எல்லா எழுத்துக்கும் முதலாகும்; ஆதிபகவன் உலகுக்கெல்லாம் முதலாவான்.	1
கற்றதன் பயனென்ன? தூய அறிஞனது நல்லதிருவடியை வணங்கா விட்டால்.	2
நெஞ்சமலரில் இருப்பவன் அடியை நினைப்பவர் இவ்வுலகில் நெடுங்காலம் வாழ்வார்.	3
விருப்பு வெறுப்பு இல்லாதவனை நினைத்தவர்க்கு என்றும் துன்பங்கள் இல்லை.	4
இறைவனது உண்மைப் புகழை விரும்புவாரை அறிவில்லாத வினைகள் நெருங்கா.	5
ஐம்புலனையும் அழித்தவனது மெய்ந் நெறியைக் கடைப் பிடித்தவர் நெடுங்காலம் வாழ்வார்.	6
உவமை கடந்தவன் அடியை நினைந்தாலன்றி மனக் கவலையை மாற்ற முடியாது.	7
அறக்கடலாம் அருளாளன் அடியை நினைந் தாலன்றிப் பாவக் கடலைக் கடக்க முடியாது.	8
எண்குணம் உடையவன் அடியை வணங்காத்தலை பாராதகண் கேளாதசெவி போலப் பயனற்றது.	9
இறைவன் அடியை நினைந்தவர் பிறவிக்கடலைக் கடப்பர்; நினையாதவர் கடவார்.	10

கடவுள் வாழ்த்து

அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி பகவன் முதற்றே உலகு.	1
கற்றதனா லாய பயனென்கொல் வாலறிவன் நற்றாள் தொழாஅர் எனின்.	2
மலர்மிசை ஏகினான் மாணடி சேர்ந்தார் நிலமிசை நீடுவாழ் வார்.	3
வேண்டுதல் வேண்டாமை இலான்அடி சேர்ந்தார்க்கு யாண்டும் இடும்பை இல.	4
இருள்சேர் இருவினையும் சேரா இறைவன் பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு.	5
பொறிவாயில் ஐந்தவித்தான் பொய்தீர் ஒழுக்க நெறிநின்றார் நீடுவாழ் வார்.	6
தனக்குவமை இல்லாதான் தாள்சேர்ந்தார்க் கல்லால் மனக்கவலை மாற்றல் அரிது.	7
அறவாழி அந்தணன் தாள்சேர்ந்தார்க் கல்லால் பிறவாழி நீந்தல் அரிது.	8
கோளில் பொறியில் குணமில்வே எண்குணத்தான் தாளை வணங்காத் தலை.	9
பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் நீந்தார் இறைவன் அடிசேரா தார்.	10

வான் சிறப்பு

- மழையால் உலகம் நிலைபெற்று வருவதால்
மழையே அமிழ்தம் என்று உணரவேண்டும். 11
- உண்பவர்க்கு நல்ல உணவுகளை உண்டாக்கித்
தானும் குடிநீராய்ப் பயன்படுவது மழை. 12
- மழையில்லாது போகின் கடல்தழ் உலகத்தில்
பசி உயிர்களை வாட்டும். 13
- மழைவருத்துக் குறையின் உழவர்கள் உழுவதற்கு
ஏர் பிடிக்க மாட்டார்கள். 14
- உழவர்களைக் கெடுக்கவும் துணைநின்று ஆக்கவும்
வல்ல பேராற்றல் உடையது மழை. 15
- மேலிருந்து துளிமழை விழாவிட்டால் நிலத்தில்
பசும்புல்லின் நுனியையேனும் காண முடியுமா? 16
- மேகம் நீரைத்தாங்கத் திரும்பப் பொழியாவிடின்
நெடுங்கடலும் தன்வளம் குறைந்து விடும். 17
- வானம் வறண்டால் திருவிழாவும் வழிபாடும்
உலகில் வானவர்க்கும் நிகழ மாட்டா. 18
- மேலுலகம் நீரை வழங்கா விட்டால்
தானமும் தவமும் மறைந்து விடும். 19
- உலக நடப்புக்கு ஒழுக்கம் வேண்டும்; அவ்வொழுக்கம்
மழையில்லா விட்டால் யாரிடமும் இருக்குமா? 20

வான் சிறப்பு

- வான்நின்று உலகம் வழங்கி வருதலால்
தான்அமிழ்தம் என்றுணரற் பாற்று. 11
- துப்பார்க்குத் துப்பாய் துப்பாக்கித் துப்பார்க்குத்
துப்பாய் தூஉம் மழை. 12
- விண்ணின்று பொய்ப்பின் விரிநீர் வியனுலகத்து
உள்நின்று உடற்றும் பசி. 13
- ஏரின் உழாஅர் உழவர் புயலென்னும்
வாரி வளங்குன்றிக் கால். 14
- கெடுப்பதூஉங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற் றாங்கே
எடுப்பதூஉம் எல்லாம் மழை. 15
- விசம்பின் துளிவீழின் அல்லால்மற் றாங்கே
பசும்புல் தலைகாண்பு அரிது. 16
- நெடுங்கடலும் தன்நீர்மை குன்றும் தடிந்தெழிலி
தான்நல்கா தாகி விடின். 17
- சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம்
வறக்குமேல் வானோர்க்கும் ஈண்டு. 18
- தானம் தவம்இரண்டும் தங்கா வியன்உலகம்
வானம் வழங்கா தெனின். 19
- நீர்இன்று அமையாது உலகெனின் யார்யார்க்கும்
வான்இன்று அமையாது ஒழுக்கு. 20

நீத்தார் பெருமை

- ஒழுக்கம் விடாத துறவிகளின் பெருமையே
நூல்கள் ஒருமுகமாகப் பாராட்டும் பெருமை. 21
- துறவிகளின் பெருமையை அளக்க முடியாது.
உலகில் இறந்தவர்களை எண்ண முடியுமா? 22
- வாழ்வின் இருவேறு நிலைகளை ஆராய்ந்து
துறந்தவர் பெருமையே உலகில் விளங்கும். 23
- அறிவுக்கோலால் ஐம்பொறிகளை அடக்கியவன்
மேலான நிலத்துக்கு ஒரு வித்தாவான். 24
- ஐந்தும் அடக்கியவன் ஆற்றலுக்கு வானவர்
தலைவனாம் இந்திரனே தக்க சான்று. 25
- அரிய செயல்களைச் செய்பவர் பெரியவர்;
அவற்றைச் செய்ய முயலாதவர் சிறியவர். 26
- சுவை ஒளி ஊறு ஓசை மணம் என்ற
ஐவகைகளை அறிந்தவன் வசம் உலகம். 27
- நிறைமொழி மாந்தரின் பெருமையை உலகுக்கு
அவர்கூறிய உண்மைகளால் அறியலாம். 28
- குணக்குன்று போலும் சான்றோரின் சினத்தைச்
சிறுபொழுதும் யாரும் தாங்க முடியாது. 29
- அந்தணர் என்பவர் துறவிகளே. ஏன்?
அவர் எவ்வுயிர்க்கும் அருள் செய்பவர். 30

நீத்தார் பெருமை

- ஒழுக்கத்து நீத்தார் பெருமை விழுப்பத்து
வேண்டும் பனுவல் துணிவு. 21
- துறந்தார் பெருமை துணைக்கூறின் வையத்து
இறந்தாரை எண்ணிக்கொண் டற்று. 22
- இருமை வகைதெரிந்து ஈண்டுஅறம் பூண்டார்
பெருமை பிறங்கிற்று உலகு. 23
- உரனென்னும் தோட்டியான் ஓரைந்தும் காப்பான்
வரனென்னும் வைப்பிற்கோர் வித்து. 24
- ஐந்தவித்தான் ஆற்றல் அகல்விசம்பு ளார்கோமான்
இந்திரனே சாலுங் கரி. 25
- செயற்கரிய செய்வார் பெரியர் சிறியர்
செயற்கரிய செய்கலா தார். 26
- சுவைஒளி ஊறுஓசை நாற்றமென்று ஐந்தின்
வகைதெரிவான் கட்டே உலகு. 27
- நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து
மறைமொழி காட்டி விடும். 28
- குணமென்னும் குன்றேறி நின்றார் வெகுளி
கணமேயும் காத்தல் அரிது. 29
- அந்தணர் என்போர் அறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்கும்
செந்தண்மை பூண்டொழுக லான். 30

அறன் வலியுறுத்தல்

- அறம் மதிப்பும் செல்வமும் தரும்; ஆதலின்
அறத்தினும் வாழ்வுக்கு நல்லது வேறில்லை. 31
- அறத்தைப்போல நன்மை வேறில்லை; அதனை
மறத்தலைப் போலக் கேடு வேறில்லை. 32
- இயன்ற அளவு இடைவிடாது அறத்தை
ஏற்கும் இடமெல்லாம் செய்க. 33
- மனப்பிழை யின்றிநட; அதுவே அறம்;
மற்றவை யெல்லாம் வெளிப்பகட்டு. 34
- பொறாமை ஆசை சினம் கடுஞ்சொல்
வாராமல் ஒழுகுவதே அறம். 35
- சாகும்போது பார்த்துக்கொள்வோம் என்னாது
நாளும் அறஞ்செய்க; அதுவே உயிர்த்துணை. 36
- பல்லக்கில் இருப்பவனையும் சுமப்பவனையும்
பார்த்து அறத்தின் பயனை மதிப்பிடாதே. 37
- நாள் தவறாமல் அறம்செய்க; அது ஒருவன்
பிறப்பு வழியை அடைக்கும் கல்லாகும். 38
- அறநெறியால் வருவதே இன்பம்;
பிறவழியால் வருவன துன்பம், பழி. 39
- யாரும் செய்ய வேண்டுவது அறமே;
யாரும் விடவேண்டியது பழியே. 40

அறன் வலியுறுத்தல்

- சிறப்புநும் செல்வமும் ஈனும் அறத்தினுடங்கு
ஆக்கம் எவனோ உயிர்க்கு. 31
- அறத்தினுடங்கு ஆக்கமும் இல்லை அதனை
மறத்தலின் ஊங்கில்லை கேடு. 32
- ஒல்லும் வகையான் அறவினை ஓவாதே
செல்லும்வா யெல்லாஞ் செயல். 33
- மனத்துக்கண் மாசிலன் ஆதல் அனத்துஅறன்
ஆகுல நீர பிற. 34
- அழுக்காறு அவாவெகுளி இன்னாச்சொல் நான்கும்
இழுக்கா இயன்றது அறம். 35
- அன்றறிவாம் என்னாது அறஞ்செய்க மற்றது
பொன்றுங்கால் பொன்றாத் துணை. 36
- அறத்தாறு இதுவென வேண்டா சிவிகை
பொறுத்தானோடு ஊர்ந்தான் இடை. 37
- வீழ்நாள் படாஅமை நன்றாற்றின் அஃதொருவன்
வாழ்நாள் வழியடைக்குங் கல். 38
- அறத்தான் வருவதே இன்பம்மற் றெல்லாம்
புறத்த புகழும் இல. 39
- செயற்பால் தோரும் அறனே ஒருவற்கு
உயற்பால தோரும் பழி. 40

இல்வாழ்க்கை

- இல்லறத்தான் மரபான மூவேந்தர்க்கும்
நல்லாட்சிக்கு உற்ற துணையாவான். 41
- துறவிக்கும் வறியவர்க்கும் நிலைதிரிந்தவர்க்கும்
இல்லறத்தானே துணைவன். 42
- தென்புலத்தார் நிலத்தெய்வம் விருந்து சுற்றம்
தன்குடும்பம் என்ற ஐவகையையும் காக்க. 43
- பழியஞ்சிப் பகுத்துண்ணும் இல்லறத்தானுக்கு
வாழ்வு குறையாது; வழியும் நில்லாது. 44
- அன்பும் அறனும் உடைய குடும்பம்
நாகரிகமும் நலமும் பெற்று விளங்கும். 45
- அறத்தின்படி குடும்பம் நடத்தினால் அதனைத்
துறந்துபோய்ப் பெறுவது என்ன? 46
- இயல்பாகக் குடும்ப வாழ்வு வாழ்பவன்
முன்னேற முயல்வார் எல்லாரினும் சிறந்தவன். 47
- பிறரை நெறிப்படுத்தித் தானும் நெறிநிற்கும்
இல்வாழ்வே தவத்தினும் ஆற்றல் உடையது. 48
- அறமென்று உறுதிப்பட்டது குடும்ப வாழ்வே;
துறவும் பழியில்லா விட்டால் அறமாகும். 49
- உலகத்தில் மனைந்து முறையாக வாழ்பவன்
மேலுலகத் தேவராக மதிக்கப்படுவான். 50

இல்வாழ்க்கை

- இல்வாழ்வான் என்பான் இயல்புடைய மூவர்க்கும்
நல்லாற்றின் நின்ற துணை. 41
- துறந்தார்க்கும் துவ்வா தவர்க்கும் இறந்தார்க்கும்
இல்வாழ்வான் என்பான் துணை. 42
- தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்கல் தானென்றாங்கு
ஐம்புலத்தாறு ஒம்பல் தலை. 43
- பழியஞ்சிப் பாத்தூண் உடைத்தாயின் வாழ்க்கை
வழியெஞ்சல் எஞ்ஞான்றும் இல். 44
- அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை
பண்பும் பயனும் அது. 45
- அறத்தாற்றின் இல்வாழ்க்கை யாற்றின் புறத்தாற்றிற்
போய்ப் பெறுவது எவன். 46
- இயல்பினான் இல்வாழ்க்கை வாழ்பவன் என்பான்
முயல்வாருள் எல்லாம் தலை. 47
- ஆற்றின் ஒழுக்கி அறனிமுக்கா இல்வாழ்க்கை
நோற்பாரின் நோன்மை உடைத்து. 48
- அறனைப் பட்டதே இல்வாழ்க்கை அஃதும்
பிறன்பழிப்பது இல்லாயின் நன்று. 49
- வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப் படும். 50

வாழ்க்கைத் துணைநலம்

- வாழ்க்கைத்துணை யார்? குடும்பப் பண்பினள்;
கணவன் வருவாய்க்கேற்ப வாழ்பவள். 51
- வீட்டுப்பண்பு மனைவியிடத்து இல்லையானால்
வாழ்வில் பிறநலம் இருந்தும் பயனில்லை. 52
- மனைவிக்குப் பண்பிருப்பின் எது இல்லை?
மனைவிக்குப் பண்பில்லை எனின் எது உண்டு? 53
- கற்புத்திண்மை செறிவாக இருப்பின் ஆணுக்கு
மனைவியினும் நற்பேறு உண்டா? 54
- தெய்வத்தை வணங்காது கணவனை வணங்குபவள்
பெய்யென்றால் மழையும் பெய்யுமே. 55
- தன்னையும் கணவனையும் புகழையும் போற்றிச்
சுறுசுறுப்பாக இருப்பவளே மனைவி. 56
- மனைவியர்க்குக் கற்புக் காவலே காவல்;
வீட்டுச் சிறை என்ன பயன் செய்யும்? 57
- கணவனது அன்பைப் பெறும் மனைவியர்
மேலுலகிலும் பெருஞ்சிறப்புப் பெறுவர். 58
- மனைவி புகழ் காவாவிடின் பகைவர் முன்
காளைபோன்ற நடை கணவனுக்கு இராது. 59
- மனைவியின் பண்பே குடும்பத்துக்கு மங்கலம்;
குழந்தைப் பேறே குடும்பத்தின் நல்லணி. 60

வாழ்க்கைத் துணைநலம்

- மனைத்தக்க மாண்புடையள் ஆகித்தற் கொண்டான்
வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை. 51
- மனைமாட்சி இல்லாள்கண் இல்லாயின் வாழ்க்கை
எனைமாட்சித் தாயினும் இல். 52
- இல்லதென் இல்லவள் மாண்பானால் உள்ளதென்
இல்லவள் மாணாக் கடை. 53
- பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள கற்பென்னும்
திண்மையுண் டாகப் பெறின். 54
- தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநன் தொழுதெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யும் மழை. 55
- தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித் தகைசான்ற
சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண். 56
- சிறைகாக்குங் காப்புளவன் செய்யும் மகளிர்
நிறைகாக்குங் காப்பே தலை. 57
- பெற்றாற் பெறின்பெறுவர் பெண்டிர் பெருஞ்சிறப்புப்
புத்தேளிர் வாழும் உலகு. 58
- புகழ்புரிந்த இல்லிலோர்க்கு இல்லை இகழ்வார்முன்
ஏறுபோல் பீடு நடை. 59
- மங்கலம் என்ப மனைமாட்சி மற்றுஅதன்
நன்கலம் நன்மக்கட் பேறு. 60

மக்கட்பேறு

- அறிவுடைய குழந்தைச் செல்வத்தைத் தவிரப்
பிறசெல்வங்களை யாம் மதிப்பதில்லை. 61
- பழியில்லாப் பண்புக் குழந்தைகளைப் பெற்றால்
பெற்றோரை எப்பிறவியும் தீயவை நெருங்கா. 62
- தம் நல்வினையால் குழந்தைகள் பிறத்தலின்
குழந்தைகளே பெற்றோரின் பொருளாவார். 63
- அமிழ்தினும் மிக இனிக்குமே தம் குழந்தைகள்
இளங்கையால் கிண்டிய உணவு. 64
- குழந்தை மேனிபடுவது உடலுக்கு இன்பம்;
மழலைச் சொல் கேட்பது காதுக்கு இன்பம். 65
- தம் குழந்தைகளின் மழலைச்சொல் கேளாதவரே
குழலிசை யாழிசை இனியது என்பர். 66
- அவையில் முந்தியிருக்கும்படி அறிவளிப்பதே
தந்தை மகனுக்குச் செய்யும் கடமை. 67
- தம் குழந்தைகளைப் பேரறிவுடையவர் ஆக்குவது
பெற்றோர்க்கும் எல்லோர்க்கும் இனியது. 68
- தன்மகன் வீரன் என்று புகழக்கேட்ட தாய்
பெற்றகாலத்திலும் பெருமகிழ்ச்சி அடைவாள். 69
- எத்தவஞ் செய்து பெற்றான் இவ்வந்தந்தை என்று
பலர் சொல்லும்படி நடப்பதே மகன் கடமை. 70

மக்கட்பேறு

- பெறுமவற்றுள் யாமறிவது இல்லை அறிவறிந்த
மக்கட்பேறு அல்ல பிற. 61
- எழுபிறப்பும் தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப்
பண்புடை மக்கட் பெறின். 62
- தம்பொருள் என்பதம் மக்கள் அவர்பொருள்
தம்தம் வினையான் வரும். 63
- அமிழ்தினும் ஆற்ற இனிதேதம் மக்கள்
சிறுகை அளவிய கூழ். 64
- மக்கள்மெய் தீண்டல் உடற்கின்பம் மற்றுஅவர்
சொற்கேட்டல் இன்பம் செவிக்கு. 65
- குழல்இனிது யாழ்இனிது என்பதம் மக்கள்
மழலைச்சொல் கேளா தவர். 66
- தந்தை மகற்குஆற்றும் நன்றி அவையத்து
முந்தி யிருப்பச் செயல். 67
- தம்மின்தம் மக்கள் அறிவுடைமை மாநிலத்து
மன்னுயிர்க் கெல்லாம் இனிது. 68
- ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்கும் தன்மகனைச்
சான்றோன் எனக்கேட்ட தாய். 69
- மகன்தந்தைக்கு ஆற்றும் உதவி இவன்தந்தை
என்னோற்றான் கொள்ளுஞ் சொல். 70

அன்புடைமை

- அன்புக்கும் அடைப்பு உண்டோ? அன்புடையவர்
கண்ணாரே உள்ளத்தைக் காட்டிவிடும். 71
- அன்பிலார் எல்லாம் தமக்கே கொள்வார்;
அன்பினர் உடம்பையும் பிறர்க்கு வழங்குவர். 72
- உயிர் உடம்பினைப் பெற்ற தொடர்பு
இருவர் அன்புத்தொடர்பால் வந்தது என்பர். 73
- அன்பு பழகும் விருப்பத்தைத் தரும்;
அவ்விருப்பம் புதிய நட்புச் சிறப்பைத் தரும். 74
- உலகத்தில் காதலர்கள் அடையும் சிறப்பு
அன்போடு வாழ்ந்ததால் வந்தது என்பர். 75
- அறத்திற்கு மட்டும் அன்பு துணையிலலை;
வீரத்திற்கும் அதுவே துணை. 76
- எலும்பில்லாப் புழுவை வெயில் வருத்தும்;
அன்பில்லா உயிரை அறம் வருத்தும். 77
- நெஞ்சத்தில் அன்பின்றி வாழ முடியுமா?
பாலை நிலத்தில் பட்டமரம் தளிர்க்குமா? 78
- அன்பாம் உறுப்பு அகத்தில் இல்லையெனின்
புறத்து உறுப்பெல்லாம் இருந்தும் என்ன? 79
- உயிருடைய உடம்பாவது அன்புடைய வாழ்வு;
அன்பிலார் உடம்புகள் எலும்புத் தோல்கள். 80

அன்புடைமை

- அன்பிற்கும் உண்டோ அடைக்குந்தாழ் ஆர்வலர்
புன்கணீர் பூசல் தரும். 71
- அன்பிலார் எல்லாந் தமக்குரியர் அன்புடையார்
என்பும் உரியர் பிறர்க்கு. 72
- அன்போடு இயைந்த வழக்கென்ப ஆருயிர்க்கு
என்போடு இயைந்த தொடர்பு. 73
- அன்புநனும் ஆர்வம் உடைமை அதுநனும்
நண்பென்னும் நாடாச் சிறப்பு. 74
- அன்புற்று அமர்ந்த வழக்கென்ப வையகத்து
இன்புற்றார் எய்துஞ் சிறப்பு. 75
- அறத்திற்கே அன்புசார் பென்ப அறியார்
மறத்திற்கும் அஃதே துணை. 76
- என்பி லதனை வெயில்போலக் காயுமே
அன்பி லதனை அறம். 77
- அன்பகத் தில்லா உயிர்வாழ்க்கை வன்பாற்கண்
வற்றல் மரந்தளிர்ந்த தற்று. 78
- புறத்துறுப் பெல்லாம் எவன்செய்யும் யாக்கை
அகத்துறுப்பு அன்பி லவர்க்கு. 79
- அன்பின் வழியது உயிர்நிலை அஃதிலார்க்கு
என்புதோல் போர்த்த உடம்பு. 80

விருந்தோம்பல்

குடும்பமாக இருந்து சிறந்து வாழ்வதெல்லாம்
விருந்துபேணி உதவி செய்தற்கே.

81

வந்தவிருந்து வெளிப்புறம் இருக்க, தனக்குச்
சாவாமருந்து கிடைப்பினும் உண்ணல் ஆகாது.

82

நாளும் வருகின்ற விருந்தைப் போற்றுக;
வாழ்வு துண்பப்பட்டு அழியாது.

83

முகம் மலர்ந்து விருந்து செய்பவன் வீட்டில்
அகம் மலர்ந்து திருமகள் தங்கிவிடுவாள்.

84

விருந்து செய்தபின் மிச்சத்தை உண்பவனது
ந் ஸத்துக்கு விதைகூட இடவேண்டுமா?

85

வந்தாரைப் போற்றி வருவாரை ஏற்பவன்
தேவர்க்கு நல்விருந்து ஆவான்.

86

விருந்தின்பயன் இதுவென்று அளக்க முடியாது;
விருந்தினர் பெருமையே விருந்தின் பெருமை.

87

விருந்து ஏன்னும் வேள்வியில் ஈடுபடாதவர்
காத்த பொருளையும் இழந்து பின் வருந்துவர்.

88

செல்வத்தில் வறுமை விருந்திடா மடமையாம்;
இக்குணம் முழுதும் அறிவிலியிடமே இருக்கும்.

89

அனிச்சப்பூ மோந்தால் வாடும்; விருந்தோ
முகமாறிப் பார்த்தாலே வாடிப் போம்.

90

விருந்தோம்பல்

இருந்தோம்பி இல்வாழ்வ தெல்லாம் விருந்தோம்பி
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு.

81

விருந்து புறத்ததாத் தானுண்டல் சாவா
மருந்தெனினும் வேண்டற்பாற் றன்று.

82

வருவிருந்து வைகலும் ஒம்புவான் வாழ்க்கை
பருவந்து பாழ்படுதல் இன்று.

83

அகனமர்ந்து செய்யாள் உறையும் முகனமர்ந்து
நல்விருந்து ஒம்புவான் இல்.

84

வித்தும் இடல்வேண்டும் கொல்லோ விருந்தோம்பி
மிச்சில் மிசைவான் புலம்.

85

செல்விருந்து ஒம்பி வருவிருந்து பார்த்திருப்பான்
நல்விருந்து வானத் தவர்க்கு.

86

இனைத்துணைத் தென்பதொன் றில்லை விருந்தின்
துணைத்துணை வேள்விப் பயன்.

87

பரிந்தோம்பிப் பற்றற்றேம் என்பர் விருந்தோம்பி
வேள்வி தலைப்படா தார்.

88

உடைமையுள் இன்மை விருந்தோம்பல் ஒம்பா
மடமை மடவார்கண் உண்டு.

89

மோப்பக் குழையும் அனிச்சம் முகந்திரிந்து
நோக்கக் குழையும் விருந்து.

90

இனியவை கூறல்

- அன்பும் தூய்மையும் அறமும் உடைய
உண்மையாளர் சொல்லே இன்சொல்லாம். 91
- முகமலர்ந்து என்றும் இன்சொற் கூறின்
அகமலர்ந்து கொடுப்பதினும் சிறந்தது. 92
- முகம் மலர்ந்து இனிமையாகப் பார்த்து
உள்ளத்தோடு சொல்லுக; அதுவே அறம். 93
- யார்க்கும் இன்பச் சொல்லைச் சொல்லுக;
துன்பந்தரும் வறுமை வாராது. 94
- பணிவும் இன்சொல்லுமே உயிரணிகள்;
பிறவெல்லாம் உடலணிகள். 95
- நல்லவற்றைக் கண்டு இனிமையாகக் கூறின்
தீமை தேயும்; அறம் வளரும். 96
- பிறர்க்கு நற்பயன் தரும் உயர் பண்புச்சொல்
தனக்கும் நயமும் நலமும் தரும். 97
- சிறுதன்மை இல்லாத இன்சொல்
எப்பிறப்பிலும் இன்பம் தரும். 98
- இன்சொல் தனக்கு நலந்தருவதைக் கண்டவன்
ஏன் பிறரிடம் கடுஞ்சொற் கூறுகிறான்? 99
- இன்சொல் இருக்கவும் கடுஞ்சொல் கூறாதே;
கனியை விடுத்துக் காயைக் கவரலாமா? 100

இனியவை கூறல்

- இன்சொலால் ஈரம் அளைஇப் படிநிலவாஞ்
செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல். 91
- அகனமர்ந்து ஈதலின் நன்றே முகனமர்ந்து
இன்சொல் னாகப் பெறின். 92
- முகத்தான் அமர்ந்துஇனிது நோக்கி அகத்தானாம்
இன்சொல் லினதே அறம். 93
- துன்புறாஉந் துவ்வாமை இல்லாகும் யார்மாட்டும்
இன்புறாஉம் இன்சொல் லவர்க்கு. 94
- பணிவுடையன் இன்சொலன் ஆதல் ஒருவற்கு
அணியல்ல மற்றுப் பிற. 95
- அல்லவை தேய அறம்பெருகும் நல்லவை
நாடி இனிய சொலின். 96
- நயன்ஈன்று நன்றி பயக்கும் பயன்ஈன்று
பண்பின் தலைப்பிரியாச் சொல். 97
- சிறுமையுள் நீங்கிய இன்சொல் மறுமையும்
இம்மையும் இன்பந் தரும். 98
- இன்சொல் இனிதீன்றல் காண்பான் எவன்கொலோ
வன்சொல் வழங்கு வது. 99
- இனிய உளவாக இன்னாத கூறல்
கனியிருப்பக் காய்கவர்ந் தற்று. 100

செய்ந்நன்றி அறிதல்

கேளாமலே முன்வந்து செய்த உதவிக்கு உலகமும் வானமும் கொடுத்தாலும் ஈடாகா.	101
நற்சமயத்துச் செய்த உதவி சிறிதாயினும் உலகத்தைவிட மிகச் சிறந்தது.	102
பயன் கருதாது செய்த உதவியின் நன்மை எண்ணிப் பார்ப்பின், கடலினும் பெரியது.	103
சிறிதளவு நன்மை செய்தாலும் பயனறிந்தோர் பெரிய நன்மையாகக் கருதுவர்.	104
உதவி உதவிய பொருளைப் பொறுத்ததன்று; உதவி பெற்றவரின் பண்பினைப் பொறுத்தது.	105
தூயவர் நட்பை மறவாதே; துன்பத்தில் துணைசெய்தார் நட்பைத் துறவாதே.	106
துன்பக் கண்ணீரைத் துடைத்தவர் நட்பினை எடுக்கின்ற பிறப்பெல்லாம் எண்ணுவர்.	107
உதவியை மறப்பது என்றும் நல்லதில்லை; உதவாமைமையை உடனே மறப்பது நல்லது.	108
ஒருநன்மை செய்தவர் பெருந்தீமை செய்தாலும் அந்நன்மைமையை நினைக்கவே தீமை மறையும்.	109
எந்த நலத்தை அழித்தாலும் பிழைக்கலாம்; நன்றி கெட்டால் பிழைப்பில்லை.	110

செய்ந்நன்றி அறிதல்

செய்யாமற் செய்த உதவிக்கு வையகமும் வானகமும் ஆற்ற வரிது.	101
காலத்தி னாற்செய்த நன்றி சிறிதெனினும் ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது.	102
பயன்தூக்கார் செய்த உதவி நயன்தூக்கின் நன்மை கடலிற் பெரிது.	103
தினைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணையாக் கொள்வர் பயன்தெரி வார்.	104
உதவி வரைத்தன்று உதவி உதவி செயப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து.	105
மறவற்க மாசற்றார் கேண்மை துறவற்க துன்பத்துள் துப்பாயார் நட்பு.	106
எழுமை எழுபிறப்பும் உள்ளுவர் தங்கண் விழுமந் துடைத்தவர் நட்பு.	107
நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்லது அன்றே மறப்பது நன்று.	108
கொன்றன்ன இன்னா செயினும் அவர்செய்த ஒன்றுநன்று உள்ளக் கெடும்.	109
எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு.	110

நடுவு நிலைமை

- இடந்தோறும் முறையோடு ஒழுக்க முடியின்
நடுவு நிலைமை மிகச்சிறந்த அறமாம். 111
- நேர்மை உடையவனது செல்வம் குறையாமல்
வழி வழி மக்கட்குத் துணையாகும். 112
- நலமே தரினும் நேர்மையில்லா ஆக்கத்தை
அப்போதே விட்டு விடுக. 113
- இவர் நேர்மையர் நேர்மையற்றவர் என்பது
அவரவர் வழியினரால் காணமுடியும். 114
- அழிதலும் ஆதலும் உலகியற்கை; ஆதலின்
மனம் சாயாமையே சான்றோர்க்கு அழகு. 115
- நின் நெஞ்சம் நேர்மை தவறிச் செல்லின்
கேடு காலம் என்று தெரிந்து கொள்க. 116
- நேர்மையாக நின்றமையால் தாழ்வு வரின்
அதனைக் கேடாக உலகம் கருதாது. 117
- சமமாக நின்று பின் நிறுக்கும் தராகபோல
மனஞ்சாயா நேர்மையே நடுவர்க்கு அழகு. 118
- உள்ளம் சிறிதும் சாயாமல் இருந்தாலன்றோ
சொல்லுகின்ற சொல் நேர்மைச் சொல்லாகும். 119
- விலைப்பொருளையும் கொள்பொருளாக மதித்தால்
வணிகர்க்கு நல்ல வணிகம் ஏற்படும். 120

நடுவு நிலைமை

- தகுதி எனவொன்று நன்றே பகுதியால்
பாற்பட்டு ஒழுகப் பெறின். 111
- செப்பம் உடையவன் ஆக்கஞ் சிதைவின்றி
எச்சத்திற் கேமாப்பு உடைத்து. 112
- நன்றே தரினும் நடுவிகந்தாம் ஆக்கத்தை
அன்றே ஒழிய விடல். 113
- தக்கார் தகவிலர் என்பது அவரவர்
எச்சத்தாற் காணப் படும். 114
- கேடும் பெருக்கமும் இல்லல்ல நெஞ்சத்துக்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி. 115
- கெடுவல்யான் என்பது அறிகதன் நெஞ்சம்
நடுஓர்இ அல்ல செயின். 116
- கெடுவாக வையாது உலகம் நடுவாக
நன்றிக்கண் தங்கியான் தாழ்வு. 117
- சமன்செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போல் அமைந்தொருபால்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி. 118
- சொற்கோட்டம் இல்லது செப்பம் ஒருதலையா
உட்கோட்டம் இன்மை பெறின். 119
- வாணிகஞ் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப்
பிறவும் தம்போற் செயின். 120

அடக்கமுடைமை

- அடக்கம் வீரருள் ஒருவனாக்கும்; அடங்காமை
பேதைக் கூட்டத்தில் சேர்க்கும். 121
- அடக்கத்தை ஒரு குறிக்கோளாகப் பேரற்றுக;
உயிர்க்கு அதனினும் முன்னேற்றம் இல்லை. 122
- அறிவன அறிந்து முறையோடு அடங்கின்
அதனை உலகம் தெரிந்து சிறப்பிக்கும். 123
- தரத்திலே குறையாது அடங்கியவன் தோற்றம்
மலையினும் பார்வைக்குச் சிறந்தது. 124
- எல்லார்க்கும் பணிவுடைமை வேண்டும்; அது
செல்வர்க்கு இருப்பது இன்னும் செல்வமாம். 125
- ஒருபிறப்பில் ஆமைபோல் ஐம்பொறியும் அடக்கின்
எழு பிறப்பிலும் சேமம் உண்டு. 126
- எவற்றை அடக்காவிடினும் நாவை அடக்குக;
அடக்காவிடின் சொற்குற்றப்பட்டு வருந்துவாய். 127
- ஒரு சொல்லிலேனும் தீமை நேருமாயின்
எல்லா நன்மையும் கெடுதலாகி விடும். 128
- தீச்சுட்ட புண்ணோ உள்ளே ஆறிப்போம்;
சுடுசொல்லோ வடுவாகி என்றும் ஆறாது. 129
- உள்ளக் கொதிப்பை அடக்கிய வல்லவனைக்
காண்பதற்கு அறம் காத்துக் கிடக்கும். 130

அடக்கமுடைமை

- அடக்கம் அமரருள் உய்க்கும் அடங்காமை
ஆரிருள் உய்த்து விடும். 121
- காக்க பொருளா அடக்கத்தை ஆக்கம்
அதனினுஉங் கில்லை உயிர்க்கு. 122
- செறிவறிந்து சீர்மை பயக்கும் அறிவறிந்து
ஆற்றின் அடங்கப் பெறின். 123
- நிலையில் திரியாது அடங்கியான் தோற்றம்
மலையினும் மாணப் பெரிது. 124
- எல்லார்க்கும் நன்றாம் பணிதல் அவருள்ளும்
செல்வர்க்கே செல்வந் தகைத்து. 125
- ஒருமையுள் ஆமைபோல் ஐந்தடக்கல் ஆற்றின்
எழுமையும் ஏமாப் புடைத்து. 126
- யாகாவா ராயினும் நாகாக்க காவாக்கால்
சோகாப்பர் சொல்லிமுக்குப் பட்டு. 127
- ஒன்றானும் தீச்சொல் பொருட்பயன் உண்டாயின்
நன்றாகா தாகி விடும். 128
- தீயினாற் சுட்டபுண் உள்ளாறும் ஆறாதே
நாவினாற் சுட்ட வடு. 129
- கதங்காத்துக் கற்றடங்கல் ஆற்றுவான் செவ்வி
அறம்பார்க்கும் ஆற்றின் நுழைந்து. 130

ஒழுக்கமுடைமை

- ஒழுக்கம் பெருஞ்சிறப்புத் தரும் ஆதலின்
உயிர் கொடுத்தும் காக்க வேண்டும். 131
- எவ்வளவு வருந்தினாலும் ஒழுக்கமாக இரு;
எவ்வளவு ஆராய்ந்தாலும் அதுவே துணை. 132
- விடா ஒழுக்கமே உயர்ந்த குடிப்பிறப்பு;
ஒழுக்கத்தை விடுவது விலங்குப் பிறப்பு. 133
- கற்பவன் மறந்தாலும் படித்துக் கொள்ளலாம்;
மானிட ஒழுக்கம் குறைந்தாலோ கெடுவான். 134
- பொறாமைப் பட்டவனுக்கு வளர்ச்சி உண்டோ?
ஒழுக்கம் கெட்டவனுக்கு உயர்வு உண்டோ? 135
- உரமுடையவர் ஒழுக்கம் சிறிதும் தளரார்;
தளரின் துன்பம் பல வருமென்று அறிவார். 136
- விடா ஒழுக்கத்தால் முன்னேற்றம் வரும்;
விடுவதால் பொருந்தாப் பழி வரும். 137
- நல்லொழுக்கம் நன்மைக்கெல்லாம் வித்து;
தீயொழுக்கத்தால் எந்நாளும் துன்பமே. 138
- என்றும் ஒழுக்கம் உடையார் வாயிலிருந்து
தவறியும் தீய சொற்கள் தோன்றா. 139
- உலகத்தோடு ஒட்டி ஒழுகத் தெரியாதவர்
பல கற்றிருந்தும் அறிவு இல்லாதவரே. 140

ஒழுக்கமுடைமை

- ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் ஒழுக்கம்
உயிரினும் ஒம்பப் படும். 131
- பரிந்தோம்பிக் காக்க ஒழுக்கம் தெரிந்தோம்பித்
தேரினும் அஃதே துணை. 132
- ஒழுக்கம் உடைமை குடிமை இழுக்கம்
இழிந்த பிறப்பாய் விடும். 133
- மறப்பினும் ஒத்துக் கொளலாகும் பார்ப்பான்
பிறப்பொழுக்கங் குன்றக் கெடும். 134
- அழுக்கா றுடையான்கண் ஆக்கம்போன்று இல்லை
ஒழுக்க மிலான்கண் உயர்வு. 135
- ஒழுக்கத்தின் ஒல்கார் உரவோர் இழுக்கத்தின்
ஏதம் படுபாக் கறிந்து. 136
- ஒழுக்கத்தின் எய்துவர் மேன்மை இழுக்கத்தின்
எய்துவர் எய்தாப் பழி. 137
- நன்றிக்கு வித்தாகும் நல்லொழுக்கம் தீயொழுக்கம்
என்றும் இடும்பை தரும். 138
- ஒழுக்க முடையவர்க்கு ஒல்லாவே தீய
வழுக்கியும் வாயாற் சொல்லல். 139
- உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் பலகற்றும்
கல்லார் அறிவிலா தார். 140

பிறனில் விழையாமை

- பிறன் மனைவியை விரும்பும் மடமை உலகில்
அறம்பொருள் அறிந்தவரிடம் இருப்பதில்லை. 141
- பிறனது வாயிலில் நிற்பவனைப் போலப்
பெரும்பாவியும் பெரும்பேதையும் இல்லை. 142
- நம்பினவர் வீட்டில் தீமை செய்பவர்
செத்தவரல்லது வாழ்பவர் அல்லர். 143
- அறிவின்றி அயலான் மனைவியை விரும்புவன்
எவ்வளவு பெரியவனாயினும் என்ன? 144
- எளிதென்று கருதிப் பிறன்மனை நுழைபவன்
என்றும் தீராத பழியை எய்துவான். 145
- பகை பாவம் அச்சம் பழி என்ற நான்கும்
பிறன் வீட்டில் நுழைவாணை விடமாட்டா. 146
- நெறியோடு வாழும் குடும்பத்தான் யார்?
இன்னொரு குடும்பத்தானை விரும்பாதவனே. 147
- பிறன்மனையை விரும்பி நினைவாத பேராற்றல்
சான்றோர்க்கு அறமும் ஒழுக்கமும் ஆம். 148
- உலகில் எந்நன்மைக்கும் உரியவர் யார்?
பிறனுக்கு உரியவனை அணையாதவரே. 149
- அறங்கடந்து தீமைபல செய்யினும் செய்க;
பிறன்மனை விரும்பத்தை அறவே ஒழிக. 150

பிறனில் விழையாமை

- பிறன்பொருளாள் பெட்டொழுகும் பேதைமை ஞாலத்து
அறம்பொருள் கண்டார்கண் இல். 141
- அறன்கடை நின்றாருள் எல்லாம் பிறன்கடை
நின்றாரின் பேதையார் இல். 142
- விளிந்தாரின் வேறல்லர் மன்ற தெளிந்தாரில்
தீமை புரிந்துஒழுகு வார். 143
- எனைத்துணையர் ஆயினும் என்னாம் தினைத்துணையும்
தேரான் பிறனில் புகல். 144
- எளிதென இல்லிறப்பான் எய்துமெஞ் ஞான்றும்
விளியாது நிற்கும் பழி. 145
- பகைபாவம் அச்சம் பழியென நான்கும்
இகவாவாம் இல்லிறப்பான் கண். 146
- அறனியலான் இல்வாழ்வான் என்பான் பிறனியலாள்
பெண்மை நயவா தவன். 147
- பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை சான்றோர்க்கு
அறனொன்றோ ஆன்ற ஒழுக்கு. 148
- நலக்குரியார் யாரெனின் நாமநீர் வைப்பின்
பிறற்குரியாள் தோள்தோயா தார். 149
- அறன்வரையான் அல்ல செயினும் பிறன்வரையாள்
பெண்மை நயவாமை நன்று. 150

பொறையுடைமை

- குழிபறிப்பாரையும் நிலம் சுமப்பது போல
நம்மை இகழ்வாரையும் பொறுப்பதே சிறப்பு. 151
- பிறரது பெருங்குற்றத்தை என்றும் பொறுக்க;
முடியுமாயின் மறக்க; அது மிக நல்லது. 152
- பெரியவறுமை வந்த விருந்தை நீக்குவது;
பெரியவலிமை பேதையைப் பொறுப்பது. 153
- பெருந்தன்மை நீங்காதிருக்க வேண்டின்
பொறுக்குந் தன்மையைப் போற்றிக் கொள்க. 154
- தண்டித்தவரை யார் மதிப்பர்? பொறுத்தவரையே
பொன்போல் போற்றி மதிப்பர். 155
- தண்டித்தவர்க்கு அப்போதைய மகிழ்ச்சியே;
பொறுத்தவர்க்கோ உலகம் உள்ளளவும் புகழ். 156
- பிறர் முறையல்லவற்றைச் செய்தாலும் வருந்தி
நீ அறமல்லவற்றைச் செய்யாதே. 157
- தன் இறுமாப்பால் தீமை செய்தவரை நீ
உன் பொறுமைச் சிறப்பால் வென்று விடுக. 158
- தரங்கெட்டவரின் வசவைப் பொறுப்பவர்
துறந்தவரினும் தூயவர். 159
- பட்டினி கிடந்து நோன்பிருப்பவர் பெரியவர்;
அவரினும் பெரியவர் வசவைப் பொறுப்பவர். 160

பொறையுடைமை

- அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்போலத் தம்மை
இகழ்வார்ப் பொறுத்தல் தலை. 151
- பொறுத்தல் இறப்பினை என்றும் அதனை
மறத்தல் அதனினும் நன்று. 152
- இன்மையுள் இன்மை விருந்தொரால் வன்மையுள்
வன்மை மடவார்ப் பொறை. 153
- நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டின் பொறையுடைமை
போற்றி ஒழுகப் படும். 154
- ஒறுத்தாரை ஒன்றாக வையாரே வைப்பர்
பொறுத்தாரைப் பொன்போற் பொதிந்து. 155
- ஒறுத்தார்க்கு ஒருநாளை இன்பம் பொறுத்தார்க்குப்
பொன்றுந் துணையும் புகழ். 156
- திறனல்ல தற்பிறர் செய்யினும் நோநொந்து
அறனல்ல செய்யாமை நன்று. 157
- மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரைத் தாம்தம்
தகுதியான் வென்று விடல். 158
- துறந்தாரின் தூய்மை உடையர் இறந்தார்வாய்
இன்னாச்சொல் நோற்கிற் பவர். 159
- உண்ணாது நோற்பார் பெரியர் பிறர்சொல்லும்
இன்னாச்சொல் நோற்பாரின் பின். 160

அழுக்காறாமை

- மனத்தில் பொறாமை இல்லாத நிலையே
ஒழுக்க நெறியாம் என்று கொள்க. 161
- யார்மேலும் பொறாமை இல்லை எனின்
சிறந்த மேன்மை வேறில்லை. 162
- தனக்கு நல்வளர்ச்சி வேண்டாம் என்பவனே
மற்றவன் வளர்ச்சிக்குப் பொறாமைப்படுவான். 163
- பொறாமையால் தமக்குத் தீதுவரும் ஆதலின்
பொறாமையால் பிறர்க்குத் தீது செய்யார். 164
- பொறாமையாளரைக் கெடுக்க அதுவே போதும்;
பகைவர் கெடுக்கத் தவறினும் அது தவறாது. 165
- கொடுப்பதைக் கண்டு பொறாமைப்படுபவனது
சுற்றத்தாரும் உணவுஉடை இன்றி அழிவர். 166
- மனம் சுருங்கிப் பொறாமைப்படுபவனைச்
சீதேவி மூதேவியிடம் ஒப்படைப்பாள். 167
- பொறாமையாகிய பாவம் செல்வம் கெடுத்துத்
தீய வழியிலும் கொண்டுபோய் விடும். 168
- பொறாமைப்படுபவன் உண்மையில் வளர்கிறானா?
நல்லவன் கெடுகிறானா? எண்ணிப்பார். 169
- பொறாமையால் வாழ்வு விரிந்தவரும் இல்லை;
பொறுப்பதால் வளர்ச்சி குறைந்தவரும் இல்லை. 170

அழுக்காறாமை

- ஒழுக்காறாக் கொள்க ஒருவன்தன் நெஞ்சத்து
அழுக்காறு இலாத இயல்பு. 161
- விழுப்பேற்றின் அஃதொப்பது இல்லையார் மாட்டும்
அழுக்காற்றின் அன்மை பெறின். 162
- அறன்ஆக்கம் வேண்டாதான் என்பான் பிறனாக்கம்
பேணாது அழுக்கறுப் பான். 163
- அழுக்காற்றின் அல்லவை செய்யார் இழுக்காற்றின்
ஏதம் படுபாக்கு அறிந்து. 164
- அழுக்காறு உடையார்க்கு அதுசாலும் ஒன்னார்
வழுக்கியும் கேட்கன் பது. 165
- கொடுப்பது அழுக்கறுப்பான் சுற்றம் உடுப்பதூஉம்
உண்பதூஉம் இன்றிக் கெடும். 166
- அவ்வித்து அழுக்காறு உடையானைச் செய்யவள்
தவ்வையைக் காட்டி விடும். 167
- அழுக்காறு எனஒரு பாவி திருச்செற்றுத்
தீயுழி உய்த்து விடும். 168
- அவ்விய நெஞ்சத்தான் ஆக்கமுஞ் செவ்வியான்
கேடும் நினைக்கப் படும். 169
- அழுக்கற்று அகன்றாரும் இல்லை அஃதுஇல்லார்
பெருக்கத்தில் தீர்ந்தாரும் இல். 170

வெஃகாமை

- நேர்மை யின்றிப் பிறர்பொருளைக் கவர்ந்தால்
உடனே குடியழிந்து குற்றங்கள் பெருகும். 171
- கொள்ளை விரும்பிக் கூடாதன செய்யார்
நேர்மைக்கு அஞ்சும் பெரியவர். 172
- சிறுநலத்தை விரும்பிக் கொடியவை செய்யார்
பெருநலத்தை நாடுபவர். 173
- ஆசைகளை அடக்கிய உயர்ந்த அறிஞர்
இல்லை என்பதற்காகப் பிறர்பொருளை நாடார். 174
- எவர்பொருளையும் நச்சிக் கொடுமை செய்தால்
நுணுகிப் பரந்த அறிவால் பயன் என்ன? 175
- அருளை நாடி உரியவழியில் நிற்பவன்
பிறர் பொருளைக் கவர் நினைப்பின் கெடுவான். 176
- பிறர்பொருளால் வரும்வினைவு மிகப் பொல்லாது;
ஆதலின் தீய முன்னேற்றத்தை வேண்டாதே. 177
- தன் செல்வம் குறையாமைக்கு வழி யாது?
பிறன் செல்வத்தைப் பறிக்க விரும்பாமை. 178
- முறையறிந்து பிறர் பொருளை விரும்பாத
அறிஞரைத் தெரிந்து திருமுகள் அடைவாள். 179
- பின்வருவது பாராமல் விரும்புவது அழிவு;
வேண்டாம் என்னும் பெருமிதம் வெற்றி. 180

வெஃகாமை

- நடுவின்றி நன்பொருள் வெஃகின் குடிபொன்றிக்
குற்றமும் ஆங்கே தரும். 171
- படுபயன் வெஃகிப் பழிப்படுவ செய்யார்
நடுவன்மை நாணு பவர். 172
- சிற்றின்பம் வெஃகி அறனல்ல செய்யாரே
மற்றின்பம் வேண்டு பவர். 173
- இலமென்று வெஃகுதல் செய்யார் புலம்வென்ற
புன்மையில் காட்சி யவர். 174
- அஃகி அகன்ற அறிவென்னாம் யார்மாட்டும்
வெஃகி வெறிய செயின். 175
- அருள்வெஃகி ஆற்றின்கண் நின்றான் பொருள்வெஃகிப்
பொல்லாத சூழக் கெடும். 176
- வேண்டற்க வெஃகியாம் ஆக்கம் விளைவயின்
மாண்டற் கரிதாம் பயன். 177
- அஃகாமை செல்வத்திற்கு யாதெனின் வெஃகாமை
வேண்டும் பிறன்கைப் பொருள். 178
- அறனறிந்து வெஃகா அறிவுடையார்ச் சேரும்
திறன்அறிந் தாங்கே திரு. 179
- இறல்ஈனும் எண்ணாது வெஃகின் விறல்ஈனும்
வேண்டாமை என்னுஞ் செருக்கு. 180

புறங்கூறாமை

- ஒருவன் அறத்தைப் பழித்துத் தீமை செய்யினும்
கோள் சொல்லான் என்பது காதுக்கு இனியது. 181
- அறம் அழித்துச் செய்யும் தீமையினும் தீது
புறத்தே இகழ்ந்து முன்னே புகழ்வது. 182
- கோள்சொல்லி நடித்து உயிர் வாழ்தலினும்
சாவது நல்லது; அறத்தின்பயன் கிடைக்கும். 183
- எதிரே கடுமையாகச் சொல்லினும் சொல்லலாம்;
ஆளில்லாத போது கோள் சொல்லற்க. 184
- இவன் நெஞ்சத்தில் நேர்மை இல்லை என்பது
கோள் சொல்வதிலிருந்துகண்டு கொள்ளலாமே? 185
- பிறரது குறையை நீதேடிக் கூறின்
உன் பெரிய குறையை மற்றவர் விடுவாரோ? 186
- மகிழ்ந்து பேசி நட்புச் செய்யத் தெரியாதவர்
கோள்சொல்லி நண்பரையும் பிரித்து விடுவர். 187
- பழகியவர் குற்றத்தையே தூற்றித் திரிபவர்
பழகாதவரிடம் எப்படி எப்படியோ? 188
- போனது பார்த்துப் புறங்கூறுபவனை
உலகம் சுமக்கிறது; அதுவும் ஓர் அறமோ? 189
- பிறர்குறை காண்பதுபோல் தங்குறை காணின்
வாழும் உயிர்க்குத் தீது உண்டோ? 190

புறங்கூறாமை

- அறங்கூறான் அல்ல செயினும் ஒருவன்
புறங்கூறான் என்றல் இனிது. 181
- அறனழீஇ அல்லவை செய்தலின் தீதே
புறனழீஇப் பொய்த்து நகை. 182
- புறங்கூறிப் பொய்த்துயிர் வாழ்தலின் சாதல்
அறங்கூறும் ஆக்கம் தரும். 183
- கண்நின்று கண்ணறச் சொல்லினும் சொல்லற்க
முன்இன்று பின்னோக்காச் சொல். 184
- அறஞ்சொல்லும் நெஞ்சத்தான் அன்மை புறஞ்சொல்லும்
புன்மையாற் காணப் படும். 185
- பிறன்பழி கூறுவான் தன்பழி யுள்ளும்
திறன்தெரிந்து கூறப் படும். 186
- பகச்சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர் நகச்சொல்லி
நட்பாடல் தேற்றா தவர். 187
- துன்னியார் குற்றமும் தூற்றும் மரபினார்
என்னைகொல் ஏதிலார் மாட்டு. 188
- அறன்னோக்கி ஆற்றுங்கொல் வையம் புறன்னோக்கிப்
புன்சொல் உரைப்பான் பொறை. 189
- ஏதிலார் குற்றம்போல் தன்குற்றங் காண்கிற்பின்
தீதுண்டோ மன்னும் உயிர்க்கு. 190

பயனில சொல்லாமை

கேட்டார் வெறுக்க வீணாகப் பேசுபவனை எல்லாரும் இகழ்வார்.	191
பலர்முன் வீண்பேச்சுப் பேசுவது நண்பர்க்கு வேண்டாதன செய்தலினும் தீது.	192
பயனில்லாதவற்றை விரித்து உரைத்தால் விளங்காதவன் என்று பேராகும்.	193
பயனில்லாத சிறுசொல்லைப் பலர்முன் கூறுவது அறிவும் இல்லை; நன்மையும் இல்லை.	194
பண்புடையவர்கள் பயனில சொன்னால் தரமும் சிறப்பும் போய் விடும்.	195
பயனில சொல்வாணைப் புகழ்கின்றவனை மனிதன் என்னாதே; மனிதப்பதர் என்று சொல்.	196
சான்றோர் முறையல சொல்லினும் சொல்லலாம்; பயனற்றவை சொல்லல் ஆகாது.	197
அரிய பயனை அடைய முயலும் அறிஞர் பெரியபயன் இல்லாதவற்றைச் சொல்லார்.	198
மயக்கம் இல்லாத நல்லறிஞர் மறந்தும் பொருளற்ற சொற்களைச் சொல்லார்.	199
பயனுள்ள நல்ல சொற்களையே சொல்லுக; பயனில்லா வீண் சொற்களைச் சொல்லாதே.	200

பயனில சொல்லாமை

பல்லார் முனியப் பயனில சொல்லுவான் எல்லாரும் எள்ளப் படும்.	191
பயனில பல்லார்முன் சொல்லல் நயனில நட்டார்கண் செய்தலின் தீது.	192
நயனிலன் என்பது சொல்லும் பயனில பாரித் துரைக்கும் உரை.	193
நயன்சாரா நன்மையின் நீக்கும் பயன்சாராப் பண்பில்சொல் பல்லா ரகத்து.	194
சீர்மை சிறப்பொடு நீங்கும் பயனில நீர்மை யுடையார் சொலின்.	195
பயனில்சொல் பாராட்டு வாளை மகன்எனல் மக்கட் பதடி யெனல்.	196
நயனில சொல்லினுஞ் சொல்லுக சான்றோர் பயனில சொல்லாமை நன்று.	197
அரும்பயன் ஆயும் அறிவினார் சொல்லார் பெரும்பயன் இல்லாத சொல்.	198
பொருள்தீர்ந்த பொச்சாந்துஞ் சொல்லார் மருள்தீர்ந்த மா/று காட்சி யவர்.	199
சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய சொல்லற்க சொல்லிற் பயனிலாச் சொல்.	200

தீவினையச்சம்

கொடியவர் தீவினைகளை அஞ்சாது செய்வார்; நல்லவர் செய்ய அஞ்சுவார்.	201
யார்க்கும் கொடுமைகள் கொடுமை தரும்; தீயைக்காட்டிலும் அவற்றை நெருங்காதே.	202
கொடுமைகளைப் பகைவர்க்கும் செய்யாது ஒழிக; அதுவே அறிவிற் சிறந்த அறிவாகும்.	203
மறந்தும் பிறனுக்குக் கேடு எண்ணாதே; எண்ணின், அறம் உன்னை வாழவிடுமா?	204
இல்லை என்பதற்காகத் தீமைகள் செய்யாதே; செய்யின் திரும்பவும் பெரிய ஏழையாவாய்.	205
துன்பங்கள் தன்னைத் தொடவிரும்பாதவன் பிறர்க்குத் தீமைகள் செய்யாது இருப்பானாக.	206
எனைப் பெரிய பகையிலிருந்தும் தப்பிக்கலாம்; கொடுமைப் பகையோ விடாது கொல்லும்.	207
கொடுமை செய்தார் கெடுவது உறுதி; நிழல் ஒருவன் அடியைவிட்டு நீங்குமா?	208
தான்வாழ ஆசை இருக்குமானால் சிறிதும் தீவினைப் பக்கம் செல்லாதே.	209
நெறிவிலகிக் கொடுமை இழையாதவன் என்றும் கேடில்லாதவன் எனத் தெளிக.	210

தீவினையச்சம்

தீவினையார் அஞ்சார் விழுமியர் அஞ்சுவர் தீவினை என்னுஞ் செருக்கு.	201
தீயவை தீய பயத்தலால் தீயவை தீயினும் அஞ்சப் படும்.	202
அறிவினுள் எல்லாந் தலையென்ப தீய செறுவார்க்கும் செய்யா விடல்.	203
மறந்தும் பிறன்கேடு சூழற்க சூழின் அறஞ்சூழும் சூழ்ந்தவன் கேடு.	204
இலன்னன்று தீயவை செய்யற்க செய்யின் இலனாகும் மற்றும் பெயர்த்து.	205
தீப்பால தான்பிறர்கண் செய்யற்க நோய்ப்பால தன்னை அடல்வேண்டா தான்.	206
எனைப்பகை யுற்றாரும் உய்வர் வினைப்பகை வீயாது பின்சென்று அடும்.	207
தீயவை செய்தார் கெடுதல் நிழல்தன்னை வீயாது அடிஉறைந் தற்று.	208
தன்னைத்தான் காதல னாயின் எனைத்தொன்றும் துன்றற்க தீவினைப் பால்.	209
அருங்கேடன் என்பது அறிக மருங்கோடித் தீவினை செய்யான் எனின்.	210

திருக்குறள் தெளிவுரை

ஒப்புரவறிதல் (பொதுக்கொடை)

கடமை கைம்மாறு எதிர்பார்ப்பதில்லை;	
உலகம் மழைக்கு என்ன செய்ய முடியும்?	211
மிக முயன்று சேர்த்த பொருளெல்லாம்	
உதவிபெறத் தக்கவர்க்கு உதவிசெய்தற்கே.	212
தேவர் உலகத்திலும் நம் உலகத்திலும்	
பொது நன்மையினும் சிறந்த செயல் இல்லை.	213
ஒத்த பொதுநலத்தை அறிந்தவனே வாழ்பவன்;	
அறியாதவன் செத்தவரைச் சேர்ந்தவன்.	214
உலக நலம் விரும்பும் பேரறிஞனது செல்வம்	
ஊருணியில் நிறைந்த நீர் போலாகும்.	215
உலக அன்பு உடையவனிடம் செல்வம் இருப்பது	
பழமரம் ஊர்நடுவே பழுத்தது போன்றது.	216
பேரருளாளன் இடத்துச் செல்வம் இருப்பது	
யார்க்கும் கிடைக்கும் மருந்துமரம்போலும்.	217
ஊர்க்கடமையை அறிந்த அறிவுடையவர்	
வறுமைக்காலத்தும் பொதுநலம் குறையார்.	218
செய்யவேண்டியன செய்ய இயலாமையே	
நல்ல அன்பனுக்கு வறுமையாகும்.	219
பொது நன்மையினால் கேடு வருமென்றால்	
அக்கேடு விலைபோகும் மதிப்புடையது.	220

அறம்

இல்லறவியல்

அதிகாரம் 22

ஒப்புரவறிதல்

கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட்டு	
என்ஆற்றுங் கொல்லோ உலகு.	211
தாளாற்றித் தந்த பொருளெல்லாம் தக்கார்க்கு	
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு.	212
புத்தே ஞாலகத்தும் ஈண்டும் பெறலரிதே	
ஒப்புரவின் நல்ல பிற.	213
ஒத்த தறிவான் உயிர்வாழ்வான் மற்றையான்	
செத்தாருள் வைக்கப் படும்.	214
ஊருணி நீர்நிறைந் தற்றே உலகவாம்	
பேரறி வாளன் திரு.	215
பயன்மரம் உள்ளூர்ப் பழுத்தற்றால் செல்வம்	
நயனுடை யான்கண் படின.	216
மருந்தாஃத் தப்பா மரத்தற்றால் செல்வம்	
பெருந்தகை யான்கண் படின.	217
இடனில் பருவத்தும் ஒப்புரவிற்கு ஒல்கார்	
கடனறி காட்சி யவர்.	218
நயனுடையான் நல்குர்ந்தா னாதல் செய்யுநீர்	
செய்யது அமைகலா வாறு.	219
ஒப்புரவி னால்வரும் கேடெனின் அஃதொருவன்	
விற்புகோள் தக்க துடைத்து.	220

ஈகை (தனியுதவி)

- ஈகை என்பது ஏழைகளுக்குக் கொடுப்பதே;
பிறர்க்குச் செய்வது எதிர்பார்த்துக் கொடுப்பது. 221
- வீட்டுநெறி என்றாலும் வாங்குவது தீது;
வீடில்லை என்றாலும் கொடுப்பது நல்லது. 222
- இல்லை என்ற துயரை எடுத்துரைக்கும் முன்பே
கொடுக்குங்குணம் குடிப்பிறந்தவனிடம் உண்டு. 223
- கேட்பவரின் முகமலர்ச்சியைக் காணும் வரை
கேட்கவிடுதல் இனியது ஆகாது. 224
- பசி பொறுப்பது பேராற்றல்; அதனினும்
பேராற்றல் பிறர் பசியை ஆற்றுவது. 225
- ஏழைகளின் பெரும் பசியைத் தீர்ப்பாயாக;
அதுதான் செல்வனுக்குச் சேமிப்பிடம். 226
- பகுத்துக் கொடுத்து உணவருந்தியவனைத்
தீய பசினோய் என்றும் தீண்டாது. 227
- பொருளைத்தேடி இழக்கும் கொடியவர்கள்
கொடுத்து மகிழும் இன்பத்தை அறியாரோ? 228
- நிறைந்த உணவைத் தனித்து உண்பது
இரப்பதினும் பார்வைக்கு அருவருப்பானது. 229
- ஓர் ஏழைக்கு உதவ முடியாத போது
விரும்பாச் சாவும் விரும்பத் தகும். 230

ஈகை

- வறியார்க்கொன்று ஈவதே ஈகைமற் றெல்லாம்
குறியெதிர்ப்பை நீர துடைத்து. 221
- நல்லாறு எனினும் கொளத்தீது மேலுலகம்
இல்லெனினும் ஈதலே நன்று. 222
- இலென்னும் எவ்வம் உரையாமை ஈதல்
குலனுடையான் கண்ணே உள. 223
- இன்னாது இரக்கப் படுதல் இரந்தவர்
இன்முகங் காணும் அளவு. 224
- ஆற்றுவார் ஆற்றல் பசிஆற்றல் அப்பசியை
மாற்றுவார் ஆற்றலின் பின். 225
- அற்றார் அழிபசி தீர்த்தல் அஃதொருவன்
பெற்றான் பொருள்வைப் புழி. 226
- பாத்தூண் மரீஇ யவனைப் பசிஎன்னும்
தீப்பிணி தீண்டல் அரிது. 227
- ஈத்துவக்கும் இன்பம் அறியார்கொல் தாமுடைமை
வைத்திழக்கும் வன்க ணவர். 228
- இரத்தலின் இன்னாது மன்ற நிரப்பிய
தாமே தமிழர் உணல். 229
- சாதலின் இன்னாத தில்லை இனிததூஉம்
ஈதல் இஷையாக் கடை. 230

புகழ்

- வறியார்க்கு ஈக; புகழோடு வாழ்க;
அதுவே உயிர்க்குச் சிறந்த ஊதியம். 231
- உலகில் பாராட்டுவார் பாராட்டுவன எல்லாம்
வறியவர்க்கு ஈந்த வள்ளல்களின் புகழ்களே. 232
- நிலையாத உலகத்து உயர்ந்த புகழ் தவிர
எதுவும் அழியாது நிலைப்பதில்லை. 233
- உலகில் நெடும்புகழ் ஈட்டிய மக்களையே
வானுலகம் போற்றும்; தேவரைப் போற்றாது. 234
- புகழின் பொருட்டு அழிதலும் சாதலும்
அறிவுடையவர்க்கே இயலும். 235
- அவைக்கண் புகழ் நோக்கொடு தோன்றுக;
அந்நோக்கம் இலாதார் தோன்றாமை நல்லது. 236
- புகழில்லார் தம்மேல் வருத்தப்படாது தம்மை
இகழ்வார்மேல் வருத்தப்படுவது ஏன்? 237
- பின்நிலைக்கும் புகழை ஒருவன் பெறாவிடின்
அவன்பிறப்பு உலகிற்கே ஒரு பழி. 238
- புகழில்லா உடம்பைச் சுமப்பின்
நல்ல நிலங்கூட வளங் குறையும். 239
- வசையின்றி வாழ்பவரே வாழ்பவர்;
இசையின்றி இருப்பவரே இறந்தவர். 240

புகழ்

- ஈதல் இசைபட வாழ்தல் அதுவல்லது
ஊதியம் இல்லை உயிர்க்கு. 231
- உரைப்பார் உரைப்பவை எல்லாம் இரப்பார்க்கொன்று
ஈவார்மேல் நிற்கும் புகழ். 232
- ஒன்றா உலகத்து உயர்ந்த புகழல்லால்
பொன்றாது நிற்பதொன்று இல். 233
- நிலவரை நீள்புகழ் ஆற்றின் புலவரைப்
போற்றாது புத்தேள் உலகு. 234
- நத்தம்போல் கேடும் உளதாகும் சாக்காடும்
வித்தகர்க் கல்லால் அரிது. 235
- தோன்றின் புகழொடு தோன்றுக அஃதிலார்
தோன்றலின் தோன்றாமை நன்று. 236
- புகழ்பட வாழாதார் தந்நோவார் தம்மை
இகழ்வாரை நோவது எவன். 237
- வசையென்ப வையத்தார்க் கெல்லாம் இசையென்னும்
எச்சம் பெறாஅ விடின். 238
- வசையிலா வண்பயன் குன்றும் இசையிலா
யாக்கை பொறுத்த நிலம். 239
- வசைஒழிய வாழ்வாரே வாழ்வார் இசையொழிய
வாழ்வாரே வாழா தவர். 240

அருளுடைமை

- அருளே செல்வத்துள் சிறந்த செல்வம்;
பொருளோ கயவரிடத்தும் உண்டு. 241
- நல்லவழியை ஆராய்ந்து அருள் செய்க;
எவ்வகையால் பார்த்தாலும் அருளே துணை. 242
- அறியாமையும் துன்பமும் உடைய உலகத்தை
அருள்நெஞ்சம் கொண்டவர் அடைய மாட்டார். 243
- எல்லா உயிர்களையும் பேணும் அருளாளனுக்குத்
தன்னுயிர் பற்றிய கவலை வினை இல்லை. 244
- அருளாளர்க்குத் துன்பம் என்பது இல்லை;
காற்றுடன் வளமுடைய இவ்வுலகமே சான்று. 245
- அருள் இல்லாமல் கொடுமைகள் செய்பவர்
பொருளிழந்து வாழ்வும் வழுவினார் ஆவர். 246
- பொருளில்லார்க்கு இவ்வுலக வாழ்வு இல்லை;
அருளில்லார்க்கு அவ்வுலக வாழ்வு இல்லை. 247
- பொருளில்லார் ஒருநாள் செல்வத்தால் செழிப்பர்;
அருளில்லார் தொலைந்தவரே; திரும்ப மீளார். 248
- அருளிலான் அறஞ்செய்தான் என்பது பேதை
இறைவனைக் கண்டான் என்பது போலாம். 249
- உன்னினும் எளியவனை நீ வருத்தும்போது
உன்னினும் வலியவன்முன் உன்னை நினை. 250

அருளுடைமை

- அருட்செல்வம் செல்வத்துள் செல்வம் பொருட்செல்வம்
பூரியார் கண்ணும் உள. 241
- நல்லாற்றான் நாடி அருளாள்க பல்லாற்றான்
தேரினும் அஃதே துணை. 242
- அருள்சேர்ந்த நெஞ்சினார்க் கில்லை இருள்சேர்ந்த
இன்னா உலகம் புகல். 243
- மன்னுயிர் ஒம்பி அருளாள்வாற்கு இல்லென்ப
தன்னுயிர் அஞ்சம் வினை. 244
- அல்லல் அருளாள்வார்க்கு இல்லை வளிவழங்கும்
மல்லல்மா ஞாலம் கரி. 245
- பொருள்நீங்கிப் பொச்சாந்தார் என்பர் அருள்நீங்கி
அல்லவை செய்தொழுகு வார். 246
- அருளில்லார்க்கு அவ்வுலகம் இல்லை பொருளில்லார்க்கு
இவ்வுலகம் இல்லாகி யாங்கு. 247
- பொருளற்றார் பூப்பர் ஒருகால் அருளற்றார்
அற்றார்மற் றாதல் அரிது. 248
- தெருளாதான் மெய்ப்பொருள் கண்டற்றால் தேரின்
அருளாதான் செய்யும் அறம். 249
- வலியார்முன் தன்னை நினைக்கதான் தன்னின்
மெலியார்மேல் செல்லும் இடத்து. 250

புலாஸ் மறுத்தல்

தன்தனைசு பெருக்கப் பிறதனைசு தின்பவனுக்கு
எங்ஙனம் அருள் பிறக்கும்? 251

போற்றாதார்க்குப் பொருள்வரவு இல்லை
புலால் தின்பவர்க்கு அருள் வரவு இல்லை. 252

இறைச்சி சுவைத்தவனுக்கு அருள் தோன்றாது:
ஆயுதம் தாங்கியவனுக்கு இரக்கம் இருக்குமா? 253

கொல்லாமையே அருள்; கொல்லுதலே பாவம்;
புலால் உண்ணுதலே சிறுமை. 254

புலால் உண்ணாமையால் நீண்ட ஆயுள் உண்டு:
புலால் உண்டவனை நரகமும் உண்ணாது. 255

உலகத்தார் தின்னுதற்குப் புலால் வாங்காவிடின
விற்பதற்கென்று விற்பார் யாரும் இரார். 256

ஓருடம்பின்புண்ணன்று அருவருப்புத் தோன்றின்
புலாலை யாரும் உண்ண விரும்பார். 257

உயிரை நீக்கிக் கொண்டுவுந்த இறைச்சியைக்
குற்றத்தை நீக்கிய அறிஞர் உண்ணார். 258

ஆகுதி பெய்து ஆயிரவேள்வி செய்தலினும்
ஒருயிரைக் கொன்று தின்னாமை மேல். 259

கொல்லாதவனையும் புலால் உண்ணாதவனையும்
கைகூப்பி எல்லா உயிர்களும் வணங்கும். 260

புலகல் மறுத்தல்

தன்னுள் பெருக்கற்குத் தான்பிறிது ஊனுண்பான்
எங்ஙனம் ஆளும் அருள்.

பொருளாட்சி போற்றாதார்க்கு இல்லை அருளாட்சி
ஆங்கில்லை ஊன்தின் பவர்க்கு.

படைகொண்டார் நெஞ்சம்போல் நன்றாக்காது ஒன்றன்
உடல்களை உண்டார் மனம்.

அருளல்லது யாதெனின் கொல்லாமை கோறல்
பொருளல்லது அவ்வூன் தினல்.

உண்ணாமை உள்ளது உயிர்நிலை ஊனுண்ண
அண்ணாத்தல் செய்யாது அளறு. 255

தினற்பொருட்டால் கொல்லாது உலகெனின் யாரும்
விலைப்பொருட்டால் ஊன்தருவார் இல். 256

உண்ணாமை வேண்டும் புலாஅல் பிறிதொன்றன்
புண்ணது உணர்வார்ப் பெறின்.

செயிரின் தலைப்பிரிந்த காட்சியார் உண்ணார்
உயிரின் தலைப்பிரிந்த ஊன்.

அவிசொரிந் தாயிரம் வேட்டலின் ஒன்றன்
உயிர்செகுத் துண்ணாமை நன்று.

கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி.
எல்லா உயிரும் தொழும்.

தவத்தின் வடிவு தன்துன்பத்தைப் பொறுத்தல்;
எவ்வுயிர்க்கும் துன்பம் செய்யாமை.

261

தவக்கோலமும் தவமுடையவர்க்கே சிறப்பு;
அதனைத் தவமிலாதார் கொள்வது பழிப்பு.

262

இல்லறத்தார் ஏன் தவஞ்செய்ய மறந்தனர்?
துறவிக்கு உதவ வேண்டும் என்பதற்காகவா?

263

பகைவரை அழிக்கலாம், நண்பரை ஆக்கலாம்;
இந்த ஆற்றல் நினைப்பின் தவத்தால் வரும்.

264

வேண்டுவன வேண்டியபடி பெறலாம்; ஆதலின்
உரிய தவத்தை உடனே முயலுக.

265

தவஞ்செய்பவரே தங்காரியம் செய்பவர்;
பிறர் ஆசையால் வீண்காரியம் செய்பவர்.

266

காய்ச்சக் காய்ச்சப் பொன் ஒளிமிகும்; துறவிக்குத்
துன்பம் தாக்கத் தாக்க மெய்யறிவு மிகும்.

267

தன்னுயிர் தன்முனைப்பு இல்லாதவனை
உலகத்து உயிரெல்லாம் வணங்கும்.

268

தவத்தின் ஆற்றல் கைகூடியவர்கட்கு
யமனைத் தாண்டுதலும் இயலும்.

269

உலகில் வறியவர் பலர். ஏன்?
முயலாதார் பலர்; முயல்வார் சிலர்.

270

உற்றநோய் நோன்றல் உயிர்க்குறுகண் செய்யாமை
அற்றே தவத்திற் குரு.

261

தவமும் தவமுடையார்க்கு ஆகும் அவம்அதனை
அஃதிலார் மேற்கொள் வது.

262

துறந்தார்க்குத் துப்புரவு வேண்டி மறந்தார்கொல்
மற்றை யவர்கள் தவம்.

263

ஒன்னார்த் தெறலும் உவந்தாரை ஆக்கலும்
எண்ணின் தவத்தான் வரும்.

264

வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தலால் செய்தவம்
ஈண்டு முயலப் படும்.

265

தவஞ்செய்வார் தங்கருமஞ் செய்வார்மற் றல்லார்
அவஞ்செய்வார் ஆசையுட் பட்டு.

266

சுடச்சுடரும் பொன்போல் ஒளிவிடும் துன்பஞ்
சுடச்சுட நோற்கிற் பவர்க்கு.

267

தன்னுயிர் தான்அறப் பெற்றானை ஏனைய
மன்னுயி ரெல்லாம் தொழும்.

268

கூற்றம் குதித்தலும் கைகூடும் நோற்றலின்
ஆற்றல் தலைப்பட்ட டவர்க்கு.

269

இலர்பல ராகிய காரணம் நோற்பார்
சிலர்பலர் நோலா தவர்.

270

கூடாவொழுக்கம்

- வஞ்சகனது மறைந்த நடத்தைகைக் கண்டு
ஐம்பூதங்களும் உடம்பினுள்ளே சிரிக்கும். 271
- தன்மனம் குற்றமென அறிந்தும் செய்தால்
பெரிய தவக்கோலத்தால் என்ன பயன். 272
- அடக்கமிலான் கொண்ட கொடிய வேடம்
பசு புலித்தோலிட்டுப் பயிர்மேய்வது போலாம். 273
- வேடத்தில் மறைந்து வேண்டாதன செய்தல்
புதரில் மறைந்து பறவை பிடிப்பது போலாம். 274
- ஆசையில்லை எனச்சொல்வாரது பொய்நடத்தை
சீசீ என்று இகழும் துன்பத்தைத் தரும். 275
- மனத்தால் துறவாது துறந்தவர் போல
ஏய்ப்பவரே எல்லாரினும் கொடியவர். 276
- குண்டுமணி போலப் புறத்தே காவியும்
அகத்தே கருமையும் உடையார் உண்டு. 277
- மனத்தில் அழுக்கிருக்கவும் நீரெல்லாம் ஆடி
ஏய்த்து நடப்பவரே உலகில் ஏராளம். 278
- பார்வைக்கு அம்புநேர்; யாழ்வனைவு; ஆயினும்
செயலைக் கண்டு உண்மை அறிக. 279
- உலகம் தூற்றும் கெட்ட நடத்தைகை விடின்
தலை மழித்தலும் சடை நீட்டலும் வேண்டாம். 280

கூடா ஒழுக்கம்

- வஞ்ச மனத்தான் படிற்றொழுக்கம் பூதங்கள்
ஐந்தும் அகத்தே நகும். 271
- வானுயர் தோற்றம் எவன்செய்யும் தன்நெஞ்சம்
தான்அறி குற்றப் படின. 272
- வலியில் நிலைமையான் வல்லுருவம் பெற்றம்
புலியின்தோல் போர்த்துமேய்ந் தற்று. 273
- தவம்மறைந்து அல்லவை செய்தல் புதல்மறைந்து
வேட்டுவன் புள்சிமிழ்த் தற்று. 274
- பற்றற்றேம் என்பார் படிற்றொழுக்கம் எற்றெற்றென்று
ஏதம் பலவுந் தரும். 275
- நெஞ்சில் துறவார் துறந்தார்போல் வஞ்சித்து
வாழ்வாரின் வன்கணார் இல். 276
- புறங்குன்றி கண்டனைய ரேனும் அகங்குன்றி
மூக்கிற் கரியார் உடைத்து. 277
- மனத்தது மாசாக மாண்டார்நீ ராடி
மறைந்தொழுகு மாந்தர் பலர். 278
- கணைகொடிது யாழ்கோடு செவ்விதுஆங் கன்ன
வினைபடு பாலால் கொளல். 279
- மழித்தலும் நீட்டலும் வேண்டா உலகம்
பழித்தது ஒழித்து விடின். 280

கள்ளாமை

- வசைவேண்டாம் என்பவன் மிகச் சிறிதும்
கள்ளமின்றித் தன் நெஞ்சைக் காக்க. 281
- பிறன் பொருளை மனத்தால் நினைப்பதும் தீது;
ஆதலின் திருடிப் பறிக்க எண்ணாதே. 282
- களவினால் வந்த செல்வம் மிகவும்
பெருகுவது போலத் தோன்றிக் கெடும். 283
- களவிலே மிகுந்த ஆசை இருப்பது
கடைசியில் நீங்காத துன்பம் தரும். 284
- பிறர் ஏமாந்த நிலையைப் பார்த்திருப்பவனிடம்
அருளும் அன்பும் இரா. 285
- களவிலே மிக்க சுவை கண்டவர்கள்
அளவிலே நின்று வாழ்க்கை நடத்தார். 286
- நெறிபட வாழும் உறுதியுடையவர் இடத்துத்
திருடும் பெரும்பேதைமை இராது. 287
- நெறியாளர் நெஞ்சு அறத்துக்கு இருப்பிடம்;
திருடர்கள் நெஞ்சு மறைவுக்கு இருப்பிடம். 288
- களவுதவிர வேறொன்றும் அறியாதவர்கள்
தீமைகள் செய்து விரைவில் அழிவர். 289
- திருபெவருக்கு விரைவில் உயிர் போகும்;
திருடாதவர்க்கு வானுலகமும் போகாது. 290

கள்ளாமை

- எள்ளாமை வேண்டுவான் என்பான் எனைத்தொன்றும்
கள்ளாமை காக்கதன் நெஞ்சு. 281
- உள்ளத்தால் உள்ளலும் தீதே பிறன்பொருளைக்
கள்ளத்தால் கள்வேம் எனல். 282
- களவினால் ஆகிய ஆக்கம் அளவிறந்து
ஆவது போலக் கெடும். 283
- களவின்கண் கன்றிய காதல் விளைவின்கண்
வீயா விழுமம் தரும். 284
- அருள்கருதி அன்புடைய ராதல் பொருள்கருதிப்
பொச்சாப்புப் பார்ப்பார்கண் இல். 285
- அளவின்கண் நின்றொழுகல் ஆற்றார் களவின்கண்
கன்றிய காத லவர். 286
- களவென்னும் காரறி வாண்மை அளவென்னும்
ஆற்றல் புரிந்தார்கண் இல். 287
- அளவறிந்தார் நெஞ்சத் தறம்போல நிற்கும்
களவறிந்தார் நெஞ்சில் கரவு. 288
- அளவல்ல செய்தாங்கே வீவர் களவல்ல
மற்றைய தேற்றா தவர். 289
- கள்வார்க்குத் தள்ளும் உயிர்நிலை கள்ளார்க்குத்
தள்ளாது புத்தே ளுலகு. 290

வாய்மை

- வாய்மை என்று போற்றப்படும் பண்பு எது?
சிறிதும் தீமை இல்லாத சொற்களைக் கூறுவது. 291
- பொய்யினால் பிறர்க்குத் தூயநன்மை வரின்
அப்பொய்யையும் மெய்யாகக் கொள்ளலாம். 292
- உண்நெஞ்சறியப் பொய் கூறாதே; கூறின்
உன் நெஞ்சம் உன்னைச் சுடாதா? 293
- மனமறியப் பொய் சொல்லாதவன் உலகத்தார்
மனத்தில் எல்லாம் இருப்பான். 294
- தவமும் தானமும் செய்வதினும் மேலானது
உள்ளத்தோடு உண்மை சொல்வது. 295
- பொய்சொல்லாமை பெரும் புகழாம்;
பொய் சொல்லத் தெரியாமை பேரறமாம். 296
- உண்மையை உண்மையாகவே கடைப்பிடித்தால்
பிறஅறங்கள் செய்யவும் வேண்டுமோ? 297
- புறத்தூய்மை நீரால் உண்டாகும்; மனத்தூய்மை
பொய் சொல்லாமையால் விளங்கும். 298
- எல்லா ஒளியும் ஒளியல்ல; சான்றோர்க்கு
உண்மை ஒளியே ஒளி. 299
- யாம் உண்மையாகக் கண்ட உண்மைகளுள்
வாய்மையினும் நல்லறம் வேறில்லை. 300

வாய்மை

- வாய்மை எனப்படுவது யாதெனின் யாதொன்றும்
தீமை இலாத சொல்ல. 291
- பொய்ம்மையும் வாய்மை யிடத்த புரைதீர்ந்த
நன்மை பயக்கும் எனின். 292
- தன்னெஞ் சறிவது பொய்யற்க பொய்த்தபின்
தன்னெஞ்சே தன்னைச் சுடும். 293
- உள்ளத்தால் பொய்யா தொழுகின் உலகத்தார்
உள்ளத்து ளெல்லாம் உளன். 294
- மனத்தொடு வாய்மை மொழியின் தவத்தொடு
தானஞ்செய் வாரின் தலை. 295
- பொய்யாமை அன்ன புகழில்லை எய்யாமை
எல்லா அறமும் தரும். 296
- பொய்யாமை பொய்யாமை ஆற்றின் அறம்பிற
செய்யாமை செய்யாமை நன்று. 297
- புறந்தூய்மை நீரான் அமையும் அகந்தூய்மை
வாய்மையால் காணப் படும். 298
- எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப்
பொய்யா விளக்கே விளக்கு. 299
- யாமெய்யாக் கண்டவற்றுள் இல்லை எனைத்தொன்றும்
வாய்மையின் நல்ல பிற. 300

வெகுளாமை

- பலிக்குமிடத்துச் சினவாதவனே காப்பவன்;
பலியா இடத்து எப்படி நடந்தால் என்ன? 301
- பலிக்காத இடத்துக் கோபிப்பது தீது;
பலிக்கும் இடத்தும் அதுபோல் தீயது இல்லை. 302
- யார்மேலும் சினத்தை மறந்து விடுக;
மறவாவிடின் தீமைகள் பிறந்துவிடும். 303
- முகமலர்ச்சியையும் அகமலர்ச்சியையும்
கொல்லும் சினத்தினும் பிறபகை உண்டோ? 304
- நீ வாழவேண்டின் சினத்தை ஒழிக்க;
ஒழிக்காவிடின் சினம் உன்னை ஒழிக்கும். 305
- சினத்தீ சினங்கொண்டாணையும் கொல்லும்;
இனமாகிய துணையையும் எரிக்கும். 306
- சினத்தைப் போற்றிக்கொண்டவன் கெடுவான்;
தரையைக் குத்தியவனுக்குக் கைவலியாதா? 307
- பூங்கொத்தை நெருப்பில் இட்டாற்போலக்
கொடுமைகள் செய்யினும் கோபம் கூடாது. 308
- மனத்தாலும் வெகுளியை மறந்துவிடின்
நினைத்த எல்லாம் உடனே கிடைக்கும். 309
- சினத்தில் மிக்கவர் செத்தவர்க்கு ஒப்பாவார்;
சினத்தை விட்டவர் துறவியர்க்கு ஒப்பாவார். 310

வெகுளாமை

- செல்லிடத்துக் காப்பான் சினங்காப்பான் அல்லிடத்துக்
காக்கின்என் காவாக்கால் என். 301
- செல்லா இடத்துச் சினந்தீது செல்லிடத்தும்
இல்அதனின் தீய பிற. 302
- மறத்தல் வெகுளியை யார்மாட்டும் தீய
பிறத்தல் அதனான் வரும். 303
- நகையும் உவகையும் கொல்லும் சினத்தின்
பகையும் உளவோ பிற. 304
- தன்னைத்தான் காக்கின் சினங்காக்க காவாக்கால்
தன்னையே கொல்லும் சினம். 305
- சினமென்னும் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி இனமென்னும்
ஏமப் புணையைச் சுடும். 306
- சினத்தைப் பொருளென்று கொண்டவன் கேடு
நிலத்தறைந்தான் கைபிழையா தற்று. 307
- இணர்எரி தோய்வன்ன இன்னா செயினும்
புணரின் வெகுளாமை நன்று. 308
- உள்ளிய வெல்லாம் உடனெய்தும் உள்ளத்தால்
உள்ளான் வெகுளி எனின். 309
- இறந்தார் இறந்தார் அனையர் சினத்தைத்
துறந்தார் துறந்தார் துணை. 310

இன்னா செய்யாமை

சிறப்புச் செல்வம் கிடைப்பினும் பிறர்க்குத்
துன்பம் செய்யாமையே தூயவர் கொள்ளுக.
கருவம் கொண்டு துன்புறுத்தினும் திரும்பத்
துன்பம் செய்யாமையே தூயவர் நோக்கம்.
வலிய வந்து பகைத்தவர்க்குங்கூடத்
துன்பம் செய்யின் துயரம் நீங்காது.
கொடுமை செய்தாரைத் தண்டிப்பது எப்படி?
அவர் வெட்கப்படும்படி நன்மை செய்வது.
பிறர் துன்பத்தைத் தன்துன்பம் போலக்
கருதாத இடத்து அறிவினால் என்ன பயன்?
தனக்குக் கொடியது எனப் பட்டதைத்
தான் பிறர்க்குச் செய்ய விரும்பலாமா?
எவ்வகையாலும் என்றும் எவர்க்கும்
மனமறியக் கொடுமை செய்யாதே.
தன்னுயிர்க்குப் பிடிக்காது என்ற தீமையைப்
பிறவுயிர்க்கு ஏன் செய்கின்றான்?
காலையில் பிறர்க்குக் கொடுமை செய்யின்
மாலையில் உனக்குக் கொடுமை தானேவரும்.
கேடுகள் கேடுசெய்தார்க்கே வந்துசேரும்;
துன்பம் வேண்டாதார் துன்பம் செய்யார்.

311

312

313

314

315

316

317

318

319

320

இன்னா செய்யாமை

சிறப்புநும் செல்வம் பெறினும் பிறர்க்குஇன்னா
செய்யாமை மாசற்றார் கோள்.
கறுத்துஇன்னா செய்தவக் கண்ணும் மறுத்துஇன்னா
செய்யாமை மாசற்றார் கோள்.
செய்யாமல் செற்றார்க்கும் இன்னாத செய்தபின்
உய்யா விழுமம் தரும்.
இன்னாசெய் தாரை ஒறுத்தல் அவர்நாண
நன்னயம் செய்து விடல்.
அறிவினான் ஆகுவ துண்டோ பிறிதின்றோய்
தந்நோய்போல் போற்றாக் கடை.
இன்னா எனத்தான் உணர்ந்தவை துன்னாமை
வேண்டும் பிறன்கண் செயல்.
எனைத்தானும் எஞ்ஞான்றும் யார்க்கும் மனத்தானாம்
மாணாசெய் யாமை தலை.
தன்னுயிர்க்கு இன்னாமை தானறிவான் என்கொலேர்
மன்னுயிர்க்கு இன்னா செயல்.
பிறர்க்குஇன்னா முற்பகல் செய்யின் தமக்குஇன்னா
பிற்பகல் தாமே வரும்.
நோய்எல்லாம் நோய்செய்தார் மேலவாம் நோய்செய்யார்
நோயின்மை வேண்டு பவர்.

311

312

313

314

315

316

317

318

319

320

கொல்லாமை

- எவ்வுயிரையும் கொல்லாமையே அறமாம்;
கொல்லுதல் எல்லாத் தீமையும் தரும். 321
- ஆசிரியர்கள் கூறிய அறத்துள் மேலானது
பகுத்துண்டு பல்லுயிரையும் காப்பதுவே. 322
- நிகரற்ற அறம் கொல்லாமை; அதற்குத்
துணையாகும் வாய்மையும் நல்ல அறம். 323
- நன்னெறி என்பது யாது? ஒருயிரும்
கொலைப் படாதபடி எண்ணும் நெறி. 324
- பிறந்த உயிரைக் கொல்ல அஞ்சுபவனே
பிறவிக்கு அஞ்சும் துறவியினும் மேலானவன். 325
- கொல்லா அறத்தைக் கொண்டவன் ஆயுளை
உயிருண்ணும் யமன் நெருங்க மாட்டான். 326
- இன்னொருவன் உன்னுயிரை எடுக்கும் போதும்
அவனது இன்னுயிரை எடுக்காதே. 327
- வீரர்க்குப் போரில் படை விளைவு சிறந்தது;
தனிக்கொலை விளைவு இழிந்தது. 328
- எல்லா இழிவுகளையும் ஆராய்ந்த பெரியவர்
கொலைஞனை மிக இழிந்தவனாகக் கருதுவர். 329
- நோயுடலும் தீயவாழ்வும் உடையார் யார்?
ஒருயிரை உடம்பிலிருந்து பிரித்தவர். 330

கொல்லாமை

- அறவினை யாதெனில் கொல்லாமை கோறல்
பிறவினை எல்லாந் தரும். 321
- பகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஓம்புதல் நூலோர்
தொகுத்தவற்றுள் எல்லாந் தலை. 322
- ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை மற்றுஅதன்
பின்சாரப் பொய்யாமை நன்று. 323
- நல்லாறு எனப்படுவது யாதெனின் யாதொன்றும்
கொல்லாமை சூழும் நெறி. 324
- நிலைஅஞ்சி நீத்தாருள் எல்லாம் கொலைஅஞ்சிக்
கொல்லாமை சூழ்வான் தலை. 325
- கொல்லாமை மேற்கொண் டொழுகுவான் வாழ்நாள்மேல்
செல்லாது உயிருண்ணுங் கூற்று. 326
- தன்னுயிர் நீப்பினும் செய்யற்க தான்பிறிது
இன்னுயிர் நீக்கும் வினை. 327
- நன்றாகும் ஆக்கம் பெரிதெனினும் சான்றோர்க்குக்
கொன்றாகும் ஆக்கம் கடை. 328
- கொலைவினைய ராகிய மாக்கள் புலைவினையர்
புன்மை தெரிவா ரகத்து. 329
- உயிர்உடம்பின் நீக்கியார் என்ப செயிர்உடம்பின்
செல்லாத்தீ வாழ்க்கை யவர். 330

நிலையாத பொருள்களை நிலைக்கும் என்று
கருதும் அறிவு மிகவும் கடையானது.
பெருஞ் செல்வம் வந்துபோவது நாடகத்துக்கு
மக்கள் வருவது போவது போன்றது.
செல்வம் நிலைப்படாதது; அது கிடைத்தால்
நிலைத்தவற்றை உடனே செய்து கொள்க.
காலம் உயிரறுக்கும் வான்; நாளன்று;
உணர்வார்க்கு உண்மை விளங்கும்.
நாச்சுருண்டு விக்கல் வருமுன்னே அறத்தைத்
தானே முற்பட்டுச் செய்க.
நேற்று இருந்தான் இன்று இறந்தான்
என்பதே இவ்வுலகத்தின் பேரியல்பு.
மறுகணம் இருப்பதை அறிய மாட்டாதவர்
கட்டுகின்ற கோட்டைகள் எவ்வளவோ கோடி.
உடம்புக்கும் உயிருக்கும் உள்ள தொடர்பு
கூடுவிட்டுப் பறவை ஓடுவது போன்றது.
தூங்குவது போன்றது சாவு; தூங்கி
விழிப்பது போன்றது பிறப்பு.
உடலில் ஒட்டுக் குடியிருக்கும் உயிர்க்கு
நிலையான ஒரு வீடு கிடைக்க வில்லையோ?

நில்லாத வற்றை நிலையின என்றுணரும்
புல்லறி வாண்மை கடை. 331
கூத்தாட்டு அவைக்குழாத் தற்றே பெருஞ்செல்வம்
போக்கும் அதுவிளிந் தற்று. 332
அற்கா இயல்பிற்றுச் செல்வம் அதுபெற்றால்
அற்குப ஆங்கே செயல். 333
நாளென ஒன்றுபோல் காட்டி உயிர்பாரும்
வாளது உணர்வார்ப் பெறின. 334
நாச்செற்று விக்குள்மேல் வாராமுன் நல்வினை
மேற்சென்று செய்யப் படும். 335
நெருநல் உளனொருவன் இன்றில்லை என்னும்
பெருமை உடைத்துஇவ் வுலகு. 336
ஒருபொழுதும் வாழ்வது அறியார் கருதுப
கோடியும் அல்ல பல. 337
குடம்பை தனித்துஒழியப் புள்பறந் தற்றே
உடம்போடு உயிரிடை நட்பு. 338
உறங்கு வதுபோலும் சாக்காடு உறங்கி
விழிப்பது போலும் பிறப்பு. 339
புக்கில் அமைந்தின்று கொல்லோ உடம்பினுள்
துச்சில் இருந்த உயிர்க்கு. 340

துறவு

- எந்தெந்தப் பொருளைத் துறந்தோமோ
அந்தந்தப் பொருளால் துன்பம் இல்லை. 341
- பொருள் உள்ளபோதே துறக்க; துறந்தால்
இப்பிறப்பில் வரும் நலன்கள் பல. 342
- ஐம்புல உணர்ச்சிகளை அடக்க வேண்டும்;
எல்லாத் தேவையையும் விடுக்க வேண்டும். 343
- யாதும் இல்லாமையே தவத்தின் இயல்பு;
ஏதும் இருப்பது ஆசையாகி விடும். 344
- பிறப்பற முயல்வார்க்கு உடலும் கூடாதெனின்
பிறதொடர்பு பற்றி என்ன சொல்வது? 345
- யான் எனது என்னும் கருவமற்றவன்
தேவர்க்கும் எட்டா உயர்நிலையை அடைவான். 346
- பற்றுக்களை விடாது பிடித்துக் கொள்பவரைத்
துன்பங்களும் விடாது பிடித்துக் கொள்ளும். 347
- முற்றத் துறந்தவரே வீடடைவார்; அங்ஙனம்
துறவாதவர் பிறப்புவலையில் மயங்கி வீழ்வார். 348
- பற்று விட்டபோதுதான் பிறப்பு விடும்;
விடாதபோது இறப்பும் பிறப்பும் வரும். 349
- பற்றில்லாத இறைவனைப் பிடித்துக் கொள்க;
அப்பிடிப்பே உலகப்பற்றை விடுதற்கு வழி. 350

துறவு

- யாதனின் யாதனின் நீங்கியான் நோதல்
அதனின் அதனின் இலன். 341
- வேண்டின்உண் டாகத் துறக்க துறந்தபின்
ஈண்டுஇயற் பால பல. 342
- அடல்வேண்டும ஐந்தன் புலத்தை விடல்வேண்டும்
வேண்டிய எல்லாம் ஒருங்கு. 343
- இயல்பாகும் நோன்பிற்கொன்று இன்மை உடைமை
மயலாகும் மற்றும் பெயர்த்து. 344
- மற்றும் தொடர்ப்பாடு எவன்கொல் பிறப்பறுக்கல்
உற்றார்க்கு உடம்பும் மிகை. 345
- யான்எனது என்னும் செருக்குஅறுப்பான் வானோர்க்கு
உயர்ந்த உலகம் புகும். 346
- பற்றி விடாஅ இடும்பைகள் பற்றினைப்
பற்றி விடாஅ தவர்க்கு. 347
- தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி
வலைப்பட்டார் மற்றை யவர். 348
- பற்றற்ற கண்ணே பிறப்பறுக்கும் மற்று
நிலையாமை காணப் படும். 349
- பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை அப்பற்றைப்
பற்றுக பற்று விடற்கு. 350

திருக்குறள் தெளிவுரை

அறம்

துறவறவியல்

அதிகாரம் 36

மெய்யுணர்தல்

பொய்ப்பொருள்களை மெய்ப்பொருள் என்று
மயங்குவதால் பிறப்புத் தோன்றும்.

351

மயக்கம் விட்டுத் தெளிந்த அறிஞர்களுக்குப்
பேதைமை இராது; பேரின்பம் உண்டாம்.

352

ஐயம் இன்றி உண்மை கண்டவர்களுக்கு
வீட்டுலகம் கிட்ட உள்ளது.

353

உண்மை யுணர்ச்சி இல்லாதவர்களுக்கு
ஐம்புல அடக்கம் இருந்தும் பயனில்லை.

354

ஒரு பொருள் எத்தன்மையதாக இருப்பினும்
அதன் உண்மையைக் காண்பதே அறிவு.

355

இப்பிறப்பில் கற்று உண்மை கண்டவரே
திரும்பப் பிறவா வீட்டினை அடைவர்.

356

உள்ளம் உண்மையை உணர்ந்துகொண்டால்
பின்னும் பிறப்புண்டோ என்று அஞ்சாதே.

357

பிறப்பாகிய பேதைமை நீங்குமாறு

358

சிறப்பாகிய பொருளைக் காண்பதே அறிவு.

மெய்ப்பற்றை உணர்ந்து பொய்ப்பற்றை விடின்
வருகின்ற நோய்கள் மீறி வாரா.

359

காமம் சினம் அறியாமை மூன்றும்

360

அடியோடு கெடவே நோயும் கெடும்.

மெய்யுணர்தல்

பொருளல்ல வற்றைப் பொருளென்று உணரும்
மருளானாம் மாணாப் பிறப்பு. 351

இருள்நீங்கி இன்பம் பயக்கும் மருள்நீங்கி
மாசறு காட்சி யவர்க்கு. 352

ஐயத்தின் நீங்கித் தெளிந்தார்க்கு வையத்தின்
வானம் நணிய துடைத்து. 353

ஐயுணர்வு எய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
மெய்யுணர்வு இல்லா தவர்க்கு. 354

எப்பொருள் எத்தன்மைத் தாயினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு. 355

கற்றீண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைப்படுவர்
மற்றீண்டு வாரா நெறி. 356

ஓர்த்துள்ளம் உள்ளது உணரின் ஒருதலையாப்
பேர்த்துள்ள வேண்டா பிறப்பு. 357

பிறப்பென்னும் பேதைமை நீங்கச் சிறப்பென்னும்
செம்பொருள் காண்பது அறிவு. 358

சார்புணர்ந்து சார்பு கெடஒழுகின் மற்றழித்துச்
சார்தரா சார்தரு நோய். 359

காமம் வெகுளி மயக்கம் இவைமூன்றன்
நாமம் கெடக்கெடும் நோய். 360

அவாவறுத்தல்

- ஆசைதான் எவ்வுயிர்க்கும் என்றும்
நெடும் பிறவி தரும் வித்து என்பர். 361
- ஒன்று விரும்பின் பிறவாமையை விரும்புக;
விரும்பாமையை விரும்பின் அது கைகூடும். 362
- ஆசையின்மையே சிறந்த செல்வம்;
அதுபோன்ற செல்வம் எங்கும் இல்லை. 363
- மனத்தாய்மை என்பது ஆசையின்மையே;
அத்தன்மை வாய்மையினால் வரும். 364
- ஆசைவிட்டவரே பற்று விட்டவர் ஆவார்;
மற்றவர்கள் முடிவாகப் பற்று விட்டதில்லை. 365
- ஆசை யாரையும் ஏய்த்து விடும் ஆதலின்
அதற்கு அஞ்சி நடப்பதே அறம். 366
- ஆசையை முழுதும் அறுத்து விட்டால்
நல்வினை நாம் விரும்பியபடி வரும். 367
- ஆசையில்லார்க்குத் துன்பம் இல்லை;
அது உடையார்க்குத் துன்பம் வளரும். 368
- ஆசையாகிய பெருந்துன்பம் அகன்று விட்டால்
இன்பம் வந்துகொண்டே இருக்கும். 369
- என்றும் நிரம்பாத ஆசையை நீக்கிவிடின்
நீங்காத இன்பம் உடனே கிடைக்கும். 370

அவா அறுத்தல்

- அவாஎன்ப எல்லா உயிர்க்கும்எஞ் ஞான்றும்
தவாஅப் பிறப்பீனும் வித்து. 361
- வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை மற்றது
வேண்டாமை வேண்ட வரும். 362
- வேண்டாமை அன்ன விழுச்செல்வம் ஈண்டில்லை
யாண்டும் அஃதொப்பது இல். 363
- தூஉய்மை என்பது அவாவின்மை மற்றது
வாஅய்மை வேண்ட வரும். 364
- அற்றவர் என்பார் அவாஅற்றார் மற்றையார்
அற்றாக அற்றது இலர். 365
- அஞ்சுவ தோரும் அறனே ஒருவனை
வஞ்சிப்ப தோரும் அவா. 366
- அவாவினை ஆற்ற அறுப்பின் தவாவினை
தான்வேண்டு மாற்றான் வரும். 367
- அவாஇல்லார்க் கில்லாகுந் துன்பம்அஃ துண்டேல்
தவாஅது மேன்மேல் வரும். 368
- இன்பம் இடையறா தீண்டும் அவாவென்னும்
துன்பத்துள் துன்பங் கெடின். 369
- ஆரா இயற்கை அவாநீப்பின் அந்நிலையே.
பேரா இயற்கை தரும். 370

2. பொருட்பால்

இறைமாத்சி

- படைகுடி உணவு அமைச்சு நட்பு அரண்
ஆறும் உடையவன் அரசாற் சிறந்தவன். 381
- அஞ்சாமை ஈகை அறிவு ஊக்கம்
நான்கும் வேந்தனுக்கு நன்கு வேண்டும். 382
- காலந்தாழாமை கல்வி துணிவு மூன்றும்
நிலன் ஆள்பவனுக்கு நீங்காது வேண்டியவை. 383
- அறம் வழுவாது தீமைகளை நீக்கி
மறம் வழுவாது மானம் காப்பது அரசு. 384
- பொருளை ஆக்கி ஈட்டிக் காத்து வகைசெய்யும்
ஆற்றல் உடையதே அரசு. 385
- பார்வைக்கு எளிமை சொல்லுக்கு இனிமை
உடைய மன்னனது நாடு புகழப்படும். 386
- இனிது சொல்லி அளிசெய்யும் அரசன்
தன்சொற்படி உலகத்தைக் காண்பான். 387
- முறையோடு காக்கும் மன்னன் குடிகட்குக்
காணும் கடவுள் ஆவான். 388
- கசப்பான சொல்லையும் கேட்கும் பண்புள்ள
வேந்தனது குடைக்கீழ் உலகம் தங்கும். 389
- கொடை அன்பு நேர்மை குடிபோற்றல்
உடையவனே மன்னார்க்கு ஒளியாவான். 390

இறைமாத்சி

- படைகுடி கூழ்அமைச்சு நட்பரண் ஆறும்
உடையான் அரசருள் ஏறு. 381
- அஞ்சாமை ஈகை அறிவூக்கம் இந்நான்கும்
எஞ்சாமை வேந்தர்க் கியல்பு. 382
- தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை இம்மூன்றும்
நீங்கா நிலனாள் பவர்க்கு. 383
- அறனிமூக்கா தல்லவை நீக்கி மறனிமூக்கா
மானம் உடைய தரசு. 384
- இயற்றலும் ஈட்டலும் காத்தலும் காத்த
வகுத்தலும் வல்ல தரசு. 385
- காட்சிக் கெளியன் கடுஞ்சொல்லன் அல்லனேல்
மீக்கூறும் மன்னன் நிலம். 386
- இன்சொலால் எத்தனிக்க வல்லார்க்குத் தன்சொல்லால்
தான்கண் டளைத்திவ் வுலகு. 387
- முறைசெய்து காப்பாற்றும் மன்னவன் மக்கட்கு
இறையென்று வைக்கப் படும். 388
- செவிகைப்பச் சொற்பொறுக்கும் பண்புடை வேந்தன்
கவிகைக்கீழ்த் தங்கும் உலகு. 389
- கொடையளி செங்கோல் குடியோம்பல் நான்கும்
உடையானாம் வேந்தர்க் கொளி. 390

திருக்குறள் தெளிவுரை	பொருள்
கல்வி	
கற்கத்தக்க நூல்களைத் தெளிவாகக் கற்க; கற்றபின் தக்கபடி வாழ்வில் நிற்க.	391
எண்ணும் எழுத்தும் ஆகிய இரண்டும் வாழ்வார்க்குக் கண்கள் என்பர்.	392
கற்றோர்க்கே கண் உண்டு; கல்லாதவர்க்கோ முகத்தில் இரண்டு புண் உண்டு.	393
மகிழுமாறு பழகுவர்; நினைக்குமாறு பிரிவர்; இதுவே புலவரின் பண்பு.	394
செல்வர் முன் வறியர்போல ஏக்கத்தோடு படித்தவரே மேல்; படியாதவர் கீழ்.	395
மணற்கேணி தோண்டத் தோண்ட நீர் ஊறும்; நூல்கள் கற்கக்கற்க அறிவூறும்.	396
எந்நாடும் தன்னாடாம்; எவ்வூரும் தன்னூராம்; ஏன் ஒருவன் சாகும்வரை படிப்பதில்லை?	397
ஒரு பிறப்பில் படித்த படிப்பு ஒருவர்க்கு எழுபிறப்பிலும் வந்து உதவும்.	398
தன்னின்பம் உலக இன்பம் ஆதலின் கற்றவர் கல்வியை மேன்மேலும் காதலிப்பர்.	399
அழியாத சிறந்த செல்வம் கல்வியே; பிறபொருள்கள் செல்வம் அல்ல.	400

அரசியல்	கல்வி	அதிகாரம் 4
கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின் நிற்க அதற்குத் தக.	391	391
எண்ணென்ப ஏனை எழுத்தென்ப இவ்விரண்டு கண்ணென்ப வாழும் உயிர்க்கு.	392	392
கண்ணுடையர் என்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு புண்ணுடையர் கல்லாதவர்.	393	393
உவப்பத் தலைக்கூடி உள்ளப் பிரிதல் அனைத்தே புலவர் தொழில்.	394	394
உடையார்முன் இல்லார்போல் ஏக்கற்றுங் கற்ற கடையரே கல்லாதவர்.	395	395
தொட்டனைத் தூறும் மணற்கேணி மாந்தர்க்கு கற்றனைத் தூறும் அறிவு.	396	396
யாதானும் நாடாமல் ஊராமால் என்னொருவ சாந்துணையுங் கல்லாத வாறு.	397	397
ஒருமைக்கண் தான்கற்ற கல்வி ஒருவற்கு எழுமையும் ஏமாப் புடைத்து.	398	398
தாமின் புறுவது உலகின் புறக்கண்டு காமுறுவர் கற்றறிந் தார்.	399	399
கேடில் விழுச்செல்வம் கல்வி ஒருவற்கு மாடல்ல மற்றை யவை.	400	400

கல்லாமை

பலநூல் அறிவின்றி அவை யேறுதல் அரங்கின்றிக் காய் உருட்டுவது போலும்.	401
படிப்பு இல்லாதவன் பேச விரும்புதல் முலையில்லாதவன் இன்பம் விழைவது போலும்.	402
கற்றவர்முன் பேசாது அடங்கி இருப்பரேல் கல்லாதவரும் மிக நல்லவர் ஆவர்.	403
கல்லாதவன் உடைய இயற்கையறிவு கூர்மை யாயினும் அறிஞர் கொள்ளார்.	404
கற்றவரோடு கலந்து உரையாடிய அளவில் கல்லாதவன் மதிப்புக் கரைந்து போகும்.	405
உயிரோடு இருக்கிறார் எனலாமே யன்றிக் கல்லாதவர் களர்நிலம் போன்றவர்.	406
நுண்மை மாட்சி கூர்மை பொருந்திய அறிவு இல்லாதவன் அழகு நிறப்பொம்மை போலும்.	407
படித்தவர் எய்திய வறுமையைக் காட்டிலும் படியாதவர் எய்திய செல்வம் கேடாகும்.	408
கல்லாதவர் உயர் குடியிற் பிறந்திருப்பினும் தாழ்குடியிற் பிறந்த அறிஞர்க்கு ஒவ்வார்.	409
விலங்கும் மக்களும் வேற்றுமை எவ்வளவு அவ்வளவு கற்றாரும் கல்லாரும்.	410

கல்லாமை

அரங்கின்றி வட்டாடி யற்றே நிரம்பிய நூலின்றிக் கோட்டி கொளல்.	401
கல்லாதான் சொற்கா முறுதல் முலையிரண்டும் இல்லாதாள் பெண்காமுற் றற்று.	402
கல்லா தவரும் நனிநல்லர் கற்றார்முன் சொல்லா திருக்கப் பெறின்.	403
கல்லாதான் ஒட்பம் கழியநன் றாயினும் கொள்ளார் அறிவுடை யார்.	404
கல்லா ஒருவன் தகைமை தலைப்பெய்து சொல்லாடச் சோர்வு படும்.	405
உளரென்னும் மாத்திரையர் அல்லார் பயவாக் களரனையர் கல்லா தவர்.	406
நுண்மாண் நுழைபுலம் இல்லான் எழில்நலம் மண்மாண் புனைபாவை யற்று.	407
நல்லார்கண் பட்ட வறுமையின் இன்னாதே கல்லார்கண் பட்ட திரு.	408
மேற்பிறந்தா ராயினும் கல்லாதார் கீழ்ப்பிறந்தும் கற்றார் அனைத்திலர் பாடு.	409
லிலங்கொடு மக்கள் அனையர் இலங்குநூல் கற்றாரோடு ஏனை யவர்.	410

கேள்வி

- செல்வத்திற் சிறந்தது கேள்விச் செல்வம்;
அச்செல்வம் எச்செல்வத்தினும் மேலானது. 411
- செவிக்கு உணவு கிடைக்காத போது
வயிற்றுக்குக் கொஞ்சம் உணவு அளிக்கலாம். 412
- செவியுணவு உண்டவர் அவியுணவு உண்ட
தேவர்க்கு ஒப்பாவர் இவ்வுலகில். 413
- கல்லாவிடினும் கற்றார் சொல்லைக் கேட்க;
சோர்வுக் காலத்துத் தாங்கும் துணையாகும். 414
- ஒழுக்கம் உடையவர் சொல்லைக் கேட்பது
வாழ்வில் வழக்கும்போது ஊன்று கோலாம். 415
- எவ்வளவாயினும் நல்லவற்றைக் கேட்க;
அவ்வளவிற்குச் சிறந்த பெருமை உண்டு. 416
- ஆராய்ந்து உணர்ந்து நிரம்பிய கேள்வியாளர்
தவறியும் அறிவில்லன் சொல்லார். 417
- கேள்வியறிவு நுழையாத செவிகள்
ஓசை கேட்டாலும் முழுச் செவிடுகளே. 418
- நுட்பமான கேள்வியறிவு இல்லாதவர்க்கு
வணக்க ஒடுக்கமான வாய் இராது. 419
- செவிச்சுவை தெரியா வாய்ச்சுவை மக்கள்
வெந்தால் என்ன? இருந்தால் என்ன? 420

கேள்வி

- செல்வத்துள் செல்வஞ் செவிச்செல்வம் அச்செல்வம்
செல்வத்து ளெல்லாந் தலை. 411
- செவிக்குண வில்லாத போழ்து சிறிது
வயிற்றுக்கும் ஈயப் படும். 412
- செவியுணவிற் கேள்வி யுடையார் அவியுணவின்
ஆன்றாரோ டொப்பர் நிலத்து. 413
- கற்றில னாயினும் கேட்க அஃதொருவற்கு
ஒற்கத்தின் ஊற்றாந் துணை. 414
- இழுக்கல் உடையுழி ஊற்றுக்கோல் அற்றே
ஒழுக்க முடையார்வாய்ச் சொல். 415
- எனைத்தானும் நல்லவை கேட்க அனைத்தானும்
ஆன்ற பெருமை தரும். 416
- பிழைத்துணர்ந்தும் பேதைமை சொல்லார் இழைத்துணர்ந்
தீண்டிய கேள்வி யவர். 417
- கேட்பினுங் கேளாத் தகையவே கேள்வியால்
தோட்கப் படாத செவி. 418
- நுணங்கிய கேள்விய ரல்லார் வணங்கிய
வாயின ராதல் அரிது. 419
- செவியிற் சுவையுணரா வாயுணர்வின் மாக்கள்
அவியினும் வாழினும் என். 420

அறிவுடைமை

அறிவு குற்றம் தடுக்கும் படை; பகைவரும் ஊக்கம் அழிக்க முடியாத அரண்.	421
சென்ற மனத்தைச் சென்றபடி விடாது தீது நீக்கி வழிப்படுத்துவதே அறிவு.	422
எச்செய்தியை யார் யாரிடம் கேட்டாலும் அதன் உண்மையைக் காண்பதே அறிவு.	423
அருமையை எளிமையாக நீ சொல்லுக; பிறர்கூறும் நுண்மையை விளங்கிக் கொள்ளுக.	424
உலகத்தைத் தழுவிப் போவது சாதுரியம்; மகிழ்தலும் வருந்தலும் இல்லாதது அறிவு.	425
எங்ஙனம் போகின்றது உலகம் அங்ஙனம் ஒட்டி வாழ்வதே அறிவுடைமை.	426
மேல்வருவதை அறிபவர் அறிவுடையவர்; அத்திறமை இல்லாதவர் அறிவில்லாதவர்.	427
அஞ்சுவதற்கு அஞ்சாமை பேதைத்தன்மை; அதற்கு அஞ்சதல் அறிவுத்தன்மை.	428
வருமுன்னர்க் காக்க வல்ல அறிஞர்க்கு அதிர்ச்சி தரும் துன்பம் வராது.	429
அறிவுடையவர் அறிவால் எல்லாம் உடையார்; அறிவிலார் என்ன இருந்தும் இலர்.	430

அறிவுடைமை

அறிவற்றங் காக்குங் கருவி செறுவார்க்கும் உள்ளழிக்க லாகா அரண்.	421
சென்ற இடத்தால் செலவிடா தீதொரீஇ நன்றின்பால் உய்ப்ப தறிவு.	422
எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு.	423
எண்பொருள் வாகச் செலச்சொல்லித் தான்பிறர்வாய் நுண்பொருள் காண்ப தறிவு.	424
உலகம் தழீஇய தொட்பம் மலர்தலும் கூம்பலும் இல்ல தறிவு.	425
எவ்வ துறைவது உலகம் உலகத்தோடு அவ்வ துறைவது அறிவு.	426
அறிவுடையார் ஆவ தறிவார் அறிவிலார் அஃதறி கல்லா தவர்.	427
அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை அஞ்சுவது அஞ்சல் அறிவார் தொழில்.	428
எதிரதாக் காக்கும் அறிவினார்க் கில்லை அதிர வருவதோர் நோய்.	429
அறிவுடையார் எல்லாம் உடையார் அறிவிலார் என்னுடைய ரேனும் இலர்.	430

குற்றங் கடிதல்

கருவமும் சினமும் இழிவும் இல்லாதவர்
முன்னேற்றம் மேலானது.

431

கஞ்சத் தன்மையும் பொய்யான மானமும்
வேண்டாத மகிழ்ச்சியும் வேந்தன் கேடுகள்.

432

சிறுகுற்றம் செய்யினும் பெரிதாக எண்ணுவர்
பழிக்கு நானும் பெரியவர்.

433

குற்றமே குழிதோண்டும் உட்பகை ஆதலின்
குற்றத்தை விழிப்போடு தடுப்பாயாக.

434

குற்றம் வருமுன்னே தடுக்காதவன் வாழ்வு
தீ முன் வைக்கோற் போர் போல அழியும்.

435

தன் குறையை நீக்கிப் பிறர்குறை கூறின்
அரசனை யாரும் குறை சொல்லார்.

436

செய்வன செய்யாது சிக்கெனப் பிடித்தவனது
செல்வம் தப்பும் வழியன்றிக் கெடும்.

437

பொருட் பற்றாகிய கஞ்சத் தன்மை
எத்தன்மையிலும் மிக இழிந்தது.

438

எக்காலத்தும் தன்னைப் புகழாதே;
கெடுதல் வினையை என்றும் விரும்பாதே.

439

தன்விருப்பம் வெளிப்படாதபடி நடப்பின்
பகைவர் துழ்ச்சிகள் பயன்படா.

440

குற்றங்கடிதல்

செருக்குஞ் சினமும் சிறுமையும் இல்லார்
பெருக்கம் பெருமித நீர்த்து.

431

இவறலும் மாண்பிறந்த மானமும் மாணா
உவகையும் ஏதம் இறைக்கு.

432

தினைத்துணையாங் குற்றம் வரினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பழிநாணு வார்.

433

குற்றமே காக்க பொருளாகக் குற்றமே
அற்றம் தருஉம் பகை.

434

வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை எரிமுன்னர்
வைத்தாறு போலக் கெடும்.

435

தன்குற்றம் நீக்கிப் பிறர்குற்றம் காண்கிற்பின்
என்குற்ற மாகும் இறைக்கு.

436

செயற்பால செய்யா திவறியான் செல்வம்
உயற்பால தன்றிக் கெடும்.

437

பற்றுள்ளம் என்னும் இவறன்மை எற்றுள்ளும்
எண்ணப் படுவதொன் றன்று.

438

வியவற்க எஞ்ஞான்றும் தன்னை நயவற்க
நன்றி பயவா வினை.

439

காதல காதல் அறியாமை உய்க்கிற்பின்
ஏதில ஏதிலார் நூல்.

440

பெரியாரைத் துணைக்கோடல்

- அறமும் முதிர்ந்த அறிவும் உடையவரது
நட்பைத் தெரிந்து பெற்றுக் கொள்க. 441
- வந்த துயரைப் போக்கி வருமுன் காக்கும்
திறமுடையவரைத் தழுவிக்கொள்க. 442
- பெரியவர்களைப் போற்றி உறவு கொள்வதே
அரிய செயல்களுள் எல்லாம் அரியது. 443
- நம்மினும் பெரியவர் நம்மவராக நடப்பது
எல்லா வன்மையினும் ஏற்றமானது. 444
- அறிஞர்களே அரசன் கண்கள் ஆதலின்
அவர்களை ஆராய்ந்து அணைத்துக் கொள்க. 445
- பெரியவர்கள் துணையாக ஒழுகுவனைப்
பகைவர்கள் என்ன செய்ய முடியும்? 446
- கடிந்துரைக்கும் நண்பர் உடையவரை
யாரும் கெடுக்க முடியுமா? 447
- கடிந்துரைப்பார் இல்லாத தனி மன்னன்
பகைவர் இன்றியும் கெடுவான். 448
- முதல் இல்லாதவர்க்கு ஊதியம் உண்டோ?
துணை இல்லாதவர்க்கு ஒரு நிலை உண்டோ? 449
- நல்லவர் ஒருவர் நட்பை விடுவது
பலரைப் பகைப்பதிலும் பெருந் தீமை. 450

பெரியாரைத் துணைக்கோடல்

- அறனறிந்து மூத்த அறிவுடையார் கேண்மை
திறனறிந்து தேர்ந்து கொளல். 441
- உற்றநோய் நீக்கி உறாஅமை முற்காக்கும்
பெற்றியார்ப் பேணிக்கொளல். 442
- அரியவற்று ளெல்லாம் அரிதே பெரியாரைப்
பேணித் தமராக் கொளல். 443
- தம்மிற் பெரியார் தமரா ஒழுகுதல்
வன்மையு ளெல்லாந் தலை. 444
- சூழ்வார்கண் ணாக ஒழுகலான் மன்னவன்
சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல் 445
- தக்கர ரினத்தனாய்த் தானொழுக வல்லானைச்
செற்றார் செயக்கிடந்த தில். 446
- இடிக்குந் துணையாரை ஆள்வாரை யாரே
கெடுக்குந் தகைமை யவர். 447
- இடிப்பாரை இல்லாத ஏமரா மன்னன்
கெடுப்பா ரிலானுங் கெடும். 448
- முதலிலார்க்கு ஊதியம் இல்லை மதலையாஞ்
சார்பிலார்க்கு இல்லை நிலை. 449
- பல்லார் பகைகொளலிற் பத்தடுத்த தீமைத்தே
நல்லார் தொடர்கை விடல். 450

சிற்றினம் சேரமை

- பெரியவர் சிறியவரோடு பழக அஞ்சுவர்;
சிறியார் சிறியாரையே உறவு கொள்வர். 451
- மழை தான்விழுந்த மண்தன்மையைப் பெறும்;
அறிவு சேர்ந்த குழுத்தன்மையைப் பெறும். 452
- மக்கட்கு மனத்தால் உணர்ச்சி உண்டாம்;
சேர்க்கையால் உரிய மதிப்பு உண்டாம். 453
- அறிவு மனத்தை ஒட்டியது போல் தோன்றும்;
உண்மையில் பழகும் இனத்தை ஒட்டியது. 454
- மனத் தூய்மை செயல் தூய்மை இரண்டும்
நல்ல கூட்டுறவால் வரும். 455
- நன்மனத்தார்க்குப் பின்வழி நன்றாகும்;
நல்லினத்தார்க்கு எல்லாமே நன்றாகும். 456
- நன்மனம் உயிர்க்கு ஆக்கம் தரும்;
நற்கூட்டு எல்லாப் புகழும் தரும். 457
- சான்றோர்க்கு மனம் நல்லதாக இருப்பினும்
இனமும் நல்லதாக இருப்பது சிறப்பு. 458
- நன்மனத்தால் மறுமை யின்பம் கிடைக்கும்;
அதற்கும் நற்கூட்டு நல்லது. 459
- நல்ல சேர்க்கையினும் சிறந்த துணையில்லை;
கிட்ட சேர்க்கையினும் வேறு கேடில்லை. 460

சிற்றினம் சேரமை

- சிற்றினம் அஞ்சும் பெருமை சிறுமைதான்
சுற்றமாச் சூழ்ந்து விடும். 451
- நிலத்தியல்பால் நீர்திரிந் தற்றாகும் மாந்தர்க்கு
இனத்தியல்பு தாகும் அறிவு. 452
- மனத்தானாம் மாந்தர்க் குணர்ச்சி இனத்தானாம்
இன்னான் எனப்படுஞ் சொல். 453
- மனத்து ளதுபோலக் காட்டி ஒருவற்கு
இனத்துள தாகும் அறிவு. 454
- மனந்தூய்மை செய்வினை தூய்மை இரண்டும்
இனந்தூய்மை தூவா வரும். 455
- மனந்தூயார்க் கெச்சம்நன் றாகும் இனந்தூயார்க்கு
இல்லைநன் றாகா வினை. 456
- மனநலம் மன்னுயிர்க் காக்கம் இனநலம்
எல்லாப் புகழும் தரும். 457
- மனநலம் நன்குடைய ராயினும் சான்றோர்க்கு
இனநலம் ஏமாப் புடைத்து. 458
- மனநலத்தின் ஆகும் மறுமைமற் றஃதும்
இனநலத்தின் ஏமாப் புடைத்து. 459
- நல்லினத்தி னாங்குந் துணையில்லை தீயினத்தின்
அல்லற் படுப்பதாஉம் இல். 460

தெரிந்து செயல்வகை

- அழிவதும் ஆவதும் பின் வரும் ஊதியமும்
எல்லாவற்றையும் எண்ணிச் செய்க. 461
- சேர்ந்தவர்களைக் கலந்து செய்பவர்க்குச்
செய்ய இயலாதது ஒன்றுமே இல்லை. 462
- வருவதை நம்பி உள்ளதை இழக்கும்
காரியத்தில் ஈடுபடார் அறிவு இருப்பவர். 463
- வெட்க உணர்ச்சிக்கு அஞ்சுகின்றவர்
விளங்காத காரியத்தை மேற்கொள்ளார். 464
- உட்கூறுகள் தெரியாது செய்யப் புறப்படுதல்
பகைவர் வெற்றிக்குப் பாத்தி பிடிப்பதாகும். 465
- செய்ய வேண்டாதன செய்தாற் கெடுவான்;
வேண்டியன செய்யாவிட்டாலும் கெடுவான். 466
- நன்றாக நினைத்துக் காரியத்தில் இறங்குக;
இறங்கியபின் பார்க்கலாம் என்பது தவறு. 467
- முறைப்படி உழையாத உழைப்பு
பலர்துணை இருப்பினும் ஓட்டைபடும். 468
- அவரவர் இயல்பு அறிந்து செய்யாவிடின்
நன்மை செய்வதும் தவறாகி விடும். 469
- உன் நிலைக்கு ஏற்காததை உலகம் ஏற்காது;
உலகம் இகழாதவற்றை எண்ணிச் செய்க. 470

தெரிந்து செயல்வகை

- அழிவதும் ஆவதும் ஆகி வழிபயக்கும்
ஊதியமும் சூழ்ந்து செயல். 461
- தெரிந்த இனத்தொடு தேர்ந்தெண்ணிச் செய்வார்க்கு
அரும்பொருள் யாதொன்றும் இல். 462
- ஆக்கம் கருதி முதலிழக்கும் செய்வினை
ஊக்கார் அறிவுடை யார். 463
- தெளிவி லதனைத் தொடங்கார் இளிவென்னும்
ஏதப்பாடு அஞ்சு பவர். 464
- வகையறச் சூழா தெழுதல் பகைவரைப்
பாத்திப் படுப்பதோ ராறு. 465
- செய்தக்க அல்ல செயக்கெடும் செய்தக்க
செய்யாமை யானும் கெடும். 466
- எண்ணித் துணிக கருமம் துணிந்தபின்
எண்ணுவம் என்பது இழுக்கு. 467
- ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம் பலர்நின்று
போற்றினும் பொத்துப் படும். 468
- நன்றாற்ற லுள்ளுந் தவறுண்டு அவரவர்
பண்பறிந் தாற்றாக் கடை. 469
- எள்ளாத எண்ணிச் செயல்வேண்டும் தம்மொடு
தொள்ளாத கொள்ளாது உலகு. 470

வலியறிதல்

- செயல், தான், பகைவன், துணைவன் என்ற
எல்லா வன்மைகளையும் சீர்தூக்கிச் செய்க. 471
- இயலும் செயலையும் அறிவையும் தெரிந்து
நடப்பார்க்கு நடவாதது இல்லை. 472
- ஆற்றல் அறியாது ஆர்வத்தால் செய்து
இடையிலே நொடித்தவர் மிகப் பலர். 473
- அமைத்தபடி நடவாதவன் அளவறியாதவன்
தன்னைப் புகழ்ந்தவன் சூதியிற் கெடுவான். 474
- மயிலிறகையும் அளவுக்கு மிஞ்சி ஏற்றினால்
பாரவண்டியும் அச்ச முறிந்து விடும். 475
- நுனிக்கொம்பில் ஏறியவர் மேலும் ஏறின்
உயிர்க்கு முடிவுகாலம் வந்துவிடும். 476
- முறைப்படி பொருள்நிலை அறிந்து கொடுக்க;
அதுவே மேன்மேலும் கொடுக்கும் நெறியாம். 477
- வருவாய் அளவாக இருப்பினும் கேடில்லை;
செலவு மட்டும் விரிதல் கூடாது. 478
- பொருள்நிலை அறிந்து வாழாதவன் வாழ்க்கை
இருப்பதுபோல ஒன்றும் இராது. 479
- உள்ள நிலை பாராது ஊர் நன்மை செய்தாலும்
செல்வநிலை விரைவில் சீரழியும். 480

வலியறிதல்

- வினைவலியும் தன்வலியும் மாற்றான் வலியும்
துணைவலியும் தூக்கிச் செயல். 471
- ஒவ்வ தறிவது அறிந்ததன் கண்தங்கிச்
செல்வார்க்குச் செல்லாதது இல். 472
- உடைத்தம் வலியறியார் ஊக்கத்தின் ஊக்கி
இடைக்கண் முரிந்தார் பலர். 473
- அமைந்தாங் கொழுகான் அளவறியான் தன்னை
வியந்தான் விரைந்து கெடும். 474
- பீலிபெய் சாகாடும் அச்சிறும் அப்பண்டஞ்
சால மிகுத்துப் பெயின். 475
- நுனிக்கொம்பர் ஏறினார் அஃதிறந் தூக்கின்
உயிர்க்கிறுதி யாகி விடும். 476
- ஆற்றின் அளவறிந்து ஈக அதுபொருள்
போற்றி வழங்கும் நெறி. 477
- ஆகாறு அளவிட்டி தாயினுங் கேடில்லை
போகாறு அகலாக் கடை. 478
- அளவறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை உளபோல
இல்லாகித் தோன்றாக் கெடும். 479
- உளவரை தூக்காத ஒப்புர வாண்மை
வளவரை வல்லைக் கெடும். 480

காலம் அறிதல்

- காக்கைகோட்டானைப் பகலில் வென்றுவிடும்;
வேந்தர் வெல்லும் காலம் பார்க்க வேண்டும். 481
- காலம்பார்த்து ஏற்ப நடப்பது நிலையாகச்
செல்வத்தைக் கட்டும் கயிறாகும். 482
- ஆற்றலோடு காலமும் அறிந்து செய்யின்
செய்தற்கு அரியதென ஏதும் உண்டோ? 483
- காலமும் இடமும் கணித்துச் செய்யின்
உலகமே வேண்டினும் கிடைக்கும். 484
- ஞாலம் முழுதும் ஆளக் கருதுபவர்
காலம் பார்த்துக் கலங்காது இருப்பார். 485
- ஊக்கம் உடையவன் ஒடுங்கி இருப்பது
சண்டைக்கடா பின்வாங்கும் குறிப்பாகும். 486
- அறிவுடையார் வெளிப்படக் கொதிப்படையார்;
காலம் பார்த்து உட்கொதிப்பு அடைவர். 487
- பகைவரைக் காணும்போது பணிக்;
காலம் வந்தபோது அவர் கவிழ்வார். 488
- கிடைத்தற்கு அரியது கிடைத்தால் உடனே
செய்தற்கு அரியதைச் செய்து கொள்க. 489
- ஒடுங்கிய காலத்துக் கொக்குப் போல்க்;
சிறந்த காலத்து அதன் குத்துப் போல்க். 490

காலம் அறிதல்

- பகல்வெல்லும் கூகையைக் காக்கை இகல்வெல்லும்
வேந்தர்க்கு வேண்டும் பொழுது. 481
- பருவத்தோடு ஓட்ட ஒழுகல் திருவினைத்
தீராமே ஆர்க்கும் கயிறு. 482
- அருவினை என்ப உளவோ கருவியான்
காலம் அறிந்து செயின். 483
- ஞாலம் கருதினுங் கைகூடும் காலம்
கருதி இடத்தாற் செயின். 484
- காலம் கருதி இருப்பார் கலங்காது
ஞாலம் கருது பவர். 485
- ஊக்க முடையான் ஒடுக்கம் பொருதகர்
தாக்கற்குப் பேருந் தகைத்து. 486
- பொள்ளென ஆங்கே புறம்வேரார் காலம்பார்த்து
உள்வேர்ப்பார் ஒள்ளி யவர். 487
- செறுநரைக் காணின் சுமக்க இறுவரை
காணின் கிழக்காம் தலை. 488
- எய்தற் கரியது இயைந்தக்கால் அந்நிலையே
செய்தற் கரிய செயல். 489
- கொக்கொக்க கூம்பும் பருவத்து மற்றதன்
குத்தொக்க சீர்த்த இடத்து. 490

இடன் அறிதல்

- முழுதும் வாய்ப்பான இடம் பெறும்வரை
எச்செயலையும் தொடங்காதே புறக்கணியாதே. 491
- வேறுபட்ட ஆற்றல் உடைய அரசர்க்கும்
அரண்துணைப் பல நன்மை அளிக்கும். 492
- இடம்பார்த்து விழிப்போடு பகைவரிடம் நடப்பின்
வலியிலாரும் வலிபெற்றுப் போரிடுவர். 493
- இடம் பார்த்துப் பிடியை விடாது செய்யின்
பகைவர் தம் தூழ்ச்சியைக் கைவிடுவர். 494
- தண்ணீரில் முதலை எதனையும் வெல்லும்;
தரையில் முதலையை எதுவும் வெல்லும். 495
- நல்ல பெரியவன்மையும் கடலில் ஓடாது.
நீரோடும் கப்பலும் நிலத்தில் ஓடாது. 496
- முழுதும் எண்ணி இடமறிந்து செய்யின்
துணிச்சல் தவிரப் பிறதுணை வேண்டாம். 497
- படை குறைந்தவனுக்கு ஏற்ற இடம் சென்றால்
படைநிறைந்தவன் உள்ளம் சோர்வடைவான். 498
- நல்லரணும் சிறப்பும் இல்லை யெனினும்
எதிரியை வாழுமிடத்தில் தாக்க இயலாது. 499
- வேல்வீரர்களைக் குத்தி எடுத்த யானையையும்
சேற்று நிலத்தில் நரி கொன்று விடும். 500

இடன் அறிதல்

- தொடங்கற்க எவ்வினையும் எள்ளற்க முற்றும்
இடங்கண்ட பின்அல் லது. 491
- முரண்சேர்ந்த மொய்ம்பி னவர்க்கும் அரண்சேர்ந்தாம்
ஆக்கம் பலவுந் தரும். 492
- ஆற்றாரும் ஆற்றி அடுப இடனறிந்து
போற்றார்கண் போற்றிச் செயின். 493
- எண்ணியார் எண்ணம் இழப்பர் இடனறிந்து
துன்னியார் துன்னிச் செயின். 494
- நெடும்புனலுள் வெல்லும் முதலை அடும்புனலின்
நீங்கின் அதனைப் பிற. 495
- கடலோடா கால்வல் நெடுந்தேர் கடலோடும்
நாவாயும் ஓடா நிலத்து. 496
- அஞ்சாமை அல்லால் துணைவேண்டா எஞ்சாமை
எண்ணி இடத்தாற் செயின். 497
- சிறுபடையான் செல்லிடம் சேரின் உறுபடையான்
ஊக்கம் அழிந்து விடும். 498
- சிறைநலனும் சீரும் இலரெனினும் மாந்தர்
உறைநிலத்தோடு ஓட்டல் அரிது. 499
- காலாழ் களரில் நரியடும் கண்ணஞ்சா
வேலாள் முகத்த களிறு. 500

தெரிந்து தெளிதல்

- அறம்பொருள் இன்பம் உயிர்க்கு அஞ்சுதல்
இவ்வகையால் ஒருவனை ஆராய்ந்து தெளிக. 501
- நற்குடியிற் பிறந்து குற்றம் இல்லாமல்
பழிக்கு நாணுபவனே நம்பத் தக்கவன். 502
- சிறந்தவை கற்றுத் தெளிந்தவர் இடத்தும்
பார்த்தால் ஓரளவு அறியாமை இருக்கும். 503
- ஒருவர் குணங்களையும் குற்றங்களையும் பார்த்து
அவற்றுள் மிகுதியைக் கொண்டு தெளிக. 504
- இவர் பெரியவர் இவர் சிறியவர் என்று அறிய
அவரவர் செயலே உரைகல்லாகும். 505
- மிக வறியவரை நம்பாதே; ஏன்? அவர்
எப்பிடிப்பும் இல்லார்; பழிக்கும் அஞ்சார். 506
- அன்பு காரணமாக அறிவிலாதவரை நம்புதல்
எல்லா மடமையும் தரும். 507
- ஆராயாது எவனோ ஒருவனை நம்பினால்
வழிவழித் தீராத துன்பம் வரும். 508
- ஆராயாது யாரையும் எளிதில் நம்பாதே;
ஆய்ந்த பின்னும் நம்பும் பொருளை நம்புக. 509
- ஆராயாது நம்புதலும் பெருந்துன்பமே;
நம்பியவனை ஐயப்படுத்தலும் பெருந்துன்பமே. 510

தெரிந்து தெளிதல்

- அறம்பொருள் இன்பம் உயிரச்சம் நான்கின்
திறந்தெரிந்து தேறப் படும். 501
- குடிப்பிறந்து குற்றத்தின் நீங்கி வடுப்பரியும்
நாணுடையான் கட்டே தெளிவு. 502
- அரியகற்று ஆசற்றார் கண்ணும் தெரியுங்கால்
இன்மை அரிதே வெளிறு. 503
- குணம்நாடிக் குற்றமும் நாடி அவற்றுள்
மிகைநாடி மிக்க கொளல். 504
- பெருமைக்கும் ஏனைச் சிறுமைக்கும் தத்தம்
கருமமே கட்டளைக் கல். 505
- அற்றாரைத் தேறுதல் ஓம்புக மற்றவர்
பற்றிலர் நாணார் பழி. 506
- காதன்மை கந்தா அறிவறியார்த் தேறுதல்
பேதைமை யெல்லாம் தரும். 507
- தேரான் பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை
தீரா இடும்பை தரும். 508
- தேறற்க யாரையும் தேராது தேர்ந்தபின்
தேறுக தேறும் பொருள். 509
- தேரான் தெளிவும் தெளிந்தான்கண் ஐயுறவும்
தீரா இடும்பை தரும். 510

தெரிந்து வினையாடல்

- ஒரு செயலின் நன்மையும் தீமையும் பார்த்து
நலஞ்செய்வானை வேலைக்குக் கொள்க. 511
- வருவாய் பெருக்கி வளஞ் செய்து மேலும்
ஆராய்பவனே காரியம் செய்யத் தக்கவன். 512
- அன்பு அறிவு தெளிவு ஆசையின்மை
நான்கும் உடையவனே நம்பத் தக்கவன். 513
- எவ்வாறு தெளிந்தாலும் காரியத்தின் போது
வேறாக நடப்பவரே மிகப் பலர். 514
- ஒருவினையை அறிந்து முடிப்பவனிடமே ஏவுக;
பெயர்பெற்றவன் என்பதற்காக ஏவற்க. 515
- செய்பவன் தன்மையையும் செய்யும் செயலையும்
ஏற்ற காலத்தையும் உணர்ந்து செய்க. 516
- இச்செயலை இம்முறையால் இவன் முடிப்பான்
என்று தெளிந்து வினையை ஒப்படைக்க. 517
- வினைக்குத் தக்கவன் என்று தெளிந்தபின்பு
அவனை முழுப் பொறுப்பு உடையவன் ஆக்குக. 518
- காரியத்தில் கருத்தாக இருப்பவன் பண்பைத்
தவறாக நினைத்தால் செல்வம் தவறும். 519
- அரசன் நாள்தோறும் அலுவலரை ஆராய்க;
அவர் பிசகாவிடின் நாடு பிசகாது. 520

தெரிந்து வினையாடல்

- நன்மையும் தீமையும் நாடி நலம்புரிந்த
தன்மையான் ஆளப் படும். 511
- வாரி பெருக்கி வளம்படுத்து உற்றவை
ஆராய்வான் செய்க வினை. 512
- அன்பறிவு தேற்றம் அவாவின்மை இந்நான்கும்
நன்குடையான் கட்டே தெளிவு. 513
- எனைவகையான் தேறியக் கண்ணும் வினைவகையான்
வேறாகும் மாந்தர் பலர். 514
- அறிந்தாற்றிச் செய்கிற்பாற்கு அல்லால் வினைதான்
சிறந்தானென்று ஏவற்பாற் றன்று. 515
- செய்வானை நாடி வினைநாடிக் காலத்தோடு
எய்த உணர்ந்து செயல். 516
- இதனை இதனால் இவன்முடிக்கும் என்றாய்ந்து
அதனை அவன்கண் விடல். 517
- வினைக்குரிமை நாடிய பின்றை அவனை
அதற்குரிய னாகச் செயல். 518
- வினைக்கண் வினையுடையான் கேண்மைவே றாக
நினைப்பானை நீங்கும் திரு. 519
- நாடோறும் நாடுக மன்னன் வினைசெய்வான்
கோடாமை கோடா துலகு. 520

சுற்றந் தழால்

- பற்றில்லாத போதும் பழைய உறவைப்
போற்றுதல் சுற்றத்தாரிடமே உண்டு. 521
- அன்பு குறையாத சுற்றம் இருப்பின்
வளர்ச்சி குறையாத முன்னேற்றம் வரும். 522
- கலந்து பழகாதவன் வாழ்க்கை பெருகாது;
குளம் கரையின்றி நீர் நிரம்புமா? 523
- சுற்றத்தார் சுற்றி இருக்குமாறு உதவுவதே
செல்வம் பெற்றால் பெறவேண்டும் பயன். 524
- கொடுத்தல் இன்சொல் இரண்டும் இருந்தால்
சுற்றப்படை துழந்து விடும். 525
- கொடுப்பான் கடுகடுக்க மாட்டான் என்றால்
அவன்போல் சுற்றமுடையார் உலகத்திலலை. 526
- காக்கை தன் சுற்றத்தை அழைத்து உண்ணும்;
அப்பண்பினர்க்கே முன்னேற்றம் உண்டு. 527
- அரசன் பொதுமையின்றிச் சிறப்பாக நோக்கின்
அதனால் வாழும் சுற்றத்தார் பலர். 528
- கிளையாகிப் பிரிந்தவரும் அவர் உறவினரும்
வெறுப்பு நீங்கியபின் விரும்பிவந்து கூடுவர். 529
- இருந்து பிரிந்து ஒரு நோக்கத்தோடு வந்தவனை
அரசன் பொறுத்துப்பார்த்து ஏற்றுக் கொள்க. 530

சுற்றந் தழால்

- பற்றற்ற கண்ணும் பழைமைபா ராட்டுதல்
சுற்றத்தார் கண்ணே யுள. 521
- விருப்பறாச் சுற்றம் இயையின் அருப்பறா
ஆக்கம் பலவுந் தரும். 522
- அளவளா வில்லாதான் வாழ்க்கை குளவளாக்
கோடின்றி நீர்நிறைந் தற்று. 523
- சுற்றத்தால் சுற்றப் படஒழுகல் செல்வந்தான்
பெற்றத்தால் பெற்ற பயன். 524
- கொடுத்தலும் இன்சொலும் ஆற்றின் அடுக்கிய
சுற்றத்தால் சுற்றப் படும். 525
- பெருங்கொடையான் பேணான் வெகுளி அவனின்
மருங்குடையார் மாநிலத்து இல். 526
- காக்கை கரவா கரைந்துண்ணும் ஆக்கமும்
அன்னநீ ரார்க்கே உள. 527
- பொதுநோக்கான் வேந்தன் வரிசையா நோக்கின்
அதுநோக்கி வாழ்வார் பலர். 528
- தமராகித் தற்றுறந்தார் சுற்றம் அமரமைக்
காரணம் இன்றி வரும். 529
- உழைப்பிரிந்து காரணத்தின் வந்தானை வேந்தன்
இழைத்திருந்து எண்ணிக் கொளல். 530

பொச்சாவாமை (மறவாமை)

- பெரிய மகிழ்ச்சிக்கிடையே காரியத்தை மறத்தல்
மிகுந்த சினத்தைக் காட்டிலும் தீது. 531
- நாளும் வறுமை அறிவை அழிக்கும்;
நாளும் மறதி புகழை அழிக்கும். 532
- மறதி உடையார்க்குப் புகழ்வாழ்வு இல்லை;
இது எல்லா ஆசிரியர்க்கும் முடிந்த முடிவு. 533
- மறதிவாய்ப் பட்டார்க்கு எந்நலமும் இல்லை;
அஞ்சிக் கிடப்பார்க்கு அரண் உண்டோ? 534
- நினைவோடு முன்னே தடுக்காது மறந்தவன்
தன்பிழைக்குப் பின்னே வருந்தி இரங்குவான். 535
- மறவாத தன்மையைத் தவறாது பெற்றால்
அதுபோன்ற ஆற்றல் வேறில்லை. 536
- மறவாத கருவி கொண்டு விழிப்போடு செய்தால்
முடியாத காரியம் என்பது யாதும் இல்லை. 537
- புகழ்தரும் வினைகளை மதித்துச் செய்க;
செய்யாது விட்டவர்க்கு என்றும் வாழ்வில்லை. 538
- நீ மகிழ்ச்சியிலே திளைத்திருக்கும் போது
அங்ஙனம் இருந்து கெட்டாரை எண்ணிப்பார். 539
- எண்ணியதை மறவாதே எண்ண முடிந்தால்
எண்ணியதை எளிதில் எய்திவிடலாம். 540

பொச்சாவாமை

- இறந்த வெகுளியின் தீதே சிறந்த
உவகை மகிழ்ச்சியிற் சோர்வு. 531
- பொச்சாப்புக் கொல்லும் புகழை அறிவினை
நிச்ச நிரப்புக்கொன் றாங்கு. 532
- பொச்சாப்பார்க்கு இல்லை புகழ்மை அதுவுலகத்து
எப்பால்நூ லோர்க்கும் துணிவு. 533
- அச்ச முடையார்க்கு அரணில்லை ஆங்கில்லை
பொச்சாப் புடையார்க்கு நன்கு. 534
- முன்னுறக் காவாது இழுக்கியான் தன்பிழை
பின்னூறு இரங்கி விடும். 535
- இழுக்காமை யார்மாட்டும் என்றும் வழுக்காமை
வாயின் அதுவொப்பது இல். 536
- அரியஎன்று ஆகாத இல்லைபொச் சாவாக்
கருவியால் போற்றிச் செயின். 537
- புகழ்ந்தவை போற்றிச் செயல்வேண்டும் செய்யாது
இகழ்ந்தார்க்கு எழுமையும் இல். 538
- இகழ்ச்சியின் கெட்டாரை உள்ளாக தாந்தம்
மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும் போழ்து. 539
- உள்ளியது எய்தல் எளிதுமன் மற்றுந்தான்
உள்ளியது உள்ளப் பெறின். 540

திருக்குறள் தெளிவுரை

பொருள்

அரசியல்

அதிகாரம் 55

செங்கோன்மை (நல்லாட்சி)

- கேட்டு ஒருபக்கம் சாயாது தண்டித்து
யாரையும் ஆராய்ந்து செய்வதே நீதி. 541
- உயிரெல்லாம் மழையை எதிர்பார்த்து வாழும்;
குடியெல்லாம் நல்லாட்சியை நோக்கி வாழும். 542
- அருளாளர்தம் நூலுக்கும் அறத்துக்கும்
அடிப்படை அரசனது ஆட்சியே. 543
- குடிகளை அண்ணத்து ஆளும் பெருவேந்தனது
அடிகளைப் பற்றி உலகம் நிற்கும். 544
- முறையாக அரசாளும் மன்னவன் நாட்டில்
மழையும் விளைச்சலும் இரண்டும் இருக்கும். 545
- அரசனுக்கு வெற்றி தருவது வேலில்லை;
அவனது நேரான செங்கோல் ஆட்சியே. 546
- நாட்டை யெல்லாம் அரசன் காப்பான்;
குறையற்ற நீதி அவனைக் காக்கும். 547
- இரக்கமாகப் பார்த்து முறைவழங்கா அரசன்
தன் குற்றத்தால் தானே கெடுவான். 548
- நற்குடியைக் காத்துத் தீயகுடியைத் தண்டித்தல்
பழியில்லை; வேந்தனது கடமை. 549
- கொடியவர்க்கு அரசு கொலைத்தண்டனை செய்தல்
பயிர்வளரக் களைபறிப்பது போலும். 550

செங்கோன்மை

- ஓர்ந்துகண் ணோடாது இறைபுரிந்து யார்மாட்டும்
தோர்ந்துசெய் வஃதே முறை. 541
- வானோக்கி வாழும் உலகெல்லாம் மன்னவன்
கோல்நோக்கி வாழும் குடி. 542
- அந்தணர் நூற்கும் அறத்திற்கும் ஆதியாய்
நின்றது மன்னவன் கோல். 543
- குடிதழீஇக் கோலோச்சும் மாநில மன்னன்
அடிதழீஇ நிற்கும் உலகு. 544
- இயல்புளிக் கோலோச்சும் மன்னவன் நாட்ட
பெயலும் விளையுளும் தொக்கு. 545
- வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன்
கோலதூஉம் கோடா தெனின். 546
- இறைகாக்கும் வையக மெல்லாம் அவனை
முறைகாக்கும் முட்டாச் செயின். 547
- எண்பதத்தான் ஓரா முறைசெய்யா மன்னவன்
தண்பதத்தான் தானே கெடும். 548
- குடிபுறங் காத்தோம்பிக் குற்றம் கடிதல்
வடுவன்று வேந்தன் தொழில். 549
- கொலையிற் கொடியாரை வேந்தொறுத்தல் பைங்கூழ்
களைகட் டதனொடு நேர். 550

கொடுங்கோன்மை

- குடிகளை வருத்தித் தீமை புரியும் வேந்தன்
கொலையாளியினும் கொடியவன். 551
- கோலுடைய அரசன் குடிகளிடம் பொருள்கேட்டல்
வேலுடைய திருடன் கெஞ்சுவதை ஒக்கும். 552
- நாள்தோறும் ஆராய்ந்து ஆளாத அரசனது
நாடு நாளும் கெட்டுக்கொண்டே போகும். 553
- நீதிதவறி ஆராயாகு செய்யும் அரசன்
பொருளும் குடி, - ஒரு சேர இழப்பான். 554
- கொடுமை தாங்காது குடிகள் அழுத கண்ணீர்
அரசை அடியோடு அழிக்கும் படையாகும். 555
- மன்னனுக்கு நிலை நல்லாட்சியால் உண்டாகும்;
அது இன்றேல் அவன் அதிகாரம் நிலையாது. 556
- மழையின்றேல் உலகம் என்னாகும்?
அரசனது அன்பின்றேல் குடிகள் வாழுமா? 557
- நீதியில்லா மன்னனது ஆட்சிக்கு உட்படின்
பொருளின்மையினும் உடைமை கேடுதரும். 558
- மன்னவன் நீதிமுறையோடு ஆளாவிட்டால்
மழை பருவமுறையோடு பெய்யாது போம். 559
- காத்தற்கு உரிய அரசன் காவாவிடின்
பசு பயன்தாராது; எத்தொழில்களும் இரா. 560

கொடுங்கோன்மை

- கொலைமேற்கொண் டாரிற் கொடிதே அலைமேற்கொண்டு
அல்லவை செய்தொழுகும் வேந்து. 551
- வேலொடு நின்றான் இடுஎன் றதுபோலும்
கோலொடு நின்றான் இரவு. 552
- நாடொறும் நாடி முறைசெய்யா மன்னவன்
நாடொறும் நாடு கெடும். 553
- கூழும் குடியும் ஒருங்கிழக்கும் கோல்கோடிச்
சூழாது செய்யும் அரசு. 554
- அல்லற்பட்டு ஆற்றாது அழுதகண் ணீரன்றே
செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை. 555
- மன்னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை அஃதின்றேல்
மன்னாவாம் மன்னர்க் கொளி. 556
- துளியின்மை ஞாலத்திற்கு எற்றற்றே வேந்தன்
அளியின்மை வாழும் உயிர்க்கு. 557
- இன்மையின் இன்னாது உடைமை முறைசெய்யா
மன்னவன் கோற்கீழ்ப் படின. 558
- முறைகோடி மன்னவன் செய்யின் உறைகோடி
ஒல்லாது வானம் பெயல். 559
- ஆபயன் குன்றும் அறுதொழிலோர் நூல்மறப்பர்
காவலன் காவான் எனின். 560

வெருவந்த செய்யாமை

- தக்கபடி ஆய்ந்து மேலும் குற்றம் செய்யாவாறு
பொருந்தத் தண்டிப்பவனே வேந்தன். 561
- நெடுநாள் ஆக்கம் நிலைக்க விரும்புபவர்
வன்மையாக ஓங்கி மெல்ல அடிப்பாராக. 562
- குடிகளை மிரட்டும் கொடிய வேந்தன்
கட்டாயம் விரைந்து அழிவான். 563
- அரசன் கடுமையன் என்று குடிகள் கூறின்
இடஞ்சுருங்கி விரைந்து அழிவான். 564
- பார்க்க அருமையும் முகங்கடுமையும் உடையவன்
பெருஞ்செல்வம் பேய்காத்தது போலும். 565
- கண்ணிலும் சொல்லிலும் கடுமையன் ஆயின்
அவன் நெடுஞ்செல்வம் நாளாகாமல் கெடும். 566
- கடுஞ்சொல்லும் அளவுகடந்த தண்டனையும்
அரசனது படைவலியை அறுக்கும் அரம். 567
- அரசன் அமைச்சரைக் கலந்து செய்யாது
சினங்கொண்டு செய்யின் செல்வம் சுருங்கும். 568
- போர்க்காலத்துத் தீயகுடியைச் சிறையிடாத
அரசன் கலங்கி வெதும்பி அழிவான். 569
- கடும்ஆட்சி அரசியல் கல்லாதவரையே கவரும்;
நாட்டுக்குப் பாரம் அவ்வாட்சியே, பிறிதில்லை. 570

வெருவந்த செய்யாமை

- தக்காங்கு நாடித் தலைச்செல்லா வண்ணத்தால்
ஒத்தாங்கு ஒறுப்பது வேந்து. 561
- கடிதோச்சி மெல்ல எறிக நெடிதாக்கம்
நீங்காமை வேண்டு பவர். 562
- வெருவந்த செய்தொழுகும் வெங்கோல னாயின்
ஒருவந்தம் ஒல்லைக் கெடும். 563
- இறைகடியன் என்றுரைக்கும் இன்னாச்சொல் வேந்தன்
உறைகடுகி ஒல்லைக் கெடும். 564
- அருஞ்செவ்வி இன்னா முகத்தான் பெருஞ்செல்வம்
பேளய்கண் டன்னது உடைத்து. 565
- கடுஞ்சொல்லன் கண்ணில னாயின் நெடுஞ்செல்வம்
நீடின்றி ஆங்கே கெடும். 566
- கடுமொழியும் கையிகந்த தண்டமும் வேந்தன்
அடுமுரண் தேய்க்கும் அரம். 567
- இனத்தாற்றி எண்ணாத வேந்தன் சினத்தாற்றிச்
சீறின் சிறுகும் திரு. 568
- செருவந்த போழ்திற் சிறைசெய்யா வேந்தன்
வெருவந்து வெய்து கெடும். 569
- கல்லார்ப் பிணிக்கும் கடுங்கோல் அதுவல்லது
இல்லை நிலக்குப் பொறை. 570

கண்ணோட்டம் (இரக்கம்)

- இரக்கம் என்னும் அழகிய பெரும்பண்பு
இருத்தலால் இவ்வுலகம் இருக்கின்றது. 571
- உலகியல் என்பது இரக்கப்பண்பில் உள்ளது;
இரக்கமில்லார் இருப்பது பூமிக்குப் பாரம். 572
- பாட்டுக்குப் பொருந்தாத இசையாற் பயனென்?
இரக்கம் காட்டாத கண்ணால் என்ன பயன்? 573
- வேண்டும் அளவு இரக்கம் ஓடாத கண்
முகத்தில் இருப்பதுபோல் காட்டுவது எதற்கு? 574
- கண்ணிற்கு நகையாவது இரக்க உணர்வே;
இரக்கமில்லாக் கண்ணைப் புண்ணென்று கொள்க. 575
- கண்ணோ டிருந்தும் இரக்கம் இல்லாதவர்
மண்ணோ டிருந்தும் வளராத மரம் போல்வர். 576
- இரக்கம் இல்லாதவர் கண்ணில்லாதவர்
கண்ணுடையவர் இரக்கம் உடையவர். 577
- காரியம் கெடாமல் இரக்கம் காட்டுவார்க்கு
வயப்பட்டது இவ்வுலகம். 578
- தண்டிக்கும் ஆற்றல் இருப்பினும் மனமிரங்கிப்
பொறுத்துக் கொள்ளும் பண்பே சிறந்தது. 579
- யாவரும் விரும்பும் நாகரிகம் உடையவர்
நேரே நஞ்சிடினும் உண்டு அடங்குவர். 580

கண்ணோட்டம்

- கண்ணோட்டம் என்னும் கழிபெருங் காரிகை
உண்மையான் உண்டிவ் வுலகு. 571
- கண்ணோட்டத் துள்ளது உலகியல் அஃதிலார்
உண்மை நிலக்குப் பொறை. 572
- பண்என்னாம் பாடற்கு இயைபின்றேல் கண்என்னாம்
கண்ணோட்டம் இல்லாத கண். 573
- உளபோல் முகத்தெவன் செய்யும் அளவினால்
கண்ணோட்டம் இல்லாத கண். 574
- கண்ணிற்கு அணிகலம் கண்ணோட்டம் அஃதின்றேல்
புண்ணென்று உணரப் படும். 575
- மண்ணோ டியைந்த மரத்தனையர் கண்ணோ
டியைந்துகண் ணோடா தவர். 576
- கண்ணோட்டம் இல்லவர் கண்ணிலர் கண்ணுடையார்
கண்ணோட்டம் இன்மையும் இல். 577
- கருமஞ் சிதையாமல் கண்ணோட வல்லார்க்கு
உரிமை உடைத்திவ் வுலகு. 578
- ஒறுத்தாற்றும் பண்பினார் கண்ணும்கண் ணோடிப்
பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை. 579
- பெயக்கண்டும் நஞ்சுண் டமைவர் நயத்தக்க
நாகரிகம் வேண்டு பவர். 580

ஒற்றாடல் (உளவு)

- உளவும் புகழ்பெற்ற நீதிநூலும் இரண்டும்
மன்னவனுக்குக் கண்கள் என்று தெளிக. 581
- யாரிடத்தும் எதனையும் என்றும் உளவால்
விரைந்து அறிதல் வேந்தன் கடமை. 582
- உளவால் செய்தி அறிந்துகொள்ளாத அரசன்
கொள்ளும் வெற்றி எதுவும் இல்லை. 583
- வினையார் சுற்றத்தார் பகைவர் என்ற
எத்திறத்தாரையும் ஆராய்வது உளவு. 584
- ஐயப்படாத வடிவோடு அஞ்சாது பார்த்து
எவ்விடத்தும் வெளியிடாதவனே ஒற்றன். 585
- துறவு வேடங்கொண்டு எவ்விடமும் புகுந்து
என்ன நேரினும் வாய்விடாதவனே ஒற்றன். 586
- மறைவான் செய்திகளை ஒட்டுக் கேட்டு
அறிந்தவற்றில் தெளிவுடையவனே ஒற்றன். 587
- ஓர் உளவாளி கொண்டுவந்த செய்தியையும்
பின்னும் ஓர் உளவாளியால் தெளிக. 588
- உளவாளிகளைத் தம்முள் தெரியாவாறு ஆள்க;
மூவர்க்கும் ஒத்த செய்தி நம்பத்தகும். 589
- பலரறிய ஒற்றனுக்குச் சிறப்புச் செய்யாதே;
செய்யின் மறைவு வெளிப்படுத்தியதாகும். 590

ஒற்றாடல்

- ஒற்றும் உரைசான்ற நூலும் இவையிரண்டும்
தெற்றென்க மன்னவன் கண். 581
- எல்லார்க்கும் எல்லாம் நிகழ்பவை எஞ்ஞான்றும்
வல்லறிதல் வேந்தன் தொழில். 582
- ஒற்றினான் ஒற்றிப் பொருள்தெரியா மன்னவன்
கொற்றங் கொளக்கிடந்தது இல். 583
- வினைசெய்வார் தம்சுற்றம் வேண்டாதார் என்றாங்கு
அனைவரையும் ஆராய்வது ஒற்று. 584
- கடர்அ உருவொடு கண்ணஞ்சாது யாண்டும்
உகாஅமை வல்லதே ஒற்று. 585
- துறந்தார் படிவத்த ராகி இறந்தாராய்ந்து
என்செயினும் சோர்விலது ஒற்று. 586
- மறைந்தவை கேட்கவற் ராகி அறிந்தவை
ஐயப்பாடு இல்லதே ஒற்று. 587
- ஒற்றொற்றித் தந்த பொருளையும் மற்றுமோர்
ஒற்றினால் ஒற்றிக் கொளல். 588
- ஒற்றொற் றுணராமை ஆள்க உடன்மூவர்
சொல்தொக்க தேறப் படும். 589
- சிறப்பறிய ஒற்றின்கண் செய்யற்க செய்யின்
புறப்படுத்தா னாகும் மறை. 590

ஊக்கம் உடைமை

- ஊக்கமே சொத்தாகும்; அது இல்லாதவர்
பிற இருப்பினும் சொத்துடையர் ஆகார். 591
- ஊக்கச் சொத்தே சொத்து; பொருட்சொத்து
நில்லாது போய்விடும். 592
- ஊக்கத்தைத் திண்ணமாகக் கையில் கொண்டவர்
செல்வம் போயிற்றென்று வருந்தார். 593
- சோர்வில்லா ஊக்கம் உடையவனது
வீட்டுவழி கேட்டுச் செல்வம் சேரும். 594
- மலரின் நீளம் நீரின் அளவு; மாந்தர்தம்
வாழ்வின் உயர்ச்சி ஊக்கத்தின் அளவு. 595
- நினைப்பதெல்லாம் உயர்வையே நினைக்க;
உயர்வு வராவிடினும் அந்நினைவை விடாதே. 596
- உறுதியாளர் அழிவிலும் ஊக்கம் தளரார்;
அம்புகள் தைத்தாலும் யானை வலிபொறுக்கும். 597
- உலகத்தில் பெருஞ்செல்வன் என்னும் சிறப்பை
ஊக்கம் இல்லாதவர் அடையார். 598
- பருமனும் கூரிய கொம்பும் இருந்தும்
புலி தாக்கினால் யானையும் அஞ்சுமே. 599
- ஊக்க மிகுதியே வலிமை; அது இல்லாதவர்
நிலையால் மரம்; வடிவால் மானிடர். 600

ஊக்கம் உடைமை

- உடைய ரெனப்படுவது ஊக்கம் அஃதிலார்
உடையது உடையரோ மற்று. 591
- உள்ளம் உடைமை உடைமை பொருளுடைமை
நில்லாது நீங்கி விடும். 592
- ஆக்கம் இழந்தேமென்று அல்லாவார் ஊக்கம்
ஒருவந்தம் கைத்துடை யார். 593
- ஆக்கம் அதர்வினாய்ச் செல்லும் அசைவிலா
ஊக்க முடையா னுழை. 594
- வெள்ளத் தனைய மலர்நீட்டம் மாந்தர்தம்
உள்ளத் தனையது உயர்வு. 595
- உள்ளுவ தெல்லாம் உயர்வுள்ளல் மற்றது
தள்ளினும் தள்ளாமை நீர்த்து. 596
- சிதைவிடத்து ஒல்கார் உரவோர் புதையம்பிற்
பட்டுப்பா டீன்றும் களிற்று. 597
- உள்ளம் இலாதவர் எய்தார் உலகத்து
வள்ளியம் என்னும் செருக்கு. 598
- பரியது கூர்ங்கோட்டது ஆயினும் யானை
வெருஉம் புலிதாக் குறின். 599
- உரமொருவற்கு உள்ள வெறுக்கை அஃதிலார்
மரம்மக்க ளாதலே வேறு. 600

மடி இன்மை

- குடும்பம் என்னும் அணையாத விளக்கு
சோம்பல் என்னும் இருளால் அணைந்துவிடும். 601
- குடும்பம் சிறந்த குடும்பமாக விரும்புவார்
சோம்பலை அழித்து முயற்சியாக நடக்க. 602
- சோம்பலை மடியிற் கொண்டிருக்கும் மடவன்
பிறந்தகுடி அவனுக்குமுன் விரைந்தழியும். 603
- சோம்பலிற் பட்டுச் சுறுசுறுப்பு இல்லாதவர்க்குக்
குடும்பமும் அழியும், குற்றமும் பெருகும். 604
- காலத்தாழ்வு மறதி சோம்பல் உறக்கம்
இவை கெடுவார் ஆசைப்படும் நகைகள். 605
- நாடு ஆள்பவரின் நல்லுறவு இருப்பினும்
சோம்பேறி பெரும்பயன் அடையான். 606
- சோம்பலில் ஆழ்ந்து நல்லுழைப்பை விட்டவர்
பலரால் இடிபட்டு இகழப்படுவார். 607
- குடும்பத்தில் சோம்பல் குடிபுகுந்து விட்டால்
பகைவர்க்கு அடிமையாகி விடுவோம். 608
- குடும்பம் நடத்துகையில் வந்த குறைபாடுகள்
சோம்பலை ஒழிக்கவே நீங்கிப்போம். 609
- திருமால் தாண்டிய உலகம் முழுதும்
சோம்பல் இல்லா மன்னவன் அடைவான். 610

மடி இன்மை

- குடியென்னும் குன்றா விளக்கம் மடியென்னும்
மாகுர மாய்ந்து கெடும். 601
- மடியை மடியா ஒழுகல் குடியைக்
குடியாக வேண்டு பவர். 602
- மடிமடிக் கொண்டொழுகும் பேதை பிறந்த
குடிமடியும் தன்னினும் முந்து. 603
- குடிமடிந்து குற்றம் பெருகும் மடிமடிந்து
மாண்ட உஞற்றி லவர்க்கு. 604
- நெடுநீர் மறவி மடிதுயில் நான்கும்
கெடுநீரார் காமக் கலன். 605
- படியுடையார் பற்றமைந்தக் கண்ணும் மடியுடையார்
மாண்பயன் எய்தல் அரிது. 606
- இடிபுரிந்து எள்ளுஞ்சொல் கேட்பர் மடிபுரிந்து
மாண்ட உஞற்றி லவர். 607
- மடிமை குடிமைக்கண் தங்கின்தன் ஒன்னார்க்கு
அடிமை புகுத்தி விடும். 608
- குடியாண்மை யுள்வந்த குற்றம் ஒருவன்
மடியாண்மை மாற்றக் கெடும். 609
- மடியிலா மன்னவன் எய்தும் அடியளந்தான்
தாஅய தெல்லாம் ஒருங்கு. 610

ஆள்வினை உடைமை (முயற்சி)

- அரிய காரியம் என்று மலைக்க வேண்டாம்;
முயற்சி எல்லாப் பெருமையும் தரும். 611
- எடுத்த வினையை அரைகுறையின்றிச் செய்க;
கடமையை விட்டாரை உலகம் விட்டு விடும். 612
- பிறர்க்கு உதவும் பெருமித எண்ணம்
உழைக்கின்ற பெரும்பண்பால் உண்டாகும். 613
- உழைப்பில்லாதவன் யார்க்கும் உதவ முடியுமா?
பேடி பகைவர்முன் வாள் வீச முடியுமா? 614
- இன்பம் நாடாது காரிய முடிவை நாடுபவன்
சுற்றத்தின் துன்பம் தாங்கும் தூணாவான். 615
- உழைப்பு செல்வ நிலையை உண்டாக்கும்;
உழையாமை வறுமையைத் தந்துவிடும். 616
- சோம்பேறியின் மடியில் இருப்பாள் மூதேவி;
உழைப்பவன் அடியில் இருப்பாள் சீதேவி. 617
- உடல் ஊனம் யார்க்கும் பழியில்லை;
அறிவை வளர்த்து முயலாமையே பழி. 618
- தெய்வத்தால் ஒரு செயல் முடியாது போகினும்
முயன்றால் அதற்குரிய கூலி உண்டு. 619
- சோர்வின்றிக் காலம் தாழ்க்காது உழைப்பவர்
மாறான விதியும் ஓடக் காண்பார். 620

ஆள்வினை உடைமை

- அருமை உடைத்தென்று அசாவாமை வேண்டும்
பெருமை முயற்சி தரும். 611
- வினைக்கண் வினைகெடல் ஓம்பல் வினைக்குறை
தீர்ந்தாரின் தீர்ந்தன்று உலகு. 612
- தாளாண்மை என்னுந் தகைமைக்கண் தங்கிற்றே
வேளாண்மை என்னுஞ் செருக்கு. 613
- தாளாண்மை இல்லாதான் வேளாண்மை பேடிகை
வாளாண்மை போலக் கெடும். 614
- இன்பம் விழையான் வினைவிழைவான் தன்கேளிர்
துன்பம் துடைத்தூன்றும் தூண். 615
- முயற்சி திருவினை யாக்கும் முயற்றின்மை
இன்மை புகுத்தி விடும். 616
- மடியுளான் மாமுகடி என்ப மடியிலான்
தாளுளாள் தாமரையி னாள். 617
- பொறியின்மை யார்க்கும் பழியன்று அறிவறிந்து
ஆள்வினை இன்மை பழி. 618
- தெய்வத்தான் ஆகாது எனினும் முயற்சிதன்
மெய்வருத்தக் கூலி தரும். 619
- ஊழையும் உப்பக்கம் காண்பர் உலைவின்றித்
தாழாது உஞற்று பவர். 620

இடுக்கண் அழியாமை

- துன்பம் வரும்போது கேலிசெய்க; அதுவே
துன்பத்தைக் கடக்க வழி. 621
- வெள்ளம் போன்ற நெருக்கடியும் அறிஞன்
ஊக்கத்தினால் நினைக்கவே ஓடிப்போம். 622
- துன்பங் கண்டு துன்பப் படாதவர்
துன்பத்தைத் துன்பப் படுத்துவர். 623
- கடினப்பாதை செல்லும் காளைபோன்றவனுக்கு
வந்த துன்பமன்றோ துன்பப்படும். 624
- அடுக்கடுக்காக வரினும் அசையாதவனுக்கு
வந்த துயரமன்றோ துயரப்படும்! 625
- செல்வம் வந்தபோது பற்றற்று இருப்பவர்
போனபோது துயரப் படுவாரோ? 626
- இவ்வுடம்பு நோய்களுக்கு இலக்கு என்று
இயல்பறிந்த மேலோர் கலக்கம் கொள்ளார். 627
- இன்பத்தை விரும்பாது இடையூற்றை இயல்பு
என்று கருதுபவன் வருத்தம் அடையான். 628
- மகிழ்ச்சியில் மகிழ்ச்சி அடையாதவன்
கவலையில் கவலை அடையான். 629
- துன்பத்தை இன்பமாகக் கருதுபவனுக்கு
எதிரியின் மதிப்பும் கிடைக்கும். 630

இடுக்கண் அழியாமை

- இடுக்கண் வருங்கால் நகுத அதனை
அடுத்துர்வது அஃதொப்பது இல். 621
- வெள்ளத் தனைய இடும்பை அறிவுடையான்
உள்ளத்தின் உள்ளக் கெடும். 622
- இடும்பைக்கு இடும்பை படுப்பர் இடும்பைக்கு
இடும்பை படாஅ தவர். 623
- மடுத்தவா யெல்லாம் பகடன்னான் உற்ற
இடுக்கண் இடர்ப்பாடு உடைத்து. 624
- அடுக்கி வரினும் அழிவிலான் உற்ற
இடுக்கண் இடுக்கட் படும். 625
- அற்றேமென்று அல்லற் படுபவோ பெற்றேமென்று
ஓம்புதல் தேற்றா தவர். 626
- இலக்கம் உடம்பிடும்பைக் கென்று கலக்கத்தைக்
கையாறாக் கொள்ளாதாம் மேல். 627
- இன்பம் விழையான் இடும்பை இயல்பென்பான்
துன்பம் உறுதல் இலன். 628
- இன்பத்துள் இன்பம் விழையாதான் துன்பத்துள்
துன்பம் உறுதல் இலன். 629
- இன்னாமை இன்பம் எனக்கொளின் ஆகுந்தன்
ஒன்னார் விழையுஞ் சிறப்பு. 630

அமைச்சு

- கருவி காலம் செய்யுந்தன்மை காரியம்
இவற்றில் நன்கு சிறந்தவனே அமைச்சன். 631
- துணிவு குடிபேணல் கல்வி அறிவு முயற்சி
இவ்வைந்திலும் சிறந்தவனே அமைச்சன். 632
- பகைவரைப் பிரித்தல் நண்பரை அணைத்தல்
பிரிந்தவரைக் கூட்டல் வல்லன் அமைச்சன். 633
- ஆராய்தல் தெளிந்து செய்தல் உறுதியாகச்
சொல்லுதல் வல்லவனே அமைச்சன். 634
- அறமும் அமைந்த சொல்லும் திறமும்
உடையவனே தெளிவுக்குத் துணையாவான். 635
- கூரிய அறிவும் நூலறிவும் உடையவர்க்குத்
தீர்க்க முடியாத சிக்கல்கள் உளவோ? 636
- நூல்சொல்லும் முறைகளை அறிந்திருந்தாலும்
உலக நடைமுறைகளை அறிந்து செய்க. 637
- சொன்னாலும் தன்னாலும் அறியான் எனினும்
அரசனுக்கு உறுதிகூறல் அமைச்சன் கடன். 638
- கேடு துழும் ஒரு மந்திரியினும் அருகே
எழுபது கோடி பகைவர் நல்லவர். 639
- முறையாக எண்ணினும் முடியாதபடி செய்வார்
செய்யும் திறமை இல்லாதவர். 640

அமைச்சு

- கருவியும் காலமும் செய்கையும் செய்யும்
அருவினையும் மாண்டது அமைச்சு. 631
- வன்கண் குடிகாத்தல் கற்றறிதல் ஆள்வினையோடு
ஐந்துடன் மாண்டது அமைச்சு. 632
- பிரித்தலும் பேணிக் கொளலும் பிரிந்தார்ப்
பொருத்தலும் வல்லது அமைச்சு. 633
- தெரிதலும் தேர்ந்து செயலும் ஒருதலையாச்
சொல்லலும் வல்லது அமைச்சு. 634
- அறனறிந்து ஆன்றமைந்த சொல்லான்எஞ் ஞான்றும்
திறனறிந்தான் தேர்ச்சித் துணை. 635
- மதிநுட்பம் நூலோடு உடையார்க்கு அதிநுட்பம்
யாஉள முன்னிற் பவை. 636
- செயற்கை அறிந்தக் கடைத்தும் உலகத்து
இயற்கை அறிந்து செயல். 637
- அறிகொன்று அறியான் எனினும் உறுதி
உழையிருந்தான் கூறல் கடன். 638
- பழுதெண்ணும் மந்திரியின் பக்கத்துள் தெவ்வோர்
எழுபது கோடி உறும். 639
- முறைப்படச் சூழ்ந்தும் முடிவிலவே செய்வார்
திறப்பாடு இலாஅ தவர். 640

சொல்வன்மை

- நாவன்மை ஒருவர்க்கு நல்ல சொத்து;
அது எல்லா நன்மையினும் சிறந்தது. 641
- சொல்லால் ஆக்கமும் வரும், கேடும் வரும்.
ஆதலின் சொல்லை விழிப்போடு சொல்லுக. 642
- கேட்டாரைக் கவர்ந்து கேளாதாரையும்
கேட்கத் தூண்டுவதே சொல்வன்மை. 643
- சொல்லின் ஆற்றலை அறிந்து சொல்லுக;
அதுவே அறமாம்; பொருளாம். 644
- வேறு சொல்லும் சொல்லலாம் என இடமின்றி
முதலிலேயே பலிக்கும் சொல்லைச் சொல்லுக. 645
- கேட்குமாறு சொல்லல் பிறர்சொல்லக் கேட்டல்
இவை நல்லறிஞரின் கொள்கை. 646
- சொல்வன்மை சோர்வின்மை அச்சமின்மை
உடையவனை யாரும் வெல்ல முடியாது. 647
- முறையாக இனிது சொல்லுவோமாயின்
நம் சொற்படி உலகம் விரைந்து நடக்கும். 648
- நல்லவற்றைச் சுருக்கமாகச் சொல்லத்
தெரியாதவரே பலபடப் பேச ஆசைப்படுவர். 649
- கற்றதை எடுத்துச் சொல்ல முடியாதவர்
மணமில்லாத கொத்துமலர் போன்றவர். 650

சொல்வன்மை

- நாநலம் என்னும் நலனுடைமை அந்நலம்
யாநலத்து உள்ளதாஉம் அன்று. 641
- ஆக்கமுங் கேடும் அதனால் வருதலால்
காத்தோம்பல் சொல்லின்கண் சோர்வு. 642
- கேட்டார்ப் பிணிக்குந் தகையவாய்க் கேளாரும்
வேட்ப மொழிவதாஞ் சொல். 643
- திறனறிந்து சொல்லுக சொல்லை அறனும்
பொருளும் அதனினுடங்கு இல். 644
- சொல்லுக சொல்லைப் பிறிதோர்சொல் அச்சொல்லை
வெல்லுஞ்சொல் இன்மை அறிந்து. 645
- வேட்பத்தாஞ் சொல்லிப் பிறர்சொல் பயன்கோடல்
மாட்சியின் மர்சற்றார் கோள். 646
- சொல்லவல்லன் சோர்விலன் அஞ்சான் அவனை
இகல்வெல்லல் யார்க்கும் அரிது. 647
- விரைந்து தொழில்கேட்கும் ஞாலம் நிரந்தினிது
சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின். 648
- பலசொல்லக் காழுறுவர் மன்றமா சற்ற
சிலசொல்லல் தேற்றா தவர். 649
- இணரூழ்த்தும் நாறா மலரனையர் கற்றது
உணர விரித்துரையா தார். 650

வினைத்தாய்மை

- நல்ல துணை முன்னேற்றத்தைத் தரும்;
நல்ல செயல் வேண்டியன எல்லாம் தரும். 651
- புகழும் நன்மையும் தராத காரியத்தை
என்றும் ஒழித்துவிட வேண்டும். 652
- முன்னேற வேண்டும் என்பவர் மதிப்புக்
குறையும் காரியங்களைக் கொள்ளாது விடுக. 653
- அதிராத அறிஞர் நெருக்கடிபட்டாலும்
இழிந்த செயல்களைச் செய்யார். 654
- என்செய்தேன் என்று பின்வருந்தும் செயலைச்
செய்யாதே; செய்தால் திரும்பவும் செய்யாதே. 655
- பெரியவர் பழிக்கும் தீய வினைகளை
நின்தாய் பசித்துக் கிடந்தாலும் செய்யாதே. 656
- நல்லவர் பழிதடி எய்தும் செல்வத்தினும்
அவர்தம் வறுமையே பெருமையுடையது. 657
- விலக்கியவற்றை விலக்காது செய்தவர்க்குக்
காரியம் முடிந்தாலும் துன்பம் உண்டாகும். 658
- பிறர் அழக்கொண்டவை நாம் அழப்போகும்;
நல்லவை முன் தொலையினும் பின் பயன்தரும். 659
- ஏமாற்றிக் கொண்ட பொருள் நிலைக்காது;
கடாத மண்பானையில் நீர் தங்குமா? 660

வினைத்தாய்மை

- துணைநலம் ஆக்கம் தருஉம் வினைநலம்
வேண்டிய எல்லாம் தரும். 651
- என்றும் ஒருவதல் வேண்டும் புகழொடு
நன்றி பயவா வினை. 652
- ஓஓதல் வேண்டும் ஒளிமாழ்கும் செய்வினை
ஆஅதும் என்னு மவர். 653
- இடுக்கட் படினும் இளிவந்த செய்யார்
நடுக்கற்ற காட்சி யவர். 654
- எற்றென்று இரங்குவ செய்யற்க செய்வானேல்
மற்றன்ன செய்யாமை நன்று. 655
- ஈன்றாள் பசிகாண்பான் ஆயினுஞ் செய்யற்க
சான்றோர் பழிக்கும் வினை. 656
- பழிமலைந்து எய்திய ஆக்கத்தின் சான்றோர்
கழிநல் குரவே தலை. 657
- கடிந்த கடிந்தொரார் செய்தார்க்கு அவைதாம்
முடிந்தாலும் பீழை தரும். 658
- அழக்கொண்ட எல்லாம் அழப்போம் இழப்பினும்
பிற்பயக்கும் நற்பா லவை. 659
- சலத்தால் பொருள்செய்தே மார்த்தல் பசுமட்
கலத்துள்நீர் பெய்திரீஇ யற்று. 660

வினைத்திட்டம்

- வினையுறுதி என்பது நம் நெஞ்சுறுதி;
மற்றையவை உறுதியாகா. 661
- வருமுன் காத்தல், வந்தால் தளராமை
இவ்விரண்டே அறிஞர் கண்ட வழிகள். 662
- முடிந்தபின் வெளியாம்படி செய்வதே திறமை;
இடையே வெளிப்படி பெருந்துண்பம் வரும். 663
- அழகாகச் சொல்லுதல் யார்க்கும் முடியும்;
சொன்னபடி செய்தலே முடியாது. 664
- பெருமிதம் மிக்கவரின் வினைத்திறத்தை
வேந்தன் கேள்விப்பட்டு மதிப்பான். 665
- எண்ணியவற்றை எண்ணியபடியே எய்தலாம்
எண்ணியவர் உறுதியாக எண்ணினால். 666
- ஆளின் தோற்றம் பார்த்து இகழவேண்டாம்;
ஓடும் வண்டி பெரிது; அச்சாணி சிறிது. 667
- கலங்காது கண்ட காரியத்தைத் தளராது
காலம் தாழ்த்தாது செய்க. 668
- துன்பம் மேன்மேலும் வந்தாலும் துணிவோடு
இன்பந்தரும் காரியத்தைச் செய்க. 669
- என்ன உறுதியிருந்தாலும் எடுத்துக்கொண்ட
வினையில் உறுதியிலாரை உலகம் விட்டுவிடும். 670

வினைத்திட்டம்

- வினைத்திட்டம் என்பது ஒருவன் மனத்திட்டம்
மற்றைய எல்லாம் பிற. 661
- ஊறொரால் உற்றபின் ஒல்காமை இவ்விரண்டின்
ஆறென்பர் ஆய்ந்தவர் கோள். 662
- கடைக்கொட்கச் செய்தக்க தாண்மை இடைக்கொட்கின்
எற்றா விழுமந் தரும். 663
- சொல்லுதல் யார்க்கும் எளிய அரியவாம்
சொல்லிய வண்ணம் செயல். 664
- வீறெய்தி மாண்டார் வினைத்திட்டம் வேந்தன்கண்
ஊறெய்தி உள்ளப் படும். 665
- எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்துப எண்ணியார்
திண்ணிய ராகப் பெறின். 666
- உருவுகண்டு எள்ளாமை வேண்டும் உருள்பெருந்தோர்க்கு
அச்சாணி அன்னார் உடைத்து. 667
- கலங்காது கண்ட வினைக்கண் துளங்காது
தூக்கங் கடிந்து செயல். 668
- துன்பம் உறவரினும் செய்க துணிவாற்றி
இன்பம் பயக்கும் வினை. 669
- எனைத்திட்டம் எய்தியக் கண்ணும் வினைத்திட்டம்
வேண்டாரை வேண்டாது உலகு. 670

வினைசெயல் வகை

- ஆராய்ந்து ஒரு துணிவுக்கு வரவேண்டும்;
அத்துணியைச் செய்யாது தாழ்த்தல் தீதாகும். 671
- தாழ்த்துச்செய்யும் வினையைத் தாழ்த்துச்செய்க;
உடனே செய்ய வேண்டியதைக் கடத்தாதே. 672
- முடிந்தவரை தூதால் முடித்துக்கொள்ளல் நன்று;
முடியாக்கால் பலிக்குமுறை பார்த்துச் செய்க. 673
- காரியக்குறை பகைக்குறை என்ற இரண்டும்
நெருப்புக்குறை போல வளர்ந்து அழிக்கும். 674
- பொருள் கருவி காலம் செயல் இடம் என்ற
ஐந்தினையும் மயக்கமற ஆராய்ந்து செய்க. 675
- முடிவும் இடையூறுகளும் முடிந்த பின்னர்
வரும் பயனும் பார்த்துச் செய்க. 676
- ஒருசெயலைச் செய்பவன் செய்யும்முறை அதனை
நன்கறிந்தவனது உறுதியைப் பெறுதல். 677
- யானையைக் கொண்டு யானை பிடிப்பதுபோல
ஒருசெயலால் இன்னொன்றையும் செய்துகொள். 678
- நண்பர்க்கு நல்லன செய்தலைக் காட்டினும்
விரைவாகப் பகைவரை அணைத்தல் வேண்டும். 679
- சிறற்றசர் குடிமக்கள் நடுங்குவது கண்டு
தூதுவரின் பேரரசரைப் பணிந்து கொள்வர். 680

வினைசெயல்வகை

- குழ்ச்சி முடிவு துணிவெய்தல் அத்துணிவு
தாழ்ச்சியுள் தங்குதல் தீது. 671
- தூங்குக தூங்கிச் செயற்பால தூங்கற்க
தூங்காது செய்யும் வினை. 672
- ஒல்லும்வா யெல்லாம் வினைநன்றே ஒல்லாக்கால்
செல்லும்வாய் நோக்கிச் செயல். 673
- வினைபகை என்றிரண்டின் எச்சம் நினையுங்கால்
தீயெச்சம் போலத் தெறும். 674
- பொருள்கருவி காலம் வினையிடனொடு ஐந்தும்
இருள்தீர எண்ணிச் செயல். 675
- முடிவும் இடையூறும் முற்றியாங்கு எய்தும்
படுபயனும் பார்த்துச் செயல். 676
- செய்வினை செய்வான் செயல்முறை அவ்வினை
உள்ளறிவான் உள்ளம் கொளல். 677
- வினையால் வினையாக்கிக் கோடல் நனைகவுள்
யானையால் யானையாத் தற்று. 678
- நட்டார்க்கு நல்ல செயலின் விரைந்ததே
ஒட்டாரை ஒட்டிக் கொளல். 679
- உறைசிறியார் உள்நடுங்கல் அஞ்சிக் குறைபெறின்
கொள்வர் பெரியார்ப் பணிந்து. 680

தூது

அன்பும் குடிப்பிறப்பும் அரசர்கள் விரும்பும் பண்பும் தூதுவனுக்கு உரிய தகுதிகள்.	681
அன்பு அறிவு தெளிந்த பேச்சுவன்மை மூன்றும் தூதுவனுக்கு இன்றியமையாதவை.	682
பகைவர்முன் வெற்றித்தூது சொல்பவன் கற்றவருள் கற்றவனாக விளங்க வேண்டும்.	683
அறிவு தோற்றம் தெளிந்த கல்வி இவற்றில் நிறைந்தவன் தூது செல்வானாக.	684
விடாது சொல்லி விடுவனவற்றை விட்டுச் சிரிக்கப்பேசி நலம் செய்பவனே தூதன்.	685
கற்று அஞ்சாது எடுத்துச் சொல்லிச் சமயத்துக்கு ஏற்றது அறிந்தவனே தூதன்.	686
கடமை காலம் இடம் இவற்றைப் பார்த்துச் சிந்தித்து உரைப்பவனே சிறந்த தூதன்.	687
தூய்மை துணை துணிவு இம் மூன்றும் நன்கு வாய்த்தல் தூதுவன் தகுதியாம்.	688
பழிச் செய்தியை வாய்விடா உறுதியாளனே பகைவர்முன்சென்று செய்திசூறத் தக்கவன்.	689
தனக்குச் சாவு வரினும் தன் அரசனுக்குக் குறையாத நலம் செய்பவனே தூதன்.	690

தூது

அன்புடைமை ஆன்ற குடிப்பிறத்தல் வேந்தவாம் பன்புடைமை தூதுரைப்பான் பண்பு.	681
அன்பறிவு ஆராய்ந்த சொல்வன்மை தூதுரைப்பார்க்கு இன்றி யமையாத மூன்று.	682
நூலாருள் நூல்வல்லன் ஆகுதல் வேலாருள் வென்றி வினையுரைப்பான் பண்பு.	683
அறிவுரு ஆராய்ந்த கல்விஇம் மூன்றன் செறிவுடையான் செல்க வினைக்கு.	684
தொகச்சொல்லித் தூவாத நீக்கி நகச்சொல்லி நன்றி பயப்பதாம் தூது.	685
கற்றுக்கண் அஞ்சான் செலச்சொல்லிக் காலத்தால் தக்கது அறிவதாம் தூது.	686
கடனறிந்து காலம் கருதி இடனறிந்து எண்ணி உரைப்பான் தலை.	687
தூய்மை துணைமை துணிவுடைமை இம்மூன்றின் வாய்மை வழியுரைப்பான் பண்பு.	688
விடுமாற்றம் வேந்தர்க்கு உரைப்பான் வடுமாற்றம் வாய்சோரா வன்க ணவன்.	689
இறுதி பயப்பினும் எஞ்சாது இறைவற்கு உறுதி பயப்பதாம் தூது.	690

மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகல்

- மன்னரொடு பழகுபவர் குளிர்காய்வார் போல்
மிக நீங்காமலும் மிக நெருங்காமலும் பழகுக. 691
- அரசர் விரும்புவனவற்றை விரும்பாவிடின்
அவரால் நிலையான முன்னேற்றம் கிடைக்கும். 692
- பெருங்குற்றம் வாராதபடி காத்துக் கொள்க;
அரசர் ஐயப்படித் தெளிவித்தல் முடியாது. 693
- காதோடு ஓதுதலையும் பார்த்துச் சிரித்தலையும்
பெரியவர்முன் வைத்துக் கொள்ளாதே. 694
- எந்தச் செய்தியையும் ஒட்டுக் கேளாதே;
சொல்லும்படி கேளாதே; சொன்னாற் கேள். 695
- மன்னனின் குறிப்பறிந்து காலம் பார்த்து
வேண்டியவற்றை விரும்புமாறு சொல்லுக. 696
- வேண்டியதைக் கேளாவிடினும் சொல்லுக;
வேண்டாததைக் கேட்டாலும் சொல்லற்க. 697
- இளையவன் உறவினன் என அவமதியாமல்
அரசனது அதிகாரத்தை மதித்து ஒழுகுக. 698
- மதிக்கப்பட்டேன் என்று மதியாதன செய்யார்
பிறழாத அறிவினை யுடையவர். 699
- பழக்கம் என்று பண்பில்லாதபடி நடந்தால்
அந்த நட்புரிமை கேடு விளைக்கும். 700

மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகல்

- அகலாது அணுகாது தீக்காய்வார் போல்க
இகல்வேந்தர்ச் சேர்ந்தொழுகு வார். 691
- மன்னர் விழைப விழையாமை மன்னரால்
மன்னிய ஆக்கந் தரும். 692
- போற்றின் அரியவை போற்றல் கடுத்தபின்
தேற்றுதல் யார்க்கும் அரிது. 693
- செவிச்சொல்லும் சேர்ந்த நகையும் அவித்தொழுகல்
ஆன்ற பெரியா ரகத்து. 694
- எப்பொருளும் ஓரார் தொடரார்மற் றப்பொருளை
விட்டக்கால் கேட்க மறை. 695
- குறிப்பறிந்து காலம் கருதி வெறுப்பில
வேண்டுப வேட்பச் சொலல். 696
- வேட்பன சொல்லி வினையில எஞ்ஞான்றும்
கேட்பினும் சொல்லா விடல். 697
- இளையர் இனமுறையர் என்றிகழார் நின்ற
ஒளியோடு ஒழுகப் படும். 698
- கொளப்பட்டேம் என்றெண்ணிக் கொள்ளாத செய்யார்
துளக்கற்ற காட்சி யவர். 699
- பழையம் எனக்கருதிப் பண்பல்ல செய்யும்
கெழுதகைமை கேடு தரும். 700

குறிப்பறிதல்

- கூறாமலே முகம்பார்த்துக் குறிப்பு அறிபவன்
உலகத்துக்கு என்றும் ஓர் அணியாவான். 701
- தெளிவாக உள்ளோட்டத்தை உணர்பவனைத்
தெய்வத்துக்கு நிகராக மதிக்க. 702
- முகச்சாடையினால் உள்ளத்தை உணர்பவரை
எது கொடுத்தும் அவையில் அமர்த்திக்கொள்க. 703
- குறிப்பைக் கூறாமலே அறிய வல்லவர்க்கும்
அறியாதவர்க்கும் உடம்பளவில் ஒற்றுமை. 704
- முகங்கண்டு உள்ளம் காணவில்லை யாயின்
கண் என்ற உறுப்பின் பயன் என்ன? 705
- முன்னுள்ள பொருளைக் கண்ணாடி காட்டும்;
உள் மிக்க உணர்ச்சியை முகம் காட்டும். 706
- மகிழ்வையும் வெறுப்பையும் முகம் முந்திக்காட்டும்;
முகம்போல் அறியுந்திறம் பிறிதிற்கு இல்லை. 707
- நிகழ்வதை உள்ளத்தால் உணர்வார்க்கு முன்னே
முகம் பார்த்து நின்றால் போதுமே. 708
- பகையா நட்பா என்பதைக் கண் சொல்லும்;
கண்ணின் கூறு தெரிந்தவர்கட்கு. 709
- கூரிய அறிவுடையோம் என்பவர்க்கு
அளவுகோலாவது பிறர்கண்ணே; வேறில்லை. 710

குறிப்பறிதல்

- கூறாமை நோக்கிக் குறிப்பறிவான் எஞ்ஞான்றும்
மாறாநீர் வையக்கு அணி. 701
- ஐயப் படாஅது அகத்தது உணர்வானைத்
தெய்வத்தோ டொப்பக் கொளல். 702
- குறப்பிற் குறிப்புணர் வாரை உறுப்பினுள்
யாது கொடுத்தும் கொளல். 703
- குறித்தது கூறாமைக் கொள்வாரோ டேனை
உறுப்போ ரனையரால் வேறு. 704
- குறிப்பிற் குறிப்புணரா வாயின் உறுப்பினுள்
என்ன பயத்தவோ கண். 705
- அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோல் நெஞ்சம்
கடுத்தது காட்டும் முகம். 706
- முகத்தின் முதுக்குறைந்தது உண்டோ உவப்பினும்
காயினும் தான்முந் துறும். 707
- முகம்நோக்கி நிற்க அமையும் அகம்நோக்கி
உற்ற துணர்வார்ப் பெறின். 708
- பகைமையும் கேண்மையும் கண்ணுரைக்கும் கண்ணின்
வகைமை உணர்வார்ப் பெறின். 709
- நுண்ணியம் என்பார் அளக்குங்கோல் காணுங்கால்
கண்ணல்லது இல்லை பிற. 710

அவை அறிதல்

- சொற்பொழிவின் விளைவை அறிந்த நல்லவர்
கூட்டத்தின் நிலையறிந்து ஆராய்ந்து பேசுக. 711
- சொல்லின் நடையறிந்தவர் இடையிடையே
கூட்டத்தின் போக்கை விளங்கிச் சொல்லுக. 712
- கூட்டம் அறியாது பேச முற்படுபவர்
பேச்சு வகையறியார்; வல்லமையும் இல்லார். 713
- அறிவுக் குழுவில் நல்லறிஞனாய் விளங்குக;
பேதைக்குழுவில் வெள்ளைபோல் நடக்க. 714
- அறிஞர் குழுவில் முந்திக்கொண்டு எதனையும்
சொல்லாத அடக்கம் மிகநல்ல குணம். 715
- நிரம்பக் கற்றார் முன்னே குற்றப்படுதல்
வழியிடை வழக்கி விழுந்தது போலும். 716
- தெளிவாகச் சொற்பொருள் அறிவார் அவையில்
கற்றவர்தம் கல்வி மேம்பாடு அடையும். 717
- உணரும் தன்மை உடையார்முன் கூறுவது
வளரும் பாத்தியில் நீர்பாய்ச்சியது போலும். 718
- நற்கூட்டத்தில் நன்கு பேச வல்லவர்
இழிகூட்டத்தில் மறந்தும் போய்ப் பேசற்க. 719
- தன்னிலைக்குத் தகாதவர் கூட்டத்தில் பேசுவது
சாக்கடையிற் கொட்டிய அமிழ்தம் போலும். 720

அவை அறிதல்

- அவையறிந்து ஆராய்ந்து சொல்லுக சொல்லின்
தொகையறிந்த தூய்மை யவர். 711
- இடைதெரிந்து நன்குணர்ந்து சொல்லுக சொல்லின்
நடைதெரிந்த நன்மை யவர். 712
- அவையறியார் சொல்லல்மேற் கொள்பவர் சொல்லின்
வகையறியார் வல்லதூஉம் இல். 713
- ஒளியார்முன் ஒள்ளிய ராதல் வெளியார்முன்
வான்கதை வண்ணம் கொளல். 714
- நன்றென்ற வற்றுள்ளும் நன்றே முதுவருள்
முந்து கிளவாச் செறிவு. 715
- ஆற்றின் நிலைதளர்ந் தற்றே வியன்புலம்
ஏற்றுணர்வார் முன்னர் இழுக்கு. 716
- கற்றறிந்தார் கல்வி விளங்கும் கசடறச்
சொல்தெரிதல் வல்லா ரகத்து. 717
- உணர்வ துடையார்முன் சொல்லல் வளர்வதன்
பாத்தியுள் நீர்சொரிந் தற்று. 718
- புல்லவையுள் பொச்சாந்தும் சொல்லற்க நல்லவையுள்
நன்கு செலச்சொல்லு வார். 719
- அங்கணத்துள் உக்க அமிழ்தற்றால் தங்கணத்தார்
அல்லார்முன் கோட்டி கொளல். 720

அவையஞ்சாமை

- சொற்பொழிவை அறிந்தவர் பாகுபாடு தெரிந்து
இன்னாதவற்றைத் தவறியும் சொல்லார். 721
- கற்றவருள் கற்றார் எனப்படுவார் யார்?
கற்றவர்முன் எடுத்துச் சொல்ல வல்லவரே. 722
- போரில் சாக அஞ்சாதவர் மிகப்பலர்;
அவையில் பேச அஞ்சாதவரோ மிகச் சிலர். 723
- கற்றவர்முன் கற்றதை எடுத்துச் சொல்லுக;
மிகக் கற்றவரிடம் மிகுதியைத் தெரிந்துகொள்க. 724
- அவைக்கண் அஞ்சாது மறுமொழி சொல்ல
முறையாகத் தருக்கநூல் அறிந்து கற்க. 725
- வீரர் அல்லார்க்கு வாளோடு என்ன உறவு?
மேடைஅஞ்சுவார்க்கு நூலோடு என்ன உறவு? 726
- மேடையில் அஞ்சபவன் கற்ற நூற்படிப்பு
போரில் பேடி பிடித்த கூரியவாள் போலும். 727
- நல்லவையில் எடுத்துச் சொல்ல இயலாதவர்
பல படித்தும் பயனில்லை. 728
- படித்தறிந்தும் நல்லவையில் பேச அஞ்சபவர்
படியாதவரினும் கீழ் என்பார்கள். 729
- மேடைக்கு அஞ்சிச் சொல்ல மாட்டாதவர்
வாழ்ந்தாலும் மாண்டவருக்கு ஒப்பாவர். 730

அவை அஞ்சாமை

- வகையறிந்து வல்லவை வாய்சோரார் சொல்லின்
தொகையறிந்த தூய்மை யவர். 721
- கற்றாருள் கற்றார் எனப்படுவர் கற்றார்முன்
கற்ற செலச்சொல்லு வார். 722
- பகையகத்துச் சாவார் எளியர் அரியர்
அவையகத்து அஞ்சா தவர். 723
- கற்றார்முன் கற்ற செலச்சொல்லித் தாம்கற்ற
மிக்காருள் மிக்க கொளல். 724
- ஆற்றின் அளவறிந்து கற்க அவையஞ்சா
மாற்றம் கொடுத்தற் பொருட்டு. 725
- வாளொடென் வன்கண்ணர் அல்லார்க்கு நூலொடென்
நுண்ணவை அஞ்ச பவர்க்கு. 726
- பகையகத்துப் பேடிகை ஒள்வாள் அவையகத்து
அஞ்ச மவன்கற்ற நூல். 727
- பல்லவை கற்றும் பயமில்லரே நல்லவையுள்
நன்கு செலச்சொல்லா தார். 728
- கல்லா தவரின் கடையென்ப கற்றறிந்தும்
நல்லார் அவையஞ்ச வார். 729
- உளரெனினும் இல்லாரொடு ஒப்பர் களன்அஞ்சிக்
கற்ற செலச்சொல்லா தார். 730

நாடு

- குறையாத விளைச்சலும் நடுநிலைமை யாளரும்
சோர்விலாத வணிகரும் உடையது நாடு. 731
- பொருட் பெருக்கத்தால் விரும்பத் தக்கதும்
கேடின்றி மிக விளைவதும் நாடு. 732
- வரும் கமையெல்லாம் தாங்கி அரசனுக்கு
வரியெல்லாம் கொடுப்பதுவே நாடு. 733
- தீராப்பசியும் தீராதோயும் தீராப்பகையும்
இல்லாது நடப்பதுவே நாடு. 734
- பலகட்சி, உட்பகை, அரசினை ஆட்டும்
காலிக் கூட்டம் இல்லாததே நாடு. 735
- கேடறியாது கெட்டாலும் வளங்குறையாது
என்ற நாடே தலையான நாடு. 736
- அகழியும் வாய்ப்பான மலையும் அருவியும்
வன்மதிலும் நாட்டின் உறுப்புக்கள். 737
- நோயின்மை செல்வம் விளைச்சல் இன்பம் காவல்
ஐந்தும் நாட்டிற்கு அணி என்பர். 738
- தன்னிறைவுடைய வளநாடே உரிமை நாடு;
பிறநாட்டை எதிர் நோக்கும் நாடு நாடன்று. 739
- மேலைச் சிறப்பெல்லாம் இருந்தும் பயனில்லை
நல்லாட்சி இல்லாத நாடு. 740

நாடு

- தள்ளா விளையுளும் தக்காரும் தாழ்விலாச்
செல்வரும் சேர்வது நாடு. 731
- பெரும்பொருளால் பெட்டக்க தாகி அருங்கேட்டால்
ஆற்ற விளைவது நாடு. 732
- பொறையொருங்கு மேல்வருங்கால் தாங்கி இறைவற்கு
இறையொருங்கு நேர்வது நாடு. 733
- உறுபசியும் ஓவாப் பிணியும் செறுபகையும்
சேரா தியல்வது நாடு. 734
- பல்குழுவும் பாழ்செய்யும் உட்பகையும் வேந்தலைக்கும்
கொல்குறும்பும் இல்லது நாடு. 735
- கேடறியாக் கெட்ட விடத்தும் வளங்குன்றா
நாடென்ப நாட்டின் தலை. 736
- இருபுனலும் வாய்ந்த மலையும் வருபுனலும்
வல்லரணும் நாட்டிற்கு உறுப்பு. 737
- பிணியின்மை செல்வம் விளைவிற்பம் ஏமம்
அணியென்ப நாட்டிற்கிவ் வைந்து. 738
- நாடென்ப நாடா வளத்தன நாடல்ல
நாட வளந்தரு நாடு. 739
- ஆங்கமை வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
வேந்தமை வில்லாத நாடு. 740

அரண்

- போர்மேற் செல்வார்க்கும் மதில்வேண்டும்;
அஞ்சித் தற்காப்பவர்க்கும் அது வேண்டும். 741
- அகழியும் வெட்டவெளியும் மலையும்
செறிந்த காடும் சேர்ந்தது அரணாகும். 742
- உயரம் அகலம் உறுதி அருமை நான்கும்
அமைந்ததே அரண் என்று நூல்கூறும். 743
- காக்கும் அளவு சிறிதாய் இடம்பெரிதாய்ப்
பகைவரின் எழுச்சியை மழுக்குவதே அரண். 744
- பிடிப்பதற்கு அரியதாய் உணவு நிறைந்ததாய்
உள்ளிருப்பவர் செயலுக்கு எளியதே அரண். 745
- எல்லாப்பொருளும், இடத்துக்குக் கொண்டுபோய்
உதவும் நல்லாளும் உடையதே அரண். 746
- வளைந்தோ திடீரெனத் தாக்கியோ வஞ்சித்தோ
பிடிக்க முடியாதது அரண். 747
- வலுவாகச் சூழ்ந்து வளைத்தவரையும்
நிலைதளராது நின்று வெல்வதே அரண். 748
- போர்முனையில் பகைவர் ஓடுமாறு போர்வினையில்
பெருமிதச் சிறப்புடையதே அரண். 749
- அரண் எவ்வாற்றல் உடையதாக இருந்தாலும்
பேராற்றல் இல்லாதார்க்குப் பயன் இல்லை. 750

அரண்

- ஆற்று பவர்க்கும் அரண்பொருள் அஞ்சித்தற்
போற்று பவர்க்கும் பொருள். 741
- மணிநீரும் மண்ணும் மலையும் அணிநிழற்
காடும் உடையது அரண். 742
- உயர்வகலம் திண்மை அருமைஇந் நான்கின்
அமைவரண் என்றுரைக்கும் நூல். 743
- சிறுகாப்பிற் பேரிடத்த தாகி உறுபகை
ஊக்கம் அழிப்பது அரண். 744
- கொளற்கரிதாய்க் கொண்டகூழ்த் தாகி அகத்தார்
நிலைக்கெளிதாம் நீரது அரண். 745
- எல்லாப் பொருளும் உடைத்தாய் இடத்துதவும்
நல்லாள் உடையது அரண். 746
- முற்றியும் முற்றா தெறிந்தும் அறைப்படுத்தும்
பற்றற் கரியது அரண். 747
- முற்றாற்றி முற்றி யவரையும் பற்றாற்றிப்
பற்றியார் வெல்வது அரண். 748
- முனைமுகத்து மாற்றலர் சாய வினைமுகத்து
வீறெய்தி மாண்டது அரண். 749
- எனைமாட்சித் தாகியக் கண்ணும் வினைமாட்சி
இல்லார்கண் இல்லது அரண். 750

பொருள் செயல்வகை

- மதிப்பு இல்லாதவரையும் மதிப்பு உடையராகச் செய்யும் செல்வமே சிறந்த செல்வம். 751
- செல்வம் இல்லாதவரை எல்லோரும் இகழ்வர்; உடையவரை எல்லோரும் சிறப்புச் செய்வர். 752
- செல்வம் என்னும் அழியா ஒளி எவ்விடமும் சென்று இருளை ஓட்டும். 753
- நெறியோடு குற்றமின்றி ஈட்டிய பொருள் அறமும் தரும்; இன்பமும் தரும். 754
- அருளும் அன்பும் பொருந்தாத செல்வத்தைத் தொடாது போகவிடுக. 755
- வரியும் சுங்கமும் பகைவரின் திறையும் அரசனுக்கு வருவாய்ப் பொருளாம். 756
- அன்புத் தாய் பெற்ற அருட்குழந்தை செல்வத் தாதியால் வளரும். 757
- கையிற் பொருள்வைத்துக் காரியம் செய்தல் மலையேறி யானைப்போரைப் பார்ப்பது போலாம். 758
- ஈட்டுக பொருளை; எதிரியின் இறுமாப்பை அறுக்கும் கருவி அதுபோல் வேறில்லை. 759
- சிறந்த பொருளைத் திரளாக ஈட்டியவர்க்கு அறமும் இன்பமும் எளிதிற் கிடைக்கும். 760

பொருள் செயல்வகை

- பொருளால் லவரைப் பொருளாகச் செய்யும் பொருளல்லது இல்லை பொருள். 751
- இல்லாரை எல்லாரும் எள்ளுவர் செல்வரை எல்லாரும் செய்வர் சிறப்பு. 752
- பொருளென்னும் பொய்யா விளக்கம் இருளறுக்கும் எண்ணிய தேயத்துச் சென்று. 753
- அறன்ஈனும் இன்பமும் ஈனும் திறனறிந்து தீதின்றி வந்த பொருள். 754
- அருளொடும் அன்பொடும் வாராப் பொருளாக்கம் புல்லார் புரள விடல். 755
- உறுபொருளும் உல்கு பொருளும் தன் ஒன்னார்த் தெறுபொருளும் வேந்தன் பொருள். 756
- அருளென்னும் அன்பின் குழவி பொருளென்னும் செல்வச் செவிலியால் உண்டு. 757
- குன்றேறி யானைப்போர் கண்டற்றால் தன்கைத்தொன்று உண்டாகச் செய்வான் வினை. 758
- செய்க பொருளைச் செறுநர் செருக்கறுக்கும் எஃகதனிற் கூரியது இல். 759
- ஒண்பொருள் காழ்ப்ப இயற்றியார்க்கு எண்பொருள் ஏனை இரண்டும் ஒருங்கு. 760

படைமாட்சி

- போருடல் பெற்றுப் புண்ணுக்கு அஞ்சாத
வெற்றிப்படை வேந்தன் செல்வத்திற் சிறந்தது. 761
- கெடுதலான இடத்து அஞ்சாத உறுதி
தூரத்தில் பழம்படைக்கே உண்டு. 762
- எலிக்கூட்டம் கடல்போல் கத்தினால் என்ன?
ஒருபாம்பு சீறிய அளவில் ஓடிப்போமே. 763
- அழியாதும் வஞ்சனைக்கு ஆளாகாதும்
வழிவழி வீரமுடையதுவே படை. 764
- எமனே சினந்து வந்தாலும் ஒன்றுகூடி
எதிர்க்கும் வீரமுடையதுவே படை. 765
- வீரம் மானம் சிறந்தநடை தெளிவு
என்ற நான்கும் படைப்புக்கு வேண்டியவை. 766
- வந்த போரைத் தடுக்கும் முறையறிந்து
முற்படையைச் செலுத்துவதே சேனையாம். 767
- அழித்தலும் பொறுத்தலும் இல்லை எனினும்
சேனை தோற்றத்தால் சிறப்பு அடையும். 768
- இழிவும் நீங்காத மனக்கசப்பும் வறுமையும்
இல்லை யென்றால் படைவெல்லும். 769
- படையில் வீரர் பலர் இருந்தாலும்
நல்ல தலைவர் இல்லையெனின் பயனில்லை. 770

படைமாட்சி

- உறுப்பமைந்து ஊறஞ்சா வெல்படை வேந்தன்
வெறுக்கையு ளெல்லாம் தலை. 761
- உலைவிடத்து ஊறஞ்சா வன்கண் தொலைவிடத்துத்
தொல்படைக் கல்லால் அரிது. 762
- ஒலித்தக்கால் என்னாம் உவரி எலிப்பகை
நாகம் உயிர்ப்பக் கெடும். 763
- அழிவின்று அறைபோகா தாகி வழிவந்த
வன்க ணதுவே படை. 764
- கூற்றுடன்று மேல்வரினும் கூடி எதிர்நிற்கும்
ஆற்ற லதுவே படை. 765
- மறமானம் மாண்ட வழிச்செலவு தேற்றம்
எனநான்கே ஏமம் படைக்கு. 766
- தார்தாங்கிச் செல்வது தானை தலைவந்த
போர்தாங்கும் தன்மை யறிந்து. 767
- அடற்றகையும் ஆற்றலும் இல்லெனினும் தானை
படைத்தகையால் பாடு பெறும். 768
- சிறுமையும் செல்லாத் துனியும் வறுமையும்
இல்லாயின் வெல்லும் படை. 769
- நிலைமக்கள் சால உடைத்தெனினும் தானை
தலைமக்கள் இவ்வுழி இல். 770

படைச் செருக்கு

- எதிரிகளே! என் தலைவன்முன் நில்லாதீர்!
அவன்முன் நின்று கல்லானவர் பலர். 771
- காட்டு முயலைக் கொன்ற அம்பைக் காட்டினும்
யானைக்குறி தவறியவேலை ஏந்தல் சிறப்பு. 772
- பகைவரைக் கொல்லுதல் வீரம்; அவர்க்குத்
துன்பம்வரின் உதவுதல் வீரத்தின் சிகரம். 773
- கைவேலை யானைமேல் வீசிவரும் வீரன்
நெஞ்சில் தைத்தவேலைப் பறித்துச் சிரிப்பான். 774
- பார்த்தகண் பகைவேலுக்கு மூடி இமைப்பினும்
வீரர் புறங்காட்டியதற்குச் சமமாம். 775
- வீரப்புண் படாத நாட்களை, யெல்லாம்
குற்றநாட்களாகக் கொள்வான் வீரன். 776
- புகழை மதித்து உயிரை மதியாத வீரர்
கட்டிய வீரக்கழலே கண்ணுக்கு அழகியது. 777
- போர்வரின் உயிருக்கு அஞ்சாத வீரர்
அரசன் அடக்கினும் வீரவுணர்ச்சி குறையார். 778
- வஞ்சினம் தவறாமல் உயிர் கொடுத்தவரை வெற்றி
தவறினார் என்று தண்டிப்பார் உண்டோ? 779
- காத்தவர் கண்கலங்கும்படி சாகப் பெற்றால்
அச்சாவு வேண்டியாயினும் பெறும் சிறப்பினது. 780

படைச் செருக்கு

- என்னைமுன் நில்லன்மின் தெவ்வீர் பலர்என்னை
முன்நின்று கல்நின் றவர். 771
- கான முயலெய்த அம்பினில் யானை
பிழைத்தவேல் ஏந்தல் இனிது. 772
- பேராண்மை என்ப தறுகண்ணன் றுற்றக்கால்
ஊராண்மை மற்றதன் எஃகு. 773
- கைவேல் களிறொடு போக்கி வருபவன்
மெய்வேல் பறியா நகும். 774
- விழித்தகண் வேல்கொண் டெறிய அழித்திமைப்பின்
ஓட்டன்றோ வன்க ணவர்க்கு. 775
- விழுப்புண் படாதநாள் எல்லாம் வழக்கினுள்
வைக்கும்தன் நாளை எடுத்து. 776
- சுழலும் இசைவேண்டி வேண்டா உயிரார்
கழல்யாப்புக் காரிகை நீர்த்து. 777
- உறின்உயிர் அஞ்சா மறவர் இறைவன்
செறினும்சீர் குன்றல் இலர். 778
- இழைத்தது இகவாமைச் சாவாரை யாரே
பிழைத்தது ஒறுக்கிற் பவர். 779
- புரந்தார்கண் நீர்மல்கச் சாகிற்பின் சாக்காடு
இரந்துகோள் தக்கது உடைத்து. 780

நட்பு

- நட்புப்போல் செய்தற்கு அரியதும் இல்லை;
அதுபோல் காரியத்துக்குத் துணையும்வேறில்லை. 781
- நல்லவர் நட்பு வளர்பிறை போன்றது;
பேதையர் நட்புத் தேய்பிறை போன்றது. 782
- பழகப் பழகப் பண்புடையவர் நட்பு
படிக்கப் படிக்க நூலின்பம் போலும். 783
- நட்புச் செய்தல் அரட்டை அடித்தற்கன்று;
பிழை செய்யும்போது முன்வந்து இடித்தற்காம். 784
- நட்புக்குப் பலநாட் பழக்கம் வேண்டாம்;
ஒத்த மனப்பான்மையே உறவு தரும். 785
- முகம் இனிக்கப் பழகுவது நட்பாகாது;
மனம் இனிக்கப் பழகுவதே நட்பு. 786
- தீமைகளை நீக்கி நல்வழிப் படுத்தித்
துன்பத்தில் தொடர்பு கொள்வதே நட்பு. 787
- உடைநெகிழின் உடனே உதவும் கைபோல
நண்பன் துயரை முந்திக்களைவதே நட்பு. 788
- நட்பின் உயர் நிலையாது? வேறு படாமல்
முடிந்தவரை நண்பனைத் தாங்கி நின்றல். 789
- இவர் இன்னார், யான் இன்னவன் என்று
பிரித்துக் கூறிலும் நட்பு பெருமை இழக்கும். 790

நட்பு

- செயற்கரிய யாவுள நட்பின் அதுபோல்
வினைக்கரிய யாவுள காப்பு. 781
- நிறைநீர நீரவர் கேண்மை பிறைமதிப்
பின்நீர பேதையார் நட்பு. 782
- நவில்தொறும் நூல்நயம் போலும் பயில்தொறும்
பண்புடை யாளர் தொடர்பு. 783
- நகுதற் பொருட்டன்று நட்பு மிகுதிக்கண்
மேற்சென்று இடித்தற் பொருட்டு. 784
- புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா உணர்ச்சிதான்
நட்பாம் கிழமை தரும். 785
- முகநக நட்பது நட்பன்று நெஞ்சத்து
அகநக நட்பது நட்பு. 786
- அழிவி னவைநீக்கி ஆறுய்த்து அழிவின்கண்
அல்லல் உழப்பதாம் நட்பு. 787
- உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல ஆங்கே
இடுக்கண் களைவதாம் நட்பு. 788
- நட்பிற்கு வீற்றிருக்கை யாதெனில் கொட்பின்றி
ஒல்லும்வாய் ஊன்றும் நிலை. 789
- இனையர் இவரெமக்கு இன்னம்யாம் என்று
புனையினும் புல்லென்னும் நட்பு. 790

நட்பாராய்தல்

ஆராயாது நட்பதுபோல் கேடில்லை; ஏன்? நட்புச் செய்தபின் என்றும் விடுதலை இல்லை.	791
பலமுறை ஆராய்ந்து கொள்ளாத நட்பு இறுதியில் சாகும் துயரத்தைத் தரும்.	792
குணம் குடிப்பிறப்பு குற்றம் கூட்டாளி எல்லாம் அறிந்து நட்புக் கொள்க.	793
நற்குடியிற் பிறந்து பழிக்கு அஞ்சபவனை எது கொடுத்தும் நட்புக் கொள்வாயாக.	794
அழும்படி சொல்லி இடித்துரைக்கும் ஆற்றல் உடையவர் நட்பை உணர்ந்து கொள்க.	795
கேடுகாலத்தும் ஒரு நன்மை உண்டு; அன்று நண்பர் யார் என்று அளந்து கொள்ளலாம்.	796
ஒருவர்க்கு வருவாய் என்பது யாது? அறிவிலார் நட்பை அகற்றிக் கொள்ளுதல்.	797
மனம் சுருங்கும் எண்ணங்களை எண்ணாதே; துன்பத்தில் கைவிடுவார் நட்பைக்கொள்ளாதே.	798
துன்பக் காலத்துக் கைவிட்டவர் நட்பினை ஈமத்தீயில் நினைப்பினும் நெஞ்சம் எரியும்.	799
குற்றமிலார் நட்பைக் கொள்ளுக; எது கொடுத்தாலும் ஒவ்வாதார் நட்பை உதறித் தள்ளுக.	800

நட்பாராய்தல்

நாடாது நட்டலிற் கேடில்லை நட்டபின் வீடில்லை நட்பாள் பவர்க்கு.	791
ஆய்ந்தாய்ந்து கொள்ளாதான் கேண்மை கடைமுறை தான்சாந் துயரம் தரும்.	792
குணனும் குடிமையும் குற்றமும் குன்றா இனனும் அறிந்தியாக்க நட்பு.	793
குடிப்பிறந்து தன்கட் பழிநாணு வானைக் கொடுத்தும் கொளல்வேண்டும் நட்பு.	794
அழச்சொல்லி அல்லது இடித்து வழக்கறிய வல்லார்நட்பு ஆய்ந்து கொளல்.	795
கேட்டினும் உண்டோர் உறுதி கிளைஞரை நீட்டி அளப்பதோர் கோல்.	796
ஊதியம் என்பது ஒருவற்குப் பேதையார் கேண்மை ஒரீஇ விடல்.	797
உள்ளற்க உள்ளம் சிறுகுவ கொள்ளற்க அல்லற்கண் ஆற்றறுப்பார் நட்பு.	798
கெடுங்காலைக் கைவிடுவார் கேண்மை அடுங்காலை உள்ளினும் உள்ளம் சுடும்.	799
மருவுக மாசற்றார் கேண்மைஒன் நீத்தும் ஒருவுக ஒப்பிலார் நட்பு.	800

பழமை (நல்ல நட்பு)

- நல்ல நட்பு என்பது யாது? எவ்வகையாலும்
உறவை முரித்துக் கொள்ளாத நட்பு. 801
- நட்புக்கு இலக்கணம் உரிமையோடு செய்தல்;
அச்செயலுக்கு மகிழ்தல் உயர்ந்தோர் கடமை. 802
- உரிமையோடு செய்ததை உடன்படா விட்டால்
பழகிய பழக்கத்தின் பயன் என்னவோ? 803
- உரிமையோடு நண்பர் கேளாது செய்தால்
அங்ஙனம் செய்வதை ஆவலோடு எதிர்பார்ப்பர். 804
- வருந்தும் செயல்களை நண்பர் செய்தால்
அறியாமையோடு உரிமையும் என உணர்க. 805
- துன்பத்தும் நெடுநாள் நண்பர் தொடர்பினைப்
பண்பில் உயர்ந்தவர் விட்டுவிடார். 806
- அன்பு நெறியிலே பழகியவர் நண்பன்
தீமை செய்தாலும் அன்பை விடார். 807
- நண்பரின் பிழைக்குக் காதுகொடாதவர்க்கு
நண்பர் பிழைசெய்யும் நாள் நன்னாளாகும். 808
- கெடாமல் வந்த நட்பின் தொடர்பை
விடாமல் போற்றுவாரை உலகம் விரும்பும். 809
- பழகியவர்பால் பண்பு மாறாதவரைப்
பகைவரும் விரும்புவர். 810

பழைமை

- பழைமை எனப்படுவது யாதெனின் யாதும்
கிழமையைக் கீழ்ந்திடா நட்பு. 801
- நட்பிற் குறுப்புக் கெழுதகைமை மற்றதற்கு
உப்பாதல் சான்றோர் கடன். 802
- பழகிய நட்பெவன் செய்யும் கெழுதகைமை
செய்தாங்கு அமையாக் கடை. 803
- விழைதகையான் வேண்டி யிருப்பர் கெழுதகையாற்
கேளாது நட்பார் செயின். 804
- பேதைமை ஒன்றோ பெருங்கிழமை என்றுணர்க
நோதக்க நட்பார் செயின். 805
- எல்லைக்கண் நின்றார் துறவார் தொலைவிடத்தும்
தொல்லைக்கண் நின்றார் தொடர்பு. 806
- அழிவந்த செய்யினும் அன்பறார் அன்பின்
வழிவந்த கேண்மை யவர். 807
- கேளிழுக்கம் கேளாக் கெழுதகைமை வல்லார்க்கு
நாளிழுக்கம் நட்பார் செயின். 808
- கெடாஅ வழிவந்த கேண்மையார் கேண்மை
விடாஅர் விழையும் உலகு. 809
- விழையார் விழையப் படுப பழையார்கண்
பண்பின் தலைப்பிரியா தார். 810

தீ நட்பு

- தீயவர் ஆர்வம் காட்டினாலும் அவர் நட்பு
வளர்வதைவிடக் குறைவது நல்லது. 811
- பிடைக்குமானால் பழகி இல்லையானால் கைவிடும்
தீயவர் நட்பு இருந்தாலென்? போனால் என்? 812
- வரும்படி பார்க்கும் நண்பரும் பரத்தையரும்
திருடரும் தம்முள் சமம். 813
- போரில் கால்வாங்கும் குதிரை போன்றவரின்
உறவைக் காட்டிலும் தனிமை நல்லது. 814
- உதவி செய்தும் பயனில்லாச் சின்னவர் நட்பு
இருப்பதினும் இல்லாமை நல்லது. 815
- பேதையின் பெருநட்பைவிட அறிஞரின் பகை
கோடிமடங்கு நல்லது. 816
- முகத்தளவில் மலரும் நட்பைக் காட்டிலும்
பகை பத்துக்கோடி நல்லது. 817
- முடிக்கக் கூடிய காரியத்தைச் செய்யாதவரின்
நட்பினைச் சொல்லாதே நழுவ விடுக. 818
- செயல் வேறு சொல் வேறு என்பவரின்
நட்பு கனவிலும் நன்மை தராது. 819
- வீட்டில் புகழ்ந்து வெளியில் தூற்றுபவரின்
தொடர்பினைச் சிறிதும் வரவொட்டாதே. 820

தீ நட்பு

- பருகுவார் போலினும் பண்பிலார் கேண்மை
பெருகலிற் குன்றல் இனிது. 811
- உறின்றட்டு அறினொருஉம் ஒப்பிலார் கேண்மை
பெறினும் இழப்பினும் என். 812
- உறுவது சீர்தூக்கும் நட்பும் பெறுவது
கொள்வாரும் கள்வரும் நேர். 813
- அமரகத்து ஆற்றறுக்கும் கல்லாமை அன்னார்
தமரின் தனிமை தலை. 814
- செய்தேமஞ் சாராச் சிறியவர் புன்கேண்மை
எய்தலின் எய்தாமை நன்று. 815
- பேதை பெருங்கெழீஇ நட்பின் அறிவுடையார்
ஏதின்மை கோடி உறும். 816
- நகைவகைய ராகிய நட்பின் பகைவரால்
பத்தடுத்த கோடி உறும். 817
- ஒல்லும் கருமம் உடற்று பவர்கேண்மை
சொல்லாடார் சோர விடல். 818
- கனவினும் இன்னாது மன்னோ வினைவேறு
சொல்வேறு பட்டார் தொடர்பு. 819
- எனைத்தும் குறுகுதல் ஒம்பல் மனைக்கெழீஇ
மன்றில் பழிப்பார் தொடர்பு. 820

கூடா நட்பு

- உள்ளம் பொருந்தாது ஒழுகுபவர் நட்பு
வாய்ப்பு வரின் அடிக்கும் பட்டறையாம். 821
- உறவுபோல நடிக்கும் வஞ்சகரின் நட்பு
பரத்தை மனம்போல மாறுபடும். 822
- நல்ல பல நூல்களைக் கற்றிருந்தாலும்
வஞ்சகர்க்கு நல்ல மனம் வாராது. 823
- முகத்திலே புன்சிரிப்புக் காட்டி அகத்திலே
கொடிய வஞ்சகரை அஞ்ச வேண்டும். 824
- மனத்தில் ஒட்டாதவரை எந்த அளவிலும்
சொல்லினால் நம்புதல் கூடாது. 825
- நண்பர் போல நல்லன கூறினாலும்
தீயவர் கருத்து உடனே தெரிந்து விடும். 826
- பகைவரின் சொற்பணிவு கண்டு ஏமாறாதே;
வில்லின் வளைவு தீமைக்கு அறிகுறி. 827
- பகைவர் தொழுத கைக்குள் படையிருக்கும்;
அவர் அழுத கண்ணீரும் படையாகும். 828
- மிகவும் பழகி உள்ளே இகழ்பவருடன்
நீயும் மகிழப் பேசி நட்பைக் குறைக்க. 829
- பகைவன் நண்பனாக வரும் சமயம்
முகத்தால் ஏற்று அகத்தால் நட்பை விடுக. 830

கூடா நட்பு

- சீரிடம் காணின் எறிதற்குப் பட்டடை
நேரா நிரந்தவர் நட்பு. 821
- இனம்போன்று இனமல்லார் கேண்மை மகளிர்
மனம்போல வேறு படும். 822
- பலநல்ல கற்றக் கடைத்தும் மனநல்லர்
ஆகுதல் மாணார்க்கு அரிது. 823
- முகத்தின் இனிய நகாஅ அகத்தின்னா
வஞ்சரை அஞ்சப் படும். 824
- மனத்தின் அமையா தவரை எனைத்தொன்றும்
சொல்லினால் தேறற்பாற்று அன்று. 825
- நட்டார்போல் நல்லவை சொல்லினும் ஒட்டார்சொல்
ஒல்லை உணரப் படும். 826
- சொல்வணக்கம் ஒன்னார்கண் கொள்ளற்க வில்வணக்கம்
தீங்கு குறித்தமை யான். 827
- தொழுதகை யுள்ளும் படையொடுங்கும் ஒன்னார்
அழுதகண் ணீரும் அனைத்து. 828
- மிகச்செய்து தம்எள்ளு வாரை நகச்செய்து
நட்பினுள் சாப்புல்லற் பாற்று. 829
- பகைநட்பாம் காலம் வருங்கால் முகநட்டு
அகநட்பு ஓரீஇ விடல். 830

பேதைமை

- பேதைமை என்ற நிலையின் இயல்பு யாது?
தீமையைக் கொண்டு நன்மையை விடுதல். 831
- அறியாமையுள் எல்லாம் பெரிய அறியாமை
வேண்டாத பொருள்மேல் விருப்பம் கொள்வது. 832
- வெட்கமின்மை நாட்டமின்மை உறுதியின்மை
பேணுதலின்மை பேதையின் இயல்புகள். 833
- கற்றும் உணர்ந்தும் கற்பித்தும் தான்மட்டும்
அடங்காத அறிவிலிபோல் அறிவிலி இல்லை. 834
- எழுபிறப்பிலும் தான் தங்கும் நரகத்தினை
ஒரு பிறப்பிலேயே பேதை தேடிக் கொள்வான். 835
- செயலறியாத பேதை செய்யப் புகுந்தால்
பொய்சொல்வான்; கைவிலங்கும் கொள்வான். 836
- பேதை உரிமையால் பெருஞ்செல்வம் பெற்றால்
அயலவர் கொழுப்பர்; உறவினர் வாடுவர். 837
- அறிவிலிக்குப் பொருளும் கிடைக்குமாயின்
பைத்தியம் கட்டுடித்த நிலை போலாகும். 838
- பேதையின் உறவு பெரிதும் இனியது;
பிரியுங்கால் யாதும் வருத்தம் இல்லை. 839
- அறிஞரின் அவைக்கு அறிவிலி போதல்
கழுவாதகாலைத் தவப்பள்ளியில் வைப்பதுபோல். 840

பேதைமை

- பேதைமை என்பதொன்று யாதெனின் ஏதங்கொண்டு
ஊதியம் போக விடல். 831
- பேதைமையு ளெல்லாம் பேதைமை காதன்மை
கையல்ல தன்கட் செயல். 832
- நாணாமை நாடாமை நாரின்மை யாதொன்றும்
பேணாமை பேதை தொழில். 833
- ஓதி உணர்ந்தும் பிறர்க்குரைத்தும் தானடங்காப்
பேதையின் பேதையார் இல். 834
- ஒருமைச் செயலாற்றும் பேதை எழுமையும்
தான்புக் கழுந்தும் அளறு. 835
- பொய்ப்படும் ஒன்றோ புனைபூணும் கையறியாப்
பேதை வினைமேற் கொளின். 836
- ஏதிலார் ஆரத் தமர்பசிப்பர் பேதை
பெருஞ்செல்வம் உற்றக் கடை. 837
- மையல் ஒருவன் களித்தற்றால் பேதைதன்
கையொன்று உடைமை பெறின். 838
- பெரிதினிது பேதையார் கேண்மை பிரிவின்கண்
பீழை தருவதொன்று இல். 839
- கழாஅக்கால் பள்ளியுள் வைத்தற்றால் சான்றோர்
குழாஅத்துப் பேதை புகல். 840

புல்லறிவாண்மை

- அறிவு வறுமையே வறுமை; பிறவற்றை
வறுமையாக உலகம் கருதாது. 841
- அறிவிலான் மனம் உவந்து ஈவானாயின்
கொள்பவன் நல்வினையே காரணம். 842
- அறிவிலி தானே தேடிக்கொள்ளும் துயரைப்
பகைவரும் அவனுக்குச் செய்ய இயலாது. 843
- அறிவின்மை என்பது யாது? எனக்கு
எல்லாம் தெரியும் என்னும் இறுமாப்பு. 844
- படியாதவற்றை மேற்கொண்டு நடப்பின்
நன்கு படித்ததிலும் உலகம் ஐயம்கொள்ளும். 845
- உன்பால் குற்றத்தை ஒழிக்காத போது
ஆடைகட்டுதல் அறிவாமோ? 846
- மறைவான செய்தியைச் சொல்லிவிடும் அறிவிலி
தனக்குத் தானே கேடாவான். 847
- சொன்னாலும் செய்யான் தன்னாலும் தெளியான்
இவன் சாகும்வரை பிறர்க்கு நோயாவான். 848
- அறிவிலி தான் கண்டதையே கண்டவன்;
அவனை அறிவுறுத்துபவன் அறியாதவன். 849
- உலகம் கூறும் உண்மையை மறுப்பவன்
காணும் பேராகக் கருதப் படுவான். 850

புல்லறிவாண்மை

- அறிவின்மை இன்மையுள் இன்மை, பிறிதின்மை
இன்மையா வையாது உலகு. 841
- அறிவிலான் நெஞ்சுவந்து ஈதல் பிறிதுயாதும்
இல்லை பெறுவான் தவம். 842
- அறிவிலார் தாம்தம்மைப் பீழிக்கும் பீழை
செறுவார்க்கும் செய்தல் அரிது. 843
- வெண்மை எனப்படுவது யாதெனின் ஒண்மை
உடையம்யாம் என்னும் செருக்கு. 844
- கல்லாத மேற்கொண்டு ஒழுகல் கசடற
வல்லதூஉம் ஐயம் தரும். 845
- அற்றம் மறைத்தலோ புல்லறிவு தம்வயின்
குற்றம் மறையா வழி. 846
- அருமறை சோரும் அறிவிலான் செய்யும்
பெருமிறை தானே தனக்கு. 847
- ஏவவும் செய்கலான் தான்தேறான் அவ்வுயிர்
போலும் அளவுமோர் நோய். 848
- காணாதான் காட்டுவான் தான்காணான் காணாதான்
கண்டானாம் தான்கண்ட வாறு. 849
- உலகத்தார் உண்டென்பது இல்லென்பான் வையத்து
அலகையா வைக்கப் படும். 850

இகல் (மாறுபாடு)

- மாறுபாடு என்னும் குணம் உயிர்களுக்குள்
பகையுணர்ச்சியைப் பரப்பும் நோயாகும். 851
- பகைமை கருதித் தகாதன செய்தாலும்
மாறுபாடு கருதிக் கொடுமை செய்யற்க. 852
- மாறுபாடு என்னும் தொழுநோய் நீங்கினால்
அழிவில்லாத அறிவுவிளக்கம் உண்டாகும். 853
- மாறுபாடு என்னும் பெருந்துன்பம் ஒழிந்தால்
சிறந்த இன்பம் விளையும். 854
- மாறுபாட்டுக்கு ஒதுங்கிப் போய்விடுவாரை
வம்புக்குத் தூண்ட யாரால் இயலும்? 855
- வீம்பு மிகுதியை விரும்புவன் வாழ்வு
சிதைதலும் அழிதலும் நாளாகாது. 856
- மாறுபடுதலை விரும்பும் கொடிய அறிவினர்
மேன்மை தரும் உண்மைப் பொருளை அறியார். 857
- மாறுபாட்டுக்கு ஒதுங்குதல் முன்னேற்றமாம்;
ஒதுங்காது நிமிர்ந்தால் கேடு வளரும். 858
- தனக்கு நலம்வரும்போது வேற்றுமை பாரான்;
பிறனைக்கெடுக்க வேறுபாட்டைப் பெருக்குவான். 859
- எல்லாத் துன்பமும் வேற்றுமையால் வரும்;
நலமான உணர்ச்சி நல்லுறவால் உண்டாம். 860

இகல்

- இகலென்ப எல்லா உயிர்க்கும் பகலென்னும்
பண்பின்மை பாரிக்கும் நோய். 851
- பகல்கருதிப் பற்றா செயினும் இகல்கருதி
இன்னாசெய் யாமை தலை. 852
- இகலென்னும் எவ்வநோய் நீக்கின் தவலில்லாத்
தாவில் விளக்கம் தரும். 853
- இன்பத்துள் இன்பம் பயக்கும் இகலென்னும்
துன்பத்துள் துன்பம் கெடின். 854
- இகலெதிர் சாய்ந்தொழுக வல்லாரை யாரே
மிகலுக்கும் தன்மை யவர். 855
- இகலின் மிகலினிது என்பவன் வாழ்க்கை
தவலும் கெடலும் நணித்து. 856
- மிகல்மேவல் மெய்ப்பொருள் காணார் இகல்மேவல்
இன்னா அறிவி னவர். 857
- இகலிற்கு எதிர்சாய்தல் ஆக்கம் அதனை
மிகலுக்கின் ஊக்குமாம் கேடு. 858
- இகல்காணான் ஆக்கம் வருங்கால் அதனை
மிகல்காணும் கேடு தரற்கு. 859
- இகலானாம் இன்னாத எல்லாம் நகலானாம்
நன்னயம் என்னும் செருக்கு. 860

பகைமாட்சி

- வலியவரோடு முரணுதலை விடுக; தன்னைக்
காவாத எளியவரைப் பகைக்க. 861
- அன்பும் பெருந்துணையும் வலியும் இல்லாதவன்
பகைவன் வலியை எங்ஙனம் தாங்குவான்? 862
- துணிவும் அறிவும் ஒழுங்கும் கொடையும்
இல்லாதவன் பகைவர்க்கு எளியவன். 863
- பொறுமையும் உறுதியும் சிறிதும் இல்லாதவன்
என்றும் யார்க்கும் எளியவன். 864
- வழியும் பொருத்தமும் பழியும் பாராதவன்
பண்பும் இல்லாதவன் பகைவர்க்கு இனியவன். 865
- புரியாத சினமும் அளவிலாத காமமும்
உடையவனது நிலையைப் பயன்படுத்திக் கொள்க. 866
- பக்கத்திருந்தும் புரியாது செய்பவனது
எதிர்ப்பை யாது கொடுத்தும் கொள்க. 867
- குணமின்றிக் குற்றம்பல கொண்ட அரசன்
துணையற்றவன்; பகைவர்க்கு வாய்ப்பானவன். 868
- அறிவற்ற துணைவற்ற பகைவர் கிடைப்பின்
பகைப்பவர்க்கு என்றும் நலம் உண்டு. 869
- கல்லாதவனை, சினப்பவனை, சிறிய முயற்சியால்
பெரும்பொருளீட்டாதவனை அதிகாரம் அடையா. 870

பகை மாட்சி

- வலியார்க்கு மாறேற்றல் ஒம்புக ஒம்பா
மெலியார்மேல் மேக பகை. 861
- அன்பிலன் ஆன்ற துணையிலன் தான்துவ்வான்
என்பரியும் ஏதிலான் துப்பு. 862
- அஞ்சும் அறியான் அமைவிலன் ஈகலான்
தஞ்சும் எளியன் பகைக்கு. 863
- நீங்கான் வெகுளி நிறையிலன் எஞ்ஞான்றும்
யாங்கணும் யார்க்கும் எளிது. 864
- வழிநோக்கான் வாய்ப்பன் செய்யான் பழிநோக்கான்
பண்பிலன் பற்றார்க்கு இனிது. 865
- காணாச் சினத்தான் கழிபெருங் காமத்தான்
பேணாமை பேணப் படும். 866
- கொடுத்தும் கொளல்வேண்டும் மன்ற அடுத்திருந்து
மாணாத செய்வான் பகை. 867
- குணனிலனாய்க் குற்றம் பலவாயின் மாற்றார்க்கு
இனனிலனாம் ஏமாப்பு உடைத்து. 868
- செறுவார்க்குச் சேணிகவா இன்பம் அறிவிலா
அஞ்சும் பகைவர்ப் பெறின். 869
- கல்லான் வெகுளும் சிறுபொருள் எஞ்ஞான்றும்
ஒல்லாளை ஒல்லாது ஒளி. 870

பகைத்திறம் தெரிதல்

- பகைக்கும் தீய குணத்தை யாரும்
விளையாட்டாகவும் விரும்புதல் கூடாது. 871
- வில்லுடைய வீரரைப் பகைத்துக் கொண்டாலும்
சொல்லுடைய புலவரைப் பகைக்காதே. 872
- தனியனாக இருந்து பலரைப் பகைப்பவன்
பித்தனைக் காட்டிலும் இரங்கத்தக்கவன். 873
- பகைவனையும் நண்பனாகக்கருதும் உயர்ந்தவனது
பெருந்தன்மையால் உலகம் வாழ்கின்றது. 874
- தனக்கோ துணையில்லை; பகையோ இரண்டு;
ஒரு பகையை நல்ல துணையாக்கிக் கொள்க. 875
- தெளியினும் தெளியாவிடினும் துன்பநிலையில்
நம்பி விடாதே; பகைத்து விடாதே. 876
- துன்பத்தை உணரா நண்பர்க்குச் சொல்லாதே;
தன்குறைபாட்டைப் பகைவர் முன் காட்டாதே. 877
- வகையாகத் தன்வலி பெருக்கிக் கொண்டால்
மாற்றாரின் ஆணவம் தானே மறையும். 878
- முள்ளுடைய மரத்தை முளையிலே அழிக்க;
முதிர்ந்துவிடின் வெட்டுவார் கை புண்படும். 879
- பகைப்பவரின் இறுமாப்பை அழிக்காதவர்
பகைவர் மூச்சுவிட்டாற் போதும், அழிவர். 880

பகைத்திறம் தெரிதல்

- பகைஎன்னும் பண்பி லதனை ஒருவன்
நகையேயும் வேண்டற்பாற்று அன்று. 871
- வில்லே ருழுவர் பகைகொளினும் கொள்ளற்க
சொல்லே ருழுவர் பகை. 872
- ஏழுற் றவரினும் ஏழை தமிழனாய்ப்
பல்லார் பகைகொள் பவன். 873
- பகைநட்பாக் கொண்டொழுகும் பண்புடை யாளன்
தகைமைக்கண் தங்கிற்று உலகு. 874
- தன்துணை இன்றால் பகைஇரண்டால் தான்ஒருவன்
இன்துணையாக் கொள்கவற்றின் ஒன்று. 875
- தேறினும் தேறா விடினும் அழிவின்கண்
தேறான் பகைஅன் விடல். 876
- நோவற்க நொந்தது அறியார்க்கு மேவற்க
மென்மை பகைவ ரகத்து. 877
- வகையறிந்து தற்செய்து தற்காப்ப மாயும்
பகைவர்கண் பட்ட செருக்கு. 878
- இளைதாக முள்மரம் கொல்க களையுநர்
கைகொல்லும் காழ்த்த விடத்து. 879
- உயிர்ப்ப உளரல்லர் மன்ற செயிர்ப்பவர்
செம்மல் சிதைக்கலா தார். 880

உட்பகை

- குளிர்ந்த நீரும் தீமை எனின் விரும்பத்தகா;
உறவினார் குணங்களும் கேடுதரின் பிடிக்கா. 881
- வாள்போல் கொடிய பகைக்கு அஞ்சவேண்டாம்;
உறவுபோல் நடிக்கும் உட்பகைக்கு அஞ்சுக. 882
- உட்பகையிலிருந்து தன்னைக் காத்துக்கொள்க;
தளருங்கால் மண்வெட்டி போலச் சாய்ந்துவிடும். 883
- உள்ளம் ஒட்டாத உட்பகை இருந்தால்
சுற்றம் ஒட்டாதபடி பல துன்பம் தரும். 884
- உறவு முறையில் பகை உண்டாகின்
சாகும்படியான பல துன்பம் தரும். 885
- கூடஇருப்பவர்பால் கூடாமை ஏற்படின்
ஒருநாளும் அழிவிலிருந்து தப்ப முடியாது. 886
- தவலையும் முடியும்போலச் சேர்ந்திருந்தாலும்
உட்பகை உள்ள குடியினர் மனம் ஒன்றுபடார். 887
- உட்பகை உள்ளகுடி மெல்ல வலிகுறைந்து
அரம் அராவிய இரும்புபோல் தேயும். 888
- எள்ளின் பிளவுபோலச் சிறிதாக இருந்தாலும்
உட்பகையால் கேடு உண்டு. 889
- மனவொற்றுமை இல்லாதவரோடு வாழ்தல்
பெட்டியில் பாம்புடன் வாழ்வதைப் போலும். 890

உட்பகை

- நிழல்நீரும் இன்னாத இன்னா தமர்நீரும்
இன்னாவாம் இன்னா செயின். 881
- வாள்போல் பகைவரை அஞ்சற்க அஞ்சுக
கேள்போல் பகைவர் தொடர்பு. 882
- உட்பகை அஞ்சித்தற் காக்க உலைவிடத்து
மட்பகையின் மாணத் தெறும். 883
- மனமாணா உட்பகை தோன்றின் இனமாணா
ஏதம் பலவுந் தரும். 884
- உறல்முறையான் உட்பகை தோன்றின் இறல்முறையான்
ஏதம் பலவுந் தரும். 885
- ஒன்றாமை ஒன்றியார் கட்படின் எஞ்ஞான்றும்
பொன்றாமை ஒன்றல் அரிது. 886
- செப்பின் புணர்ச்சிபோல் கூடினும் கூடாதே
உட்பகை உற்ற குடி. 887
- அரம்பொருத பொன்போலத் தேயும் உரம்பொருது
உட்பகை உற்ற குடி. 888
- எட்பக வன்ன சிறுமைத்தே ஆயினும்
உட்பகை உள்ளதாம் கேடு. 889
- உடம்பாடு இலாதவர் வாழ்க்கை குடங்கருள்
பாம்போடு உடனுறைந் தற்று. 890

பெரியாரைப் பிழையாமை

- எதுவும் செயவல்லவரின் ஆற்றலைப் பழிக்காதே;
அதுவே தன்னைக்காக்கும் தலையாய நெறி. 891
- பெரிய ஆற்றலுடையாரை மதியாது நடந்தால்
தவிர்க்க முடியாத துன்பம் வரும். 892
- தொலைக்க நினைப்பின் தொலைக்க வல்லாரிடம்
தொலைய வேண்டின் உன்மனம்போல் நடக்க. 893
- வலியாரை மெலியார் வம்புக்கு இழுத்தல்
யமனைக் கையால் அழைப்பதுபோலாகும். 894
- வலிமிக்க வேந்தனை எதிர்த்துக்கொண்டவர்
எங்கெங்கு போனாலும் உய்ய முடியுமா? 895
- தவறி நெருப்பில் விழுந்தாலும் தப்பிக்கலாம்;
பெரியவர்க்குத் தவறு செய்தால் பிழைப்பில்லை. 896
- எல்லாத் தகுதியும் நிறைந்தவர் சினந்தால்
ஏற்றமான வாழ்வும் செல்வமும் என்னாகும்? 897
- குன்றுபோல் வலியுடையார் அழிக்க நினைப்பின்
குடிதழைத்து நின்றவரும் வழியின்றி மறைவர். 898
- மேலான கொள்கையர் சீறினால் இடைநடுவே
வேந்தனும் அரசு இழப்பான். 899
- சிறப்பு மிக்க பெரியவர் சினந்தால் ஆற்றல்
மிக்கவர் துணையிருப்பினும் மீளமுடியாது. 900

பெரியாரைப் பிழையாமை

- ஆற்றுவார் ஆற்றல் இகழாமை போற்றுவார்
போற்றலு ளெல்லாம் தலை. 891
- பெரியாரைப் பேணாது ஒழுகின் பெரியாரால்
பேரா இடும்பை தரும். 892
- கெடல்வேண்டின் கேளாது செய்க அடல்வேண்டின்
ஆற்று பவர்கண் இழுக்கு. 893
- கூற்றத்தைக் கையால் விளித்தற்றால் ஆற்றுவார்க்கு
ஆற்றாதார் இன்னா செயல். 894
- யாண்டுச்சென்று யாண்டும் உளராகார் வெந்துப்பின்
வேந்து செறப்பட்ட டவர். 895
- எரியால் சுடப்படினும் உய்வுண்டாம் உய்யார்
பெரியார்ப் பிழைத்தொழுகு வார். 896
- வகைமாண்ட வாழ்க்கையும் வான்பொருளும் என்னாம்
தகைமாண்ட தக்கார் செறின். 897
- குன்றன்னார் குன்ற மதிப்பின் குடியொடு
நின்றன்னார் மாய்வர் நிலத்து. 898
- ஏந்திய கொள்கையார் சீறின் இடைமுரிந்து
வேந்தனும் வேந்து கெடும். 899
- இறந்தமைந்த சார்புடைய ராயினும் உய்யார்
சிறந்தமைந்த சீரார் செறின். 900

பெண்வழிச் சேறல்

- பெண்வழி நடப்பவர் பெரும்பயன் அடையார்;
காரியம் விரும்புபவர் அங்ஙனம் நடவார். 901
- காரியம் பேணாமல் மனைவிவழி நடப்பவனது
மேன்மை பெரிய வெட்கத்துக்கு உரியதாகும். 902
- மனைவிக்குப் பணிந்து நடக்கும் போக்கு
என்றும் அறிஞரிடை வெட்கம் தரும். 903
- மனைவிக்கு அஞ்சுபவன் மறுமை இழந்தவன்;
அவன் காரியத்திறம் சிறப்பு அடையாது. 904
- மனைவிக்கு அஞ்சுபவன் நல்லவர்க்கு
நல்லது செய்ய என்றும் அஞ்சுவான். 905
- மனைவியின் அழகிய தோளுக்கு அடங்கியவர்
தேவர்போல வாழ்ந்தாலும் சிறப்பில்லை. 906
- மனைவி கட்டளைப்படி நடக்கும் ஆடவனைவிட
நாணமுடைய பெண்ணே மதிக்கத்தக்கவள். 907
- நல்ல நெற்றியுடையவள் சொற்படி நடப்பவன்
நண்பர்க்கு உதவான்; நல்லதும் செய்யான். 908
- மனைவி ஏவக் காரியம் செய்வாரிடத்து
அறமும் பொருளும் இன்பமும் இரா. 909
- சிந்தனை செறிந்த மனத்திட்பம் உடையார்பால்
மனைவி சொற்படி நடக்கும் மடமை இராது. 910

பெண்வழிச் சேறல்

- மனைவிழைவார் மாண்பயன் எய்தார் வினைவிழைவார்
வேண்டாப் பொருளும் அது. 901
- பேணாது பெண்விழைவான் ஆக்கம் பெரியதோர்
நாணாக நாணுத் தரும். 902
- இல்லாள்கண் தாழ்ந்த இயல்பின்மை எஞ்ஞான்றும்
நல்லாருள் நாணுத் தரும். 903
- மனையாளை அஞ்சும் மறுமையி லாளன்
வினையாண்மை வீறெய்தல் இன்று. 904
- இல்லாளை அஞ்சுவான் அஞ்சுமற் றெஞ்ஞான்றும்
நல்லார்க்கு நல்ல செயல். 905
- இமையாரின் வாழினும் பாடிலரே இல்லாள்
அமையார்தோள் அஞ்சு பவர். 906
- பெண்ணேவல் செய்தொழுகும் ஆண்மையின் நாணுடைய
பெண்ணே பெருமை உடைத்து. 907
- நட்டார் குறைமுடியார் நன்றாற்றார் நன்னுதலாள்
பெட்டாங்கு ஒழுகு பவர். 908
- அறவினையும் ஆன்ற பொருளும் பிறவினையும்
பெண்ஏவல் செய்வார்கண் இல். 909
- எண்சேர்ந்த நெஞ்சத் திடனுடையார்க்கு எஞ்ஞான்றும்
பெண்சேர்ந்தாம் பேதைமை இல். 910

வரைவின் மகளிர் (பரத்தை)

- அன்பின்றிப் பொருளை விரும்பும் பரத்தையரின்
நயமான சொல் துன்பம் தரும். 911
- பயனளவு பார்த்து இனிது பேசும் பரத்தையரின்
வஞ்சனையை அறிந்து ஒதுங்குக. 912
- பொருள் விரும்பும் பரத்தையரின் பொய்த்தழுவல்
இருட்டறையில் ஒரு பிணம் தழுவியதுபோலும். 913
- அருளை ஆராயும் அறிவினை யுடையவர்
பொருளை ஆராயும் பரத்தையைத் தழுவார். 914
- இயற்கையறிவோடு நூலறிவும் உடையவர்
பொது இன்பப் பெண்டிரைத் தழுவார். 915
- அழகுத் திமிரால் சிறுநலம் பரப்புவாரது
தோள்களை நன்மை நாடுபவர் தொடார். 916
- பலவற்றைக் கருதிக் கூடும் பரத்தையரின்
தோள்களை நெஞ்சறுதியற்றவரே தீண்டுவர். 917
- மாயம்வல்ல பரத்தையரின் தழுவல்
சிந்தனையற்றவர்க்குத் தெய்வப்பேறு ஆகும். 918
- மிக இழிந்தவர் கிடக்கும் நரகம் எது?
ஒருவரம்பில்லாத பரத்தையரின் தோளாகும். 919
- திருமகள் கைவிட்டவர்களுக்கு உறவாவன
பரத்தையும் கள்ளும் தூதாட்டமும் ஆம். 920

வரைவின் மகளிர்

- அன்பின் விழையார் பொருள்விழையும் ஆய்தொடியார்
இன்சொல் இழுக்குத் தரும். 911
- பயன்தூக்கிப் பண்புரைக்கும் பண்பின் மகளிர்
நயன்தூக்கி நள்ளா விடல். 912
- பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மை முயக்கம் இருட்டறையில்
ஏதில் பிணந்தழீஇ யற்று. 913
- பொருட்பொருளார் புன்னலம் தோயார் அருட்பொருள்
ஆயும் அறிவி னவர். 914
- பொதுநலத்தார் புன்னலம் தோயார் மதிநலத்தின்
மாண்ட அறிவி னவர். 915
- தந்நலம் பாரிப்பார் தோயார் தகைசெருக்கிப்
புன்னலம் பாரிப்பார் தோள். 916
- நிறைநெஞ்சம் இல்லவர் தோய்வர் பிறநெஞ்சிற்
பேணிப் புணர்பவர் தோள். 917
- ஆயும் அறிவினர் அல்லார்க்கு அணங்கென்ப
மாய மகளிர் முயக்கு. 918
- வரைவிலா மாணிழையார் மென்றோள் புரையிலாப்
பூரியர்கள் ஆழும் அளறு. 919
- இருமனப் பெண்டிரும் கள்ளும் கவறும்
திருநீக்கப் பட்டார் தொடர்பு. 920

கள்ளாண்னாமை

- என்றும் கள்ளாசை கொண்டு திரிபவர்
வெட்கப்படார்; மதிப்புக்குறைவர். 921
- கள் குடியற்க; பெரியோரிடம் மதிப்புப் பெற
விரும்பாதார் வேண்டுமானால் குடிக்கட்டும். 922
- கள்ளாட்டம் தாய்க்கும் அருவருப்பைத் தரும்;
பெரியவர்க்கு என்ன ஆகும்? 923
- களுக்குடிக்கும் தகாத பெருங்குற்றம் உடையவரை
நாண் என்னும் நங்கை விட்டுப் போவாள். 924
- விலை கொடுத்தும் மெய்ம்மறதியை வாங்குதல்
வாழத் தெரியாமையாகும். 925
- துஞ்சினவர் என்பவர் செத்தவரே;
கள்ளாண்பவர் என்பவர் நஞ்சுண்பவரே. 926
- கள்ளை மூடிக்குடித்துக் கண் தடுமாறுபவரின்
உள்ளத்தை அறிந்துகொண்டு ஊர்சிரிக்கும். 927
- குடியை மறைக்கலாம் என்பதை விட்டொழி;
மறைத்ததைக் குடி உடனே வெளியாக்கும். 928
- குடிகாரனைச் சொல்லித் திருத்துதல் குளத்தில்
விழுந்தவனை விளக்கால் தேடுதல் ஒக்கும். 929
- தான் குடியா நிலையில் குடித்தவனைக் காணின்
தன் குடிமயக்கத்தை ஒருவன் உணரமாட்டானா? 930

கள்ளாண்னாமை

- உட்கப் படாஅர் ஒளியிழப்பர் எஞ்ஞான்றும்
கட்காதல் கொண்டொழுகு வார். 921
- உண்ணற்க கள்ளை உணில்உண்க சான்றோரான்
எண்ணப் படவேண்டா தார். 922
- ஈன்றாள் முகத்தேயும் இன்னாதால் என்மற்றுச்
சான்றோர் முகத்துக் களி. 923
- நாண்என்னும் நல்லாள் புறங்கொடுக்கும் கள்ளென்னும்
பேணாப் பெருங்குற்றத் தார்க்கு. 924
- கையறீ யாமை யுடைத்தே பொருள்கொடுத்து
மெய்யறி யாமை கொளல். 925
- துஞ்சினார் செத்தாரின் வேறல்லர் எஞ்ஞான்றும்
நஞ்சுண்பார் கள்ளாண் பவர். 926
- உள்ளொற்றி உள்ளார் நகப்படுவர் எஞ்ஞான்றும்
கள்ளொற்றிக் கண்சாய் பவர். 927
- களித்தறியேன் என்பது கைவிடுக நெஞ்சத்து
ஒளித்ததூஉம் ஆங்கே மிகும். 928
- களித்தானைக் காரணம் காட்டுதல் கீழ்நீர்க்
குளித்தானைத் தீத்துரீஇ யற்று. 929
- கள்ளாண்ணாப் போழ்தில் களித்தானைக் காணுங்கால்
உள்ளான்கொல் உண்டதன் சோர்வு. 930

தூது

- வெற்றிதரினும் துதினை விரும்பாதே; அவ்வெற்றி
தூண்டிற்றொக்கி மீனை விழுங்கினது போலும். 931
- ஒன்றுபெற்றுப் பல இழக்கும் தூதாடிக்கும்
நலமாக வாழும் முறை உண்டாகுமா? 932
- காயை ஓயாது சொல்லி உருட்டினால்
பொருள் வருவாய் ஓடிப்போய் விடும். 933
- பல இழிவு தந்து பண்பைக் கெடுக்கும்
தூதுபோல் வறுமை தருவது வேறில்லை. 934
- தூதாடுகாயும் கழகமும் கையும் விடாது
அழுந்தியவர் வறுமையாகி விடுவர். 935
- துதென்னும் மூதேவிக்கு ஆட்பட்டவர்
வயிறு நிறைய உண்ணாது வருந்துவர். 936
- தூதாடு கழகத்துக்கு நாளும் சென்றால்
பழைய செல்வமும் பண்பும் தொலையும். 937
- தூது பொருள்கெடுக்கும், பொய்யனாக்கும்;
அருள் கெடுக்கும், துன்பத்தில் அழுத்தும். 938
- உடையும் செல்வமும் உணவும் மதிப்பும்
கல்வியும் எல்லாம் தூதாடியை அடையா; 939
- தோற்கத் தோற்கச் தூதில் ஆசைவளரும்;
துன்பம் படப்பட வாழ்வில் பற்றுவளரும். 940

தூது

- வேண்டற்க வென்றிடினும் சூதினை வென்றதூஉம்
தூண்டிற்பொன் மீன்விழுங்கி யற்று. 931
- ஒன்றெய்தி நூறிழக்கும் சூதர்க்கும் உண்டாங்கொல்
நன்றெய்தி வாழ்வதோர் ஆறு. 932
- உருளாயம் ஓவாது கூறின் பொருளாயம்
போலய்ப் புறமே படும். 933
- சிறுமை பலசெய்து சீரழிக்கும் சூதின்
வறுமை தருவதொன்று இல். 934
- கவறும் கழகமும் கையும் தருக்கி
இவறியார் இல்லாகி யார். 935
- அகடாரார் அல்லல் உழப்பர்கு தென்னும்
முகடியால் மூடப்பட்ட டார். 936
- பழகிய செல்வமும் பண்பும் கெடுக்கும்
கழகத்துக் காலை புகின். 937
- பொருள்கெடுத்துப் பொய்மேற் கொளீஇ அருள்கெடுத்து
அல்லல் உழப்பிக்கும் சூது. 938
- உடைசெல்வம் ஊண்ஒளி கல்விஎன்று ஐந்தும்
அடையாவாம் ஆயம் கொளின். 939
- இழத்தொறுஉம் காதலிக்கும் சூதேபோல் துன்பம்
உழத்தொறுஉம் காதற்று உயிர். 940

மருந்து

- மருத்துவர் கூறும் வாத பித்த கபங்கள்
கூடினாலும் குறைந்தாலும் நோய் தரும். 941
- முன் உண்டது செரித்தது பார்த்து உண்டால்
உடம்புக்கு மருந்து எதுவும் வேண்டாம். 942
- செரித்தால் செரிமானம் பார்த்து உண்; அதுவே
உடல்பெற்றவன் நெடுநாள் வாழும்நெறி. 943
- செரித்தது பார்த்து அம்முறை பற்றி
ஒத்துக்கொள்வதை நன்கு பசித்தபின் உண்க; 944
- ஒத்துக்கொள்வதையும் அளவாக உண்டால்
உயிர்க்கு யாதும் நோய் இல்லை. 945
- கழிவறிந்து உண்பவனிடம் உடல்நலம் இருக்கும்;
நிரம்பத் தின்னியிடம் நோய் குடிகொள்ளும். 946
- பசியளவு தெரியாமல் மிக உண்டால்
நோய் அளவில்லாமல் வரும். 947
- நோயையும் காரணத்தையும் தீர்க்கும் வழியையும்
மருத்துவன் அறிந்து வெற்றியாகச் செய்க. 948
- நோயாளியின் நிலையையும் நோயின் நிலையையும்
காலத்தையும் மருத்துவன் அறிந்து செய்க. 949
- நோயாளி மருத்துவன் மருந்து துணையாளி
என்ற நான்கும் மருத்துவத்தின் கூறுகள். 950

மருந்து

- மிகினும் குறையினும் நோய்செய்யும் நூலோர்
வளிமுதலா எண்ணிய மூன்று. 941
- மருந்தென வேண்டாவாம் யாக்கைக்கு அருந்தியது
அற்றது போற்றி உணின். 942
- அற்றால் அளவறிந்து உண்க அஃதுடம்பு
பெற்றான் நெடிதுய்க்கு மாறு. 943
- அற்றது அறிந்து கடைப்பிடித்து மாறல்ல
துய்க்க துவரப் பசித்து. 944
- மாறுபாடு இல்லாத உண்டி மறுத்துண்ணின்
ஊறுபாடு இல்லை உயிர்க்கு. 945
- இழிவறிந்து உண்பான்கண் இன்பம்போல் நிற்கும்
கழிபே ரிரையான்கண் நோய். 946
- தீயள வன்றித் தெரியான் பெரிதுண்ணின்
நோயள வின்றிப் படும். 947
- நோய்நாடி நோய்முதல் நாடி அதுதணிக்கும்
வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல். 948
- உற்றான் அளவும் பிணியளவும் காலமும்
கற்றான் கருதிச் செயல். 949
- உற்றவன் தீர்ப்பான் மருந்துஉழைச் செல்வானென்று
அப்பால்நாற் கூற்றே மருந்து. 950

குடிமை

- இயற்கையாகவே ஒழுங்கும் நாணமும்
நற்குடிப் பிறந்தாரிடம் சேர்ந்து இருக்கும். 951
- ஒழுக்கம் உண்மைச்சொல் நாணம் மூன்றிலும்
குடிப்பிறந்தவர் என்றும் குறையார். 952
- முகமலர்ச்சி கொடை இன்சொல் மதித்தல்
இவை ஒழுங்கான குடியின் இயல்புகள். 953
- கோடி கோடி பெற்றாலும் உயர்குடியாளர்
குறைவான காரியங்களைச் செய்யார். 954
- கொடுத்தற்குப் பொருள் சுருங்கிய இடத்தும்
பழங்குடி மக்கள் கொடைத்தன்மையை விடார். 955
- நற்குடும்பத்துக்கு ஏற்ப நடக்கின்றோம் என்பவர்
வஞ்சகங் கொண்டு பொருந்தாதன செய்யார். 956
- வானத்தில் மதிக்கண் களங்கம் போல
உயர்ந்தோர் குற்றம் ஊருக்குத் தெரிந்துவிடும். 957
- குடும்பப் பண்பில் பற்றில்லா விட்டால்
அவன் குடும்பப் பிறப்பில் ஐயம் தோன்றும். 958
- நிலத்தின் தன்மையை முளை காட்டும்;
குலத்தின் தன்மையைச் சொல் காட்டும். 959
- நன்மை வேண்டின் தீயது செய்ய நாணுக;
குலப்பெருமை வேண்டின் யார்க்கும் பணிக. 960

குடிமை

- இற்பிறந்தார் கண்அல்லது இல்லை இயல்பாகச்
செப்பமும் நாணும் ஒருங்கு. 951
- ஒழுக்கமும் வாய்மையும் நாணும்இம் மூன்றும்
இழுக்கார் குடிப்பிறந் தார். 952
- நகைகை இன்சொல் இகழாமை நான்கும்
வகைஎன்ப வாய்மைக் குடிக்கு. 953
- அடுக்கிய கோடி பெறினும் குடிப்பிறந்தார்
குன்றுவ செய்தல் இலர். 954
- வழங்குவ துள்வீழ்ந்தக் கண்ணும் பழங்குடி
பண்பில் தலைப்பிரிதல் இன்று. 955
- சலம்பற்றிச் சார்பில செய்யார்மா சற்ற
குலம்பற்றி வாழ்தும்என் பார். 956
- குடிப்பிறந்தார் கண்விளங்கும் குற்றம் விசம்பின்
மதிக்கண் மறுப்போல் உயர்ந்து. 957
- நலத்தின்கண் நாரின்மை தோன்றின் அவனைக்
குலத்தின்கண் ஐயப் படும். 958
- நிலத்தில் கிடந்தமை கால்காட்டும் காட்டும்
குலத்தில் பிறந்தார்வாய்ச் சொல். 959
- நலம்வேண்டின் நாணுடைமை வேண்டும் குலம்வேண்டின்
வேண்டுக யார்க்கும் பணிவு. 960

மானம்

- கட்டாயம் செய்ய வேண்டியன என்றாலும்
பெருமைக்குக் குறைவானவற்றைச் செய்யற்க. 961
- பெருமையொடு பேராற்றல் வேண்டுபவர்
புகழ்களில் மானக் குறைவானவை செய்யார். 962
- வளம் பெருகும்போது பணிவு வேண்டும்;
வளம் சுருங்கும்போது பெருமிதம் வேண்டும். 963
- மக்கள் உயர்ந்த தரத்திலிருந்து இறங்கினால்
தலையிலிருந்து விழுந்த மயிர் போல்வர். 964
- குண்டுமணி அளவு தரக்குறைவாக நடந்தால்
மலைபோல் உயர்ந்தவரும் தாழ்வார். 965
- மதியாதார் பின்னே மானங்கெட்டு நிற்பதேன்?
புகழ் வருமா? தேவருலகு கிடைக்குமா? 966
- பகைவருக்குப் பின்போய் வாழ்ந்தான் என்பதிலும்
மானத்தோடு கெட்டான் என்பது நல்லது. 967
- மானத்தின் ஏற்றம் அழியும் நிலையில்
உடலை வளர்த்தல் உயிருக்கு மருந்தாகுமா? 968
- மயிர் பறிப்பின் இறக்கும் கவரிமான் போன்றவர்
மானம் போவதாயின் உயிரைப் போக்குவர். 969
- இழிவு நேர்ந்தால் சாகும் மானமுடையவரின்
புகழ் விளக்கை உலகம் தொழுது போற்றும். 970

மானம்

- இன்றி யமையாச் சிறப்பின் ஆயினும்
குன்ற வருப விடல். 961
- சீரினும் சீரல்ல செய்யாரே சீரொடு
பேராண்மை வேண்டு பவர். 962
- பெருக்கத்து வேண்டும் பணிதல் சிறிய
சுருக்கத்து வேண்டும் உயர்வு. 963
- தலையின் இழிந்த மயிரனையர் மாந்தர்
நிலையின் இழிந்தக் கடை. 964
- குன்றின் அனையாரும் குன்றுவர் குன்றுவ
குன்றி அனைய செயின். 965
- புகழ்இன்றால் புத்தேள்நாட்டு உய்யாதால் என்மற்று
இகழ்வார்பின் சென்று நிலை. 966
- ஒட்டார்பின் சென்றொருவன் வாழ்தலின் அந்நிலையே
கெட்டான் எனப்படுதல் நன்று. 967
- மருந்தோமற்று ஊன்ஓம்பும் வாழ்க்கை பெருந்தகைமை
பீடழிய வந்த இடத்து. 968
- மயிர்நீப்பின் வாழாக் கவரிமா அன்னார்
உயிர்நீப்பர் மானம் வரின். 969
- இளிவரின் வாழாத மானம் உடையார்
ஒளிதொழுது ஏத்தும் உலகு. 970

பெருமை

- ஊக்கம் மிகுதியே ஒருவர்க்கு மதிப்பாகும்;
அதனை விட்டு வாழ்தல் என்பது குறைவாகும். 971
- ஒரு தாய் வயிற்று மக்களுக்குள்ளும்
செயல் வேற்றுமையால் சிறப்பு வேறுபடும். 972
- மேலிருந்தும் மேலான செய்யாதார் சிறியவர்;
கீழிருந்தும் கீழான செய்யாதார் பெரியவர். 973
- மகளிர் கற்பைத் தாமே காத்தல் போலப்
பெருமையும் அவரவர் காத்தால் உண்டு. 974
- பெருமையைக் காத்துக் கொண்டவர் முறையாக
அருமையான காரியங்களைச் செய்து முடிப்பர். 975
- பெரியவர்களைப் போற்றிக் கொள்ளும் கருத்து
சிறியவர்கள் அறிவிற் படுவதில்லை. 976
- சிறப்புக்கள் இழிந்தவர்களைச் சேருமாயின்
தாறுமாறான காரியங்களே நடக்கும். 977
- என்றும் பணிதல் பெருமையின் இயல்பு;
தற்புகழ்ச்சி பாடுதல் சிறுமையின் இயல்பு. 978
- தற்செருக்கு இன்மை பெருமையின் குணம்;
தற்செருக்கின் வடிவு சிறுமையின் குணம். 979
- பிறர் குற்றம் மறைத்தல் பெருமையின் இயல்பு;
குற்றமே கூறுதல் சிறுமையின் இயல்பு. 980

பெருமை

- ஒளிஒருவற்கு உள்ள வெறுக்கை இளிஒருவற்கு
அஃதிறந்து வாழ்தும் எனல். 971
- பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் சிறப்பொவ்வா
செய்தொழில் வேற்றுமை யான். 972
- மேலிருந்தும் மேலல்லார் மேலல்லர் கீழிருந்தும்
கீழல்லார் கீழல் லவர். 973
- ஒருமை மகளிரே போலப் பெருமையும்
தன்னைத்தான் கொண்டொழுகின் உண்டு. 974
- பெருமை உடையவர் ஆற்றுவார் ஆற்றின்
அருமை உடைய செயல். 975
- சிறியார் உணர்ச்சியுள் இல்லை பெரியாரைப்
பேணிக்கொள் வேம்என்னும் நோக்கு. 976
- இறப்பே புரிந்த தொழிற்றாம் சிறப்புந்தான்
சீரல் லவர்கட் படின. 977
- பணியுமாம் என்றும் பெருமை சிறுமை
அணியுமாம் தன்னை வியந்து. 978
- பெருமை பெருமிதம் இன்மை சிறுமை
பெருமிதம் ஊர்ந்து விடல். 979
- அற்றம் மறைக்கும் பெருமை சிறுமைதான்
குற்றமே கூறி விடும். 980

சான்றாண்மை (நிறை குணம்)

- கடமை அறிந்து நிறைகுணம் கொண்டவர்க்கு
நல்லவை எல்லாமே கடமைகள் என்பர். 981
- நற்குணமே பெரியவர்தம் நலம்; பிறநலங்கள்
அவர்க்கு ஒரு நலமும் இல்லை. 982
- அன்பு நாணம் பொதுநலம் இரக்கம் வாய்மை
ஐந்தும் சால்புக் கட்டடத்தின் தூண்கள். 983
- ஒருயிரையும் கொல்லாமை தவமாகும்;
யாரையும் குறைகூறாமை சால்பாகும். 984
- வலியார்க்கு வலியாவது தாழ்ந்து போதல்;
அதுவே சான்றோர் பகைவரைத் திருத்தும்படை. 985
- நிறைகுணத்தை மதிப்பிடும் உரைகல் யாது?
தோல்வியைத் தாழ்ந்தவரிடத்தும் ஏற்பது. 986
- துன்பம் செய்தவருக்கும் இன்பம் செய்யாவிடின்
நிறைகுணத்துக்கு என்ன பொருள்? 987
- சால்பாகிய உறுதிமாத்திரம் இருக்குமானால்
வறுமை ஒருவர்க்கு இழிவாகாது. 988
- நிறைகுணம் என்னும் கடலுக்குக் கரையானவர்
காலம் பிறழ்ந்தாலும் தாம் ஒழுக்கம் பிறழார். 989
- நிறைந்தவர் நிறைகுணம் குறைந்தால்
நிலம் பாரம் பொறுக்குமா? 990

சான்றாண்மை

- கடன்என்ப நல்லவை எல்லாம் கடன்அறிந்து
சான்றாண்மை மேற்கொள் பவர்க்கு 981
- குணநலம் சான்றோர் நலனே பிறநலம்
எந்நலத்து உள்ளதூஉம் அன்று. 982
- அன்புநாண் ஒப்புரவு கண்ணோட்டம் வாய்மையொடு
ஐந்துசால்பு ஊன்றிய தூண். 983
- கொல்லா நலத்தது நோன்மை பிறர்தீமை
சொல்லா நலத்தது சால்பு. 984
- ஆற்றுவார் ஆற்றல் பணிதல் அதுசான்றோர்
மாற்றாரை மாற்றும் படை. 985
- சால்பிற்குக் கட்டளை யாதெனில் தோல்வி
துலையல்லார் கண்ணும் கொளல். 986
- இன்னாசெய் தார்க்கும் இனியவே செய்யாக்கால்
என்ன பயத்ததோ சால்பு. 987
- இன்மை ஒருவற்கு இளிவன்று சால்பென்னும்
திண்மைஉண் டாகப் பெறின். 988
- ஊழி பெயரினும் தாம்பெயரார் சான்றாண்மைக்கு
ஆழி எனப்படு வார். 989
- சான்றவர் சான்றாண்மை குன்றின் இருநிலந்தான்
தாங்காது மன்னோ பொறை. 990

பண்புடைமை

- பண்புடைமை என்ற நடத்தையை யாரிடத்தும்
எளிதாகக் கலந்து பழகுவதால் எய்தலாம். 991
- அன்பு கொள்ளுதலும் குடிக்கேற்ப ஒழுகுதலும்
இரண்டும் பண்பான நெறிகளாம். 992
- முகமொப்பு ஒருகுடி மக்கள் ஒப்பாகாது;
நிறைந்த குணவொப்பு ஒப்பாகும். 993
- விருப்பத்தோடு நன்மை செய்து வாழ்பவரின்
எளிய குணத்தையே உலகம் போற்றும். 994
- நட்பிலும் இகழ்ச்சி பிடிக்காது; பண்பாளரிடம்
பகைவரும் மதிக்கும் குணங்களே இருக்கும். 995
- பண்புடையார் இருப்பதால் உலகம் இருக்கிறது;
இல்லாவிடின் மண்ணாகிப் போயிருக்குமே. 996
- சமுதாயப் பண்பில்லாதவர் அரம்போன்ற
கூரிய அறிஞராயினும் மரம் போல்வர். 997
- நட்புக் கொள்ளாமல் தீமை செய்வாரிடத்தும்
பண்பொடு பழகாமை இழிவாகும். 998
- யாரோடும் சிரித்துப் பழகத் தெரியாதவர்க்கு
இப்பேருலகம் பகற்காலத்தும் இருளாகும். 999
- தீயவன் பெற்ற செல்வம் நல்ல பால்
தீய பாத்திரத்தால் முரிந்தது போலாம். 1000

பண்புடைமை

- எண்பதத்தால் எய்தல் எளிதென்ப யார்மாட்டும்
பண்புடைமை என்னும் வழக்கு. 991
- அன்புடைமை ஆன்ற குடிப்பிறத்தல் இவ்விரண்டும்
பண்புடைமை என்னும் வழக்கு. 992
- உறுப்பொத்தல் மக்களொப்பு அன்றால் வெறுத்தக்க
பண்பொத்தல் ஒப்பதாம் ஒப்பு. 993
- நயனொடு நன்றி புரிந்த பயனுடையார்
பண்புபா ராட்டும் உலகு. 994
- நகையுள்ளும் இன்னாது இகழ்ச்சி பகையுள்ளும்
பண்புள பாடறிவார் மாட்டு. 995
- பண்புடையார்ப் பட்டுண்டு உலகம் அதுஇன்றேல்
மண்புக்கு மாய்வது மன். 996
- அரம்போலும் கூர்மைய ரேனும் மரம்போல்வர்
மக்கட்பண்பு இல்லா தவர். 997
- நண்பாற்றா ராகி நயமில் செய்வார்க்கும்
பண்பாற்றா ராதல் கடை. 998
- நகல்வல்லர் அல்லார்க்கு மாயிரு ஞாலம்
பகலும்பாற் பட்டன்று இருள். 999
- பண்பிலான் பெற்ற பெருஞ்செல்வம் நன்பால்
கலந்தீமை யால்திரிந் தற்று. 1000

நன்றியில் செல்வம் (பயனிலாச் செல்வம்)

- இடமெல்லாம் பெரும்பொருளை ஈட்டிவைத்து
உண்ணாது செத்தவனுக்கு உரிமை யாதுமில்லை. 1001
- எல்லாம் பொருளால் ஆகும் என்று கொடாது
இறுக்கிய பேதைக்கு இழிபிறப்பு உண்டாகும். 1002
- ஈட்டிய பொருளை இறுகப் பற்றிக்கொண்டு
புழைவிட்ட ஆடவர் பூமிக்குப் பாரம். 1003
- ஒருவராலும் விரும்பப் படாத கஞ்சன்
தனக்குப் பின் என்று எதனைக் கருதுகிறான்? 1004
- பிறர்க்கு வழங்கான் தானும் உண்ணான்
இவனுக்குப் பலகோடி இருந்தால் என்ன? 1005
- தானும் நுகரான் ஏழைக்கும் ஈயான்
இவன் பெருஞ்செல்வத்துக்கு ஒரு நோய். 1006
- ஏழைக்கு யாதும் ஈயாதவனது செல்வம்
அழகுள்ள குமரி மணவாது மூத்தது போலும். 1007
- யாராலும் விரும்பப் படாதவனது செல்வம்
நடுவூரில் நஞ்சுமரம் பழுத்தது போலாம். 1008
- அன்பின்றித் தன் வாய்வயிற்றைக் கட்டிச்
சேர்த்த பொருளை எடுத்துக்கொள்வார் யாரோ? 1009
- கொடைச் செல்வர்கள் சிலநாள் வறுமைப்படுதல்
மேகம் வறுமைப்படுவது போலும். 1010

நன்றியில் செல்வம்

- வைத்தான்வாய் சான்ற பெரும்பொருள் அஃதுண்ணான்
செத்தான் செயக்கிடந்தது இல். 1001
- பொருளானாம் எல்லாமென்று ஈயாது இவறும்
மருளானாம் மாணாப் பிறப்பு. 1002
- ஈட்டம் இவறி இசைவேண்டா ஆடவர்
தோற்றம் நிலக்குப் பொறை. 1003
- எச்சமென்று என்னெண்ணுங் கொல்லோ ஒருவரால்
நச்சப் படாஅ தவன். 1004
- கொடுப்பதூஉம் துய்ப்பதூஉம் இல்லார்க்கு அடுக்கிய
கோடிஉண் டாயினும் இல். 1005
- ஏதம் பெருஞ்செல்வம் தான்றுவ்வான் தக்கார்க்கொன்று
ஈதல் இயல்பிலா தான். 1006
- அற்றார்க்கொன்று ஆற்றாதான் செல்வம் மிகநலம்
பெற்றாள் தமிழள்மூத் தற்று. 1007
- நச்சப் படாதவன் செல்வம் நடுவூருள்
நச்ச மரம்பழுத் தற்று. 1008
- அன்பொரீஇத் தற்செற்று அறநோக்காது ஈட்டிய
ஒன்பொருள் கொள்வார் பிறர். 1009
- சீருடைச் செல்வர் சிறுதுனி மாரி
வறங்கூர்ந் தளையது உடைத்து. 1010

நாணுடைமை (வெட்கம்)

- வெட்கம் என்பது தீயசெயலுக்கு நாணுதல்;
பெண்களின் வெட்கம் வேறுவகை. 1011
- உணவு உடை பின்வழி எல்லார்க்கும் பொது;
வெட்கமே நன்மக்களின் சிறப்பு. 1012
- உயிரெல்லாம் உடம்பைப்பற்றி நிற்கின்றன;
நிறைகுணம் வெட்கத்தைப்பற்றி நிற்கின்றது. 1013
- பெரியவர்கட்கு வெட்கம் ஓர் அழகாகும்;
வெட்கமில்லாத வீறுநடை நோயாகும். 1014
- பிறர்பழிக்கும் தம்பழிக்கும் நாணுபவரை
வெட்கத்தின் வாழ்விடமென உலகுபோற்றும். 1015
- நாணாகிய வேலியை அமைத்துக் கொண்டன்றி
உயர்ந்தோர் உலகத்தை மதியார்கள். 1016
- நாணம் மிக்கவர் அதற்காக உயிர்விடுவர்;
உயிருக்காக நாணத்தை விடார். 1017
- பிறர் வெட்கப்படுதற்குத் தான்வெட்கப் படாவிடின்
அவன் செயலுக்கு அறம் வெட்கப்படும். 1018
- கொள்கை தவறினால் குடி அழியும்;
நாணம் கெட்டால் நன்மை கெடும். 1019
- நாணம் இல்லாதாரின் நடமாட்டம்
மரப்பாவை கயிற்றால் நடமாடியது போலும். 1020

நாணுடைமை

- கருமத்தால் நாணுதல் நாணுத் திருநுதல்
நல்லவர் நாணுப் பிற. 1011
- ஊனுடை எச்சம் உயிர்க்கெல்லாம் வேறல்ல
நாணுடைமை மாந்தர் சிறப்பு. 1012
- ஊனைக் குறித்த உயிரெல்லாம் நாண்என்னும்
நன்மை குறித்தது சால்பு. 1013
- அணிஅன்றோ நாணுடைமை சான்றோர்க்கு அஃதின்றேல்
பிணிஅன்றோ பீடு நடை. 1014
- பிறர்பழியும் தம்பழியும் நாணுவார் நாணுக்கு
உறைபதி என்னும் உலகு. 1015
- நாண்வேலி கொள்ளாது மன்னோ வியன்ஞாலம்
பேணலர் மேலா யவர். 1016
- நாணால் உயிரைத் துறப்பர் உயிர்ப்பொருட்டால்
நாண்துறவார் நாண்ஆள் பவர். 1017
- பிறர்நாணத் தக்கது தான்நாணா னாயின்
அறம்நாணத் தக்கது உடைத்து. 1018
- குலஞ்சுடும் கொள்கை பிழைப்பின் நலஞ்சுடும்
நாணின்மை நின்றக் கடை. 1019
- நாண்அகத் தில்லார் இயக்கம் மரப்பாவை
நாணால் உயிர்மருட்டி யற்று. 1020

குடிசெயல் வகை

- குடும்பக்கடமை செய்யப் பின்வாங்கேன் என்ற
பெருமைபோலப் பெருமையுடையது வேறில்லை. 1021
- நீண்ட முயற்சியும் நிறைந்த அறிவும் என்ற
இரண்டின் பெருஞ்செயலால் குடி பெருகும். 1022
- குடும்பத்தை உயர்த்துவேன் என்பானுக்குத்
தெய்வம் வரிந்து கட்டிக்கொண்டு முன்வரும். 1023
- தன்குடும்பம் கீழாகாமல் உழைக்கின்றவனுக்கு
இயல்பாக எல்லாம் தானே நிறைவேறும். 1024
- குற்றமின்றிக் குடும்பம் காத்து வாழ்பவனைச்
சுற்றமாக உலகம் சுற்றிக் கொள்ளும். 1025
- ஒருவர்க்கு நல்லவீரம் என்பது தான்பிறந்த
வீட்டுப்பொறுப்பைத்தனதாக்கிக்கொள்ளுவதே. 1026
- போரில் பொறுப்பு பெருவீரரையே சாரும்;
வீட்டுச்சுமை தாங்கவல்லார்மேலே விழும். 1027
- கடமை செய்வார்க்குக் காலம் என்பது இல்லை;
சோம்பி வீண்பெருமை கருதின் குடிகெடும். 1028
- குடும்பத்தைக் குற்றப்படாமல் காப்பவனது
உடம்பு துன்பத்தின் உறைவிடமோ? 1029
- முட்டுக் கொடுக்கும் ஆளில்லாத குடும்பம்
துன்பம் தாக்கினால் அடியோடு விழும். 1030

குடிசெயல் வகை

- கருமம் செயஒருவன் கைதூவேன் என்னும்
பெருமையின் பீடுடையது இல். 1021
- ஆள்வினையும் ஆன்ற அறிவும் எனஇரண்டின்
நீள்வினையால் நீளும் குடி. 1022
- குடிசெய்வல் என்னும் ஒருவற்குத் தெய்வம்
மடிதற்றுத் தான்முந் துறும். 1023
- குழாமல் தானே முடிவெய்தும் தம்குடியைத்
தாழாது உஞற்று பவர்க்கு. 1024
- குற்றம் இலனாய்க் குடிசெய்து வாழ்வானைச்
சுற்றமாச் சுற்றும் உலகு. 1025
- நல்லாண்மை என்பது ஒருவற்குத் தான்பிறந்த
இல்லாண்மை ஆக்கிக் கொளல். 1026
- அமரகத்து வன்கண்ணர் போலத் தமரகத்தும்
ஆற்றுவார் மேற்றே பொறை. 1027
- குடிசெய்வார்க்கு இல்லை பருவம் மடிசெய்து
மானம் கருதக் கெடும். 1028
- இடும்பைக்கே கொள்கலங் கொல்லோ குடும்பத்தைக்
குற்றம் மறைப்பான் உடம்பு. 1029
- இடுக்கண்கால் கொன்றிட வீழும் அடுத்தூன்றும்
நல்லாள் இலாத குடி. 1030

உழவு

- உலகம் முன்னேறினாலும் உழவுக்குப் பின்னே;
துயரப் பட்டாலும் உழவே தலைத்தொழில். 1031
- உழ அஞ்சி ஓடுவாரைத் தாங்குதலால்
உழவரே எல்லார்க்கும் அச்சாணி ஆவர். 1032
- உழுது உண்டு வாழ்பவரே உரிமையாளர்;
பிறரெல்லாம் உழவரைத்தொழும் அடிமைகள். 1033
- நெற்கதிரின் நிழலில் வாழும் உழவர்கள்
பலரையும் தம் அரசனுக்குக் கீழ்ப்படுத்துவர். 1034
- உழுதுண்ணும் உழவர் பிச்சை எடுக்கார்;
பிச்சைக்காரர்களுக்கு ஒளிக்காது கொடுப்பர். 1035
- உழவர்கள் வேலைநிறுத்தம் செய்வாராயின்
துறவிகட்கும் பற்றுக்கோடு இல்லை. 1036
- பலப்புழுதியைக் காற்புழுதியாகக் காயவிடின்
பிடியளவு உரமின்றியும் நிலம் நன்கு விளையும். 1037
- உழுதல் உரமிடல் களைபறித்தல் நீர்பாய்ச்சல்
காத்தல் ஒன்றைவிட ஒன்று நல்லது. 1038
- உடையவன் வயலுக்கு நாளும் போகாதிருப்பின்
வயல் மனைவிபோலப் பிணங்கி வாடும். 1039
- ஏழை என்று சோம்பியிருப்பாரைக் கண்டால்
நிலமகள் சிரிப்பாள். 1040

உழவு

- சுழன்றும்ஏர்ப் பின்னது உலகம் அதனால்
உழந்தும் உழவே தலை. 1031
- உழுவார் உலகத்தார்க்கு ஆணிஅஃ தாற்றாது
எழுவாரை எல்லாம் பொறுத்து. 1032
- உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்மற் றெல்லாம்
தொழுதுண்டு பின்செல் பவர். 1033
- பலகுடை நீழலும் தங்குடைக்கீழ்க் காண்பர்
அலகுடை நீழ் லவர். 1034
- இரவார் இரப்பார்க்கொன்று ஈவர் கரவாது
கைசெய்துண் மாலை யவர். 1035
- உழவினார் கைம்மடங்கின் இல்லை விழைவதாஉம்
விட்டேம்என் பார்க்கும் நிலை. 1036
- தொடிப்புழுதி கஃசா உணக்கின் பிடித்தெருவும்
வேண்டாது சாலப் படும். 1037
- ஏரினும் நன்றால் எருஇடுதல் கட்டபின்
நீரினும் நன்றதன் காப்பு. 1038
- செல்லான் கிழவன் இருப்பின் நிலம்புலந்து
இல்லாளின் ஊடி விடும். 1039
- இலமென்று அசைஇ இருப்பாரைக் காணின்
நிலமென்னும் நல்லாள் நகும். 1040

நல்குரவு (வறுமை)

வறுமைபோலக் கொடியது ஒன்று உண்டா?	1041
அதுபோலக் கொடுமையுடையது அதுவே.	
வறுமை என்ற பேர்பெற்ற பாவி	1042
எப்பிறப்பிலும் தொடர்ந்து வரும்.	
வறுமைப்பிடி வழிவந்த குடிப்புகழையும்	1043
உடல் வனப்பையும் ஒருங்கே அழிக்கும்.	
வறுமை உயர்குடிப் பிறந்தாருக்கும்	1044
தாழ்வான சொல்லைச் சொல்லச் செய்யும்.	
வறுமையாகிய நெருக்கடியில்	1045
பல துன்பங்கள் வந்து சேரும்.	
நல்ல பொருளை நன்றாகச் சொன்னாலும்	1046
வறியவர் சொல் ஏறாது.	
வாழ்வுக்குப் பொருந்தாத வறுமை வரின்	1047
பெற்ற தாயும் யாரோ எனப் பார்ப்பாள்.	
நேற்றும் வந்த கொலை போன்ற வறுமை	1048
இன்றும் என்னை வாட்டுதற்கு வருமோ?	
நெருப்பிற்கூட உறங்கவும் செய்யலாம்;	1049
வறுமையில் சிறிதும் கண்முட முடியாது.	
வறியவர் முற்றும் துறவியாகாது இருத்தல்	1050
உப்புக்கும் கஞ்சிக்கும் தண்டம்.	

நல்குரவு

இன்மையின் இன்னாதது யாதெனின் இன்மையின்	1041
இன்மையே இன்னா தது.	
இன்மை என ஒரு பாவி மறுமையும்	1042
இம்மையும் இன்றி வரும்.	
தொல்வரவும் தோலும் கெடுக்கும் தொகையாக	1043
நல்குரவு என்னும் நசை.	
இற்பிறந்தார் கண்ணேயும் இன்மை இளிவந்த	1044
சொற்பிறக்கும் சோர்வு தரும்.	
நல்குரவு என்னும் இடும்பையுள் பல்குரைத்	1045
துன்பங்கள் சென்று படும்.	
நற்பொருள் நன்குணர்ந்து சொல்லினும் நல்கூர்ந்தார்	1046
சொற்பொருள் சோர்வு படும்.	
அறஞ்சாரா நல்குரவு ஈன்றதா யானும்	1047
பிறன்போல நோக்கப் படும்.	
இன்றும் வருவது கொல்லோ நெருநலும்	1048
கொன்றது போலும் நிரப்பு.	
நெருப்பினுள் துஞ்சலும் ஆகும் நிரப்பினுள்	1049
யாதொன்றும் கண்பாடு அரிது.	
துப்புரவு இல்லார் துவரத் துறவாமை	1050
உப்பிற்கும் காடிக்கும் கூற்று.	

இரவு (பிச்சை)

கேட்கத் தக்கவரிடம் உதவி கேட்க;	
ஒளித்தால் அவர்க்குப் பழி, உனக்கு இல்லை.	1051
கேட்ட பொருள்கள் கடினமின்றிக் கிடைப்பின்	
உதவி கேட்பதும் மகிழ்ச்சியைத் தரும்.	1052
ஒளிக்காத மனமும் கடமையுணர்ச்சியும்	
உடையவர் முன்நின்று இரத்தலும் ஓர் அழகு.	1053
ஒளிப்பதைக் கனவிலும் அறியாதாரிடம்	
சென்று கேட்பது கொடுப்பதை ஒக்கும்.	1054
நேர்நின்று ஒருவர் இரக்க முற்படுவது	
ஒளிக்காதவர் உலகத்து இருப்பதால் அன்றோ?	1055
ஒளிக்கும் துயரம் இல்லாரைக் கண்டால்	
வறுமைத் துயரம் எல்லாம் போய்விடும்.	1056
இகழ்ந்து பேசாது கொடுப்பாரைக் கண்டால்	
உள்ளம் உள்ளுக்குள்ளே மகிழும்.	1057
உதவிகேட்பார் இல்லாவிடின் இப்பேருலகம்	
மரப்பாவைபோல உணர்ச்சியற்று நடக்கும்.	1058
இரந்து கொள்ள விரும்புவோர் இல்லாதபோது	
கொடுப்பவர்க்குப் பெருமிதம் என்ன உண்டு?	1059
இரப்பவனுக்குக் கோபம் வருதல் கூடாது;	
தான் வறுமைப்படுவதே அதற்குச் சான்று.	1060

இரவு

இரக்க இரத்தக்கார்க் காணின் கரப்பின்	
அவர்பழி தம்பழி யன்று.	1051
இன்பம் ஒருவற்கு இரத்தல் இரந்தவை	
துன்பம் உறாஅ வரின்.	1052
கரப்பிலா நெஞ்சின் கடனறிவார் முன்நின்று	
இரப்புமோ ரேளர் உடைத்து.	1053
இரத்தலும் ஈதலே போலும் கரத்தல்	
கனவிலும் தேற்றாதார் மாட்டு.	1054
கரப்பிலார் வையகத்து உண்மையால் கண்ணின்று	
இரப்பவர் மேற்கொள் வது.	1055
கரப்பிடும்பை இல்லாரைக் காணின் நிரப்பிடும்பை	
எல்லாம் ஒருங்கு கெடும்.	1056
இகழ்ந்தெள்ளாது ஈவாரைக் காணின் மகிழ்ந்துள்ளம்	
உள்ளுள் உவப்பது உடைத்து.	1057
இரப்பாரை இல்லாயின் ஈர்ங்கண்மா ஞாலம்	
மரப்பாவை சென்றுவந் தற்று.	1058
ஈவார்கண் என்னுண்டாம் தோற்றம் இரந்துகோள்	
மேவார் இலாஅக் கடை.	1059
இரப்பான் வெகுளாமை வேண்டும் நிரம்பிடும்பை	
தானேயும் சாலும் கரி.	1060

இரவச்சம் (கேட்க அஞ்சுதல்)

- ஒளிக்காது மகிழ்ந்து கொடுக்கும் அன்பரிடத்தும்
ஒன்றுபோய்க் கேளாமை கோடி நல்லது. 1061
- பிச்சையாலும் வாழ ஏற்படுத்தி இருப்பின்
படைத்தவன் கெட்டு அலைவானாக. 1062
- வறுமைத் துன்பத்தை வாங்கித் தீர்ப்பேன்
என்பது பெரிய முரட்டுத்தனமாம். 1063
- இல்லாத போதும் இரக்காத நிறைகுணம்
வீடு நிறைந்த செல்வத் தன்மை உடையது. 1064
- உழைப்பால் வந்தது கஞ்சித் தண்ணீராயினும்
அதனை உண்பதுபோல் சுவை வேறில்லை. 1065
- பசவுக்குத் தண்ணீர் என்று கேட்டாலும்
கேட்ட நாவிற்குப் பெருமை இல்லை. 1066
- கேட்டாலும் ஒளிப்பாரிடம் கேளாதீர் என்று
இரப்பாரை எல்லாம் கேட்டுக் கொள்வேன். 1067
- பிச்சை என்னும் துணையற்ற படகு
ஒளிப்பாகிய பாறை மோதின் உடைந்துவிடும். 1068
- பிச்சையை நினைத்தால் மனம் குலையும்;
மறைப்பதை நினைத்தால் மனம் சாகும். 1069
- கேட்பவருக்குக் கேட்டளவில் போகும் உயிர்
மறைப்பவருக்குப் போகாது எங்கிருக்கும்? 1070

இரவச்சம்

- கரவாது உவந்தீயும் கண்ணன்னார் கண்ணும்
இரவாமை கோடி யுறும். 1061
- இரந்தும் உயிர்வாழ்தல் வேண்டின் பரந்து
கெடுக உலகியற்றி யான். 1062
- இன்மை இடும்பை இரந்துதீர் வாமென்னும்
வன்மையின் வன்பாட்டது இல். 1063
- இடமெல்லாம் கொள்ளாத் தகைத்தே இடமில்லாக்
காலும் இரவொல்லாச் சால்பு. 1064
- தெண்ணீர் அடுபற்கை யாயினும் தாள்தந்தது
உண்ணலி னூங்கினியது இல். 1065
- ஆவிற்கு நீரென்று இரப்பினும் நாவிற்கு
இரவின் இளிவந்தது இல். 1066
- இரப்பன் இரப்பாரை எல்லாம் இரப்பின்
கரப்பார் இரவன்மின் என்று. 1067
- இரவென்னும் ஏமாப்பில் தோணி கரவென்னும்
பார்தாக்கப் பக்கு விடும். 1068
- இரவுள்ள உள்ளம் உருகும் கரவுள்ள
உள்ளதூஉம் இன்றிக் கெடும். 1069
- கரப்பவர்க்கு யாங்கொளிக்கும் கொல்லோ இரப்பவர்
சொல்லாடப் போஓம் உயிர். 1070

கயவர் மக்கள்போன்றே இருப்பார்; அன்ன வடிவொற்றுமையை யாம் கண்டதில்லை.	1071
மெய்யறிஞர் போலக் கயவரும் மகிழ்வுடையார்; ஏன்? மனத்தில் எதற்கும் கவலைப் படார்.	1072
கயவர்கள் அரசர் போன்றவர்கள்; ஏன்? தாம் விரும்பியபடியே நடப்பார்கள்.	1073
கயவர் தம்மினும் இழிந்தவரைக் கண்டால் அவரால் போற்றப்பட்டு இறுமாப்பர்.	1074
அச்சமே கயவர்களின் இயல்பு; புகழாசை இருந்தால் சிறிது இருக்கலாம்.	1075
கயவர் அறிவிக்கும் பறைபோல்வர்; ஏன்? மறைச்செய்தியைப் பிறரிடம் போய்க்கூறுவர்.	1076
பல்லை உடைக்கும் கொடுங்கையர்க்கு அன்றிக் கயவர்கள் எச்சிற்கையும் உதறமாட்டார்கள்.	1077
சொன்ன அளவிலே பயன்செய்வர் மேலோர்; கரும்புபோல் நசுக்கின் பயன்செய்வர் கீழோர்.	1078
உண்டு உடுத்து நடப்பதைக் கண்டாலே அவர்கள்மேல் குற்றஞ் சுமத்துவான் கயவன்.	1079
எதற்குத் தகுதி கயவர்? ஏதும் கிடைப்பின் விரைந்து தன் மானத்தை விற்கத் தகுதி.	1080

மக்களே போல்வர் கயவர் அவரன்ன ஒப்பாரி யாங்கண்டது இல்.	1071
நன்றறி வாரிற் கயவர் திருவுடையர் நெஞ்சத்து அவலம் இலர்.	1072
தேவர் அனையர் கயவர் அவருந்தாம் மேவன செய்தொழுக லான்.	1073
அகப்பட்டி ஆவாரைக் காணின் அவரின் மிகப்பட்டுச் செம்மாக்கும் கீழ்.	1074
அச்சமே கீழ்களது ஆசாரம் எச்சம் அவாஉண்டேல் உண்டாம் சிறிது.	1075
அறைபறை அன்னர் கயவர்தாம் கேட்ட மறைபிறர்க்கு உய்த்துரைக்க லான்.	1076
ஈர்ங்கை விதிரார் கயவர் கொடிறுடைக்கும் கூன்கைய ரல்லா தவர்க்கு.	1077
சொல்லப் பயன்படுவர் சான்றோர் கரும்புபோல் கொல்லப் பயன்படும் கீழ்.	1078
உடுப்பதூஉம் உண்பதூஉம் காணின் பிறர்மேல் வடுக்காண வற்றாகும் கீழ்.	1079
எற்றிற் குரியர் கயவரொன்று உற்றக்கால் விற்றற்கு உரியர் விரைந்து.	1080

3. இன்பத்துப்பால்

தகையணங்குறுத்தல் (அழகு வருத்தல்)

- தெய்வமோ மயிலோ தோடணிந்த பெண்ணோ
என்று என் நெஞ்சம் மயங்கும். 1081
- பார்த்தவள் மேலும் எதிர்ப்பார்வை பார்த்தல்
கொடுத்தெய்வம் சேனையோடு தாக்கியதுபோல். 1082
- கூற்றை முன்பு கண்டறியேன்; இன்றறிந்தேன்;
பெண்மையும் பெருங்கண்ணும் உடையது. 1083
- பார்த்தவரின் உயிர்குடிக்கும் கவர்ச்சிகொண்டு
பெண்ணின் கண்கள் போர்செய்கின்றன. 1084
- இது எமனோ கண்தானோ பெண்மானோ
இவள் பார்வையில் இம் முக்குணமும் உண்டு. 1085
- வளைந்த புருவம் நேர்நின்று தடுப்பின்
இவள் கண்கள் என்னை நடுக்கா. 1086
- கைபடாத முலைமேல் கிடக்கும் மெல்லாடை
மதயானைக்கு இட்ட முகமுடி போலும். 1087
- போரில் வராதவரும் அஞ்சும் என் ஏற்றம்
இந்த நெற்றி யழகுக்கே உடைந்து விட்டதே! 1088
- மான்பார்வையும் வெட்கமும் உடையவளுக்கு
வேறு அணிகள் போடுதல் எதற்கு? 1089
- கள் குடித்தால்தான் மகிழ்ச்சிதரும்; காமம்போல்
பார்த்தளவில் மகிழ்ச்சி தருமா? 1090

தகையணங்குறுத்தல்

- அணங்குகொல் ஆய்மயில் கொல்லோ கனங்குழை
மாதர்கொல் மாலும்என் நெஞ்சு. 1081
- நோக்கினாள் நோக்கெதிர் நோக்குதல் தாக்கணங்கு
தானைக்கொண் டன்னது உடைத்து. 1082
- பண்டறியேன் கூற்றென் பதனை இனியறிந்தேன்
பெண்டகையால் பேரமார்க் கட்டு. 1083
- கண்டார் உயிருண்ணும் தோற்றத்தால் பெண்டகைப்
பேதைக்கு அமர்த்தன கண். 1084
- கூற்றமோ கண்ணோ பிணையோ மடவரல்
நோக்கம்இம் மூன்றும் உடைத்து. 1085
- கொடும்புருவம் கோடா மறைப்பின் நடுங்களுர்
செய்யல மன்இவள் கண். 1086
- கடாஅக் களிற்றின்மேல் கட்படாம் மாதர்
படாஅ முலைமேல் துகில். 1087
- ஒண்ணுதற் கோல உடைந்ததே ஞாட்பினுள்
நண்ணாரும் உட்கும்என் பீடு. 1088
- பிணையோர் மடநோக்கும் நாணும் உடையாட்கு
அணிஎவனோ ஏதில தந்து. 1089
- உண்டார்கண் அல்லது அடுநறாக் காமம்போல்
கண்டார் மகிழ்செய்தல் இன்று. 1090

குறிப்பறிதல்

- இவள் மைக்கண்ணில் இருபார்வை உண்டு;
ஒன்று நோயாகும்; ஒன்று மருந்தாகும். 1091
- கண்கொண்டு கவரும் சிறிய பார்வை
இன்பத்தில் சரிபாதினும் கூடுதலாகும். 1092
- பார்த்தாள் பார்த்துக் குனிந்தாள்; அது அவள்
காதற் பாத்தியில் இறைத்த நீராகும். 1093
- நான் பார்க்கும்போது நிலம் பார்ப்பாள்;
பாராக்கால் என்னைப் பார்த்துப் புன்சிரிப்பாள். 1094
- என்னை நேராகப் பார்க்கவில்லையே யன்றி
ஒருகண்ணை இடுக்கினாற்போலச் சிரிப்பாள். 1095
- உறவில்லாதவர் போலச் சொன்னாலும்
வெறுப்பில்லாதவர் சொல் விரைவில் புரியும். 1096
- பகையாத கடுஞ்சொல் பகைபோல் பார்வை
இவை அயலவர் போன்ற அன்பர் குறிப்பு. 1097
- யான் பார்க்க நெகிழ்ந்து மெல்லச் சிரிப்பாள்;
மெல்லியலுக்கு அப்போது ஓர் அழகு உண்டு. 1098
- அயலவர்போல மேலோடாகப் பார்த்தல்
காதலரிடமே உண்டு. 1099
- கண்ணோடு கண் இணையும் பார்வை இசையின்
வாய்ப்பேச்சுக்கு என்ன பயன் உண்டு? 1100

குறிப்பறிதல்

- இருநோக்கு இவளுண்கண் உள்ளது ஒருநோக்கு
நோய்நோக்கொன் றந்நோய் மருந்து. 1091
- கண்களவு கொள்ளும் சிறுநோக்கம் காமத்தில்
செம்பாகம் அன்று பெரிது. 1092
- நோக்கினாள் நோக்கி இறைஞ்சினாள் அஃதவள்
யாப்பினுள் அட்டிய நீர். 1093
- யான்றோக்குங் காலை நிலன்றோக்கும் நோக்காக்கால்
தான்றோக்கி மெல்ல நகும். 1094
- குறிக்கொண்டு நோக்காமை அல்லால் ஒருகண்
சிறக்கணித்தாள் போல நகும். 1095
- உறாஅ தவர்போல் சொலினும் செறாஅர்சொல்
ஒல்லை உணரப் படும். 1096
- செறாஅச் சிறுசொல்லும் செற்றார்போல் நோக்கும்
உறாஅர்போன்று உற்றார் குறிப்பு. 1097
- அசையியற்கு உண்டாண்டோர் ஏளியான் நோக்கப்
பசையினள் பைய நகும். 1098
- ஏதிலார் போலப் பொதுநோக்கு நோக்குதல்
காதலார் கண்ணே யுள். 1099
- கண்ணோடு கண்ணினை நோக்கொக்கின் வாய்ச்சொற்கள்
என்ன பயனும் இல. 1100

திருக்குறள் தெளிவுரை

இன்பம்

புணர்ச்சி மகிழ்தல்

- கண்டு கேட்டு உண்டு முகர்ந்து தொடும்
ஐம்புல இன்பமும் இவளிடமே உண்டு. 1101
- நோய்வேறு அதற்கு மருந்து வேறு;
இவள் தந்த நோய்க்கோ இவளே மருந்து. 1102
- தன்காதலியின் மென்தோளில் துயிலுதலைவிடத்
திருமாலின் மேலுலகம் இனிதாமோ? 1103
- நீங்கினால் கடும், நெருங்கினால் குளிரும்;
இன்ன தீயை இவள் எங்கிருந்து பெற்றாள்? 1104
- பூங்கொத்து நிறைந்த கூந்தலவள் தோள்கள்
விரும்பியபோது விரும்பிய பொருள் ஆகியவை. 1105
- உடல் அணையுந்தோறும் உயிர் தழைத்தலால்
இவளுக்குத் தோள்கள் அமிழ்தால் ஆயவை. 1106
- அழகிய மாநிறப் பெண்ணைத் தழுவுதல்
தன்வீட்டிலிருந்து தன்பங்கை உண்பதுபோல். 1107
- காற்றும் புகாதபடி தழுவும் தழுவல்
காதலர் இருவர்க்கும் பேரின்பமாம். 1108
- பிணங்குதல் தெளிதல் சேருதல் இவை
இன்பக் கூட்டுறவினர் பெற்ற பயன்கள். 1109
- நகையுடையானைக் கூடுந்தோறும் காமவுணர்ச்சி
அறிய அறிய அறியாமையை அறிவதுபோலும். 1110

களவியல்

அதிகாரம் 111

புணர்ச்சி மகிழ்தல்

- கண்டுகேட்டு உண்டுயிர்த்து உற்றறியும் ஐம்புலனும்
ஒண்டொடி கண்ணே உள. 1101
- பிணிக்கு மருந்து பிறமன் அணியிழை
தன்னோய்க்குத் தானே மருந்து. 1102
- தாம்வீழ்வார் மென்றோள் துயிலின் இனிதுகொல்
தாமரைக் கண்ணான் உலகு. 1103
- நீங்கின் தெறுஉம் குறுகுங்கால் தண்ணென்னும்
தீயாண்டுப் பெற்றாள் இவள். 1104
- வேட்ட பொழுதின் அவையவை போலுமே
தோட்டார் கதுப்பினாள் தோள். 1105
- உறுதோறு உயிர்தளிர்ப்பத் தீண்டலால் பேதைக்கு
அமிழ்தின் இயன்றன தோள். 1106
- தம்மில் இருந்து தமதுபாத்து உண்டற்றால்
அம்மா அரிவை முயக்கு. 1107
- வீழும் இருவர்க்கு இனிதே வளியிடை
போழ்ப் படாஅ முயக்கு. 1108
- ஊடல் உணர்தல் புணர்தல் இவைகாமம்
கூடியார் பெற்ற பயன். 1109
- அறிதோறு அறியாமை கண்டற்றால் காமம்
செறிதோறும் சேயிழை மாட்டு. 1110

நலம் புனைந்துரைத்தல்

- அனிச்சப்பூவே! நற்பண்பு உடையாய் வாழ்க;
என் காதலி உண்ணைவிட மென்மையள். 1111
- நான் ஒருவன் பார்க்கும் இவள்கண், மனமே!
பலர்பார்க்கும் மலர் ஒக்குமென மயங்குகிறாய். 1112
- மூங்கில் போலும் தோளிக்குத் தளிர் மேனி
முத்தே பல், மலரே மணம், வேலே கண். 1113
- குவளைகள் இவள் கண்ணைக் காண நேர்ந்தால்
உவமையாகோம் என்று தலைசாய்த்துக் குளியும். 1114
- ஓர் அனிச்சமலரைக் காம்புடன் துடினாள்;
இவள் இடைக்கு நல்ல பறைகள் ஒலியா. 1115
- வானவட்டத்துச் சுழன்றுதிரியும் விண்மீன்கள்
இது திங்கள் இது மாதர் முகம் என அறியா. 1116
- குறைந்து நிறையும் திங்களுக்குப் போலக்
காதலி முகத்தில் களங்கம் உண்டோ? 1117
- என்காதலி முகம்போல ஒளிவிட முடியின்
திங்களே! நீயும் என்காதலுக்கு உரியை. 1118
- மலர் கண்ணாளின் முகம்போல் ஆகவிரும்பின்
திங்களே! பலர் பார்க்கத் தோன்றாதே. 1119
- அனிச்ச மலரும் அன்னத்தின் இறகும்
காதலியின் அடிக்கு நெருஞ்சி முள். 1120

நலம் புனைந்துரைத்தல்

- நன்னீரை வாழி அனிச்சமே நின்னினும்
மென்னீரள் யாம்வீழ் பவள் 1111
- மலர்காணின் மையாத்தி நெஞ்சே இவள்கண்
பலர்காணும் பூவொக்கும் என்று. 1112
- முறிமேனி முத்தம் முறுவல் வெறிநாற்றம்
வேலுண்கண் வேய்த்தோ ளவட்கு. 1113
- காணிற் குவளை கவிழ்ந்து நிலன்றோக்கும்
மாணிழை கண்ணொவ்வேம் என்று. 1114
- அனிச்சப்பூக் கால்களையாள் பெய்தாள் நுகப்பிற்கு
நல்ல படாஅ பறை. 1115
- மதியும் மடந்தை முகனும் அறியா
பதியிற் கலங்கிய மீன். 1116
- அறுவாய் நிறைந்த அவிர்மதிக்குப் போல
மறுவுண்டோ மாதர் முகத்து. 1117
- மாதர் முகம்போல் ஒளிவிட வல்லையேல்
காதலை வாழி மதி. 1118
- மலரன்ன கண்ணாள் முகமொத்தி யாயின்
பலர்காணத் தோன்றல் மதி. 1119
- அனிச்சமும் அன்னத்தின் தூவியும் மாதர்
அடிக்கு நெருஞ்சிப் பழம். 1120

காதற் சிறப்புரைத்தல்

- கொஞ்சுமொழி பேசும் வெண்பல்லில் ஊறிய நீர்
பாலும் தேனும் கலந்தாற் போலும். 1121
- உடம்புக்கும் உயிருக்கும் என்ன உறவு
அன்ன உறவு இவளுக்கும் எனக்கும். 1122
- என் நெற்றியழகிக்கு இடம் வேறில்லை;
கருவிழியிற் பாவையே! நீ போய்விடு. 1123
- புணருங்கால் உயிர் இருத்தல் போன்றவள்;
பிரியுங்கால் அது பிரிதல் போன்றவள். 1124
- போராடும் கண்களை யுடையவள் குணங்களை
மறந்தால் நினைப்பேன்; மறக்கவே இல்லை. 1125
- எம் காதலர் மிகவும் சிறிய வடிவினர்;
கண்ணுள் இருப்பார், இமைப்பின் வருந்தார். 1126
- காதலர் கண்ணுள் இருக்கின்றார் ஆதலின்
சிறிது மறைவார் என்றஞ்சி மையும் தீட்டேன். 1127
- காதலர் நெஞ்சில் உள்ளார் ஆதலின்
வெந்து போவார் என்று துடாக உண்ணேன். 1128
- இமைத்தால் மறைவாரென இமையேன்: அதற்கே
அவரை அயலவர் என்று இவ்வூர் தூற்றும். 1129
- என்னெஞ்சில் என்றும் மகிழ்ந்து இருக்கின்றார்;
பிரிந்தார் அயலவர் என்று ஊர் பழிக்கும். 1130

காதற் சிறப்புரைத்தல்

- பாலொடு தேன்கலந் தற்றே பணிமொழி
வாலெயிறு ஊறிய நீர். 1121
- உடம்பொடு உயிரிடை என்னமற் றன்ன
மடந்தையொடு எம்மிடை நட்பு. 1122
- கருமணியிற் பாவாய்நீ போதாயாம் வீழும்
திருநுதற்கு இல்லை இடம். 1123
- வாழ்தல் உயிர்க்கன்னள் ஆயிழை சாதல்
அதற்கன்னள் நீங்கு மிடத்து. 1124
- உள்ளுவன் மன்யான் மறப்பின் மறப்பறியேன்
ஒள்ளமர்க் கண்ணாள் குணம். 1125
- கண்ணுள்ளின் போகார் இமைப்பின் பருவரார்
நுண்ணியர்எங் காத லவர். 1126
- கண்ணுள்ளார் காத லவராகக் கண்ணும்
எழுதேம் கரப்பாக்கு அறிந்து. 1127
- நெஞ்சத்தார் காத லவராக வெய்துண்டல்
அஞ்சதும் வேபாக்கு அறிந்து. 1128
- இமைப்பின் கரப்பாக்கு அறிவல் அனைத்திற்கே
ஏதிலர் என்னும்இவ் வூர். 1129
- உவந்துறைவர் உள்ளத்துள் என்றும் இகந்துறைவர்
ஏதிலர் என்னும்இவ் வூர். 1130

நாணுத் துறவுரைத்தல்

- காமத்தில் பட்டு வருந்தினவர்கட்கு மடல்
ஏறுதலல்லது வேறு பற்றுக்கோடு இல்லை. 1131
- காமம் தாங்காத உடம்பும் உயிரும்
வெட்கத்தை விட்டு மடல் ஏறத் துணியும். 1132
- நாணமும் வீரமும் முன்பிருந்தன; இன்றோ
காமங்கொண்டார் ஏறும் மடற்குதிரை உண்டு. 1133
- நாணமும் வீரமும் ஆகிய தெப்பம் என்னைக்
காமப் பெருவெள்ளத்தில் தள்ளிவிடுமே. 1134
- மடலோடு மாலையிற் படும் காமத்துயரை
அடுக்கிய வளையல் அணிந்தவள் தந்தாள். 1135
- மடலேறுதலை நடுயாமத்தும் நினைப்பேன்; ஏன்?
காதலியை நினைத்து என் கண்கள் மூடா. 1136
- கடல்போன்ற காமத்து வருந்தினும் மடலேறாப்
பெண்பிறவியே பெருமைக்கு உரியது. 1137
- திட்பமற்றவர் அருளத் தக்கவர் என்னாது
காமம் ஒளிக்க முடியாமல் அம்பலப்படும். 1138
- இதுவரை யார்க்கும் தெரியாது என்பதனால்
என்காமம் மயங்கித் தெருவெல்லாம் திரியும். 1139
- நான் பட்டது தாங்கள் படாமையினால்
பேதையர்கள் என் கண்பார்க்கச் சிரிப்பார்கள். 1140

நாணுத் துறவுரைத்தல்

- காமம் உழந்து வருந்தினார்க்கு ஏமம்
மடலல்லது இல்லை வலி. 1131
- நோனா உடம்பும் உயிரும் மடலேறும்
நாணினை நீக்கி நிறுத்து. 1132
- நாணொடு நல்லாண்மை பண்டுடையேன் இன்றுடையேன்
காமுற்றார் ஏறும் மடல். 1133
- காமக் கடும்புனல் உய்க்குமே நாணொடு
நல்லாண்மை என்னும் புணை. 1134
- தொடலைக் குறுந்தொடி தந்தாள் மடலொடு
மாலை உழக்கும் துயர். 1135
- மடலுர்தல் யாமத்தும் உள்ளுவேன் மன்ற
படல்ஒல்லா பேதைக்கென் கண். 1136
- கடலன்ன காமம் உழந்தும் மடலேறாப்
பெண்ணின் பெருந்தக்கது இல். 1137
- நிறையரியர் மன்அளியர் என்னாது காமம்
மறையிறந்து மன்று படும். 1138
- அறிகிலார் எல்லாரும் என்றேஎன் காமம்
மறுகின் மறுகும் மருண்டு. 1139
- யாங்கண்ணின் காண நகுப அறிவில்லார்
யாம்பட்ட தாம்படா வாறு. 1140

அலர் அறிவுறுத்தல்

- ஊர் தூற்றுவதால் என் உயிர் வாழ்கின்றது;
நல்லகாலமாக அது பலருக்குத் தெரியாது. 1141
- மலர்போல் கண்ணாளின் அருமையை அறியாமல்
இந்த ஊர் எனக்கு அலரைத் தந்தது. 1142
- ஊர்ப்பேச்சு எனக்கு வாராதோ? அதனைப்
பெறாமலே பெற்றது போல் என் மனம் மகிழும். 1143
- காதல் ஊர்ப்பேச்சால் கவர்ச்சி அடைகின்றது;
இல்லாவிடின் சிறப்பிழந்து சப்பென்றிருக்கும். 1144
- மகிழ மகிழ கள்ளில் ஆசை பெருகும்;
பலர் அறிய அறியக் காதல் சிறக்கும். 1145
- அவரைக் கண்டது ஒருநாள்தான்; ஊர்ப்பேச்சோ
திங்களைப் பாம்பு பிடித்தது போலப் பரவியது. 1146
- ஊர்ப்பேச்சு உரம்; தாயின் கடுஞ்சொல் நீர்;
இப்படியாக வளரும் இக்காதற் பயிர். 1147
- ஊர்ப்பேச்சால் காமத்தீயை அணைக்க முடியுமா?
நெய்யூற்றி நெருப்பை நூக்க முடியுமா? 1148
- அஞ்சாதே என்றவர் பலரறியப் பிரிந்தபோது
ஊர்ப்பேச்சுக்கு அஞ்சி இருக்க முடியுமா? 1149
- காதலர் அவர் விரும்பினால் அருளுவார்;
இவ்வூர் நாம் எதிர்பார்த்தபடி தூற்றுகின்றது. 1150

அலர் அறிவுறுத்தல்

- அலரெழ ஆருயிர் நிற்கும் அதனைப்
பலரறியார் பாக்கியத் தால். 1141
- மலரன்ன கண்ணாள் அருமை அறியாது
அலரெமக்கு ஈந்ததில் லூர். 1142
- உறாஅதோ ஊரறிந்த கெளவை அதனைப்
பெறாஅது பெற்றன்ன நீர்த்து. 1143
- கவ்வையால் கவ்விது காமம் அதுஇன்றேல்
தவ்வென்னும் தன்மை இழந்து. 1144
- களித்தொறும் கள்ளுண்டல் வேட்டற்றால் காமம்
வெளிப்படுந் தோறும் இனிது. 1145
- கண்டது மன்னும் ஒருநாள் அலர்மன்னும்
திங்களைப் பாம்புகொண் டற்று. 1146
- ஊரவர் கெளவை எருவாக அன்னைசொல்
நீராக நீளும்இந் நோய். 1147
- நெய்யால் எரிநுதுப்பேம் என்றற்றால் கெளவையால்
காமம் நுதுப்பேம் எனல். 1148
- அலர்நாண ஒவ்வதோ அஞ்சலோம்பு என்றார்
பலர்நாண நீத்தக் கடை. 1149
- தாம்வேண்டின் நல்குவர் காதலர் யாம்வேண்டும்
கெளவை எடுக்கும்இவ் லூர். 1150

பிரிவாற்றாமை

- பிரியேன் எனின் எனக்குச்சொல்; பிரிந்தால் நின்
வேண்டா வருகையை இருப்பார்க்குச் சொல். 1151
- அவர் பார்வை இனிமையுடையது; புணர்ச்சியோ
பிரிவுக்கு அஞ்சும் துன்பக் குறிப்பு உடையது. 1152
- பிரியேன் என்றவர் ஒரு சமயம் பிரிதலால்
நன்கு தெரிந்தவரையும் நம்புதல் அரிதாம். 1153
- அணைத்துக் 'கலங்காதே' என்றவர் பிரிந்தால்
உறுதியை நம்பியவர்மேல் குற்றம் உண்டோ? 1154
- தடுப்பின் புறப்படுவார் பிரிவைத் தடுக்க;
அவர் பிரியின் நான் இருந்து கூடுதல் எங்கே? 1155
- பிரிவு பேசும் துணிவுடையர் ஆயின் வந்து
அருளுவார் என எதிர்பார்த்தல் பயனற்றது. 1156
- மணிக்கட்டிலிருந்து கழலுகின்ற வளையல்கள்
தலைவன் பிரிவை வெளிப்படுத்த வில்லையா? 1157
- உறவில்லாத ஊரில் வாழ்தல் துன்பம்;
இன்பக் காதலரைப் பிரிதல் பெருந்துன்பம். 1158
- தீ தொட்டால் சுடும்; காமசுரம் போல
விட்டாலும் சுடுமோ? 1159
- பொறுத்துத் துன்பம் நீக்கிப் பிரிவைத் தாங்கி
அவருக்குப் பின்னும் இருப்பார் பலர். 1160

பிரிவாற்றாமை

- செல்லாமை உண்டேல் எனக்குரை மற்றுநின்
வல்வரவு வாழ்வார்க்கு உரை. 1151
- இன்கண் உடைத்தவர் பார்வல் பிரிவஞ்சும்
புன்கண் உடைத்தால் புணர்வு. 1152
- அரிதரோ தேற்றம் அறிவுடையார் கண்ணும்
பிரிவோ ரிடத்துண்மை யான். 1153
- அளித்தஞ்சல் என்றவர் நீப்பின் தெளித்தசொல்
தேறியார்க்கு உண்டோ தவறு. 1154
- ஓம்பின் அமைந்தார் பிரிவோம்பல் மற்றவர்
நீங்கின் அரிதால் புணர்வு. 1155
- பிரிவுரைக்கும் வன்கண்ண ராயின் அரிதவர்
நல்குவர் என்னும் நசை. 1156
- துறைவன் துறந்தமை தூற்றாகொல் முன்கை
இறைஇறவா நின்ற வளை. 1157
- இன்னாது இன்னஇல்ஊர் வாழ்தல் அதனினும்
இன்னாது இனியார்ப் பிரிவு. 1158
- தொடிற்சுடின் அல்லது காமநோய் போல
விடிற்சுடல் ஆற்றுமோ தீ. 1159
- அரிதாற்றி அல்லல்நோய் நீக்கிப் பிரிவாற்றிப்
பின்இருந்து வாழ்வார் பலர். 1160

படர்மெலிந் திரங்கல்

- நான் காம நோயை மறைக்க மறைக்க அது
இறைப்பவர்க்கு ஊற்றுநீர் போலப் பெருகும். 1161
- மறைக்க முடியவில்லை; நோய் செய்தாருக்கு
நாணம்விட்டு உரைக்கவும் முடியவில்லை. 1162
- பொறுக்காத என் உடம்பினுள் காமமும் நாணமும்
உயிர்காவடியின் இருபுறமும் தொங்குகின்றன. 1163
- காமக்கடல் மட்டும் உண்டு; அதனைக் கடக்கச்
சேமத் தெப்பந்தான் இல்லை. 1164
- துயரத்தை உறவினர்க்குச் செய்ய வல்லவர்
பகைவர்க்கு என்னதான் செய்ய மாட்டார்? 1165
- காம இன்பம் கடலாகும்; வருத்தும்போது
காமத்துன்பம் கடலினும் பெரிதாகும். 1166
- காம வெள்ளத்து நீந்திக் கரைதெரியேன்;
நடுச்சாமத்தும் தனியே விழித்துள்ளேன். 1167
- எல்லா உயிரையும் துயிலச்செய்து அருளியபின்
இரவிற்கு என்னை யல்லது துணையில்லை. 1168
- இப்போது நேரமாகி விடியும் இரவுகள்
பிரிந்த தலைவரினும் கொடுமையுடையன. 1169
- அவர் இடத்துக்கு என்மனம் போவதுபோல்
கண்களும் போக முடியின் கண்ணீரில் நீந்தா. 1170

படர்மெலிந் திரங்கல்

- மறைப்பேன்மன் யானிஃதோ நோயை இறைப்பவர்க்கு
ஊற்றுநீர் போல மிகும். 1161
- கரத்தலும் ஆற்றேன்இந் நோயைநோய் செய்தார்க்கு
உரைத்தலும் நாணுத் தரும். 1162
- காமமும் நாணும் உயிர்காவாத் தூங்கும்என்
நோனா உடம்பி னகத்து. 1163
- காமக் கடல்மன்னும் உண்டே அதுநீந்தும்
ஏமப் புணைமன்னும் இல். 1164
- துப்பின் எவனாவர் மற்கொல் துயர்வரவு
நட்பினுள் ஆற்று பவர். 1165
- இன்பம் கடல்மற்றுக் காமம் அஃதடுங்கால்
துன்பம் அதனிற் பெரிது. 1166
- காமக் கடும்புனல் நீந்திக் கரைகாணேன்
யாமத்தும் யானே உளேன். 1167
- மன்னுயி ரெல்லாம் துயிற்றி அளித்திரா
என்னல்லது இல்லை துணை. 1168
- கொடியார் கொடுமையின் தாம்கொடிய இந்நாள்
நெடிய கழியும் இரா. 1169
- உள்ளம்போன்று உள்வழிச் செல்கிற்பின் வெள்ளநீர்
நீந்தல மன்னோஎன் கண். 1170

கண் விதுப்பழிதல்

- தீராத நோயைக் கண்காட்ட நான் பெற்றேன்;
நோய் தந்த கண் இப்போது ஏன் அழுகின்றன? 1171
- அன்று ஆராயாது அவரை நோக்கிய கண்கள்
இன்று பொறுக்காமல் துன்பப் படுவது ஏன்? 1172
- அன்று விரைந்து பார்த்தன; இன்று அழுகின்றன;
இது கேலிக்கு உரியது. 1173
- தப்ப முடியாத நோயை எனக்குத் தந்து விட்டுக்
கண்கள் இனி அழமுடியாமல் வறண்டன. 1174
- கடலினும் பெரிய காமம் தந்த என் கண்கள்
தூங்கமுடியாது துன்பப் படுகின்றன. 1175
- எனக்கு இத்துன்பம் தந்த கண்கள் தாமும்
அத்துன்பப் படுவது எவ்வளவோ மகிழ்ச்சி. 1176
- விரும்பி உருகிக் காதலரைக் கண்ட கண்கள்
வருந்தி வருந்தி வறண்டு போகட்டும். 1177
- மனமின்றியே காதலித்தார் ஒருவர் உளர்;
அவரைப் பாராது கண்கள் தூங்கா. 1178
- அவர் வாராவிடினும் தூங்கா; வரினும் தூங்கா;
இருநிலையிலும் கண்கள் பெருந்துயர்ப்பட்டன. 1179
- பறைபோலும் கண்ணுடைய மகளிரிடமிருந்து
மறைவை ஊரார் அறிதல் கடினமில்லை. 1180

கண்விதுப்பழிதல்

- கண்தாம் கலுழ்வ தெவன்கொலோ தண்டாநோய்
தாம்காட்ட யாம்கண் டது. 1171
- தெரிந்துணரா நோக்கிய உண்கண் பரிந்துணராப்
பைதல் உழப்பது எவன். 1172
- கதுமெனத் தாம்நோக்கித் தாமே கலுழும்
இதுநகத் தக்கது உடைத்து. 1173
- பெயலாற்றா நீருலந்த உண்கண் உயலாற்றா
உய்வில்நோய் என்கண் நிறுத்து. 1174
- படலாற்றா பைதல் உழக்கும் கடலாற்றாக்
காமநோய் செய்தஎன் கண். 1175
- ஓஓ இனிதே எமக்கிந்நோய் செய்தகண்
தாஅம் இதற்பட் டது. 1176
- உழந்துழந்து உள்நீர் அறுக விழைந்திழைந்து
வேண்டி யவர்க்கண்ட கண். 1177
- பேணாது பெட்டார் உளர்மன்னோ மற்றவர்க்
காணாது அமைவில கண். 1178
- வாராக்கால் துஞ்சா வரின்துஞ்சா ஆயிடை
ஆரஞர் உற்றன கண். 1179
- மறைபெறல் ஊரார்க்கு அரிதன்றால் எம்போல்
அறைபறை கண்ணா ரகத்து. 1180

பசப்புறு பருவரல்

- பிரிவை விரும்பியவர் கொடுமைக்கு இசைந்தேன்;
பின் என்பசலையை யார்க்குச் சொல்வது? 1181
- தந்தவர் அவர் என்னும் பெருமிதங் கொண்டு
பசலை படர்ந்து என் மேனிமேல் ஏறும். 1182
- காமத்தையும் பசலையையும் மாற்றாகத் தந்து
சாயலையும் நாணையும் எடுத்துக் கொண்டார். 1183
- நினைப்பதும் பேசுவதும் எல்லாம் அவரையே;
இருந்தும் பசலைவந்தது கள்ளத்தனமா வேறா? 1184
- அதோ பார்! காதலர் போகிறார்; இதோ பார்!
என்மேனிமேல் பசலை படர்கிறது. 1185
- இருள் வெளிச்சம் மறைவதை எதிர்ப் பார்க்கும்;
பசலை தலைவன் தழுவாமையை எதிர்பார்க்கும். 1186
- தழுவிக்கிடந்த நான் சிறிது தள்ளிப்படுத்தேன்;
அவ்வளவிற்கே பசலை கொட்டிக் கிடந்தது. 1187
- பசலையுற்றாள் இவள் எனப் பழிக்கின்றனர்;
பிரிந்தாரே அவர் எனச் சொல்வார் இல்லை. 1188
- பிரிவை இசைவித்த தோழி நலம் எனின்
பட்டுப் போலும் என் மேனி பசக்கட்டும். 1189
- தோழி அவர் கொடுமையைத் தூற்றாளெனின்
பசலைப்பேர் பற்றிக் கவலையில்லை. 1190

பசப்புறு பருவரல்

- நயந்தவர்க்கு நல்காமை நேர்ந்தேன் பசந்தஎன்
பண்பியார்க்கு உரைக்கோ பிற. 1181
- அவர்தந்தார் என்னும் தகையால் இவர்தந்தென்
மேனிமேல் ஊரும் பசப்பு. 1182
- சாயலும் நாணும் அவர்கொண்டார் கைம்மாறா
நோயும் பசலையும் தந்து. 1183
- உள்ளுவன் மன்யான் உரைப்பது அவர்திறமால்
கள்ளம் பிறவோ பசப்பு. 1184
- உவக்காண்எம் காதலர் செல்வார் இவக்காண்என்
மேனி பசப்பூர் வது. 1185
- விளக்கற்றம் பார்க்கும் இருளேபோல் கொண்கன்
முயக்கற்றம் பார்க்கும் பசப்பு. 1186
- புல்லிக் கிடந்தேன் புடைபெயர்ந்தேன் அவ்வளவில்
அள்ளிக்கொள் வற்றே பசப்பு. 1187
- பசந்தாள் இவள்ளன்பது அல்லால் இவளைத்
துறந்தார் அவர்என்பார் இல். 1188
- பசக்கமன் பட்டாங்கென் மேனி நயப்பித்தார்
நன்னிலையர் ஆவர் எனின். 1189
- பசப்பெனப் பேர்பெறுதல் நன்றே நயப்பித்தார்
நல்காமை தூற்றார் எனின். 1190

தனிப்படர் மிகுதி

- நாம் காதலித்தவர் நம்மைக் காதலித்தால்
கொட்டையிலாத காமப்பழம் பெற்றது போலும். 1191
- காதலியர்க்குக் காதலர் காட்டும் அன்பு
எதிர்பார்த்த உழவர்க்கு மழைபெய்ததுபோல். 1192
- காதலரால் என்றும் காதலிக்கப் பட்டார்க்கு
வாழ்கின்றோம் என்ற பெருமிதம் பொருந்தும். 1193
- தாம் விரும்பியவரே விரும்ப வில்லை யெனின்
விரும்பிய மகளிர் எவ்வுறவும் இல்லாதவர். 1194
- நாம் காதலித்தவர் நம்மைக் காதலிக்கா விடின்
அவர் நமக்கு வேறு என்ன நலம் செய்வார்? 1195
- காமம் ஒரு பக்கம் இருப்பது துன்பம்; காவடிப்
பாரம்போல் இருபக்கமும் இருப்பது இன்பம். 1196
- மன்மதன் ஒருவரிடமே இருக்கின்றான் ஆதலின்
காமத் துன்பமும் வருத்தமும் அறியானோ? 1197
- காதலரின் இன்சொல்லைப் பெறாமல் பிரிந்து
உலகத்து இருக்கும் மகளிரே கொடியவர். 1198
- காதலர் அருளார் எனினும் அவரைப் பற்றிக்
கூறும் புகழ்ச் சொற்கள் காதுக்கு இன்பமாம். 1199
- துன்பப் படாதவர்க்கு நீஉற்ற துன்பத்தைத்
தூதாற் சொல்; நெஞ்சே! கடலை வெறுக்காதே. 1200

தனிப்படர் மிகுதி

- தாம்வீழ்வார் தம்வீழ்ப் பெற்றவர் பெற்றாரே
காமத்துக் காழில் கனி. 1191
- வாழ்வார்க்கு வானம் பயந்தற்றால் வீழ்வார்க்கு
வீழ்வார் அளிக்கும் அளி. 1192
- வீழுநர் வீழ்ப் படுவார்க்கு அமையுமே
வாழுநம் என்னும் செருக்கு. 1193
- வீழ்ப் படுவார் கெழீஇயிலர் தாம்வீழ்வார்
வீழ்ப் படாஅர் எனின். 1194
- நாம்காதல் கொண்டார் நமக்கெவன் செய்பவோ
தாம்காதல் கொள்ளாக் கடை. 1195
- ஒருதலையான் இன்னாது காமம்காப் போல
இருதலை யானும் இனிது. 1196
- பருவரலும் பைதலும் காணான்கொல் காமன்
ஒருவர்கண் நின்றொழுகு வான். 1197
- வீழ்வாரின் இன்சொல் பெறாஅது உலகத்து
வாழ்வாரின் வன்கணார் இல். 1198
- நசைஇயார் நல்கார் எனினும் அவர்மாட்டு
இசையும் இனிய செவிக்கு. 1199
- உறாஅர்க்கு உறுநோய் உரைப்பாய் கடலைச்
செறாஅஅய் வாழிய நெஞ்சு. 1200

நினைந்தவர் புலம்பல்

- நினைத்தாலும் நீங்காத மகிழ்ச்சி தருதலால்
கள்ளைக் காட்டிலும் காமம் இன்பமானது. 1201
- எந்த அளவிற்கும் இனியது காமம்;
காதலர் நினைத்தால் துன்பம் ஒன்றும் வராது. 1202
- தும்மல் வருவதுபோல நின்றுவிடுதலின் அவர்
என்னை நினைப்பதுபோல விட்டுவிடுவாரோ? 1203
- அவர் நெஞ்சில் நான் இருக்கின்றேனா?
என் நெஞ்சிலோ அவர் நன்றாக இருக்கின்றார். 1204
- தன் நெஞ்சில் என்னை வரவொட்டாதவர்
என் நெஞ்சில் ஓயாது வர நாணவில்லையே. 1205
- அவரோடு கூடியிருந்த நாட்களை நினைப்பதால்
வாழ்கின்றேன்; வேறு எதனால் வாழ்கின்றேன்? 1206
- கூட்டத்தை மறந்தால் என்னாவேன்? மறவேன்;
பிரிவை நினைப்பினும் உள்ளம் கொதிக்கும். 1207
- எத்தனைமுறை நினைத்தாலும் காதலர் சினவார்;
எனக்கு அவர்காட்டும் பெருமை அவ்வளவு. 1208
- நாம் ஒருவர் என்று சொன்ன காதலரின்
கொடுமையை மிக எண்ணி என்உயிர் போகும். 1209
- துணிந்து சென்றவரைக் கண்டுபிடிப்பதற்குள்
திங்களே! நீ மறைந்து விடாதே; வாழ்க. 1210

நினைந்தவர் புலம்பல்

- உள்ளினும் தீராப் பெருமகிழ் செய்தலால்
கள்ளினும் காமம் இனிது. 1201
- எனைத்தொன்று இனிதேகாண் காமம்தாம் வீழ்வார்
நினைப்ப வருவதொன்று இல். 1202
- நினைப்பவர் போன்று நினையார்கொல் தும்மல்
சினைப்பது போன்று கெடும். 1203
- யாமும் உளேங்கொல் அவர்நெஞ்சத்து எந்நெஞ்சத்து
ஓஓ உளரே அவர். 1204
- தந்நெஞ்சத்து எம்மைக் கடிகொண்டார் நாணார்கொல்
எந்நெஞ்சத்து ஓவா வரல். 1205
- மற்றியான் என்னுளேன் மன்னோ அவரொடுயான்
உற்றநாள் உள்ள உளேன். 1206
- மறப்பின் எவனாவன் மற்கொல் மறப்பறியேன்
உள்ளினும் உள்ளம் சுடும். 1207
- எனைத்து நினைப்பினும் காயார் அனைத்தன்றோ
காதலர் செய்யும் சிறப்பு. 1208
- விளியுமென் இன்னுயிர் வேறல்லம் என்பார்
அளியின்மை ஆற்ற நினைந்து. 1209
- விடாஅது சென்றாரைக் கண்ணினால் காணப்
படாஅதி வாழி மதி. 1210

கனவுநிலை உரைத்தல்

- காதலரின் தூதாக வந்த கனவுக்கு
என்ன விருந்து நான் செய்வேன்? 1211
- கண்கள் தூங்கின் கனவில் வரும் காதலர்க்கு
எப்படிப் பிழைத்துள்ளேன் என்பது சொல்வேன். 1212
- நனவிலே வந்து அணையாத காதலரைக்
கனவிலேனும் பார்த்தலின் என்உயிர் உண்டு. 1213
- நனவில் அருளாதவரைத் தேடிக் காட்டுதற்குக்
கனவில் காமம் உண்டாகின்றது. 1214
- கனவும் பார்க்கும் அப்போது இனிது; நனவும்
அவரைப் பார்க்கும் அப்போது இனிது. 1215
- விழிப்புநிலை என்பது ஒன்று இல்லையெனின்
காதலர் கனவை விட்டு நீங்கார். 1216
- நேரிலே வந்து அன்பு செய்யாத கொடியவர்
கனவிலே வந்து என்னை வருத்துவது ஏன்? 1217
- தூங்கும்போது கனவில் தோள்மேல் இருந்து
விழித்தவுடன் நெஞ்சிற்குள் போய்விடுவார். 1218
- கனவிலும் காதலரைக் காணாதவர்கள்தாம்
நேரிலே அருளாத அவரைப் பழிப்பர். 1219
- நனவிலே விட்டுப்பிரிந்தார் என்பர் இவ்வூரார்;
கனவிலே வருவதை அறியமாட்டார்களோ? 1220

கனவுநிலை உரைத்தல்

- காதலர் தூதொடு வந்த கனவினுக்கு
யாதுசெய் வேன்கொல் விருந்து. 1211
- கயலுண்கண் யானிரப்பத் துஞ்சிற் கலந்தார்க்கு
உயலுண்மை சாற்றுவேன் மன். 1212
- நனவினால் நல்கா தவரைக் கனவினால்
காண்டலின் உண்டென் உயிர். 1213
- கனவினான் உண்டாகும் காமம் நனவினான்
நல்காரை நாடித் தரற்கு. 1214
- நனவினால் கண்டதூஉம் ஆங்கே கனவுந்தான்
கண்ட பொழுதே இனிது. 1215
- நனவென ஒன்றில்லை யாயின் கனவினால்
காதலர் நீங்கலர் மன். 1216
- நனவினால் நல்காக் கொடியார் கனவினால்
என்எம்மைப் பீழிப் பது. 1217
- துஞ்சுங்கால் தோள்மேல் ராகி விழிக்குங்கால்
நெஞ்சத்தர் ஆவர் விரைந்து. 1218
- நனவினால் நல்காரை நோவர் கனவினால்
காதலர்க் காணா தவர். 1219
- நனவினால் நம்நீத்தார் என்பர் கனவினால்
காணார்கொல் இவ்வூ ரவர். 1220

பொழுதுகண்டு இரங்கல்

- பொழுதே! நீ மாலைக்காலமா? இல்லை;
கூடிப்பிரிந்தார் உயிர்குடிக்கும் கூரியவேல். 1221
- மயங்கும் மாலையே! நீயும் வருந்துகின்றாய்;
என் காதலன்போல் நின்காதலனும்கொடியனா? 1222
- நடுங்கி வருந்தும் மாலை வெறுப்பு ஊட்டிப்
பிரிவுத் துன்பம் பெருகுமாறு வருகின்றது. 1223
- காதலர் இல்லாதபோது மாலைக் காலம்
கொலைக்களத்துக்குப் பகைவர்போல் வரும். 1224
- காலைப் பொழுதுக்கு நான் செய்த நலம் என்ன?
மாலைப் பொழுதுக்கு நான் செய்த தீமை என்ன? 1225
- மாலைக்காலம் நோய் செய்யும் என்பது
காதலர் பிரியாதபோது எனக்குத் தெரியாது. 1226
- காமம் என்னும் பூ காலையில் அரும்பும்;
பகலெல்லாம் மொட்டாகும்; மாலையில் மலரும். 1227
- புல்லாங்குழல் என்னைக் கொல்லும் படையாகும்;
தீப்போன்ற மாலைக்குத் தூதும் ஆகும். 1228
- திங்களோடு மாலைக்காலம் வரும்போது
ஊரே மயங்கி வருந்தும். 1229
- பொருள் மயக்கம் உடையவரை நினைந்து
பொறுத்த என்னுயிர் இம்மாலையில் போகும். 1230

பொழுதுகண்டு இரங்கல்

- மாலையோ அல்லை மணந்தார் உயிருண்ணும்
வேலைநீ வாழி பொழுது. 1221
- புன்கண்ணை வாழி மருள்மாலை எம்கேள்போல்
வன்கண்ணை தோநின் துணை. 1222
- பனிஅரும்பிப் பைதல்கொள் மாலை துனிஅரும்பித்
துன்பம் வளர வரும். 1223
- காதலர் இவ்வழி மாலை கொலைக்களத்து
ஏதிலர் போல வரும். 1224
- காலைக்குச் செய்தநன்று என்கொல் எவன்கொல்யான்
மாலைக்குச் செய்த பகை. 1225
- மாலைநோய் செய்தல் மணந்தார் அகலாத
காலை அறிந்தது இலேன். 1226
- காலை அரும்பிப் பகலெல்லாம் போதாகி
மாலை மலரும்இந் நோய். 1227
- அழல்போலும் மாலைக்குத் தூதாகி ஆயன்
குழல்போலும் கொல்லும் படை. 1228
- பதிமருண்டு பைதல் உழக்கும் மதிமருண்டு
மாலை படர்தரும் போழ்து. 1229
- பொருள்மாலை யாளரை உள்ளி மருள்மாலை
மாயும்என் மாயா உயிர். 1230

உறுப்புநலன் அழிதல்

- நமக்குத் துன்பம் தந்து தொலை சென்றாரை
நினைந்தழுத கண்கள் மலருக்கு நாணின. 1231
- சோகை நிறம் பெற்று அழுகின்ற கண்கள்
காதலரின் கொடுமையைக் காட்டுவன போலும். 1232
- கூடியநாளில் பெருத்த தோள்கள் மெலிந்து
அவர் பிரிவை அம்பலப்படுத்துவன போலும். 1233
- துணைவரைப் பிரிந்து அழகு வாடிய தோள்கள்
பருமன் நீங்கி வளையல்களைக் கொட்டும். 1234
- வளையல்களும் வனப்பும் சுருங்கிய தோள்கள்
கொடியவரின் கொடுமையைச் சொல்லுகின்றன. 1235
- வளையலும் தோளும் நெகிழ்வதால் அவரைக்
கொடியரெனக் கூறக்கேட்டு வருந்துகிறேன். 1236
- காதலர்க்கு மெலியும் தோள்களின் மாறுபாட்டைச்
சொல்லி, நெஞ்சே! பெருமை அடையாயா? 1237
- அணைத்த கைகளைத் தளர்த்திய அளவிற்கே
இப்பேதையின் நெற்றி பசலை பெற்றது. 1238
- தழுவலிடைக் குளிர்காற்றுப் புகுந்த அளவிற்கே
இப்பேதையின் குளிர்த் தகைகள் பசந்தன. 1239
- நல்ல நெற்றி பசலை அடைந்ததைப் பார்த்துக்
கண்ணின் பசலையோ வருத்தப் பட்டது. 1240

உறுப்புநலன் அழிதல்

- சிறுமை நமக்கொழியச் சேட்சென்றார் உள்ளி
நறுமலர் நாணின கண். 1231
- நயந்தவர் நல்காமை சொல்லுவ போலும்
பசந்து பனிவாரும் கண். 1232
- தணந்தமை சால அறிவிப்ப போலும்
மணந்தநாள் வீங்கிய தோள். 1233
- பணைநீங்கிப் பைந்தொடி சோரும் துணைநீங்கித்
தொல்கவின் வாடிய தோள். 1234
- கொடியார் கொடுமை உரைக்கும் தொடியொடு
தொல்கவின் வாடிய தோள். 1235
- தொடியொடு தோள்நெகிழ நோவல் அவரைக்
கொடியர் எனக்கூறல் நொந்து. 1236
- பாடு பெறுதியோ நெஞ்சே கொடியார்க்கென்
வாடுதோள் பூசல் உரைத்து. 1237
- முயங்கிய கைகளை ஊக்கப் பசந்தது
பைந்தொடிப் பேதை நுதல். 1238
- முயக்கிடைத் தண்வளி போழப் பசப்புற்ற
பேதை பெருமழைக் கண். 1239
- கண்ணின் பசப்போ பருவரல் எய்தின்றே
ஒண்ணுதல் செய்தது கண்டு. 1240

நெஞ்சொடு கிளத்தல்

- சிறிதாயினும் காமநோய் தீர்க்கும் மருந்தினை
நெஞ்சே! எண்ணிப் பார்த்துச் சொல்லாயா? 1241
- நம்மேல் காதல் இவருக்கு இல்லாத போது
நீ வருந்துவது நெஞ்சே! மடமை. 1242
- நெஞ்சே! நீ இருந்து நினைத்து வருந்துவதேன்?
அன்பெண்ணம் நோய் செய்தாருக்கு இல்லை. 1243
- நெஞ்சே! கண்களையும் அழைத்துக்கொண்டு போ;
அவரைக் காண விரும்பி என்னைத் தின்னும். 1244
- நாம் துன்புற்றாலும் வாராதவர், நெஞ்சே!
நம்மைக் கைவிட்டாரென விட முடியுமா? 1245
- கூடியுணர்த்தும் அவரைக்கண்டால் வெறுக்காய்;
நெஞ்சே! இப்போது பொய்யாக வெறுக்கிறாய். 1246
- காமத்தை விடு அல்லது நாணத்தை விடு;
நெஞ்சே! இரண்டையும் நான் தாங்கேன். 1247
- காதலர் அருளார் என்றேங்கி நெஞ்சே!
பிரிந்தவர்பின் போவாய்; நீ பேதை. 1248
- காதலர் உள்ளத்தில் இருக்கவும் நெஞ்சே!
நீ யாரிடம் சொல்ல நினைக்கின்றாய்? 1249
- வாராது துறந்தவரை நெஞ்சில் வைத்திருக்கவும்
இன்னும் அழகை இழக்கின்றோம். 1250

நெஞ்சொடு கிளத்தல்

- நினைத்தொன்று சொல்லாயோ நெஞ்சே எனைத்தொன்றும்
எவ்வநோய் தீர்க்கும் மருந்து. 1241
- காதல் அவரில ராகநீ நோவது
பேதைமை வாழிஎன் நெஞ்சு. 1242
- இருந்துள்ளி என்பரிதல் நெஞ்சே பரிந்துள்ளல்
பைதல்நோய் செய்தார்கண் இல். 1243
- கண்ணும் கொளச்சேறி நெஞ்சே இவையென்னைத்
தின்னும் அவர்க்காண லுற்று. 1244
- செற்றா ரெனக்கை விடல்உண்டோ நெஞ்சேயாம்
உற்றால் உறாஅ தவர். 1245
- கலந்துணர்த்தும் காதலர்க் கண்டால் புலந்துணராய்
பொய்க்காய்வு காய்திஎன் நெஞ்சு. 1246
- காமம் விடுஒன்றோ நாண்விடு நன்னெஞ்சே
யானோ பொறேன்இவ் விரண்டு. 1247
- பரிந்தவர் நல்காரென்று ஏங்கிப் பிரிந்தவர்
பின்செல்வாய் பேதைஎன் நெஞ்சு. 1248
- உள்ளத்தார் காத லவராக உள்ளிநீ
யாருழைச் சேறிஎன் நெஞ்சு. 1249
- துன்னாத் துறந்தாரை நெஞ்சத்து உடையேமா
இன்னும் இழத்தும் கவின். 1250

நிறையழிதல்

- நாணத் தாழ்ப்பான் இட்ட உறுதிக் கதவைக்
காமக் கோடாலி தகர்த்து விடும். 1251
- காமம் என்பது சிறிதும் இரக்கம் இல்லாமல்
என் நெஞ்சத்தை நடுயாமத்தும் ஆளுகின்றது. 1252
- நான் காமத்தை மறைக்கத்தான் செய்கின்றேன்;
திடீரெனத் தும்மல்போல் வெளியாகின்றது. 1253
- உறுதியுடையேன் என்று சொல்லுவேன் நான்;
என் காமமோ ஒளிவின்றி அம்பலப்படும். 1254
- வெறுத்தவர்பின் செல்லாத மானவுணர்ச்சி
காமநோயாளிக்குத் தெரியக் கூடியதன்று. 1255
- வெறுத்தவரின் பின்னே செல்ல விரும்புதலால்
என்னைச் சேர்ந்த நோய் இரங்கத்தக்கது. 1256
- காதலர் காமத்தோடு நாம் விரும்பியன செய்யின்
நாணம் என்ற உணர்ச்சி நமக்குத் தெரியாது. 1257
- பசப்புடைய காதலனது தாழ்ந்த மொழியன்றோ
நம்பெண்மைக் கதவைத் தகர்க்கும் படை. 1258
- நெஞ்சம் கூடவிரும்புவதைப் பார்த்துவிட்டுப்
பிணங்கச் சென்ற நானும் தழுவினேன். 1259
- தீயில் இட்ட கொழுப்புப்போல் உருகுபவர்க்குக்
காதலரை நெருங்கி ஊடி நிற்க முடியுமா? 1260

நிறையழிதல்

- காமக் கணிச்சி உடைக்கும் நிறையென்னும்
நாணுத்தாழ் வீழ்த்த கதவு. 1251
- காம மெனஒன்றோ கண்ணின்றென் நெஞ்சத்தை
யாமத்தும் ஆளும் தொழில். 1252
- மறைப்பேன்மன் காமத்தை யானோ குறிப்பின்றித்
தும்மல்போல் தோன்றி விடும். 1253
- நிறையுடையேன் என்பேன்மன் யானோஎன் காமம்
மறையிறந்து மன்று படும். 1254
- செற்றார்பின் செல்லாப் பெருந்தகைமை காமநோய்
உற்றார் அறிவதொன்று அன்று. 1255
- செற்றவர் பின்சேறல் வேண்டி அளித்தரோ
எற்றென்னை உற்ற துயர். 1256
- நானென ஒன்றோ அறியலம் காமத்தால்
பேணியார் பெட்ப செயின். 1257
- பன்மாயக் கள்வன் பணிமொழி அன்றோநம்
பெண்மை உடைக்கும் படை. 1258
- புலப்ப லெனச்சென்றேன் புல்லினேன் நெஞ்சம்
கலத்த லுறுவது கண்டு. 1259
- நிணந்தீயில் இட்டன்ன நெஞ்சினார்க்கு உண்டோ
புணர்ந்தாடி நிற்பேம் எனல். 1260

அவர்வயின் விதும்பல்

- அவர்வரும் வழிபார்த்துக் கண்களும் மழுங்கின;
அவர்சென்ற நாள் எண்ணி விரலும் தேய்ந்தன. 1261
- தோழியே! இன்று அவரை மறந்தால் .
என்தோள் அழகு கெட்டு வளை கொட்டும். 1262
- உறுதியை நம்பி ஊக்கத்தோடு சென்றவர்
வருதலை நம்பி இன்னும் வாழ்கின்றேன். 1263
- கூடிப்பிரிந்தவர் வருகின்றாரா என்று
என்நெஞ்சம் கிளைதோறும் ஏறிப் பார்க்கும். 1264
- என் காதலனைக் கண்ணாரக் காண்பேன்; பின்பு
என் தோளின் பசலைநிறம் நீங்கிவிடும். 1265
- என் காதலன் ஒருநாள் என்னிடம் வருவான்;
என்னோயெல்லாம் கெட அவனை நுகர்வேன். 1266
- கண்போன்ற காதலர் வந்தால்
ஊடுவேனா? தழுவுவேனா? கூடுவேனா? 1267
- வேந்தன் போரில் ஈடுபட்டு வென்று வருக;
மனையில் மகிழ்ந்து மாலையில் விருந்திடுவோம். 1268
- தொலை சென்றார் வரும்நாளை எண்ணுபவர்க்கு
வாராத ஒருநாள் ஏழுநாள்போல் தோன்றும். 1269
- உள்ளம் உடைந்து சிதறியபின் அவரைப்
பெற்றால் என்ன? தழுவினாலும் என்ன? 1270

அவர்வயின் விதும்பல்

- வாளற்றுப் புற்கென்ற கண்ணும் அவர்சென்ற
நாளொற்றித் தேய்ந்த விரல். 1261
- இலங்கிழாய் இன்று மறப்பின்என் தோள்மேல்
கலங்கழியும் காரிகை நீத்து. 1262
- உரன்நசைஇ உள்ளம் துணையாகச் சென்றார்
வரல்நசைஇ இன்னும் உளேன். 1263
- கூடிய காமம் பிரிந்தார் வரவுள்ளிக்
கோடுகொ டேறும்என் நெஞ்சு. 1264
- காண்கமன் கொண்கனைக் கண்ணாரக் கண்டபின்
நீங்கும்என் மென்றோள் பசப்பு. 1265
- வருகமன் கொண்கன் ஒருநாள் பருகுவன்
பைதல்நோய் எல்லாம் கெட. 1266
- புலப்பேன்கொல் புல்லுவேன் கொல்லோ கலப்பேன்கொல்
கண்அன்ன கேளிர் வரின். 1267
- வினைகலந்து வென்றீக வேந்தன் மனைகலந்து
மாலை அயர்கம் விருந்து. 1268
- ஒருநாள் எழுநாள்போல் செல்லும்சேட் சென்றார்
வருநாள்வைத்து ஏங்கு பவர்க்கு. 1269
- பெறின்னெனாம் பெற்றக்கால் என்னாம் உறின்னெனாம்
உள்ளம் உடைந்துக்கக் கால். 1270

குறிப்பறிவுறுத்தல்

- நீ மறைத்தாலும் மீறி உன் கருங்கண்கள்
ஏதோ ஒன்றைச் சொல்லுகின்றன. 1271
- கண்நிறைந்த அழகும் மூங்கில்போன்ற தோளும்
பெற்ற காதலிக்குப் பெண் தன்மை மிகுதி. 1272
- மணிக்கோவையுள் நூல் தெரிவது போல
மங்கை அழகில் ஒரு குறிப்புத் தெரிகின்றது. 1273
- மொட்டுக்குள் மணம் இருத்தல் போல
இவள் சிரிப்புக்குள் ஒரு குறிப்பு உண்டு. 1274
- வளை நிறைந்தவள் செய்து போன கள்ளத்தில்
என் துயர் தீர்க்கும் மருந்து உண்டு. 1275
- மிக அன்பு காட்டி ஆசையாகக் கூடுவதில்
பிரியும் கொடுமைக் குறிப்பு உண்டு. 1276
- குளிர்த் துறைவன் பிரிவான் என்பதை
நம்மினும் முந்தி வளையல்கள் உணர்ந்தன. 1277
- நேற்றுத்தான் காதலர் பிரிந்தார்; அதற்குள்
ஏழு நாள் அளவு பசலை அடைந்து விட்டேன். 1278
- வளையலையும் தோளையும் காலையும் பார்த்தாள்;
இது பிரிவு சொன்னபோது அவள் செய்தது. 1279
- காமநோயைக் கண்ணாற் சொல்லி வேண்டுதல்
சிறந்த பெண்தன்மை என்று சொல்லுவார். 1280

குறிப்பறிவுறுத்தல்

- கரப்பினுங் கையிகந் தொல்லாநின் உண்கண்
உரைக்க லுறுவதொன்று உண்டு. 1271
- கண்நிறைந்த காரிகைக் காம்பேர்தோட் பேதைக்குப்
பெண்நிறைந்த நீர்மை பெரிது. 1272
- மணியில் திகழ்தரு நூல்போல் மடந்தை
அணியில் திகழ்வதொன்று உண்டு. 1273
- முகைமொக்குள் உள்ளது நாற்றம்போல் பேதை
நகைமொக்குள் உள்ளதொன்று உண்டு. 1274
- செறிதொடி செய்திறந்த கள்ளம் உறுதுயர்
தீர்க்கு மருந்தொன்று உடைத்து. 1275
- பெரிதாற்றிப் பெட்பக் கலத்தல் அரிதாற்றி
அன்பின்மை சூழ்வது உடைத்து. 1276
- தண்ணந் துறைவன் தணந்தமை நம்மினும்
முன்னம் உணர்ந்த வளை. 1277
- நெருநற்றுச் சென்றார்எம் காதலர் யாமும்
எழுநாளேம் மேனி பசந்து. 1278
- தொடிநோக்கி மென்றோளும் நோக்கி அடிநோக்கி
அஃதாண்டு அவள்செய் தது. 1279
- பெண்ணினால் பெண்மை உடைத்தென்ப கண்ணினால்
காமநோய் சொல்லி இரவு. 1280

புணர்ச்சி விதும்பல்

- நினைக்கவும் காணவும் மகிழ்ச்சி தருதல்
ஓள்ளுக்கு இல்லை; காமத்திற்கு உண்டு. 1281
- பனையளவு காமவேட்கை பெருகுமாயின்
நினையளவுகூட ஊடுதல் ஆகாது. 1282
- புறக்கணித்துத் தாம் விரும்பியனவே செய்தாலும்
காதலனைக் காணாமல் என்கண்கள் பொருந்தா. 1283
- தோழி! நான் ஊடச் சென்றேன்; என் நெஞ்சோ
அது மறந்து கூடச்சென்றது. 1284
- மைதீட்டுங்கால் தூரிகை கண்ணுக்குத் தெரியாது;
அவரைக்கண்டபோது பழி எனக்குத் தெரியாது. 1285
- காணும்போது அவர் பிழையைக் காண்பதில்லை;
காணாதபோது பிழைதவிர வேறு காண்பதில்லை. 1286
- கரைசேர்த்தலை அறிந்து நீரில் பாய்வதுபோல்
பொய் என்று தெரிந்தும் ஊடிப் பயன் என்ன? 1287
- இழிவான துன்பங்கள் செய்யினும், கள்வனே!
நின்மார்பு குடியர்க்குக் கள் போன்றது. 1288
- காமவுணர்வு மலரைவிட மென்மையானது;
அதன் பக்குவம் அறிந்து துய்ப்பார் மிகச்சிலரே. 1289
- தழுவதற்கு என்னைவிடத் தான் துடிதுடித்துக்
கண்ணால் ஊடிக் கலங்கினாள். 1290

புணர்ச்சி விதும்பல்

- உள்ளக் களித்தலும் காண மகிழ்தலும்
கள்ளுக்கில் காமத்திற்கு உண்டு. 1281
- தினைத்துணையும் ஊடாமை வேண்டும் பனைத்துணையும்
காமம் நிறைய வரின். 1282
- பேணாது பெட்பவே செய்யினும் கொண்கனைக்
காணாது அமையல கண். 1283
- ஊடற்கண் சென்றேன்மன் தோழி அதுமறந்து
கூடற்கண் சென்றதுஎன் நெஞ்சு. 1284
- எழுதுங்கால் கோல்காணாக் கண்ணேபோல் கொண்கன்
பழிகாணேன் கண்ட விடத்து. 1285
- காணுங்கால் காணேன் தவறாய காணாக்கால்
காணேன் தவறல் லவை. 1286
- உய்த்தல் அறிந்து புனல்பாய் பவரேபோல்
பொய்த்தல் அறிந்தென் புலந்து. 1287
- இளித்தக்க இன்னா செய்யினும் களித்தார்க்குக்
கள்ளற்றே கள்வநின் மார்பு. 1288
- மலரினும் மெல்லிது காமம் சிலர்அதன்
செவ்வி தலைப்படு வார். 1289
- கண்ணின் துனித்தே கலங்கினாள் புல்லுதல்
என்னினும் தான்விதுப் புற்று. 1290

நெஞ்சொடு புலத்தல்

- அவர்மனம் அவர்பக்கம் இருப்பதைப் பார்த்தும்
என்மனமே! நீ என்பக்கம் இராதது ஏன்? 1291
- பொருந்தாதவரின் நிலைதெரிந்த பின்னும்
வெறுக்கார் என்று என் நெஞ்சே! போகின்றாய். 1292
- நெஞ்சே! உன்னோக்கப்படி அவரிடம் செல்லுதல்
கெட்டவர்க்கு நண்பரில்லை என்பது கருத்தோ? 1293
- நெஞ்சே! முதலில் பிணங்கிப் பின் கூடாய்; இனி
அத்தகைய உன்னோடு யார் ஆராய்வார்? 1294
- என் நெஞ்சம் என்றும் துன்பம் உடையது;
கூடாமைக்கும், கூடின பிரிவுக்கும் வருந்தும். 1295
- தனித்திருந்து அவரை நினைத்த போது
என்னெஞ்சம் என்னைத் தின்ன உடனிருந்தது. 1296
- அவரை மறக்கமுடியாத மடமையுடைய
சிறிய நெஞ்சின்வயப்பட்டு நாணை விட்டேன். 1297
- இகழ்தல் இழிவென்று அவர் பண்புகளையே
உயிர்ப்பற்றுடைய நெஞ்சு எண்ணும். 1298
- தன்னுடைய நெஞ்சமே துணையாகாத போது
துன்பக் காலத்து வேறு யார் துணையாவார்? 1299
- தன்னுடைய நெஞ்சமே உறவாகாத போது
அயலவர் உறவாகாமை இயல்புதானே. 1300

நெஞ்சொடு புலத்தல்

- அவர்நெஞ்சு அவர்க்காதல் கண்டும் எவன்னெஞ்சே
நீஎமக்கு ஆகா தது. 1291
- உறாஅ தவர்க்கண்ட கண்ணும் அவரைச்
செறாஅரெனச் சேறிஎன் நெஞ்சு. 1292
- கெட்டார்க்கு நட்பார்இல் என்பதோ நெஞ்சேநீ
பெட்டாங்கு அவர்பின் செலல். 1293
- இனிஅன்ன நின்னொடு சூழ்வார்யார் நெஞ்சே
துனிசெய்து துவ்வாய்காண் மற்று. 1294
- பெறாஅமை அஞ்சம் பெறின்பிரிவு அஞ்சம்
அறாஅ இடும்பைத்தென் நெஞ்சு. 1295
- தனியே இருந்து நினைத்தக்கால் என்னைத்
தினிய இருந்ததுஎன் நெஞ்சு. 1296
- நாணும் மறந்தேன் அவர்மறக் கல்லாஎன்
மாணா மடநெஞ்சிற் பட்டு. 1297
- எள்ளின் இளிவாம்என்று எண்ணி அவர்திறம்
உள்ளும் உயிர்க்காதல் நெஞ்சு. 1298
- துன்பத்திற்கு யாரே துணையாவார் தாமுடைய
நெஞ்சம் துணையல் வழி. 1299
- தஞ்சம் தமரல்லர் ஏதிலார் தாமுடைய
நெஞ்சம் தமரல் வழி. 1300

புலவி

- தழுவாது இருந்து பிணங்குக; அப்போது
அவர் படும் துன்பத்தைச் சிறிது காண்போம். 1301
- ஊடல் உணவுக்கு உப்பளவு போன்றது;
ஊடல் மிகுவது உப்புக் கூடுவது போலும். 1302
- பிணங்கிய மகளிரைத் தழுவாது விடுதல்
வருந்தியவரை மேலும் வருத்துதல் போலாம். 1303
- ஊடிய மகளிரை உணராத தன்மை வாடிய
கொடியை அடியோடு அறுத்தது போலும். 1304
- நற்பண்பு உடைய ஆடவர்க்கு அழகு
மலரன்ன மகளிரின் ஊடலை நீக்குதல். 1305
- துனியில்லாக் காமம் பழம் ஒக்கும்;
புலவி யில்லாக் காமம் பிஞ்சு ஒக்கும். 1306
- கூட்டம் நீளாதா என்று ஐயப் படுதலின்
ஊடலிலும் ஒரு துன்பம் உண்டு. 1307
- கூடுதற்கு வருந்தினார் என்று ஊடலைப் புரியும்
காதலர் இல்லாத போது வருந்திப் பயனென்? 1308
- நீரும் நிழலிடத்தே குடித்தல் இனியது;
பிணக்கமும் விரும்புவாரிடத்தே இனியது. 1309
- ஊடலை வாடிவிடுவாரோடு என்மனம்
கூட நினைப்பது வெறும் ஆசையே. 1310

புலவி

- புல்லா திராஅப் புலத்தை அவர்உறும்
அல்லல்நோய் காண்கம் சிறிது. 1301
- உப்பமைந் தற்றால் புலவி அதுசிறிது
மிக்கற்றால் நீள விடல். 1302
- அலந்தாரை அல்லல்நோய் செய்தற்றால் தம்மைப்
புலந்தாரைப் புல்லா விடல். 1303
- ஊடி யவரை உணராமை வாடிய
வள்ளி முதலரிந் தற்று. 1304
- நலத்தகை நல்லவர்க்கு ஏளர் புலத்தகை
பூஅன்ன கண்ணா ரகத்து. 1305
- துனியும் புலவியும் இல்லாயின் காமம்
கனியும் கருக்காயும் அற்று. 1306
- ஊடலின் உண்டாங்கோர் துன்பம் புணர்வது
நீடுவ தன்றுகொல் என்று. 1307
- நோதல் எவன்மற்று நொந்தாரென்று அஃதறியும்
காதலர் இல்லா வழி. 1308
- நீரும் நிழலது இனிதே புலவியும்
வீழுநர் கண்ணே இனிது. 1309
- ஊடல் உணங்க விடுவாரோடு என்நெஞ்சம்
கூடுவேம் என்பது அவா. 1310

புலவி நுணுக்கம்

- பரத்தையர் உண்ணைக் கண்ணால் நுகர்வர்;
ஆதலின் பரத்தனே! நின் மார்பு தீண்டேன். 1311
- பேசாது ஊடியபோது தும்மினார்; அவரை
நீடுவாழ்க என்று சொல்வேனென நினைத்து. 1312
- குவியாத கோட்டுப்பூவைச் சூடினும் ஊடாத
பரத்தையைக் காட்டச் சூடியதாகச் சினப்பாள். 1313
- யாரையும் விடக் காதல் உடையோம் என்றதும்
யாரைவிட யாரைவிட என்று பிணங்கினாள். 1314
- இப்பிறப்பில் பிரிய மாட்டோம் என்றதும்
மறுபிறப்பில் பிரிவுண்டா என்று அழுதாள். 1315
- நினைத்தேன் என்றேன்; திரும்ப நினைக்குமாறு
முன் ஏன் மறந்தீர் என்று தழுவாது ஊடினாள். 1316
- தும்மினேன் வாழ்த்தினாள்; திரும்ப அழுதாள்
யார் நினைத்ததால் தும்மல் வந்ததென்று. 1317
- வந்த தும்மலை அடக்கினேன்; அதற்கும் அழுதாள்
உம்பெண்டிர் நினைப்பதை ஒளிக்கிறீர் என்று. 1318
- அவள் ஊடலைப் பணிந்து நீக்கினாலும் காய்வாள்;
பிறரிடமும் இங்ஙனந்தானே நடப்பீர் என்று. 1319
- அவள் அழுகை உற்றுநோக்கினாலும் காய்வாள்;
யாரோடு ஒப்பு நோக்கினீர் என்று. 1320

புலவி நுணுக்கம்

- பெண்ணியலார் எல்லாரும் கண்ணின் பொதுஉண்பர்
நண்ணேன் பரத்தநின் மார்பு. 1311
- ஊடி யிருந்தேமாத் தும்மினார் யாம்தம்மை
நீடுவாழ் கென்பாக்கு அறிந்து. 1312
- கோட்டுப்பூச் சூடினும் காயும் ஒருத்தியைக்
காட்டிய சூடினீர் என்று. 1313
- யாரினும் காதலம் என்றேனா ஊடினாள்
யாரினும் யாரினும் என்று. 1314
- இம்மைப் பிறப்பில் பிரியலம் என்றேனாக்
கண்ணிறை நீர்கொண் டனள். 1315
- உள்ளினேன் என்றேன்மற்று என்மறந்தீர் என்றென்னைப்
புல்லாள் புலத்தக் கனள். 1316
- வழுத்தினாள் தும்மினே னாக அழித்தழுதாள்
யாருள்ளித் தும்மினீர் என்று. 1317
- தும்முச் செறுப்ப அழுதாள் நுமர்உள்ளல்
எம்மை மறைத்திரோ என்று. 1318
- தன்னை உணர்த்தினும் காயும் பிறர்க்குநீர்
இந்நீரர் ஆகுதிர் என்று. 1319
- நினைத்திருந்து நோக்கினும் காயும் அனைத்துநீர்
யாருள்ளி நோக்கினீர் என்று. 1320

ஊடலுவகை

- அவரிடம் ஒரு தவறும் இல்லை யாயினும்
ஊடல் அவரைப் பேரன்பு கொள்ளச் செய்யும். 1321
- ஊடலால் சிறுபொழுது தோன்றும் வெறுப்பு
அவரன்பை வருத்தினும் பெருமைக்கு உரியது. 1322
- மண்ணோடு நீர் குழைந்தாற்போன்ற காதலரிடம்
ஊடுதலைவிடத் தேவருலகம் இன்பமானதோ? 1323
- காதலரை உடனே தழுவிவிடாத ஊடலில்
என் நிறையை உடைக்கும் படை பிறக்கின்றது. 1324
- தவறில்லை யாயினும் தன்காதலியின் தோளைச்
சிறிது பிரிந்திருத்தலில் ஓரின்பம் உண்டு. 1325
- உண்பதைவிட உண்டது செரித்தல் இன்பம்;
காமம் சேர்தலைவிடப் பிணங்குதல் இன்பம். 1326
- ஊடலில் தோல்விப்பட்டவரே வென்றவர்;
அவ்வுண்மை கூடுஞ் செய்கையில் விளங்கும். 1327
- நெற்றி வேர்க்கப் புணர்ந்த இனிமையை
இன்னும் ஒருமுறை ஊடிப் பெறுவேனோ? 1328
- காதலி மேன்மேலும் ஊடுக; நான் வேண்ட
இரவு நேரம் மேன்மேலும் நீளுக. 1329
- காமவுணர்ச்சிக்கு ஊடுதல் இன்பம்;
கூடித் தழுவுவதே அதற்குப் பேரின்பம். 1330

ஊடலுவகை

- இல்லை தவறவர்க்கு ஆயினும் ஊடுதல்
வல்லது அவர்அளிக்கு மாறு. 1321
- ஊடலில் தோன்றும் சிறுதுனி நல்லளி
வாடினும் பாடு பெறும். 1322
- புலத்தலின் புத்தேள்நாடு உண்டோ நிலத்தொடு
நீரியைந் தன்னா ரகத்து. 1323
- புல்லி விடாஅப் புலவியுள் தோன்றுமென்
உள்ளம் உடைக்கும் படை. 1324
- தவறில ராயினும் தாம்வீழ்வார் மென்றோள்
அகறலி னாங்கொன்று உடைத்து. 1325
- உணலினும் உண்டது அறல்இனிது காமம்
புணர்தலின் ஊடல் இனிது. 1326
- ஊடலில் தோற்றவர் வென்றார் அதுமன்னும்
கூடலில் காணப் படும். 1327
- ஊடிப் பெறுகுவங் கொல்லோ நுதல்வெயர்ப்பக்
கூடலில் தோன்றிய உப்பு. 1328
- ஊடுக மன்னோ ஒளியிழை யாம்இரப்ப
நீடுக மன்னோ இரா. 1329
- ஊடுதல் காமத்திற்கு இன்பம் அதற்கின்பம்
கூடி முயங்கப் பெறின். 1330

செய்யுள் முதற்குறிப்பு

அகரவரிசை

[எண்—செய்யுள் எண்]

அசிகாமை	178	அணங்குகொல்	1081
அசிகி அகன்ற	175	அணி அன்றோ	1014
அகடாரார்	936	அந்தணர் என்போர்	30
அகப்பட்டி ஆவாரை	1074	அந்தணர் நூற்கும்	534
அகரமுதல	1	அமரகத்து ஆற்றலுக்கும்	814
அகலாது அணுகாது	691	அமரகத்து வன்	1027
அகழ்வாரைத்	151	அமிழ்தினும்	64
அகனமரந்து ஈதலின்	92	அமைந்தாங்	474
அகனமர்ந்து செய்யாள்	84	அரங்கினி	401
அங்கணத்துள்	720	அரம்பொருத	888
அசையியற்கு	1098	அரம்போலும்	997
அச்சமுடையார்க்கு	534	அரிதரோ	1153
அச்சமே கீழ்	1075	அரிதாற்றி	1160
அஞ்சாமை அல்லால்	497	அரியஎன்று	537
அஞ்சாமை ஈகை	382	அரியகற்று	503
அஞ்சும் அறியான்	863	அரியவற்றுள்	443
அஞ்சுவ தஞ்சாமை	428	அருங்கேடன்	210
அஞ்சுவதோரும்	366	அருஞ்செல்வி	565
அடக்கம் அமரருள்	121	அருட்செல்வம்	241
அடல் வேண்டும்	343	அருமறைசோரும்	847
அடற்றகையும்	768	அருமை உடைத்	611
அடுக்கிய கோடி	954	அரும்பயன்	198
அடுக்கியவரினும்	625	அருவினை	483
அடுத்ததுகாட்டும்	706	அருளல்லது	254

அருளில்லார்க்கு	247	அழுக்கற்று	170
அருளென்னும்	757	அழுக்காறு அவா	35
அருளொடும்	755	அழுக்காறு உடையார்	165
அருள்கருதி	285	அழுக்காறு உடையான்	135
அருள்சேர்ந்த	243	அழுக்காறு என	168
அருள்வெசிகி	176	அழுக்காற்றின்	164
அலந்தாரை	1303	அளவல்ல	289
அலரெழ ஆருயிர்	1141	அளவளாவில்லா	523
அலர்நாணா	1149	அளவறிந்தார்	288
அல்லல்அருள்	245	அளவறிந்து	479
அல்லவைதேய	96	அளவின்கண்	286
அல்லற்பட்டு	555	அளித்தஞ்சல்	1154
அவர் தந்தார்	1182	அறங்கூறான்	181
அவர்நெஞ்சு	1291	அறஞ்சாரா	1047
அவா இல்லார்க்கு	368	அறஞ்சொல்லும்	185
அவா என்ப	361	அறத்தாறு இது	37
அவாவினை ஆற்ற	367	அறத்தாற்றின்	46
அவிசொரிந்து	259	அறத்தான்	39
அவையறிந்து	711	அறத்திற்கே	76
அவையறியார்	713	அறத்தினூஉங்கு	32
அவ்வித்து அழக	167	அறம்பொருள்	501
அவ்விய நெஞ்சத்	169	அறவாழி	8
அழக்கொண்ட	659	அறவினை யாதெனில்	321
அழச்சொல்லி	795	அறவினையும்	909
அழல்போலும்	1228	அறனழிஇ	182
அழிவதூஉம்	461	அறனறிந்து ஆற்ற	635
அழிவந்த செய்யினும்	807	அறனறிந்து மூத்த	441
அழிவினவை	787	அறனறிந்து வெசிகா	179
அழிவின்றி அறை	764	அறனியலான்	147

அறணிமுக்கா	384	அற்றார்க்கொன்று	100
அறனெனப்	49	அற்றால் அளவறிந்து	94
அறன் ஆக்கம்	163	அற்றேமென்று	62
அறன் ஈனும்	754	அணிச்சப்புக்	111
அறன்கடை	142	அணிச்சமும்	112
அறன்தோக்கி	189	அன்பகத்தில்லா	7
அறன் வரையான்	150	அன்பறிவு ஆராய்ந்த	68
அறிகிலார்	1139	அன்பறிவு தேற்றம்	51
அறிகொன்று	638	அன்பிலன்	86
அறிதோறு அறி	1110	அன்பிலார்	7
அறிந்தாற்றிச்	515	அன்பிற்கும்	7
அறிவற்றங்	421	அன்பின் வழியது	8
அறிவிலார்	843	அன்பின் விழையார்	91
அறிவிலான்	842	அன்பு ஈனும்	7
அறிவினான்	315	அன்புடைமை-இவ்	99
அறிவினுள் எல்லாந்	203	அன்புடைமை-வேந்	68
அறிவின்மை	841	அன்புநாண்	98
அறிவுடையார் ஆவ	427	அன்பும் அறனும்	4
அறிவுடையார் எல்லாந்	430	அன்புற்று அமர்ந்த	7
அறிவுரு ஆராய்ந்த	684	அன்பொரீஇத்	100
அறுவாய்	1117	அன்போடு இயைந்த	3
அறைபறை	1076	அன்றறிவாய்	3
அற்கா இயல்பிற்றுச்	333		
அற்றது அறிந்து	944	ஆகாறு அளவிட்டி	478
அற்றம் மறைக்கும்	980	ஆகழால்	371
அற்றம் மறைத்தலோ	846	ஆக்கமுங் கேடும்	642
அற்றவர் என்பார்	365	ஆக்கம் அதர்வினாய்	594
அற்றாரைத்	506	ஆக்கம் இழந்தே	593
அற்றார் அழிபடு	226	ஆக்கம் கருதி	463

ஆங்கமை	740	இடனில் பருவத்தும்	218
ஆபயன் குன்றும்	560	இடிக்குந்துணை	447
ஆயும் அறிவினார்	918	இடிபுரிந்துள்ளுஞ்	607
ஆயந்தாய்ந்து	792	இடிப்பாரை	448
ஆரா இயற்கை	370	இடுக்கட்படினும்	654
ஆவிற்கு நிரென்று	1066	இடுக்கண்கால்	1030
ஆள்வினையும்	1022	இடுக்கண் வருங்கால்	621
ஆற்றாரும் ஆற்றி	493	இடும்பைக்கு இடும்பை	623
ஆற்றின் அளவறிந்து	477	இடும்பைக்கே	1029
ஆற்றின் அளவறிந்து		இடைதெரிந்து	712
கற்க	725	இணைநுழ்த்தும்	650
ஆற்றின் ஒழுக்கி	48	இணர்எரிதோய்	308
ஆற்றின் நிலைதளர்ந்	716	இதனை இதனால்	517
ஆற்றின் வருந்தா	468	இமைப்பின்	1129
ஆற்றுபவர்க்கும்	741	இமையாரின்	906
ஆற்றுவார்-இக	891	இம்மைப் பிறப்பில்	1315
ஆற்றுவார்-பசி	225	இயல்பாகும்	344
ஆற்றுவார்-பணி	985	இயல்பினான்	47
		இயல்புளிக்	545
இகலானாம்	860	இயற்றலும்	385
இகலிற்கு எதிர்	858	இரக்க	1051
இகலின் மிகலினிது	856	இரத்தலின்	229
இகலெதிர்	855	இரத்தலும்	1054
இகலென்ப	851	இரந்தும்	1062
இகலென்னும்	853	இரப்பன் இரப்பாரை	1067
இகல்காணான்	859	இரப்பாரை	1058
இகழ்ச்சியின்	539	இரப்பான்	1066
இகழ்ந்தென்னாது	1057	இரவார் இரப்	1035
இடமெல்லாம்	1064	இரவுள்ள	1069

இரவென்னும்	1068	இனிவரின்	970
இருநோக்கு	1091	இளைதாக	879
இருந்துள்ளி	1243	இளையர் இன	698
இருந்தோம்பி	81	இறந்தமைந்த	900
இருபுனலும்	737	இறந்த வெகுளியின்	531
இருமனப் பெண்டிரும்	920	இறந்தார்	310
இருமை வகை	23	இறப்பே புரிந்த	977
இருவேறு உலகத்து	374	இறல் ஈனும்	180
இருள்சேர்	5	இறுதி பயப்பினும்	690
இருள்நீங்கி	352	இறைகடியன்	564
இலக்கம்	627	இறைகாக்கும்	547
இலங்கிழாய்	1262	இற்பிறந்தார்-கண்ண	951
இலமென்று வெசுகுதல்	174	இற்பிறந்தார்-கண்	1044
இலர்பலராகிய	270	இனத்தாற்றி	568
இலனென்னும்	223	இனம் போன்று	822
இலன் என்று	205	இனி அன்ன	1294
இல்லதென்	53	இனிய உளவாக	100
இல்லாரை	752	இனைத்துணைத்	87
இல்லாளை	905	இனையர்-இவர்	790
இல்லாள்கண்	903	இன்கண் உடைத்தவர்	1152
இல்லைதவறவர்க்கு	1321	இன்சொலால் ஈத்து	387
இல்வாழ்வான்	41	இன்சொலால் ஈரம்	91
இவறலும்	432	இன்சொல் இனி	99
இழத்தொறாஉம்	940	இன்பந்துள்-விழை	629
இழிவறிந்து	946	இன்பம் இடையறா	369
இழுக்கல்	415	இன்பம் ஒருவற்கு	1052
இழுக்காமை	536	இன்பம் கடல்	1166
இழைத்தது	779	இன்பம் விழை-இரும்	628
இளித்தக்க	1288	இன்பம் விழை-வினை	615

இன்மை இடும்பை	1063	உடைமையுள்	89
இன்மை எனஒரு	1042	உடையரெனப்படுவது	591
இன்மை ஒருவற்கு	988	உடையார்முன்	395
இன்மையின் இன்னா	1041	உட்கப்படாஅர்	921
இன்மையின் இன்னாது	558	உட்பகை	883
இன்மையுள் இன்மை	153	உணர்வதுடையார்	718
இன்றியமையாச்	961	உணலினும்	1326
இன்றும் வருவது	1048	உண்டார்கண்	1090
இன்னா எனத்தான்	316	உண்ணற்க	922
இன்னா செய்தாரை	314	உண்ணாது	160
இன்னா செய்தார்க்கும்	987	உண்ணாமை உள்ளது	255
இன்னாது இரக்கப்	224	உண்ணாமை வேண்டும்	257
இன்னாது இனனில்	1158	உதவி வரைத்தன்று	105
இன்னாமை இன்பம்	630	உப்பமைந்	1302
ஈட்டம் இவறி	1003	உயர்வகலம்	743
ஈதல் இசைபட	231	உயிர் உடம்பின்	330
ஈத்துவக்கும்	228	உயிர்ப்ப உளரல்லர்	880
ஈவார்கண்	1059	உய்த்தல்	1287
ஈன்றபொழுதிற்	69	உரமொருவற்கு	600
ஈன்றாள் பரி	656	உரனென்னும்	24
ஈன்றாள் முகத்தேயும்	923	உரன்நசைஇ	1263
உடம்பாடு இலாதவர்	890	உருவுகண்டு	667
உடம்பொடு உயிரிடை	1122	உருளாயம்	933
உடுக்கை	788	உரைப்பார்	232
உடுப்பதூஉம்	1079	உலகத்தார்	850
உடை செல்வம்	939	உலகத்தோடு	140
உடைத்தம்	473	உலகம் தமிழிய	425
		உலைவிடத்து	762
		உவக்காண்	1185

உவந்துறைவர்	1130	உறா அதவர்க்கண்ட	1292
உவப்பத் தலைக்கடி	394	உறா அதவர்போல்	1096
உழந்துழந்து	1177	உறா அதோ	1143
உழவினார்	1036	உறா அர்க்கு	1200
உழுதுண்டு	1033	உறின் உயிர்	778
உழுவார்	1032	உறின் நட்டு	812
உழைப்பிரிந்து	530	உறுதோறு	1106
உள போல்	574	உறுபடியும்	734
உள ரெரினும்	730	உறுபொருளும்	756
உள ரென்னும்	406	உறுப்பமைந்து	761
உளவரைத் தூக்காத	480	உறுப்பொத்தல்	993
உள்ளக் களித்தலும்	1281	உறுவதுரீர்	813
உள்ளத்தார்	1249	உறை சிறியார்	680
உள்ளத்தால் உள்ள	282	உற்றநோய் நீக்கி	442
உள்ளத்தால் பொய்	294	உற்றநோய் நோன்றல்	261
உள்ளம் இலாதவர்	598	உற்றவன்	950
உள்ளம் உடைமை	592	உற்றான் அளவும்	949
உள்ளம் போன்று	1170		
உள்ளற்க	798	ஊக்கமுடையான்	486
உள்ளியது எய்தல்	540	ஊடலில் தோற்றவர்	1327
உள்ளியதெல்லாம்	309	ஊடலில் தோன்றும்	1322
உள்ளினும்	1201	ஊடலின் உண்டாங்	1307
உள்ளினேன்	1316	ஊடல் உணங்க	1310
உள்ளுவதெல்லாம்	596	ஊடல் உணர்தல்	1109
உள்ளுவன்-உரை	1184	ஊடற்கண்	1284
உள்ளுவன்-மறப்பின்	1125	ஊடிப்பெறுகுவங்	1328
உள்ளொற்றி	927	ஊடியவரை	1304
உறங்குவது	339	ஊடியிருந்தே	1312
உறல்முறையான்	885	ஊடுக மன்னோ	1329

ஊடுதல்	1330	எல்லார்க்கும் நன்றாம்	125
ஊலுறுடை	1012	எல்லா விளக்கும்	299
ஊதியம் என்பது	797	எல்லைக்கண்	806
ஊரவர் கெளவை	1147	எவ்வதுறைவது	426
ஊருணிநீர்	215	எழுதுங்கால்	1285
ஊழிற்பெருவலி	380	எழு பிறப்பும்	62
ஊழையும்	620	எழுமை எழுப்பிறப்பும்	107
ஊறொரால்	662	எளிதென	145
ஊனைக் குறித்த	1013	எள்ளாத எண்ணி	470
		எள்ளாமை	281
எச்சமென்று	1004	எள்ளின் இளிவாம்	1298
எட்பகவன்னை	889	எற்றிற்குரியர்	1080
எண்ணேர்ந்த	910	எற்றென்று	655
எண்ணித்துணிக	467	எனைத்தானும் எஞ்	317
எண்ணியஎண்ணி	666	எனைத்தானும் நல்	416
எண்ணியார்	494	எனைத்திட்டம்	670
எண்ணென்ப	392	எனைத் துணையர்	144
எண்பதத்தால்	991	எனைத்து நினைப்	1208
எண்பதத்தான்	548	எனைத்தும் குறுகுதல்	820
எண்பொருளவாகக்	424	எனைத்தொன்று	1202
எதிரதாக் காக்கும்	429	எனைப்பகை	207
எந்நன்றி	110	எனைமாட்சி	750
எப்பொருளும் ஓரார்	695	என்பிலதனை	77
எப்பொருள் எத்	355	என்றும் ஒருவதல்	652
எப்பொருள் யார்	423	என்னைமுன்	771
எய்தற்குரியது	489		
எரியால் கடப்	896	ஏதம்பெருஞ்	1006
எல்லாப் பொருளும்	746	ஏதிலார் ஆரத்	837
எல்லார்க்கும் எல்லாம்	582	ஏதிலார் குற்றம்	190

ஏதிலார் போலப்	1099	ஒழுக்கத்தின் எய்துவர்	137
ஏந்திய கொள்கை	899	ஒழுக்கத்தின் ஒல்கார்	136
ஏமுற்றவரினும்	873	ஒழுக்கத்து நீத்தார்	21
ஏரினும் நன்றால்	1038	ஒழுக்க முடையவர்க	139
ஏரின் உழாஅர்	14	ஒழுக்கமும்	952
ஏவவும் செய்கலான்	848	ஒழுக்கம் உடையமை	133
		ஒழுக்கம் விழுப்பம்	131
ஐந்தவித்தான்	25	ஒழுக்காறாக	161
ஐயத்தின் நீங்கி	353	ஒளியார் முன்	714
ஐயப்படாஅது	702	ஒளியொருவற்கு	971
ஐயுணர்வு	354	ஒறுத்தாரை	155
		ஒறுத்தார்க்கு	156
ஒட்டார்பின்	967	ஒறுத்தாற்றும்	579
ஒண்ணுதற்கோ	1088	ஒற்றினான் ஒற்றி	583
ஒண்பொருள்	760	ஒற்றும் உரைசான்ற	581
ஒத்த தறிவான்	214	ஒற்றொற்றி	588
ஒப்புரவினால்	220	ஒற்றொற்று	589
ஒருதலையான்	1196	ஒன்றா உலகத்து	233
ஒருநாள் எழுநாள்	1296	ஒன்றாக நல்லது	323
ஒருபொழுதும்	337	ஒன்றாமை	886
ஒருமைக்கண் தான்	398	ஒன்றானும்	128
ஒருமைச் செயலாற்	835	ஒன்றெய்தி	932
ஒருமை மகளிரே	974	ஒன்னார்த்	264
ஒருமையுள் ஆமை	126		
ஒலித்தக் கால்	763	ஒஓ இனிதே	1176
ஒல்லும் கருமம்	818	ஒஓதல் வேண்டும்	653
ஒல்லும் வகையான்	33	ஒதி உணர்ந்தும்	834
ஒல்லும் வாயெல்லாம்	673	ஒம்பின் அமைந்தார்	1155
ஒல்வதறிவது	472	ஒர்த்துள்ளம்	357

ஓர்ந்துகண்	541	கண் நிறைந்த	1272
கடலன்ன	1137	கண்நின்றுகண்	184
கடலோடா	496	கதங்காத்து	130
கடனறிந்து	687	கதுமெனத்தாம்	1173
கடன் என்ப	981	கயலுண்கண்	1212
கடாஅஉரு	585	கரத்தலும்	1162
கடாஅக்களிற்	1087	கரப்பவர்க்கு	1070
கடிதோச்சி	562	கரப்பிடும்பை	1056
கடிந்த கடிந்	658	கரப்பிலா நெஞ்	1053
கடுஞ்சொல்லன்	566	கரப்பிலார் வையக	1055
கடுமொழியும்	567	கரப்பினுங்	1271
கடைக் கொட்கு	663	கரவாது உவந்து	1061
கண்ணகொடிது	279	கருமஞ் சினைதயாமல்	578
கண்களவு	1092	கருமணியிற்	1123
கண்டது மண்ணும்	1146	கருமத்தான்	1011
கண்டார் உயிர்	1084	கருமம் செய்	1021
கண்டு கேட்டு	1101	கருவியும் காலமும்	631
கண்ணிறகு அணி	575	கலங்காது கண்ட	668
கண்ணின் துனி	1290	கலந்துணர்த்தும்	1246
கண்ணின் பசப்போ	1240	கல்லா ஒருவன்	405
கண்ணுடையர்	393	கல்லாத மேற்	845
கண்ணும் கொள்க	1244	கல்லாதவரின்	729
கண்ணுன்னார்	1127	கல்லாதவரும்	403
கண்ணுன்னின்	1126	கல்லாதான் ஒட்பம்	404
கண்ணொடு கண்	1100	கல்லாதான் சொற்	402
கண்ணோட்டம் இல்	577	கல்லார்ப் பிணிக்	570
கண்ணோட்டம் என்	571	கல்லான் வெகுளும்	870
கண்தாம்	1171	கவறும் கழகமும்	935
		கவ்வையால்	1144

கழாஅக்கால்	840	காதல காதல்	440
கனாவினால் ஆகிய	283	காதலர் இல்வழி	1224
கனாவின்கண்	284	காதலர் தூதொடு	1211
கனவென்னும்	287	காதல் அவரிலராக	1242
கனித்தறியேன்	928	காதன்மை	507
கனித்தானை	929	காமக் கடல்	1164
கனித்தொறும்	1145	காமக் கடும்புனல் உய்	1134
கன்வார்க்கு	290	காமக் கடும்புனல் நீந்	1167
கன்ருண்ணா	930	காமக் கணிக்சி	1251
கறுத்து இன்னா	312	காமமும் நானும்	1163
கற்க கசடற	391	காமமென	1252
கற்றதனா லாய	2	காமம் உழந்து	1131
கற்றறிந்தார்	717	காமம் விடு	1247
கற்றாருள் கற்றார்	722	காமம் வெகுளி	360
கற்றார் முன்	724	காலத்தினாற்	102
கற்றில னாயினும்	414	காலம் கருதி	485
கற்றீண்டு	356	காலாழ் களரில்	500
கற்றுக்கண்	686	காலை அரும்பி	1227
கனாவினான்	1214	காலைக்குச் செய்யத்	1225
கனவினும்	819	கானமுயலெய்த	772
காக்க பொருளா	122	குடம்பை	338
காக்கை கரவா	527	குடிசெய்வல்	1023
காட்சிக் கெளரியன்	386	குடி செய்வார்க்கு	1028
காணாச் சினத்தான்	366	குடிதழிதிக்	544
காணாதான்	849	குடிபுறங்	549
காணிற் குவளை	1114	குடிப்பிறந்தார்	957
காணுங்கால்	1286	குடிப்பிறந்து குற்றத்	502
காண்கமன்	1265	குடிப்பிறந்து தன்கண்	794

குடிமடிந்து	604	கெடல்வேண்டின்	893
குடியாண்மை	609	கெடாஅ வழிவந்த	809
குடியென்னும்	601	கெடுங்காலை	799
குணநலம்	982	கெடுப்பதூஉங்	15
குணமென்னும்	29	கெடுவல்யான்	116
குணம்நாடிக்	504	கெடுவாக	117
குணாரிலனாய்	868	கெட்டார்க்கு	1292
குணனும் குடிமை	793		
குலஞ்சூழ்	1019	கேடறியா	736
குழல்துணிநீ	66	கேடில்விழுச்	400
குறிக் கொண்டு	1095	கேடும் பெருக்கமும்	115
குறித்தது கூறாமை	704	கேட்டார்ப்பிணிக்கும்	643
குறிப்பறிந்து	696	கேட்டினும் உண்டு	796
குறிப்பிற் குறிப்புணரா	705	கேட்பினும்	418
குறிப்பிற் குறிப்புணர்வா	703	கேளிமுக்கம்	808
குற்றமே காக்க	434		
குற்றம் இலனாய்	1025	கைம்மாறு வேண்டா	211
குன்றன்னார்	898	கையறியாமை	925
குன்றின் அனையாரும்	965	கைவேல்	774
குன்றேறி	758		
		கொக்கொக்க	490
கூடிய காமம்	1264	கொடியார்—உரை	1235
கூத்தாட்டு	332	கொடியார்—கொ	1169
கூழும் குடியும்	554	கொடுத்தலும்	525
கூறாமை நோக்கி	701	கொடுத்தும்	867
கூற்றத்தை	894	கொடுப்பது அழுக்	166
கூற்றமோ	1085	கொடுப்பதூஉம்	1005
கூற்றம் குறித்தலும்	269	கொடும் புருவம்	1086
கூற்றுடன்	765	கொடையளி	390

கொலைமேற்	551	சிறுகாப்பிற்	744
கொலையிற்	550	சிறுபடையான்	498
கொலை வினையர்	329	சிறுமை நமக்கு	1231
கொல்லா நலத்	984	சிறுமை பல	934
கொல்லாமை	326	சிறுமையும்	769
கொல்லான்	260	சிறுமையுள்	98
கொளப்பட்டேம்	699	சிறைகாக்குங்	57
கொளற்கரிதாய்	745	சிறைநலனும்	499
கொன்றான்	109	சிறுநீனம்	451
		சிறுநீன்பம்	173
கோட்டுப்பு	1313	சினத்தைப்	307
கோளில்பொறி	9	சினமென்னும்	306
சமன் செய்து	118	சீரிடம் காணின்	821
சலத்தால்	660	சீரினும் சீரல்ல	962
சலம்பற்றிச்	956	சீருடைச் செல்வர்	1010
		சீர்மை சிறப்	195
சாதலின் இன்னாத	230		
சாயலும் நானும்	1183	சுடச்சுடரும்	267
சார்புணர்ந்து	359	சுவை ஒளி	27
சால்பிற்கு	986	சுழலும் இரை	777
சான்றவர்	990	சுழன்று ஏர்ப்	1031
		சுற்றத்தால்	524
சினதவிடத்து	597		
சிறப்பறிய	590	சுழாமல்	1024
சிறப்பினும் செல்வமும்	31	சும்ச்சி முடிவு	671
சிறப்பினும் செல்வம்	311	சுழ்வார்கள்	445
சிறப்பொடு	18		
சிறியார் உணர்ச்சி	976	செப்பம் உடை	112

செப்பின்	887	செறிவறிந்து	123
செயற்கரிய செய்	26	செறுந்ரைக்	488
செயற்கரிய யாஉன	781	செறுவார்க்கு	869
செயற்கை அறிந்	637	செற்றவர்பின்	1256
செயற்பால செய்யா	437	செற்றாரெனக்கை	1245
செயற்பால தோரும்	40	செற்றார்பின்	1255
செயிரின் தலை	258	சென்ற இடத்தால்	422
செய்க பொருளை	759		
செய்தக்க	466	சொல்ல வல்லன்	647
செய்தேமஞ்	815	சொல்லப் பயன்	1078
செய்யாமற் செய்த	101	சொல்லுக சொல்லிற்	200
செய்யாமற் செற்	313	சொல்லுக சொல்லை	645
செய்வாணை நாடி	516	சொல்லுதல்	664
செய்வினை	677	சொல் வணக்கம்	827
செருக்குஞ் சினமும்	431	சொற்கோட்டம்	119
செருவந்த	569		
செல்லா இடத்து	302	ஞாலங் கருதினும்	484
செல்லாமை	1151		
செல்லான் கிழவன்	1039	தகுதி என	111
செல்லிடத்துக்	301	தக்காங்கு	561
செல்வத்துள்	411	தக்காரினத்	446
செல்விருந்து	86	தக்கார் தகவிலர்	114
செவினைப்பச்	389	தஞ்சம் தமரல்லர்	1300
செவிக்குணவு	412	தணந்தமை	1233
செவிச் சொல்லும்	694	தண்ணந்துறைவன்	1277
செவியிற் கவை	420	தந்தை மகற்கு	67
செவியுணவிற்	413	தந்நலம்	916
செறாஅச் சிறு	1097	தந்நெஞ்சத்து	1205
செறிதொடி	1275	தமராடுத் தற்	529

தம்பொருள்	63	தார்தாங்கி	767
தம்மில் இருந்து	1107	தாளாண்மை இல்	614
தம்மிற் பெரியார்	444	தாளாண்மை என்	613
தம்மின் தம்	68	தாளாற்றி	212
தலைப்பட்டார்	348	தானம் தவம்	19
தலையின் இழிந்த	964		
தவஞ்செய்வார்	266	திறனால்ல	157
தவமறைந்து	274	திறனறிந்து	644
தவமும் தவமுடை	262	தினற்பொருட்டால்	256
தவறிலராயினும்	1325	தினைத்துணை நன்றி	104
தன்னா வினையுளும்	731	தினைத்துணையாங்	433
தற்காத்துத்	56	தினைத்துணையும்	1282
தனக்குவமை	7	தீப்பால தான்	206
தனியே இருந்து	1296	தீயவை செய்தார்	208
தன்குற்றம் நீக்கி	436	தீயவை தீய	202
தன்புணை இன்றால்	875	தீயளவன்றி	947
தன்னுயிர்க்கு இன்	318	தீயினாற் கட்ட	129
தன்னுயிர்தான்	268	தீவினையார்	201
தன்னுயிர் நீப்பினும்	327		
தன்னுடன் பெருக	251	துஞ்சினார்	926
தன்னெஞ்சறிவது	293	துஞ்சுகங்கால்	1218
தன்னை உணர்த்தி	1319	துணைநலம்	651
தன்னைத்தான் காக்க	305	துப்பார்க்கு	12
தன்னைத்தான் காத	209	துப்பின் எவனாவார்	1165
		துப்புரவு	1050
தாமின்புறுவது	399	தும்முச் செறுப்ப	1318
தாம்வீழ்வார் தம்	1191	துளியின்மை	557
தாம்வீழ்வார் மென்	1103	துறந்தாரின்	159
தாம் வேண்டினர்	1150	துறந்தார்க்குத்துப்	263

துறந்தார்க்கும் துவ	42	தேவர் அனையர்	1073
துறந்தார் படிவ	586	தேறற்க	509
துறந்தார் பெருமை	22	தேறினும்	876
துறப்பார்மன்	378		
துறைவன்	1157	தொகச் சொல்லி	685
துனியும்	1306	தொடங்கற்க	491
துன்பத்திற்கு	1299	தொடலைக்	1135
துன்பம் உற	669	தொடிநோக்கி	1279
துன்புறாஉந்	94	தொடிப்புழுதி	1037
துன்னாத் துறந்	1250	தொடியொடு	1236
துன்னியார்	188	தொடிற்குடிண்	1159
		தொட்டனைத்	396
துடய்மை என்	364	தொல்வரவும்	1043
துங்காமை	383	தொழுதகை	828
துங்குக துங்கி	672	தோன்றின்	236
துய்மை துணை	688		
		நகல்வல்லர்	999
தெண்ணீர் அடு	1065	நகுதற் பொருட்	784
தெய்வத்தான்	619	நகை ஈகை	953
தெய்வந் தொழா	55	நகையும்	304
தெரிதலும்	634	நகையுள்ளும்	995
தெரிந்த இனத்	462	நகைவகைய	817
தெரிந்துணரா	1172	நகைஇயார்	1199
தெருளாதான்	249	நச்சப்படாதவன்	1008
தெளிவிலாதனை	464	நடுவின்றி	171
தென்புலத்தார்	43	நட்டார்குறை	908
		நட்டார்க்கு	679
தேரான் தெளிவும்	510	நட்டார் போல்	826
தேரான் பிறனை	508	நட்பிற்கு வீற்	789

நட்பிற்குறுப்புக்	802	நனவினால் நல்காரை	1219
நண்பாற்றாராகி	998	நனவென	1216
நத்தம்போல்	235	நன்மையும்	511
நயந்தவர்க்கு	1181	நன்றறிவாரின்	1072
நயந்தவர் நல்	1232	நன்றாகும் ஆக்கம்	328
நயனில சொல்லி	197	நன்றாங்கால்	379
நயனிலன்	193	நன்றாற்ற லுள்ளுந்	469
நயனுடையான்	219	நன்றிக்கு வித்து	138
நயனொடு நன்றி	994	நன்றி மறப்பது	108
நயன் ஈன்று	97	நன்றென்ற	715
நயன்சாரா	194	நன்றேதரினும்	113
நலக்குரியார்	149	நன்னீரை	1111
நலத்தகை	1305		
நலத்தின்கண்	958	நாச்செற்று	333
நலம் வேண்டின்	960	நாடாது நட்டலிற்	791
நல்குரவு	1045	நாடென்ப	739
நல்லவை	375	நாடொறும் நாடி	553
நல்லாண்மை	1026	நாடொறும் நாடுக	520
நல்லார்கண்	408	நாணாமை	833
நல்லாறு என	324	நாணால் உயிரை	1017
நல்லாறு எனினும்	222	நாணும் மறந்	1297
நல்லாற்றான்	242	நாணென ஒன்றோ	1251
நல்லினத்தி	460	நாணொடு நல்	1133
நவில்தொறும்	783	நாண் அகத்திலலார்	1020
நற்பொருள்	1046	நாண் என்னும்	924
நனவினால் கண்ட	1215	நாண் வேலி	1016
நனவினால் நம்	1220	நாநலம் என்னும்	641
நனவினால் நல்காக	1217	நாம் காதல்	1195
நனவினால் நல்காத	1213	நாளென ஒன்று	334

நினைந்தீயில்	1260	நூலாருள் நூல்	683
நிலத்தியல்பால்	452		
நிலத்தில்	959	நெஞ்சத்தார்	1128
நிலவரை நீள்	234	நெஞ்சில் துறவார்	276
நிலை அஞ்சி	325	நெடுங்கடலும்	17
நிலைமக்கள்	770	நெடுநீர்மறவி	605
நிலையில் திரியாது	124	நெடும்புனலுள்	495
நில்லாதவற்றை	331	நெய்யால்	1148
நிழல் நீரும்	881	நெருநல் உளன்	336
நிறைநீர்	782	நெருநற்று	1278
நிறை நெஞ்சம்	917	நெருப்பினுள்	1049
நிறைமொழி	28		
நிறையாரியர்	1138	நோக்கினான்—க	1093
நிறையுடைமை	154	நோக்கினான்—கெ	1082
நிறையுடையேன்	1254	நோதல் எவன்	1308
நினைத்திருந்து	1320	நோய் எல்லாம்	320
நினைத்தொன்று	1241	நோய்நாடி	948
நினைப்பவர்	1203	நோவற்கு	877
		நோனா உடம்பும்	1132
நீங்கான் வெகுளி	864		
நீங்கின் தெறாடம்	1104	பகர்சொல்லி	187
நீரும் நிழலது	1309	பகல் கருதி	852
நீர்இன்று அமை	20	பகல் வெல்லும்	481
		பகுத்துண்டு	322
நுணங்கிய	419	பகை என்னும்	871
நுண்ணிய நூல்	373	பகை நட்பாக	874
நுண்ணியம்	710	பகை நட்பாம்	830
நுண்மாண்	407	பகை பாவம்	146
நுணிக்கொம்பர்	476	பகைமையும்	709

பனையகத்துச்	723	பருவத்தோடு	482
பனையகத்துப்	727	பருவரலும்	1197
பசக்கமன்	1189	பலகுடை	1034
பசந்தான்	1188	பல சொல்லக்	649
பசப்பென்	1190	பல நல்ல கற்ற	823
படலாற்றா	1175	பலகுழுவும்	735
படியுடையார்	606	பல்லவை கற்றும்	728
படுபயன்	172	பல்லார் பனக்	450
படைகுடி	381	பல்லார் முனிய	191
படை கொண்டார்	253	பழகிய செல்வமும்	937
பணியுமாம்	978	பழகிய நட்பெவன்	803
பணிவுடையன்	95	பழிமலைந்து	657
பண்ண நீங்கிப்	1234	பழியஞ்சி	44
பண் என்னாம்	573	பழுதெண்ணும்	639
பண்டறியேன்	1083	பழைமை எனப்	801
பண்பிலான்	1000	பழையம் எனக்	700
பண்புடையார்ப்	996	பற்றற்ற கண்ணும்	521
பதிமருண்டு	1229	பற்றற்ற கண்ணே	349
பயனில பல்லார்	192	பற்றற்றேம்	275
பயனில் சொல்	196	பற்றிவிடாஅ	347
பயன் தூக்கார்	103	பற்றுக பற்ற	350
பயன் தூக்கிப்	912	பற்றுள்ளம்	438
பயன் மரம்	216	பனி அரும்பி	1223
பரிந்தவர் நல்கா	1248	பன்மாயக்	1258
பரிந்தோம்பிக்	132		
பரிந்தோம்பிப்	88	பாடுபெறுதியோ	1237
பரியதுகூர்ங்	599	பாத்தூண்	227
பரியினும்	376	பாலொடு தேன்	1121
பருகுவார்	811		

பிணிக் கு மருந்து	1102	புல்லவைவயுள்	719
பிணியின்மை	738	புல்லாதிராஅப்	1301
பிணையேர்	1089	புல்லிக்கிடந்தேன்	1187
பிரித்தலும்	633	புல்லிவிடாஅப்	1234
பிரிவுரைக்கும்	1156	புறங்குன்றி	277
பிழைத்துணர்ந்தும்	417	புறங்கூறி	183
பிறப்பென்னும்	358	புறத்துறுப்பு	79
பிறப்பொக்கும்	972	புறந்தூய்மை	298
பிறர்க்கு இன்னா	319	புன்கண்ணை	1222
பிறர்நாணத்	1018		
பிறர்பழியும்	1015	பெண்ணரியலார்	1311
பிறவிப்	10	பெண்ணிற	54
பிறன்பழி	186	பெண்ணினால்	1280
பிறன்பொருளான்	141	பெண்ணேவல்	907
பிறன்மனை	148	பெயக்கண்டும்	580
		பெயலாற்றா	1174
பீலிபெய்	475	பெரிதாற்றிப்	1276
		பெரிதினிது	839
புகழ்இன்றால்	966	பெரியாரைப்	892
புகழ்ந்தவை	538	பெருக்கத்து	963
புகழ்பட வாழா	237	பெருங்கொடையான்	526
புகழ் புரிந்த	59	பெருமை உடை	975
புகுகல்	340	பெருமைக்கும்	505
புணர்ச்சி	785	பெருமைபெரு	979
புத்தேனாலகத்	213	பெரும் பொருளால்	732
புரந்தார்கண்	780	பெறாஅமை	1295
புலத்தலின்	1323	பெறின் என்னாம்	1270
புலப்பலெனச்	1259	பெறுமவற்றுள்	61
புலப்பேன்கொல்	1267	பெற்றான் பெறின்	58

பேணாது பெட்டார்	1178	பொருள் நீங்கிப்	246
பேணாது பெட்பவே	1283	பொருள் மாலை	1230
பேணாது பெண்	902	பொள்ளென	487
பேதை பெருங்	816	பொறியின்மை	618
பேதைப் படுக்கும்	372	பொறி வாயில்	6
பேதைமை என்ப	831	பொறுத்தல்	152
பேதைமை ஒன்றோ	805	பொறையொருங்கு	733
பேதைமையுள்	832		
பேராண்மை	773	போற்றின்	693
பொச்சாப்பார்க்கு	533	மகன் தந்தைக்கு	70
பொச்சாப்புக்	532	மக்களே போல்வர்	1071
பொதுநலத்தார்	915	மக்கள் மெய்	65
பொதுநோக்கான்	528	மங்கலம் என்ப	60
பொய்ப்படும்	836	மடலூர்தல்	1136
பொய்ம்மையும்	292	மடிமடிக்	603
பொய்யாமை அன்ன	296	மடிமை குடிமை	608
பொய்யாமை பொய்	297	மடியிலா	610
பொருட்பெண்டிர்	913	மடியுளாள்	617
பொருட்பொருளார்	914	மடியை மடியா	602
பொருளல்லவரை	751	மடுத்த வாய்	624
பொருளல்லவற்றை	351	மணிநீரும்	742
பொருளற்றார்	248	மணியில் திகழ்தரு	1273
பொருளாட்சி	252	மண்ணொடு	576
பொருளானாம்	1002	மதி ருட்பம்	636
பொருளென்னும்	753	மதியும் மடந்தை	1116
பொருள் கருவி	675	மயிர்நீப்பின்	969
பொருள் கெடுத்து	938	மருந்தாடி	217
பொருள் தீர்ந்த	199	மருந்தென	942

மருந்தோமற்று	968	மனந்தூயார்க்க	456
மருஷக மாசற்றார்	800	மனந்தூய்மை	455
மலரன்ன—அருமை	1142	மனம்மாணா	884
மலரன்ன—முகம்	1119	மனைத்தக்க	51
மலரினும்	1289	மனைமாட்சி	52
மலர்கூணின்	1112	மனையாளை	904
மலர்மிசை	3	மனைவிழைவார்	901
மழித்தலும் நீட்ட	280	மன்னர்க்கு	556
மறத்தல்	303	மன்னர் விழைய	692
மறந்தும்	204	மன்னுயிரெல்	1168
மறப்பினும்	134	மன்னுயிர் ஓம்பி	244
மறப்பின்	1207	மாதர் முகம்போல்	1118
மறமானம்	766	மாலை நோய்	1226
மறவற்க	106	மாலையோ	1221
மறைந்தவை	587	மாறுபாடு	945
மறை பெறல்	1180		
மறைப்பேன்மன் கா	1253	மிகச் செய்து	829
மறைப்பேன்மன் யா	1161	மிகல்மேவல்	857
மற்றியான்	1206	மிகினும் குறை	941
மற்றும் தொடர்பு	345	மிகுதியான்	158
மனத்தது மாசாக	278		
மனத்தானாம்	453	முகத்தான் அமர்ந்	93
மனத்தின் அமையா	825	முகத்தின் இனிய	824
மனத்துக்கண்	34	முகத்தின் முதுக	707
மனத்துளது	454	முகநக நட்பது	786
மனத்தொடு	295	முகம் நோக்கி	708
மனநலத்தின்	459	முனை மொக்குள்	1274
மனநலம் நன்கு	458	முடிவும் இடை	676
மனநலம் மன்	457	முதலிலார்க்கு	449

முயக்கிடைத்	1239	யான் நோக்குங்	1094
முயங்கிய	1138		
முயற்சி இருவினை	616	வருத்தான்	377
முரண் சேர்ந்த	492	வகைமாண்ட	897
முறிமேனி	1213	வகையறச்	465
முறைகோடி	559	வகையறிந்து தற்	878
முறைசெய்து	388	வகையறிந்து வல்	721
முறைப்படச்	640	வகை ஒழிய	240
முற்றாற்றி	748	வகையிலா	239
முற்றியும்	747	வகையென்ப	238
முனை முகத்து	749	வஞ்ச மனத்தான்	271
முன்னுறக்	535	வருகமன்	1266
		வருமுன்னர்	435
மேலிருந்தும்	973	வருவிருந்து	83
மேற்பிறந்தா	409	வரைவிலா	919
		வலியார்க்கு	861
மையல் ஒருவன்	838	வலியார்முன்	250
		வலியில்நிலைமை	273
மோப்பக் குழையும்	90	வழங்குவ	955
		வழிநோக்கான்	865
யாகாவாராயினும்	127	வழுத்தினான்	1317
யாங்கண்ணின்	1140	வறியார்க்கொன்று	221
யாண்டுச்சென்று	895	வன்கண்குடி	632
யாதனின்	341		
யாதானும்	397	வாணிகஞ் செய்	120
யாமும் உளேங்	1204	வாய்மை என	291
யாமெய்யாக்	300	வாராக்கால்	1179
யாரினும் காதலம்	1314	வாரிபெருக்கி	512
யான் எனது	346	வாந்தல் உயிர்	1124

வாழ்வார்க்கு	1192	வினைக்கண் வினையு	519
வானற்று	1261	வினைக்குரிமை	518
வானொடென்	726	வினைசெய்வார்	584
வான்போல்	882	வினைத்திட்பம்	661
வானுயர்	272	வினைவலியும்	471
வானோக்கி	542		
வான்நின்று	11	வீழப்படுவார்	1194
		வீழுநர் வீழ	1193
விகம்பின்	16	வீழும் இருவர்க்கு	1108
விடாஅது	1210	வீழ்நாள்படா	38
விடுமாற்றம்	689	வீழ்வாரின்	1198
விண்ணின்று	13	வீறெய்தி	665
வித்தும் இடல்	85		
வியவற்கு	439	வெண்மை எண்ப்	844
விருந்துபுறத்	82	வெருவந்த	563
விருப்பறாச்	522	வெள்ளத்தனைய இ	622
விசைந்து	648	வெள்ளத்தனைய ம	595
விலங்கொடு	410		
விலவேருழவர்	872	வேட்ட பொழு	1105
விழித்தகண்	775	வேட்பத்தாஞ்	646
விழுப்புண்	776	வேட்பன	697
விழுப்பேற்றின்	162	வேண்டற்க வெஃகி	177
விழைநகையான்	804	வேண்டற்க வென்றி	931
விழையார்	810	வேண்டாம	363
விளக்கற்றம்	1186	வேண்டிய வேண்டி	265
விளிந்தாரின்	143	வேண்டின் உண்	342
விளியுமென்	1209	வேண்டுங்கால்	362
வினைகலந்து	1268	வேண்டுதல்	4
வினைக்கண் வினைகெ	612	வேலன்று	546

மூதறிஞர்
வ.சுப. மாணிக்கனார்
நூல்கள்

வள்ளுவம்
கம்பர்

திருக்குறட் சுடர்
சங்க நெறி
தொல்காப்பியக் கடல்
காப்பியப் பார்வை
இலக்கியச் சாறு
ஒரு நொடியில்
மாணிக்கக் குறள்